

NINA PETRE

**SITUAȚIA
PARANORMALILOR**

în societatea românească

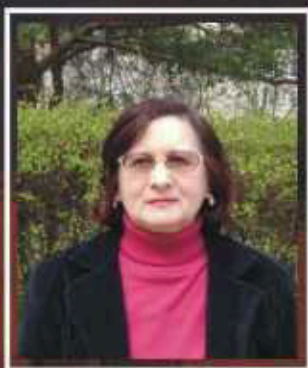
SPIRITISMUL

metodă modernă de investigație

Colecția

EDUCAȚIE PRIN PARANORMAL

Brașov, 2010

Fostă profesoară de matematică, mediumul de investigații NINA PETRE s-a dedicat exclusiv domeniului paranormal începând cu anul 1996. De atunci, s-a făcut bine cunoscută în toată țara prin interviurile oferite presei și aparițiile televizate.

Site-ul www.spiritus.ro, realizat de Nina și Răzvan Petre, soțul său, a menținut ridicat prestigiul paranormalului românesc pe plan intern și internațional. Bunul simț, modestia, dar și personalitatea puternică a Ninei Petre oferă un sprijin constant, în aceste vremuri înșelătoare, celor care caută un reper autentic în cunoașterea lumilor subtile și o îndrumare înțeleaptă.

Acest volum cuprinde două părți. Prima parte, „Situația paranormalilor în societatea românească”, este o analiză critică asupra unor subiecte legate de paranormal, pigmentată cu mărturii personale din activitatea în acest domeniu delicat. A doua parte, „Spiritismul, metodă modernă de investigație”, dezvăluie amănunte din colaborarea mediumului cu lumea spiritelor, aceasta fiind un izvor prețios de informații. Sunt prezentate explicații detaliate asupra naturii spiritelor, dovezi despre existența lor și un interesant grupaj de comunicări spiritiste cu valoare educativă, științifică și sufletească.

Colecția

**EDUCAȚIE
PRIN
PARANORMAL**

Brașov, 2010

NINA PETRE

**SITUAȚIA PARANORMALILOR
în societatea românească**

**SPIRITISMUL
metodă modernă de investigație**

**SPIRITUS.RO
BRAȘOV, 2010**

Colecția EDUCAȚIE PRIN PARANORMAL

Coperta cărții înfățișează o formațiune ectoplasmatică fotografiată de NINA PETRE lângă Poarta Ecaterina, situată în centrul istoric al Brașovului (ianuarie 2010)

Tehnoredactare: Răzvan Alexandru Petre

Copyright © Nina Petre, 2010

Comenzi online la www.spiritus.ro

ISBN 978-973-0-08298-2

CUPRINS

Despre autor	9
--------------	---

Partea I

SITUAȚIA PARANORMALILOR ÎN SOCIETATEA ROMÂNEASCĂ

Prefață	13
Avocata dispărută	14
Karma Elodiei	15
Vedetă de televiziune	15
Paranormali derutați	17
Cazul „Elodia 2”	17
Psihotronică sau parapsihologie?	18
Serialul „Clarvăzătorii”	20
Diversiunea „Flacăra violet”	24
Episodul „Francesca”	26
Capcanele internetului	29
Vrăjitoarele și paranormalii cu studii superioare	32

Partea a II-a

SPIRITISMUL, METODĂ MODERNĂ DE INVESTIGAȚIE

Prefață	39
Ce este spiritul?	40
Spirite în fotografii	41
Îngerii și rivalii lor	43
Fantome sau spirite?	44
Spiritistul și ipocriții	45

Informații inedite despre spirite

Forma și limbajul spiritelor	51
Forma spiritelor	51
Limbajul spiritual	55
Rolul progresist al mediumilor	57
Spiritele animale	
Spiritele întrupate în animale	57
Murind spre a renaște	58
Forma aurei spiritelor	59
Beneficiile transcomunicării cu spiritele animale	59
Spiritele în lumea noastră	60
Practici spiritiste	62
Clasificarea spiritelor	64

Investigații cu ajutorul spiritelor

Neuitatul Ion Țugui	69
Dialog cu spiritul scriitorului Ion Țugui	71
Moartea lui Dumitru Tinu	73
Mesaj de la spiritul ziaristului Dumitru Tinu	75
Cazul Ion Dolănescu	76
Mesaj de la spiritul lui Ion Dolănescu	77
Drama lui Nicolae Ceaușescu	79
Interviu cu spiritul lui Nicolae Ceaușescu (2001)	82
Mesaj de la spiritul Elenei Ceaușescu (2001)	86
Mesaj de la spiritul lui Nicolae Ceaușescu (2003)	88
Mesaj de la spiritul lui Nicolae Ceaușescu (2008)	90
Mort pentru refuzul de a se droga	92
Mesaj de la spiritul lui Ionuț Lung	93
Mărturii ale părinților lui Ionuț Lung	96
Cadavrul zdrențuit	98
Copil pierdut	100
Spiritul buclucaș	102
Iubirea criminală	104
„Pe cine am îngropat?”	110
Confuzie fatală	112

Ceasornicul morții	114
Accident în familie	118
Mortul care trăiește	120
Râul, ca o gură de balaur	122
La lucru, printre străini	125
Șantier în agonie	127

COMUNICĂRI SPIRITISTE

Entități foarte înalte

De la Isus Hristos citire	131
Mesaj de Crăciun	131
Mesaj pentru populația României	133
Către cei adunați pentru a-L asculta	134
Pentru yoghinii din România	136
Despre viitorul României	137
Isus Hristos grăiește	139
Îndemnuri de la Isus Hristos	142
Despre structura Universului	143
Despre ansamblul energetic al corpului uman	145
Glasul Maicii Domnului	
Despre revelațiile de la Fatima	147
Despre nașterea Domnului Isus	148
Un sfat de la Maica Domnului	149
Zețele Cosmice	150
Karmela, zeița continuității conștiinței	151
Despre conștiință	151
Despre eliberarea de karmă	154
Bhuvaneshwari, zeița spațiului	157
Lakshmi, zeița prosperității	158

Ibrahim Benber – ghidul meu spiritual

Shambala	159
Ce este Shambala?	159
Falșii prooroci	160
Aleșii Domnului	161

Ce înseamnă credința?	162
Mesagerii Shambalei	163
Defectele civilizației noastre	164
Purificarea	165
După faptă, răsplata	168
Omul perfect	169
Oamenii își cheamă suferințele	171
Regele Lumii răspunde la întrebări	174
Cinci sfaturi de la Regele Lumii	183
Anomalii spiritiste	184
Mesaj din Astral	186
Despre cutremurul din România	187
<i>Personalități din România</i>	
Interviu cu spiritul lui Mircea Eliade	189
Interviu cu spiritul lui Ioan Petru Culianu	197
Interviu cu spiritul lui Scarlat Demetrescu	205
Interviu cu spiritul lui Zalmoxis, Zeul dacilor	211
Mesaj de la spiritul cântăreței Mihaela Runceanu	214
<i>Personalități de peste hotare</i>	
Spiritul maestrului Paramahansa Yogananda	216
Spirit, conștiință, minte	216
Bine și rău	219
Dedublarea	220
Previziunile spiritelor	222
Influențele astrelor	223
Apocalipsa	223
Mesaj de la spiritul lui Michael Jackson	224
Dialog cu spiritul lui Michael Jackson	226
Mesaj de la spiritul Prințesei Diana	227

DESPRE AUTOR

NINA PETRE s-a născut la 6 iunie 1947 în București. A absolvit Facultatea de Matematică din Brașov și a lucrat timp de 26 ani ca profesoară.

A practicat hatha-yoga începând din anul 1975, preocupare ce a condus la dezvoltarea calităților ei paranormale: intuiția, clarviziunea, claraudiția, telepatia.

Lupta cu viața a călit-o, iar înzestrarea spirituală nativă a ajutat-o să nu își piardă echilibrul psihic nici în cele mai grele împrejurări.

În anul 1996, după ce și-a dat demisia din învățământ, a urmat cursuri de perfecționare în Reiki, biosinergetică, masaj, biodetecție, care i-au facilitat deschiderea unui cabinet de parapsihologie.

De 3 ani lucrează în sistem privat, prin internet, împreună cu soțul său, asigurând consultanță în probleme de viață, karmă și destin.

PARTEA I

**SITUAȚIA
PARANORMALILOR**

ÎN SOCIETATEA ROMÂNEASCĂ

BRAȘOV, 2010

Colecția EDUCAȚIE PRIN PARANORMAL

PREFAȚĂ

Suntem în martie 2010...

Românii se pregătesc pentru a sărbători Paștele. Gospodinele își curăță locuințele, profesorii se află în grevă, spitalele se zbat în sărăcie, la fel ca 90% din populație. Și, folosind o expresie tipic românească, aș putea spune: „Colac peste pupăză!”. Adică: politicienii se îmbracă în violet; primarii ajung în pușcării; vrăjitoarele sucesc vârtelnița pentru „norocul” națiunii; o paranormală ne prezice cataclismul, care tot fuge pe alte continente; etnobotanicele îi îmbogățesc pe falimentarii din imobiliare; prostituatele vegetează la fiecă colț de stradă; nevestele fug de acasă, snopite în băți; curvele de lux au ajuns vedete TV, în timp ce actorii adevărați sunt ținuți în izolare pe scenele teatrelor; muzica de operă zboară peste hotare, iar maneliștii adună averi nemeritate. În această „astenie” de primăvară, unii nu mai știu ce să creadă despre paranormali!

Am scris această carte din dorința de a face puțină lumină în nebuloasa paranormalului românesc. Vă urez lectură plăcută!

NINA PETRE
detectiv psihic
Brașov

AVOCATA DISPĂRUTĂ

Ciudata dispariție a avocatei din Brașov în noaptea de 29 spre 30 august 2007 a zgâlțâit România din temelii. Scandalul mediatic stârnit după declararea în presă a acestui fapt inedit a provocat ulterior separarea românilor în două tabere. Susținătorii ideii de asasinare a avocatei s-au aflat într-o majoritate covârșitoare față de minoritatea oprimată a celor convinși de fuga ei din țară. La solici-tarea presei, a unor televiziuni și a unora dintre vizitatorii site-ului meu, mi-am exprimat de multe ori punctul de vedere cu privire la acest caz cutremurător. Folosindu-mi la cote maxime calitățile paranormale, am urmărit-o pe această fugară în mod sistematic, iscodindu-i cu tenacitate ființa zbuциumată.

Dorind să-i cunosc măcar o fărâmə din trecutul spiritual, am accesat ultima viață anterioară a spiritului său. Ceea ce am aflat, a fost uimitor.

KARMA ELODIEI

Avocata Elodia a avut drept antecesor spiritual un bărbat din Marea Britanie, pe nume John Dorville a cărui viață s-a derulat între anii 1816-1902. De meserie medic neurolog, John a vindecat mulți oameni bolnavi de paralizie, folosind metode speciale bazate pe tehnici orientale secrete, necunoscute în Europa acelor vremuri. La vârsta de 15 ani, aflându-se într-o mănăstire din Tibet, fusese inițiat în practici spirituale și terapeutice. Reîntors în țară, având deja 20 de ani, s-a înscris ca student la Facultatea de Medicină din Londra. După absolvire, s-a angajat ca medic fizioterapeut într-un spital din marele oraș. Căsătorindu-se cu o tânără indiană sosită ca pacientă în spital, John a decis să își părăsească țara natală pentru a se stabili în Orientul Îndepărtat. Localitatea Lahore i s-a părut cea mai potrivită pentru un trai de o viață, dedicat practicării medicinei tradiționale. Împreună cu Adhia, soția lui, a avut 7 copii. Cinci din-

tre ei au continuat eforturile tatălui lor în vindecarea bolnavilor prin metode străvechi.

Elodia, cea de astăzi, este urmașa spirituală a doctorului John datorită reîntrupării aceluiași spirit. Ea ar fi trebuit să devină medic chirurg, pentru a încununa munca depusă de John, prin folosirea metodelor moderne de tratament. Ca o ironie a sorții, Elodia și-a ales avocatura. A ajuns, într-adevăr, o avocată de succes. Cu toate acestea, un anume neastâmpăr al minții și sufletului o poartă de câțiva ani pe valurile vieții în căutarea unor ocupații diferite de cea pentru care s-a pregătit în facultate. După dispariția sa precipitată, am aflat cu toții despre gusturile exotice ale tinerei avocate și despre nostalgia ei secretă care a îndreptat-o către țările Orientului Apropiat sau Îndepărtat. Destinul i-a hărăzit o viață lungă, cu durata de 95 ani. Cele trei căsătorii predestinate s-au concretizat deja: două în România, cu doi polițiști, iar cea de-a treia, după plecarea din țară, se prezintă deocamdată ca o relație de suflet cu partenerul ei din străinătate. Cei doi băieți prevăzuți prin destin există deja: unul în România, celălalt în țara actualului domiciliu. Dorul de copilul părăsit o va însoți toată viața.

VEDETĂ DE TELEVIZUNE

Dorința ei de a trăi va învinge mereu pericolele ce-i vor sta în cale. Instinctul ei de supraviețuire este imens. Această ființă uimitoare s-a născut cu stigmatul fugii din calea dușmanilor...

Plecarea de acasă a fost urmarea unor avertismente primite de la cei care o protejau în afacerile sale multiple. I s-au dat sume imense de bani, pe care majoritatea avocaților brașoveni nu le-au avut în mână niciodată. Simțindu-se încolțită de dușmanii săi, a ales varianta dispariției, în urma unor altercații cu soțul său. Disensiunile minore din această familie au devenit ulterior o preocupare națională.

Cazul Elodia a constituit pentru „televiziunea poporului” o mină de aur. Serialul încropit seară de seară, timp de 2 ani, a avut sute de episoade, unele mai fantastice decât altele. Mobilizarea de

forțe în micul platou al acestei televiziuni a întrecut toate așteptările. Paranormali, psihologi, avocați, producători TV, ziariști redutabili sau martori de adunătură au debitat tot ce le-a venit în minte. Cum spunea unul ceva, altul îl contrazicea cu vehemență. În mod evident, toată lumea trebuia să ajungă la concluzia asasinării Elodiei. Sotul ei, polițistul, a fost batjocorit fără scrupule și analizat minut cu minut. Iată una dintre întrebările „fundamentale” introduse cu insistență în mintea românilor: De ce râde soțul Elodiei atunci când este filmat?!

Nu l-am văzut pe acest om decât la televizor. Nu i-am cunoscut părinții, cum nu i-am cunoscut nici pe cei ai Elodiei. Pentru curajul meu de a fi declarat ferm în presă și la o televiziune brașoveană că Elodia trăiește, am fost aspru pedepsită în manieră mediatică. Spre sfârșitul anului 2007 ajunsesem un fel de „dușman național”. Am primit amenințări că voi fi arestată. „Televiziunea popoului” insinua că aș fi fost plătită de soțul avocatei pentru a mă împotrivi celor ferm convinși de asasinarea ei. Procurorul desemnat pentru anchetarea cazului discuta cu tot felul de paranormali care își băteau joc de el, povestindu-i episoade terifiante, inspirate din filmele italiene cu mafioți feroce. Punctul meu de vedere nu interesa pe nimeni. Apăruseră, ca din senin, detectivi privați de care nu se mai auzise până atunci. Unul dintre ei, brașovean, i-a stors de bani pe părinții Elodiei, inoculându-le ideea nocivă a masacrării fiicei lor. Acum, după aproape 3 ani de la fuga avocatei, acești părinți nenorociți sunt puternic afectați din punct de vedere psihic. Oare chiar niciunul dintre susținătorii ideii de asasinat nu își face procese de conștiință din cauza distrugerii unor suflete nevinovate?

Cine a câștigat de pe urma acestui caz bizar?

Trecerea timpului, necruțătoare, ne va scoate la iveală adevărul faptelor. Nu știm când, poate chiar peste zeci de ani. Brașovul însă este considerat astăzi, pe nedrept, ca fiind „orașul crimelor perfecte”.

PARANORMALI DERUTAȚI

Au trecut multe anotimpuri peste pădurile județului, cutreierate în lung și în lat de excursioniști, căutători de fructe, ciuperci sau lemne. A fost aproape uitată înscenarea cu lucrurile furate din apartamentul Elodiei și aruncate într-o râpă din dorința de a fi pozate și filmate.

Au apărut clarvăzătoare celebre, frumoase și bogate, ademenite cu mulți bani, care și-au făcut „datoria” murdară, imaginând-o pe Elodia moartă și părăsită într-un sac de plastic pe undeva, prin pădure. Una, mai șmecheră, a dat și un termen: în ianuarie 2009 va fi găsit cadavrul avocatei! Nu s-a întâmplat așa, iar clarvăzătoarea s-a trezit „jignită” de opozanții săi. Tot ea îi mai prevestise viață lungă regretatei cântărețe Anca Parghel, care trecu la cele veșnice după doar câteva săptămâni.

„Televiziunea poporului”, aflată în permanentă căutare de paranormali străini, după ce îi făcuse zob pe cei din țară, a adus o blondă irlandeză cu un cristal atârnat de gât, pe care a plimbat-o prin râpile de lângă Râșnov. Disciplinată, femeia și-a pus cristalul în mișcare, oprindu-se în dreptul unui cauciuc aruncat pe marginea drumului. „Aici este Elodia!”, spuse ea triumfătoare. Dar nimeni nu s-a apucat de săpat, înțelegând cu toții că fusese o glumă naivă, destinată unei filmări spectaculoase.

Mascarada căutării Elodiei s-a încheiat anul trecut, odată cu sosirea amenințătoarei recesiuni. Bugetul Poliției s-a subțiat, nemaifiind fonduri pentru căutări spectaculoase, cu desfășurări de forțe grandioase, ca în filmele lui Sergiu Nicolaescu. De aproape 3 ani, brașovenii colindă liniștiți pădurile, lăsându-și gunoaietele în saci de plastic. Nici urmă de Elodia! Să trăim liniștiți!

CAZUL „ELODIA 2”

Ca un revers dur al medaliei, în decembrie 2009 a dispărut din Brașov o profesoară trecută de 50 de ani, care plecase într-o dimineață spre liceul la care lucra și dusă a fost. Soțul ei, ofițer în rezervă, nu a fost supus nici unui fel de asalt mediatic, așa cum i se

întâmplase polițistului Cioacă. Am aflat despre dispariția profesoarei abia în ianuarie dintr-un ziar bucureștean destinat brașovenilor. Verificându-i poza, am constatat că avea semnal telepatic. Supărată încă pe presa brașoveană, nu i-am comunicat nimănui informațiile despre starea fugarei. În martie, femeia a fost găsită moartă în podul școlii. Înmormântată în mare grabă, nu s-a comunicat nimic despre circumstanțele decesului. De ce? Pentru că nu semăna cu frumoasa Elodia!

PSIHOTRONICĂ SAU PARAPSIHOLOGIE?

Asistăm, din ce în ce mai des, la aparițiile televizate ale unor domni tomnatici, impertinenți și corpolenți, care se tot laudă cu apartenența lor la fosta Securitate sau la actuala masonerie. Sporovăiesc pe limbi străine, își aduc musafiri de peste hotare și spumegă împotriva paranormalilor autohtoni. Afirmă că în România nu mai au căutare parapsihologii de modă veche, fiindcă „psihotronica” este știința viitorului, ca ocupație a unor „aleși”. Își manifestă dezgustul față de truditorii extrasenzoriali care lucrează cu mintea și cu palmele pentru binele națiunii. În aparițiile lor televizate răspândesc ideea nocivă cum că paranormalii români ar fi niște șarlatani. Stârnesc panică în populație, repetând la nesfârșit că suntem cu toții supuși unui război psihotronic, prin mașinării complicate puse în funcțiune de către dușmanii din afara sau din interiorul țării. Dumnealor mai spun că mulți români au capete demonice care emit fascicule energetice ucigătoare. Concluzia acestor farseuri este evidentă: dacă veți cumpăra de la ei aparatele lor psihotronice, veți beneficia de protecție non-stop împotriva celor care vor să vă distrugă „pe calea undelor” de departe, de peste drum sau de la colțul străzii.

Asemănător cazului „Elodia”, manevrele acestor șmecheri ar putea avea și ele un substrat politic. Ce-ar vrea să spună dâșșii: „Măi, românașilor, ce mai faceți atâtea greve pentru salarii mari dacă puteți muri în orice clipă din cauza agresorilor energetici?”. Se poate deduce și un avertisment parșiv: „Măi, dacă faceți grevă, o să muriți ca muștele la Flit, de n-or să știe neamurile voastre de unde vi s-a tras!”. Dar uite că poporul român renaște din propria cenușă, ca prețioasele ciuperci după ploaie. Nu au reușit să îl decimeze nici sărăcia lucie, nici gripa aviară și nici cea porcină. Uite-așa, românii se încăpățânează să trăiască după cum pot și după cum le este dat. Așa, cu conservanți, cu E-uri, cu resturile de la Cernobâl, cu ploi abundente care spală munții și surpă dealurile chelite de păduri.

Am trecut și eu anul trecut prin aparatul de dezinformare al unui moșneag securisto-masonic. Fost prieten al regretatului Ion Țugui, îl denigrează post-mortem pe bietul scriitor care s-a străduit din răspuțeri să ridice paranormalul românesc la nivelul celui din țările vecine. „Românii sunt un popor de idioți!”, afirmă moșneagul peste tot și mai ales prin studiourile TV, unde i se acordă o atenție absolut nemeritată. Căpătând o fixație pentru site-ul meu, s-a apucat să îl analizeze cuvânt cu cuvânt, căutând defecțiuni peste tot. Nu-i plac mesajele pe care le-am preluat cu multă trudă de la spiritul lui Nicolae Ceaușescu, pe motiv că textele respective nu respectă „topica frazei” defunctului conducător al României. Moșneguțului acesta i s-a încurcat în cap tot ce a citit până acum. Confundă spiritele cu oamenii în care au fost întrupate, nu înțelege că omul și spiritul sunt ființe diferite, așa că nicicum nu pot avea un limbaj comun. Se mai întrebă cum de am reușit să vorbesc pe românește cu Michael Jackson?! Păi, bine, măi tataie, Michael Jackson este mort, putrezit, cum Dumnezeu să vorbesc cu el?! Ideile confuze ale acestui bătrânel nedumerit au fost preluate și de alții, aceia neavând altceva mai bun de făcut decât să îl imite. Aflând despre această nouă diversiune pusă la cale împotriva mea, am fost

nevoită să relatez în presă și la diverse televiziuni cum se vorbește cu spiritele în limba română.

Vă explic și dumneavoastră, cititorii mei, cum stau lucrurile. Spiritul, ca ființă liberă a Universului, are un limbaj energetic, telepativ. Atunci când un om vrea să discute cu el, apar câteva spirite lucrătoare care traduc convorbirea în limba înțeleasă de mintea omului respectiv. Simplu ca „bună ziua”, nu-i așa?! În definitiv, la Fatima, în ce limbă s-a exprimat spiritul Fecioarei Maria? Evident că în portugheză, nu în aramaică. Fără îndoială că unii oameni complică mult știința spiritismului, din răutate, ignoranță sau prostie. Ori toate acestea la un loc.

Încă o pozna mare a moșneagului: la o televiziune a spus că am calități paranormale, că sunt o persoană cu o activitate bogată în acest domeniu, după care s-a dus la o altă televiziune, unde a insinuat că aș fi o impoștare în privința paranormalului practicat de mine.

Am adus nenumărate argumente în favoarea cercetărilor mele din domeniul spiritismului modern, ridicat la rangul de sistem filozofic și pedagogic prin strădaniile mediumilor brazilieni. În Brazilia funcționează numeroase universități și televiziuni spiritiste, în cadrul cărora populația este educată prin prisma comunicării mentale și sufletești cu entitățile superioare. Mai mult chiar, munca nobilă depusă de mediumii nord-americani alături de autorități pentru elucidarea unor cazuri dificile a conferit spiritismului telepativ modern calitatea unei foarte bune metode de investigație.

SERIALUL „CLARVĂZĂTORII”

În luna august a anului 2009, o televiziune bucureșteană m-a invitat să particip la două etape de preselecție în vederea realizării unui serial de paranormal prin colaborare cu o echipă de producă-

tori din Bulgaria. Am acceptat provocarea de a mă prezenta la pre-selecție, dar nu am promis nimănui că voi participa la filmările care urmau să ocupe întreaga lună septembrie.

Prima etapă a fost organizată de echipa bulgară. Oameni sobri, politicoși, sufletești, s-au priceput să încurajeze concurenții, pentru ca ei să se poată concentra liniștiți la probele puse în fața lor. Mi-au cerut să ghicesc figurile de pe cărțile de joc ținute cu spatele către mine și să „văd” obiectele ascunse în două cutii de lemn. La un moment dat, mi-au pus în față o fotografie mare, veche, înrămată, în care erau reprezentați doi bărbați, unul tânăr și celălalt bătrân. La o primă „citire” am avut senzația că poza derutează, în sensul că bărbatul tânăr era mort, iar cel bătrân, nu. Știam din experiența mea de 16 ani în domeniul spiritismului că o poză de grup îl poate induce în eroare pe cercetător, în sensul că un mort din poză poate să dea impresia că este viu sub influența energiei celor vii aflați lângă el. Le-am explicat bulgarilor că numai pozele ce reprezintă o singură persoană pot fi utilizate fără riscuri de eroare de către clarvăzători. Nu s-au supărat și m-au promovat pentru etapa a doua!

Această etapă s-a dovedit a fi un coșmar pentru toți candidații, creându-le senzații stranii unora dintre participanți. Căldura sufocantă și lipsa de aer din Muzeul Hărților, clădire lipsită de aer condiționat, ne-au slăbit tuturor capacitatea de concentrare și rezistența fizică. Din fericire, Răzvan, soțul meu, avea în sacoșă o sticlă cu suc de fructe și una cu apă de izvor adusă din pădurile Brașovului. M-a alimentat din ele la fiecare 15-30 de minute. Prima probă a fost un interviu dat în fața realizatorilor serialului. După aceasta, unui băiat din echipa bulgară i-a zbârnâit mintea: „Puteți să vorbiți cu spiritul lui Michael Jackson?” I-am răspuns într-o clipă: „Da, dar dați-mi poza lui Michael, ca să o țin în mână.” Nu aveam poza, iar când am întrebat pe bulgărește „Nema?”, operatorul a făcut ochii mari, iar unul dintre ei a ieșit repede pe ușă. În câteva secunde, mi-a adus medalionul de argint pe care l-ați văzut în primul episod al serialului „Clarvăzătorii”. Nu s-a transmis întregul

mesaj pe care l-am preluat de la spiritul lui Michael, iar înregistra-rea cu prezența mea la activitatea respectivă mi-a fost refuzată. Răzvan și-a amintit o afirmație a spiritului respectiv, pe care eu, după ieșirea din transă, o uitasem cu desăvârșire. Spiritul lui Michael Jackson a spus cam așa: *„Îți rog pe toți părinții care au copii talentați să nu le fure copilăria obligându-i să muncească peste puterile lor!”*

După efortul psihic pe care l-am depus în transcomunicare, m-au condus pentru probele următoare, într-o sală unde cine se afla? nenea masonul psiholog psihotronic, pe care îl văzusem până atunci doar la televizor! Ce-i drept, era mai arătos în carne și oase, avea parcă și un fel de farmec personal, care nu reușea totuși să îi îndulcească energia agresivă și privirea cenușie, ca o lamă de cuțit. M-a întrebat ușor dojenitor: „De ce ați venit aici?” I-am răspuns cu o naivitate prudentă: „M-au invitat două fete din televiziune. Mă înțeleg bine cu copiii care lucrează aici.” Domnul m-a lăudat foarte tare în fața camerei de filmat, atitudine care mi-a ascuțit vigilența. Cu gesturi și vorbe amabile, m-a îndemnat să ghicesc figuri de pe cărți de joc și să „privesc” prin 4 cutii, ca să găsesc un obiect ascuns într-una dintre ele. Numai de așa ceva nu-mi ardea mie atunci! Nu știam cum să scap mai repede din câmpul său energetic, hipnotic, pe care îl simțeam ca pe o cușcă sufocantă. La sugestia lui, am trecut repede cu mâna peste cutii, indicând una la întâmplare; tot așa în grabă i-am „ghicit” în cărți, i-am spus care persoană este moartă dintr-un grup de trei, iar la urmă, bomboana de pe colivă, mi-a transmis telepatic o stelută albastră, iar eu am recepționat un pătrat roșu! Ambele figuri se aflau pe cărțile Zener chiar în fața mea. Omul s-a simțit cam penibil, întrebându-se probabil în sinea lui: a cui minte a greșit, a mea sau a lui? Fericită că scăpasem din acel coșmar energetic, m-am îndreptat spre ultima probă și cea mai grea: paravanul în spatele căruia se afla „ceva”. Sala era bine aerisită, iar tinerii din echipă, amabili și cu bun simț. Mi-am revenit din îmbâcseala mentală provocată de moșul examinator și am răspuns perfect: dincolo de ecran se afla o tânără cu părul lung,

strâns la spate, purtând blugi și o cămașă albă. Una dintre asistentele bulgare m-a întrebat uimită: „Cum ați perceput imaginea?” Răspunsul meu a fost simplu: „Am văzut-o cu creierul!”

Revenită în Brașov la munca mea obișnuită, așteptam cu răbdare difuzarea serialului. Dar, surpriză, am primit un telefon de la aceeași televiziune, solicitându-mi-se prezența la o emisiune de după-amiază. După cum îmi este obiceiul, nu întreb niciodată cine sunt invitații, bazându-mă pe abilitățile mele de fost profesor, îndelung utilizate în lucrul cu oamenii. La emisiune, surpriză: nenea masonul psiholog psihotronic, uitându-se la mine cu mare ură! Moderatoarea, fată isteată, a pus pe rol cazul „Ion Dolănescu”. Mi-a cerut să discut chiar acolo cu spiritul defunctului cântăreț pentru a-i afla părerea cu privire la disputa dintre băieții lui. Fiind prezent în platou un public de adunătură, huiduitori și aplaudaci fără prea multă minte, am solicitat să mi se pună la dispoziție o sală liniștită și un computer cu poza lui Dolănescu. Situația fiind incendiară, nu s-a gândit nimeni să aducă un operator, așa că soțul meu m-a filmat cu aparatul său obișnuit. În partea a doua a emisiunii, s-a difuzat doar o parte din mesajul preluat de mine, în stare de semitransă. Moderatoarea s-a descurcat și de această dată, încropind un dialog cu scopul de a afla mai multe despre opinia spiritului respectiv. Pe neașteptate, o tută din public s-a trezit zbierând în microfon: „Noi nu credem că este adevărat ce a făcut doamna, că prea seamănă ce a spus dânsa cu ce făcea Ion Dolănescu! Noi îl cunoaștem bine pe Dolănescu!” Nu am mai avut timp să îi răspund femeii că eu l-am cunoscut pe marele artist numai de la televizor și din tranzistorul meu dinainte de '90. Habar nu am avut ce făcea el în viața particulară!

Ca să trag o concluzie la cele povestite mai sus, pot afirma că o mare parte dintre români cred că mesajele spiritiste sunt simple născociri ale unor creiere bolnave. Ca dovadă, am primit tot felul de întrebări ciudate, dintre care menționez:

- *Sunteți o femeie realistă, cu picioarele pe pământ. Cum puteți să afirmați că vorbiți cu morții?*

- S-a spus la televizor că Michael Jackson trăiește ascuns pe undeva. Nu cumva ați vorbit cu un alt spirit care v-a mințit?

Acum, ce să mai spun, oamenii au întrebat într-un mod politicos, ca să vadă ce le răspund. Când circulă vorbele pe internet, nu știi niciodată de unde vin și pe unde mai ajung. Dar culmea, un tip, vedetă TV care o face pe măscăriciul, m-a întrebat într-o emisiune: „Câinii vorbesc românește?” Mare-i grădina lui Dumnezeu și mulți se mai ascund în ea!

DIVERSIUNEA „FLACĂRA VIOLET”

Ca o ripostă dură la diversiunea „Elodia”, a sosit în mass-media românească, după doi ani și jumătate, scandalul cu „flacăra violet”! Un candidat la președinția României, nemulțumit de reușita rivalului său, s-a plâns prin intermediul nevestei și al unor colegi de partid că ar fi fost atacat energetic de către „cineva” din anturajul câștigătorului. S-a mai spus că joia se deschide „flacăra violet”, cu ajutorul căreia ocultii inițiați își rezolvă interesele. Jurnaliști din presă și televiziuni au început să cerceteze filmele care îl reprezentau pe vechiul și totodată noul președinte al României. O televiziune mai vigilentă l-a descoperit în apropierea președintelui pe un cunoscut parapsiholog, care nu se afla înregistrat oficial în garda șefului de stat. S-a pornit un scandal mediatic imens, în care parapsihologul a fost făcut „șarlatan” de cel puțin o mie de ori. I-au răscolit trecutul și activitatea profesională, aflându-se, culmea, lucruri demne de laudă: omul era militar de meserie, avea numeroase cursuri de specializare în ezoterism și terapii alternative, scrisese cărți foarte bine documentate în timpul anilor de practică terapeutică la propriul cabinet. Ce era de incriminat în activitatea acestui om? Nimic. Faptul că îl ajuta pe șeful statului să își optimizeze forma fizică și cea psihică nu era nicidecum

compromițător pentru cariera lui. Consider că a ajuta un om pentru a deveni mai bun, indiferent ce ocupație are, este un lucru onorabil. Oamenii sunt pur și simplu oameni, indiferent de nația lor, de rasa lor, de limba pe care o vorbesc, de orientarea politică sau de religia în care au fost botezați. Diversiunea „flacăra violet” a fost o tentativă de politizare a paranormalului românesc. În consecință, dacă un paranormal se dovedește a fi adeptul unei anumite formațiuni politice, riscă să fie împrășcat cu noroi și făcut „șarlatan” de către opoziția lui politici, chiar dacă lucrează corect și cinstit.

Am trecut și eu în urmă cu aproape trei ani printr-o situație oarecum asemănătoare cu „flacăra violet”, dar de mai mică amploare. Primisem doi angajați ai unei televiziuni din Brașov care doreau să le povestesc ce se întâmplase cu Elodia. I-am lăsat singuri în camera mea de lucru timp de 15 minute, în care mi-am aranjat ținuta pentru filmare. Reîntorcându-mă la ei, totul a decurs normal. Interviuul meu a fost filmat, iar oamenii au plecat mulțumiți. Seara, urmărind știrile la televizor, am rămas stupefiată: comentatorul vorbea ironic, spunând că m-am exprimat cu „elucubrații” referitor la fuga Elodiei, în timp ce soțul ei, polițistul, tocmai fusese arestat pentru „omor calificat”. Am reflectat multă vreme la acel incident stupid și m-am întrebant: oare ce i-o fi determinat pe redactorii acelei televiziuni să mă împrăște cu noroi? Am înțeles că tot românul devenise însetat de sângele Elodiei și ar fi vrut capul soțului acesteia. Dar mai exista un motiv ca eu să fiu ironizată și făcută, în mod indirect, „tâmpită”, după ce ani la rândul dădusem interviuri în presa brașoveană cu ocazia unor dispariții și de fiecare dată avusesem dreptate. Cred că am aflat care ar fi fost acela. După plecarea operatorului și a fetei care mi-a luat interviul, am găsit ziarele de pe măsuta de lângă ușă ușor mișcate din poziția în care le lăsasem. Deasupra, la vedere, se afla un ziar brașovean, iar sub el, ziarul unei formațiuni naționaliste, pe care îl cumpărasem pentru propria documentare. Copiii aceia îl văzuseră, probabil, și au raportat în studio: parapsiholoaga citește ziarul „ăla”! Și uite-așa, dintr-o gafă a unor redactori TV neinspirati, s-a ajuns la refu-

zul meu repetat de a mai colabora cu presa și cu televiziunile brașovene. Am mai răspuns chemărilor a două redacții TV locale, diferite de cea cu pricina, dar fiind solicitată din București, nu din Brașov.

De la incidentul cu „flacăra violet” mulți români și-au alimentat chemarea spre superstiții cu încă un element bizar: obsesia culorii mov. Anul acesta a început „mov” (violet) la televiziuni, la locurile de muncă sau pe stradă. Magazinele își etalează în vitrine bluze, fulare, genți, încălțăminte, bijuterii în vlăguite nuanțe de mov, una mai stinsă ca alta. Naivii cred că violetul le poartă noroc, fiindcă așa s-a spus la televizor. Oare câți își dau seama că violetul este o culoare depresivă, care se asociază foarte bine cu sufletul îndurerat al poporului român?! Cine se mai gândește acum că roșul, galbenul, verdele, albul sunt culori benefice pentru organismul uman?! Dacă o femeie tânără se încumetă să iasă pe stradă îmbrăcată în roșu, riscă să fie fluierată și acostată de golani. La vederea ei, moșnegii își dau ochii peste cap, iar partenererele acestora o săgetează cu priviri ucigătoare. Nu era de ajuns că româncele se îmbracă mai mult în negru, maron sau gri!? A mai venit și violetul acesta, ca să le întregească garderoba cu haine depresive! Și dacă „flacăra violet” face minuni joia, se vede ceva deosebit?! Se vede, dar de rău, nu de bine. Au explodat acțiunile de protest ale oamenilor muncii, ca și prețurile, impozitele, datoriile la bănci. Trăim într-o Românie „violetă”, iar noi, cetățenii ei, mai avem puțin și vom ajunge mov la față!

EPISODUL „FRANCESCA”

Refuzând, ani la rândul, să mai colaborez cu presa brașoveană, s-a ivit prilejul ca un ziarist local să mă hăituiască, omul devenind, fără să-și dea prea bine seama, unealta naivă a unei tele-

viziuni italiene. Cazul acesta este foarte complicat, iar eu sunt convinsă că, pe undeva, ar fi avut un substrat politic.

Totul a început cu o scrisoare primită de la o italiancă disperată care se recomanda „Francesca”, solicitându-mi ajutorul pentru găsirea fiului minor. Acesta, chipurile, fusese răpit de soțul ei și dus într-o direcție necunoscută. I-am răspuns frumos, în limba italiană, cerându-i poza copilului și a soțului. Mi-a scris foarte repede că dorește să ne întâlnim în București, la aeroport, luna următoare. Se oferea să îmi aducă pozele cerute de mine și să mă răsplătească pentru ajutorul meu, „oricâți bani i-aș fi cerut”. Scrisoarea suna fals, iar invitația de a ma întâlni cu ea, cam dubioasă. Din principiu, nu pornesc niciodată la drum atunci când sunt invitată prin email, considerând că pe internet oricare se poate da drept oricine, ascunzându-se în spatele unui nume fals. Nu i-am răspuns la acea scrisoare, crezând că toată discuția se încheiase banal, după cum începuse. Realitatea însă a fost cu totul alta. Vorba românului: „S-a lăsat cu cântec”!

În săptămâna următoare, am primit un email de la o româncă de-a noastră care mă anunța că a sosit în București un jurnalist italian dornic să mă cunoască, ea servindu-i drept traducător. Nu i-am răspuns nici ei. A doua zi, mi-a sunat telefonul. Am auzit o voce de femeie care mă întreba, în italiană, dacă vreau să vorbesc cu un jurnalist din țara ei. I-am răspuns că nu doresc să discut cu el și am închis telefonul. S-a lăsat liniștea, dar după 3 luni a plesnit buba. Era în luna mai 2009 când, dintr-o dată, au început să îmi sosească emailuri din Italia în care eram insultată în cel mai ordinar limbaj. Răzvan a căutat numele meu pe internet în limba italiană, găsindu-mă ușor. Despre ce era vorba?

La RAI 3 se difuzase cu o seară înainte un filmuleț denigrator, în care se povestea cum m-a căutat o redactoră de-a lor, dorind să discute cu mine despre copiii dispăruți în Italia. Cu poza mea și a lui Răzvan în mână, acostase brașovenii pe stradă, deranjase Poliția și diverse locații pe unde i se spusese că aș avea domiciliul. A condus-o prin oraș un ziarist local care, probabil, dorea neapărat

să dea ochii cu mine. Cameramanul italian filmase de zor cu camera ascunsă, mai ales când se discuta cu un interlop pe care îl pusesem la punct printr-un proces judiciar umilitor pentru el. Negăsindu-mă, italianca și operatorul, însoțiți de translatora româncă, au plecat dezamăgiți pentru că nu dăduseră ochii cu mine.

Ce se afirma în blestematul lor reportaj de doi bani: că stau ascunsă, că în Brașov nimeni nu mă cunoaște, că mă feresc de ziaristi ca nu cumva să se scrie ceva despre mine, că jefuiesc oamenii de bani. Reacția telespectatorilor a fost spontană și ordinară, la fel ca întreaga atitudine a italienilor față de români. Drept răspuns, am trecut poza „Francescăi” în site-ul meu, afirmând că este o spioană trimisă de RAI 3 cu scopul de a mă iscodi, a mă denigra și a mă filma cum primesc niște bani de la ea, „femeia necăjită și săracă, părăsită de bărbatul ei”. Imediat după afișarea spioanei pe site, am primit un email, ca din partea colegilor ei de redacție, în care mi se oferea un drept la replică, oriunde aș fi dorit, în Italia sau în România. Am replicat cu vehemență, relatând pe internet etapele acestei diversiuni în stil mafiot. Menționez, printre altele, că, fără a fi luat vreodată bani de la italieni, am fost prezentată ca o impoastă care îi escrochează pe sărmanii locuitori ai Italiei. De fapt, printre clienții mei se află numai români din diasporă, aceștia fiind mulțumiți de serviciile mele. Cu italienii sadea nu am nicio treabă.

M-a uimit obrăznicia acestor paparazzi care, aflându-se în slujba unor denigratori suspuși ai poporului român, fac jocul murdar al unor cercuri de interese xenofobe. Pun la cale tot felul de diversiuni împotriva românilor din Italia și din alte țări. I-am scris unei românce prietene, care muncește din greu în țara lor, întrebându-o: „Aș putea face ceva pentru cauza românilor de acolo, victimele sălbăticiiei, nesimțirii, agresivității și xenofobiei italienilor?” Femeia mi-a răspuns consternată: „Orice veți face, va fi binevenit.” Iată că am făcut ceva, am protestat pe internet împotriva atitudinii ordinare a presei și a extremiștilor italieni care îmi

insultă poporul, ajungând cu caracatița lor otrăvită până în țara mea. Rușine să le fie!

M-am întrebat adeseori ce mi s-ar fi întâmplat dacă nu aș fi avut capacitatea mentală de a observa falsitatea email-urilor trimise de „Francesca”. M-aș fi dus ca o fraieră la întâlnirea cu ea, ar fi vânturat prin fața camerei ascunse niște euroi nenorociți și ar fi avut dovada clară că „profit de banii italiencelor”. Am observat totuși că, după cutremurul din zona Romei și, mai ales, după declanșarea crizei economice, comportarea ordinară a italienilor față de emigranții străini s-a mai potolit cumva. Doamne ajută să le vină mintea la cap!

CAPCANELE INTERNETULUI

Făcând legătura cu diversiunea „Francesca”, țin să precizez că, de multe ori, și românii noștri fac tot felul de mătăgării pe internet. Așa că, străduindu-mă să aduc la lumină diverse abateri grave de la comportamentul civilizată, nu îi voi menaja nici pe conașionalii noștri. Cunosc exemple de ordinul miilor, dar neavând spațiu pentru toate, voi menționa doar câteva dintre cele care par a fi mai relevante. După cum am menționat deja, pe internet oricine se poate da drept oricine. Referindu-mă doar la sfera paranormalului, cazurile sunt nenumărate.

Numeroase femei singure își caută parteneri pe internet. Accesează site-uri de socializare, pierzând ore întregi, nopți de nopți, cu sporovăiala prin email sau chat. Unii dintre bărbații acostăți astfel, mai ales cei care au probleme psihice, se recomandă a fi paranormali sau doar mari amatori de paranormal. Dornice să se întâlnească față în față cu ei, naivele riscă să ajungă în situații periculoase. Nemaiputând scăpa de ei, au mult de lucru până când

reușesc să îi pună la punct. De obicei, litigiul se poate solda cu rănirea gravă a femeii.

Mai există o formă de agresivitate manifestată prin internet. Am primit, de-a lungul anilor, tot felul de emailuri ale unor persoane cu nume evident false, care mi se recomandau drept „clarvăzătoare”. Spuneau că ele se pricep la paranormal mai bine decât mine, că lucrează gratuit spre binele oamenilor, nu pe bani, ca mine. Își argumentau obrăznicia cu ideea că „spiritualitatea nu se dă pe bani” sau că „harul primit de la Dumnezeu trebuie să fie oferit tuturor gratuit”. Mă întreb: ce o fi cu adevărat în mintea acestor ființe bântuite de violență? Afirmația că „spiritualitatea nu se dă pe bani” este falsă. Sunt pline librăriile de cărți cu conținut spiritual, pe care nu ni le dă nimeni gratuit. Nici măcar Biblia, cartea de căpătâi a celor care vor să le dea în cap tuturor paranormalilor și ezoteriștilor, nu se poate obține fără bani. În acest caz, de ce să mă acuze unii și alții că fac lucrări de karmă și destin contra unei taxe pentru care plătesc impozit la stat? Ar fi corect să lucrez ilegal, ca mai toate ghicitoarele și vrăjitoarele?

Consider că o persoană cu adevărat înzestrată din punct de vedere paranormal are datoria față de spiritul său nemuritor să iasă la lumină și să își folosească prețioasa înzestrare naturală spre binele semenilor săi. Cei care se ascund de mass-media, evitând publicitatea, au, probabil, motive întemeiate să ia o astfel de atitudine. Acum 3 ani, mi-a scris o duduie prin email: „Ești o escroacă, nu te pricepi la paranormal! Sunt mai deșteaptă decât tine! Ca să te convingi de lucrul acesta, îți spun câte ceva: supraveghează-ți ficatul, sânul nu are nimic și ai grijă că, în curând, ți se va întâmpla ceva rău! Atunci îmi vei cere să te ajut! Mai bine să fim prietene decât dușmance!” Văzând cât este de vehementă, nu i-am răspuns nimic, așteptând „să mi se întâmple ceva rău”. Spre bucuria mea, nu i s-a adeverit „predicția”. Mai mult chiar, nebuna nu mi-a mai scris niciodată.

În aceeași perioadă, bântuia pe internet un individ care se recomanda „clarvăzătorul Costel”. Accesa diverse adrese de email sau

de messenger, oferindu-și serviciile de ghicitor. Cu siguranță că le cerea bani celor care îi cădeau în plasă, dar mie mi-a scris că ghidește gratuit, spre binele oamenilor. L-am invitat la o întâlnire în București, împreună cu alți clarvăzători prieteni de-ai mei. Individul nu s-a prezentat, motivând după câteva zile, tot prin email, că are numai 4 clase primare, că este surd și nu a avut bani nici măcar pentru biletul de tramvai. Altor le scrisese că are liceul și vrea să dea la facultate! Acesta este doar un exemplu simptomatic pentru ceea ce se întâmplă pe internet. Numeroși „clarvăzători” lucrează clandestin, ferindu-se a da ochii cu cei pe care îi fraieresc de bani. Astfel de „rătăciți în paranormal” îi acuză pe cei ca mine că se ascund în spatele unei adrese de email. Să mă ierte Dumnezeu, dar dacă și eu mă ascund, atunci la „la vedere” cum ar fi? Am lucrat ani de zile în program de cabinet, am dat zeci de interviuri în presă, la care adaug și cele câteva reușite apariții televizate. Am remarcat cu tristețe că, în țara noastră, cei care muncesc cinstit, pe față și achită un impozit la stat, adeseori sunt acuzați de șarlatanie. Adică tot cel care muncește este admonestat pe nedrept! În schimb, pe membrii rețelelor de crimă organizată multă lume îi admiră pentru „deșteptăciunea” lor și felul de a câștiga mulți bani fără a munci. Această inversare a valorilor umane este deosebit de periculoasă, având consecințe grave asupra sănătății mentale a românilor. Din nefericire pentru noi, cei care trudim fiindcă așa ne este firea, întregul popor român este blamat peste hotare, iar România este considerată o țară de hoți, țigani și vrăjitoare, adică o „țară a întunericului”.

Pe vremea când aveam cabinet în Piatra Neamț, a venit o doamnă care locuia în Turcia de mai mulți ani. Se simțea rău, avea simptomele unei persoane agresate psihic și mă ruga să aflu cauzele stării sale de disconfort. Văzusem că o dușmăneau rudele soțului și am întrebat-o în treacăt: „Ați aflat cine v-a făcut vrăji?” Femeia, uimită, m-a întrebat ce sunt acelea „vrăji” și cum se fac, fiindcă în Turcia nu discută nimeni despre așa ceva. Am schimbat

vorba, fiindu-mi rușine, pentru prima oară în viață, că sunt româncă.

VRĂJITOARELE ÎN OPOZIȚIE CU PARANORMALII TITRAȚI

După scandalul „flacăra violet”, a apărut la TV un domn parlamentar susținând ideea legalizării și impozitării „activității” vrăjitoarelor. Tot dezbătându-se această chestiune, s-au ridicat multe semne de întrebare. În primul rând, se impune elaborarea unor criterii de clasificare a vrăjitorilor, pentru a se constata care merită și care nu să primească autorizația de „lucru”. Și cine să constate nivelul de competență în vrăjitorie? În condițiile în care fosta Facultate de Parapsihologie și Științe Cognitive din cadrul Universității Ecologice din București a fost strangulată și transformată în facultate de psihologie, iar absolvenții ei, spulberați în cele patru zări, cine și cum să-i mai adune pentru a forma o comisie la nivel guvernamental? Sau vor fi solicitați tot vechii securiști, profilați recent pe „psihotronică”? Păi, mulți dintre aceștia s-au inițiat în practicile de magie neagră, rămânând prieteni cu vrăjitoarele cele rele, care se laudă că omoară oameni.

Cam de 7-8 ani încoace s-a creat un cerc vicios în paranormalul românesc. Legalizându-se activitatea vrăjitoarelor prin codurile CAEN (cod 9305, Astrologie și spiritism), acestea au devenit extrem de solicitate și plătite regește. Paranormalii cu studii superioare, posesori ai unor diplome universitare, trecuți prin numeroase cursuri ezoterice, s-au trezit marginalizați de presă și de marele public, fiind calificați drept „șarlatani”. Ca orice om cu o facultate la bază, fiecare dintre ei s-a descurcat cum a putut pentru a-și câștiga existența. Unii au devenit scriitori și bioterapeuți, alții s-au profilat pe investigații paranormale (ca mine, de exemplu), iar unii s-au îndreptat spre meserii mai pragmatice. Am un exemplu

relevant, care pe mine mă întristează profund de fiecare dată când îmi amintesc de el.

Un foarte talentat parapsiholog, după anul 2002 s-a lăsat brusc de practicarea magiei albe, angajându-se ca baterist într-un bar de noapte din Brașov. Mă ia cu frisoane gândindu-mă că un om atât de sensibil ca el bate-n tobe până la ziuă, într-o atmosferă total neprielnică pentru un extrasenzitiv!

Anul acesta, când se pune problema supravegherii și înregimentării paranormalilor români, s-a ajuns într-o stare de confuzie totală. Cui să i se recunoască harul și pricepera și cui nu? Aflându-se cu uimire că paranormalii nu lipsesc dintre consilierii și gărzile șefilor de state, mai mult chiar, au poziții importante în toate serviciile secrete ale lumii, atunci pe cine să promoveze România: pe țigăncile cu fuste crețe care stau turcește, rotind vârtelnița și făcălețul în timp ce rostesc descântece agramate la nivelul celor patru clase de școală pe care le-au urmat? Sau pe ezoteriștii care, pe lângă facultățile urmate, s-au mai pregătit și în domeniul practicilor energetice sau al investigațiilor paranormale?

În mod firesc, se face necesară diferențierea vrăjitoriei străvechi (cea practică de reprezentantele etniei țiganilor) de munca pretențioasă, cultă, elevată a mediumilor și bioterapeuților cu studii în domeniul practicilor energetice, cum sunt Reiki, tehnica radiantă, radiestezia, meditațiile yoghine.

Am ceva de menționat în privința utilizării cuvintelor „țigan” sau „țigănesc”. Țin să accentuez asupra faptului că eu consider fiecare om drept o ființă unică, demnă de luat în seamă, indiferent cărei naționalitate sau rasă îi aparține. Mă interesează problematica vieții umane în ansamblul ei, nu neapărat limba vorbită, culoarea pielii, apartenența politică sau spirituală. Țiganii din toată lumea au o origine străveche și o cultură pe care o transmit cu toată grija de la o generație la alta. Cuvântul „țigan” aparține limbii multor popoare, iar cultura țigănească este mult apreciată peste tot în lume. Ceea ce au făcut anumiți șefi ai etniei țigănești schimbând cuvântul „țigan” cu cel de „rrom” este o diversiune cu grave con-

secințe asupra prestigiului acestui popor străvechi. Cuvântul „rom”, atunci când este folosit oral, se confundă cu denumirea băuturii spirtoase „rom”, atât de mult apreciată de marinari și de practicanții magiei negre voodoo. Având în vedere acest argument, unde mai este prestigiul talentaților țigani, care de sute de ani cântă și dansează minunat, făuresc bijuterii sofisticate, vase de aramă sau ne ghicesc secretele de ne zboară fulgii? Ne mai mirăm de pri-goana pornită în Italia împotriva tuturor românilor, pe care îi denu-mesc „romi care fură de peste tot”? În isteria lor naționalistă, ita-lienii se simt profund lezați în specificul lor național. Dacă un țigan de-al nostru ajuns în Italia spune că este de etnie „roma”, atunci să îi înțelegem și pe naționaliștii italieni care, din cauza unei confuzii lingvistice, capătă ură pe țiganii români, autointitulați „romani”. Și uite-așa, s-a dus vorba pe glob că România este o țară de țigani care se țin numai de blestemății!

Revenind la problema inițială, cea a clasificării paranormalilor români, iar avem o dilemă: cine este paranormal și cine nu? Oare toate vrăjitoarele țigănci sunt paranormale sau numai unele dintre ele? Cui să i se dea autorizație? O persoană poate să practice vrăji-toria sau ghicitul fără să posede calități paranormale?

Ne mai punem o întrebare. Ce fel de tămăduire fac vrăjitoarele țigănci, doar cu descântece și manipularea unor obiecte? În secolul 21, când medicina a ajuns la un nivel de performanță ce atinge uneori cote dumnezeiești, mai putem avea încredere în bolborose-lile vrăjitoarelor, în scosul lipitorii din ou, în practica argintului viu și altele de acest fel? Mai bine să mergem la medici, unde ne costă mai ieftin și știm că au o meserie adevărată! Cu toată civilizația avansată la care s-a ajuns în acest secol, omenirea încă mai crede în miracole. Speranța este lipită de firea omului. Dacă un individ își pierde speranța în mai bine, viața lui devine un coșmar.

Vrăjitoria este o meserie la fel de veche ca și prostituția. La fel ca și aceasta din urmă, este izolată la marginea societății, punându-se mereu problema: este legală sau ilegală? Este onorabilă sau nu? Fiecare stat al lumii abordează vrăjitoria în felul său. Statul român

se va descurca și el cumva, dacă va fi necesar să se ia niște decizii în această privință.

În anul 1996, când împreună cu soțul meu am înființat un SRL și am deschis un cabinet de parapsihologie, lucrurile stăteau mult mai bine decât astăzi. Ni s-au cerut la Primărie diplomele de studii superioare, indiferent ce facultăți aveam la bază. Pe lângă acestea, am anexat la dosar teancul de diplome care atestau studiile noastre în domeniul ezoterismului. Fiecare dintre noi posedă trei grade de Reiki (adică 3 diplome) primite de la Maestrul Dumitru Hristenco și 3 cursuri de specializare în biosinergetică și terapii alternative, urmate la Universitatea Ecologică din București (adică încă 3 diplome). Simplu ca „bună ziua”! Au trecut 14 ani de activitate neîntreruptă în domeniul parapsihologiei aplicate. Nu am făcut vic-time, nu am jefuit pe nimeni de bani. Am practicat tarife „la vedere”, plătind impozit la Fisc pentru munca noastră. Am o bază de date cu peste 20000 de cazuri, în majoritatea lor cercetate prin internet. La acestea se adaugă câteva mii de persoane consiliate în mod direct, atunci când lucram cu program de cabinet.

Lupta aprigă dintre vrăjitoarele care folosesc metode empirice și parapsihologii, terapeuții titrați continuă și astăzi, acutizându-se pe zi ce trece. Circulă tot felul de zvonuri prin televiziuni și internet cum că parapsihologii cu studii superioare ar fi „vrăjitori de gradul 4”, adică de cea mai bună calitate, înzestrați cu telepatie, claraudiție, clarviziune, bioenergie performantă. Unii ne ridică în slăvi, alții ne acuză că atacăm dușmanii pe nevăzute, adică prin metode mentale care nu se văd, nu se aud și nu se pot pedepsi pe calea legii. Am un singur răspuns la astfel de provocări, pe limba italienilor: „Parole, parole, parole”!

Am mai remarcat o obsesie care încinge mințile unora: toți paranormalii din România trebuie să ajute Poliția! A contribuit mult la această stare de spirit și „televiziunea poporului”, care a tot adus paranormali în studio, cu scopul de a face anchete paralele „în direct”, încercând să demonstreze că Poliția Română este cât se poate de incapabilă să găsească persoanele dispărute și să rezolve

cazurile criminalistice. Am asistat cu toții la teribila anchetă televizată în cazul Elodiei, soldată cu un faliment în masă al paranormalilor folosiți pentru aceasta. Țin să îi avertizez pe românii care posedă calități paranormale performante că, lăsându-se exploatați ore în șir pentru cercetări mentale în studiourile TV, riscă să furnizeze informații eronate. Același lucru se poate întâmpla în timpul deplasărilor pe teren, căutând dovezi care să ajute la efectuarea unor anchete. Paranormalul cu „scaun la cap” nu se expune în public atunci când vrea să descopere ceva deosebit. El trebuie să stea închis în biroul său de lucru, într-o atmosferă de liniște și relaxare, fără muzică la casetofon, fără căști „optimizante” la urechi și fără martori oculari. Numai așa creierul său va avea condițiile prielnice unei activități deosebit de rafinate.

Consider că în momentul de față Poliția Română nu are neapărată nevoie de concursul paranormalilor, ea posedând specialiști de înaltă calificare, tehnologie performantă și mijloace de urmărire moderne și eficiente. Paranormalii cu activitate privată au destul de lucru cu mulțimea problemelor care asaltează ființa umană în ansamblul ei. Necazurile oamenilor trebuie să ne preocupe, nu ce fac și ce nu fac polițiștii sau procurorii!

PARTEA a II-a

SPIRITISMUL

**METODĂ MODERNĂ DE
INVESTIGAȚIE**

BRAȘOV, 2010

Colecția EDUCAȚIE PRIN PARANORMAL

PREFAȚĂ

După 16 ani de cercetare a lumii ființelor nevăzute care viețuiesc printre noi și deasupra noastră, departe, în Universul infinit, pot afirma că mi-am format un stil personal de colaborare cu acestea. Neavând obiceiul de a copia din cărțile scrise de alții, m-am străduit să ajung în posesia unui mod de exprimare original, corespunzător rezultatelor activității mele de medium. Am beneficiat, an de an, de o asistență spirituală extrem de binevoitoare din partea sfetnicilor mei nevăzuți.

Apariția acestei cărți a devenit posibilă datorită colaborării uimitoare dintre o ființă umană și prietenii săi care își duc traiul discret în misterioasa lume a spiritelor.

Le mulțumesc din suflet, cu umilință și profundă recunoștință, prețioaselor spirite înalte care m-au transformat, dintr-un muritor de rând, într-un om înțelept care își ajută semenii în cele mai delicate probleme ale lor.

Nina Petre
medium clauditiv
Brașov

CE ESTE SPIRITUL?

În accepția mea, spiritul se prezintă ca o sursă de energie extrem de mică (în privința dimensiunii), înzestrată cu o aură energetică a cărei rază de acțiune este infinit de mare. Structura internă a aurei unui spirit este formată din straturi bine delimitate unul față de celălalt. Aparatele fotografice moderne reușesc, în mare parte, să înregistreze aurele unor spirite. Fotografi amatori sau profesioniști din întreaga lume descoperă în pozele lor o varietate impresionantă de imagini luminoase: sfere mai mult sau mai puțin perfecte în privința conturului, romburi, hexagoane, sectoare circulare. Toate aceste figuri luminoase au un element comun de identificare: structura internă dantelată, compusă din straturi egal depărtate între ele. Oricât ar fi încercat unii sceptici să le considere picături de apă, fulgi de nea, fire de praf, fum sau, pur și simplu, defecte de execuție, acest argument al negării existenței unor ființe deosebite de noi, cei de pe Pământ, surprinse prin fotografiere, nu reușește să convingă pe toată lumea.

Există persoane dotate cu calități de medium care pot intra în legătură cu lumea ființelor inteligente nevăzute cu ochiul liber, nu numai prin metodele spiritiste clasice (măsuța rotundă fără cuie de metal, pe care se află eterna hârtie cu literele alfabetului, pendulul, cristalul, cheița și cartea, oasele unor morți etc), dar și prin fotografierea lor sau prin convorbiri directe, pe cale telepatică. Site-ul meu **www.spiritus.ro** conține un număr impresionant de poze cu spirite, în mare parte primite de la cititorii săi. Aceștia li se alătură galeria cu poze realizate de mine și soțul meu, Răzvan.

SPIRITE ÎN FOTOGRAFII

Anul trecut, pe data de 1 aprilie, am primit un ciudat îndemn mental care m-a pus în mod serios pe gânduri. Nu știu exact cine mi-a sugerat ideea de a pune mâna pe aparatul foto și de a face poze pe întuneric. Mi-am spus că nu aș avea nimic de pierdut dacă voi încerca să obțin prețioasele imagini cu sfere luminoase. Rezultatul a fost șocant: sferile au apărut triumfătoare, atât în pozele mele, cât și ale lui Răzvan. Am continuat cu insistență, în diverse zone ale Brașovului, în toate anotimpurile, de cum se lăsa întunericul. Se uita lumea la noi ca la niște „ciudați”, dar nimeni nu ne-a ironizat vreodată. Am observat că sferile luminoase apar mai ales în zonele aglomerate, unde circulă mulți oameni, pe jos sau în mașini. Parcurile de joacă ale copiilor sunt intens populate cu astfel de ființe uimitoare. De fiecare dată când am fotografiat biserică, sferile au apărut, ascultătoare, pe treptele și pe ușa de la intrare, în dreptul zidului sau al acoperișului. Cimitirele oferă și ele imagini cu sfere luminoase. Cele mai multe apar la înmormântări și în timpul slujbelor religioase din zilele de sărbătoare.

Anul trecut, în seara de Înviere, am reușit să fotografiez o puzderie de sfere, unele foarte mari, altele extrem de mici, asemănătoare unor puncte luminoase. Ulterior, am aflat de la spiritele mele prietene că punctele luminoase sunt spirite foarte tinere, care viețuiesc în preajma celor mature, așteptându-și clipa solemnă a întrupării în ființe umane sau animale. De obicei, spiritele tinere, desprinse de curând din mantia infinită a Creatorului Suprem, primesc dreptul de a se întrupa în microorganisme sau animale de mici dimensiuni (insecte, șoareci și alte alte viețuitoare de categoria acestora). Nu am reușit niciodată să surprind aceeași imagine luminoasă de două ori. Motivul găsit de mine este acela că lumina puternică a blitzului stresează spiritul, cauzând un oarecare prejudiciu prezenței sale energetice. Exprimându-mă într-o manieră simplistă, aș putea spune că blitzul „arde” aura spiritului.

Petrecerile în care oamenii se simt bine sunt și ele populate de musafirii nevăzuți. Adeseori, pe pozele făcute la petreceri apare câte o „ploaie” de sfere luminoase. Am văzut la o televiziune din Brașov câteva poze date la o parte într-un ungher al computerului, fiind considerate ca „defecte”. Nici cameramanii și nici fotografii care le-a obținut nu au reușit să explice impresionanta apariție a numeroaselor „pete” de lumină. Tocmai discutasem prin telefon cu moderatorul unei emisiuni în care se încercase acreditarea ideii că „Nina Petre vorbește cu morții”, când am descoperit pete luminoase în poze cu el și soția lui. Am repetat de multe ori, în interviurile oferite presei și în unele emisiuni televizate, că nimeni nu poate să discute cu morții. Forțată de împrejurări să descriu starea deplorabilă a oricărui cadavru, le-am explicat celor dornici să îmi afle părerea că gura, creierul și întregul trup al unui cadavru sunt intrate în putrefacție. Prin urmare, creierul său nu mai gândește și nu mai are activitate telepatică pentru a mai putea comunica mental cu ființele vii. Cu gura unui mort nici atât nu se poate vorbi, fiindcă este țepănă de-a binelea. Exprimarea corectă nu este cea referitoare la vorbirea sau comunicarea cu „morții”. Putem afirma liniștiți că noi sau alte persoane, denumite „mediumi”, reușim să comunicăm cu **spiritele**. Unii susțin că vorbesc cu „spiritele din astral”. Dacă se întâmplă așa, atunci și ei se exprimă corect. Eu afirm că discut telepatic cu spiritele din Univers, ținând cont de faptul că ele formează o populație extrem de numeroasă, care viețuiește nu numai pe pământ sau sub pământ, ci și deasupra lui, chiar mult mai departe, în Spațiul Cosmic.

Așa cum afirmam la începutul acestui capitol, aparițiile luminoase din fotografii pot avea aspecte diferite. Fiecare formă luminoasă reprezintă o parte din aura unui spirit, adică primele straturi energetice care înconjoară spiritul respectiv. Orice spirit se comportă ca un soare în miniatură, emițând în jurul său o energie luminoasă, purtătoare de viață. Nu întâmplător, spiritul mai este denumit duh, sâmbure de viață, scânteie de viață. Creatorul Suprem, acea energie atotputernică, generatoare a Universului, pe care unii

o denumesc Divinitate, Dumnezeu, Zeul Suprem își exercită acțiunea de creare și întreținere a vieții prin slujbașii Săi: spiritele.

ÎNGERII ȘI RIVALII LOR

Cu toții ne imaginăm îngerii ca pe niște ființe încântătoare, purtătoare de bine pentru toată lumea. Suntem prea evoluți mental și informațional în acest secol 21 pentru a mai putea crede că îngerii sunt un fel de copilași dolofani, cu aripioare argintii, acoperiți cu mantii vapoase și cu niscaiva flori sau crenguțe pe cap. Conform doctrinei mele spiritiste, îngerul reprezintă cea mai evoluată formă de manifestare a energiei emise de Divinitate. Fără îndoială că, în afară de Dumnezeu, care poate fi considerat esența perfecțiunii universale, îngerul este și el o existență apropiată de perfecțiune. În fotografiile cu apariții luminoase sfera perfectă reprezintă o parte din aura unui înger. Acolo unde sunt prezenți îngerii, prin influența lor subtilă, spațiul și ființele care îl populează beneficiază de un plus de protecție divină.

În Univers, ca și pe Pământ, acționează forțe opuse. Îngerii sunt atacați în permanență de rivalii lor. Aceștia, ca forme de existență mai puțin evolute, grosiere, se comportă asemenea oamenilor invidioși, agresivi, bântuiți de o ură puternică împotriva celor mai capabili decât ei. De obicei sunt denumiți draci, demoni, necurați. Aspectul lor energetic surprins în poze nu are o formă geometrică ordonată. Se prezintă ca niște pete diforme, de diferite culori, sau ca un fel de benzi luminoase dispuse dezordonat. Culoarea lor nu este albă-albăstruie, galben deschis sau roz, ca în cazul îngerilor, ci mai închisă, neclară, impresionând ochiul uman într-un mod neplăcut. Astfel de imagini stranie apar acolo unde casele sunt locuite de oameni agresivi, fără credință în Divinitate, puși mereu pe fapte reprobabile sau în locurile unde se practică magia neagră.

FANTOME SAU SPIRITE?

Aparițiile așa-zis „ectoplasmatice” nu sunt întotdeauna animate de spirite, ci pot fi create chiar de mintea omului, dacă el posedă o imaginație și o putere mentală deosebită. Adeseori se manifestă în preajma adolescenților cu mintea prea avântată, care își doresc neapărat să trăiască momente de groază, asemenea unor personaje din filmele horror. De multe ori ajung victimele propriei imaginații, îmbolnăvindu-se psihic. În vremurile de astăzi, omenirea este înnebunită după fantome. Din motive comerciale, mulți realizatori de programe TV sau de creații cinematografice prezintă fantomele ca și cum ar fi spirite. Eroarea este imensă, iar confuzia produsă în mințile telespectatorilor devine deosebit de periculoasă, generând adeseori așa-zisul sindrom maniacal, boală psihică greu vindecabilă. Țin să accentuez asupra faptului că fantoma nu este un spirit, ci o formațiune energetică luminoasă care poate să însoțească un spirit sau nu.

Cele mai multe fantome sunt create de mintea omului, din diverse motive: fie că individul vrea neapărat să le vadă, fie că se dorește apariția lor din rațiuni comerciale sau publicitare. De exemplu, mai mulți turiști adunați într-un castel străvechi pot provoca apariția unei fantome dacă se concentrează mental în acest scop. Acea fantomă poate să însoțească un spirit sau, pur și simplu, să fie o creație efemeră a unor creiere „încinse”. Cu privire la aparițiile fantomatice, am un punct de vedere ferm. Ele pot să existe în realitate, mai ales atunci când sunt văzute de mai multe persoane. Aceasta este fără îndoială o dovadă concretă a faptului că nu au fost inventate de cineva anume. Dar atunci când un singur om susține că a văzut sau vede fantome, nefiind de față un martor ocular, deja situația este discutabilă. Individul relatează ce a văzut, dar cine poate să îl creadă că nu se înșeală?! Dacă are calitatea de medium, adică puterea de a mijloci comunicarea dintre ființa lui și lumea spiritelor, mai poate fi crezut. Dar dacă suferă de o boală psihică, diagnosticată în mod categoric pe cale medicală, percepția

sa extrasenzorială poate fi doar un simptom specific maladiei sale. În acest caz, fantele apar doar în minrea sa bolnavă, nu și în realitate.

Un exemplu relevant îl constituie un caz grav, mult mediatizat anul trecut. Este vorba despre așa numita „fantomă de la Medgidia”, care a ținut seri întregi telespectatorii în fața micilor ecrane, așteptând să primească dovezi despre existența ei. La insistențele dubioase ale unui individ bolnav psihic, s-au adunat în preajma casei sale o mulțime de personalități, începând cu muftiul și primarul, culminând cu un parlamentar căruia îi plăcea să facă spiritism la pendul. Nebunul i-a convins pe toți că o femeie moartă se transformase în strigoiul care-i bântuia casa, răpindu-i liniștea. Comportându-se ca o șleahță de indivizi certați cu legea, mai mulți localnici au profanat mormântul femeii decedate, i-au scos trupul din sicriu, i-au zdrobit inima cu un țaruș, sub ochii indulgenți ai autorităților. Totul a fost filmat, minut cu minut. Într-un târziu, văzând că nebunul tot își mai simțea „fantomă” în casă, cineva a întrebat: „Dacă o fi vreo născocire?” Astfel s-au trezit din amorțea și autoritățile locale, punându-și problema dacă nu cumva deshumarea ar fi fost ilegală. După aceasta, văzătorul de fante s-a potolit ca prin farmec și s-a lăsat liniștea peste nefericitul cartier de oameni săraci.

SPIRITISTUL ȘI IPOCRIȚII

Imaginația oamenilor este nelimitată, mai ales când vine vorba despre lumea spiritelor. Vor mereu dovezi despre existența acestora, venind în contradicție cu Biblia, care, chipurile, ar interzice spiritismul. Vă spun cu toată sinceritatea că am acasă trei Biblii, care stau cuminți pe un raft din bibliotecă, asistând resemnate la munca mea, mai mult sau mai puțin „ortodoxă”. Niciuna dintre ele

nu strigă la mine că nu am voie să fac anumite cercetări. Ca să fie clar pentru toată lumea, insist asupra faptului că spiritismul modern presupune comunicarea mentală, telepatică, în stare de conștiință sau de transă cu ființele inteligente, nevăzute din Spațiul Cosmic. Aici nu este vorba de nicio vrăjitorie, ci de o muncă de cercetare delicată și foarte civilizată. Mediumul poate prelua de la spirite diverse idei, mesaje consistente, lucrări literare sau artistice. Este foarte cunoscut cazul meloterapeutului și compozitorului timișorean Gheorghe Iovu, a cărui muzică superbă este de esență divină. Acesta reprezintă un caz excepțional, un exemplu pozitiv de colaborare perfectă cu lumea spiritelor superioare.

Dar ce ne facem cu spiritiștii „de baltă” din Timișoara care nu reușesc să obțină informațiile dorite prin folosirea pendulului, a cheiței sau a măsuței cu litere?! În fiecare săptămână mi se trimit emailuri anonime sau cu nume false care cuprind întrebări de felul următor: „Vreau să vorbiți cu spiritul bunicii mele. Cât mă costă?”, sau „Mi-e foarte dor de tataia, cât mă costă ca să-mi spuneți ce mai face?” și tot așa, de ani de zile. Timișoara nu are liniște din cauza spiritismului. Unele emailuri mi-au creat mari suspiciuni, văzând că mi se cere aflarea locului în care persoane vârstnice, chipurile decedate, și-ar fi ascuns actele de proprietate sau banii, bijuteriile, adică agoniseala de-o viață. În astfel de cazuri, pornesc din start cu ideea că solicitantii informațiilor respective ar putea fi niște infractori dornici să dea spargerii la casele unor bătrâni.

Am avut un incident relevant în urmă cu 10 ani, când un bucu-reștean mi-a trimis poza și datele personale ale unei doamne trecute pe lumea cealaltă, plus o listă cu întrebări care urmăreau găsirea locului în care femeia își ascunsese bijuterii de mare valoare. De curiozitate, am contactat spiritul doamnei, care mi-a dat o lecție de zile mari, atât mie, cât și clientului curios. Spiritul femeii mi-a spus că mă comport ca o naivă dacă accept să fac jocul murdar al tânărului care se pretinde a fi nepotul ei. S-a adresat acestuia, trimițându-l la muncă, nu la furat din casa ei de la țară. Individul s-a supărat foc la lectura mesajului spiritist, întrebându-mă, printre

altele: „Doamna Nina, cu ce v-am greșit că mi-ați făcut așa o figură?” Cu alte cuvinte, neisprăvitul nu credea că mesajul mi-a fost dictat de un spirit. Insinua, probabil, că l-aș fi inventat eu.

În România există o mare derută în privința spiritismului. Preoții spumegă atunci când aud de spiritiști, iar populația oscilează între extreme. Unii cred cu tărie în existența lumii nevăzute, iar alții neagă existența ei, considerându-i pe spiritiști drept șarlatani care inventează fantome. Dacă nu se vede fantoma, carevasăzică spiritistul ar fi născocit mesajul. Considerându-mă un om de echilibru, îmi argumentez chemarea spre comunicarea cu spiritele pornind de la experiența altor popoare. Conform unei statistici recente, aproape trei sferturi din populația globului crede în spiritism și în reîncarnarea spiritului. Mă consider un cercetător modern, așa că de ce aș face parte dintr-o minoritate de 25% - numai pentru că sunt româncă, iar România este considerată peste hotare drept o țară înapoiată din toate punctele de vedere?! Mai la nord, de exemplu în Polonia, a fost înființată Societatea Poloneză de Studii Spiritiste. În Brazilia, mediumii cercetători au transformat spiritismul într-un veritabil sistem practic, filozofic și pedagogic. Comunicarea cu lumea spiritelor face parte din cultura popoului brazilian. Câteva televiziuni spiritiste braziliene prezintă conferințe și comunicări spiritiste în direct, susținute de mediumi vestiți, cum este, de exemplu, Divaldo Franco. În Statele Unite, medii de mare valoare sunt folosiți în anchetele judiciare, cu scopul elucidării unor cazuri în care sunt implicate persoane decedate. Numai la noi, în România, spiritismul este considerat „lucrarea diavolului” sau a șarlatanilor! În privința comunicării cu spiritele, majoritatea românilor au rămas la ideile preoților din perioada Evului Mediu, când paranormalii erau schingiuiți și arși pe rug de către conducătorii Bisericii Catolice.

În ceea ce mă privește, sunt lăsată în pace de toată lumea, continuându-mi nestingherită activitatea de cercetare la biroul meu de lucru. Mai sosesc uneori prin email tot felul de provocări, cum ar fi teribilul caz „coco jumbo”. Sunt două cuvinte caraghioase prezente

în adresa de email a unei persoane voit misterioase, care până la urmă a ajuns în sub tirul „artileriei” mele de dat educație. Ghiciți de unde au sosit scrisorile cu pricina? Bineînțeles că din Timișoara. La început, un presupus tânăr Ionuț mi-a solicitat studiul ultimei vieți anterioare și implicațiile ei karmice în viața actuală. Taxa de consultație, extrem de mică în comparație cu cele de pe piața paranormalului, mi-a fost trimisă de o duduie al cărui nume de familie era diferit de al lui. Poza primită prin email înfățișa un tânăr de aproximativ 20 de ani, cu ochelari fumurii și o căciuliță trasă pe frunte. În mod vizibil, fusese decupată dintr-o poză de grup. Contactându-l telepatic, am observat că băiatul nu răspundea la apelul meu. Măi să fie, zic eu, ce are omul ăsta, e mort sau o fi căzut cu schiurile și se află în comă? I-am scris „corespondentului” cerându-i o poză în care să se afle absolut singur. Mi-a trimis alta, în care părea ceva mai matur. În minte mi-a încolțit ideea că „seamănă, dar nu răsare”, după cum se spune în popor. L-am contactat telepatic, obținând tot ce mi-am propus să aflu: viața precedentă a spiritului său, karma lui, atenționări pentru viitor. După expedierea scrisorii mele de analiză, a sosit răspunsul peste 10 zile de la o duduie care pretindea că este „sora” celui din poză, el fiind „fratele” ei decedat într-un accident de camionetă cu 2 săptămâni în urmă. Duduia mi-a cerut să îi explic metoda mea de lucru, dorind mai ales să afle de la mine cum reușesc să discut cu spiritul unui mort prin intermediul fotografiei. I-am răspuns cu duritate că nu accept ca sora unui mort de numai două săptămâni să fie capabilă a se substitui acestuia cu viclenie, cerând să i se afle karma. I-am cerut și poza ei, pentru verificarea cazului. Mi-a răspuns după o săptămână, printr-o scrisoare scurtă, greu inteligibilă din cauza modului confuz de exprimare și a frecvențelor greșeli gramaticale. Parcă ar fi scris altă persoană, nu „sora decedatului”. În loc să îmi trimită poza ei, a afirmat că este o domnișoară „cizelată”, care nu își dă poza pe internet oricui se nimerește. Atâta mi-a trebuit, ca să încep acțiunea de „reeducare”, bănuind, bineînțeles, că în cacealmaua respectivă erau implicate cel puțin două per-

soane. I-am scris celei care îmi trimisese banii, făcând-o ca la ușa cortului. Tăcere deplină din partea ei. Mi-a răspuns în schimb „nebuna” (așa o poreclisem), specificând că prietena ei nu are niciun amestec și să o las în pace. Din nou i-am scris că nu o cred, adresându-i, bineînțeles, și ei câteva vorbe de ocară în cel mai autentic limbaj popular. Scoasă din minți de furie, „cizelata” s-a pozat singură, și-a scanat buletinul și mi-a trimis materialele împreună cu justificarea că „suferă de o depresie, iar medicamentele administrate de medicul psihiatru o determină să se exprime uneori într-un mod necorespunzător”. I-am răspuns că o cred toxicomană, nu „depresivă” din cauza morții „fratelui” ei și că voi da toată povestea pe internet, în site-ul meu. Din nou scoasă din minți, m-a amenințat că mă dă în judecată dacă voi îndrăzni să fac public numele ei sau al prietenei și mai ales cazul de deces al „fratelui” său.

Iată cum iese adevărul uneori la iveală, cu greutate, cu strigăte și urlete, ca la o naștere cu forcepsul! Duduia îmi dăduse link-urile către câteva articole din presa băănățeană, unde se vorbea despre accidentul mortal, pe o șosea, al unui tânăr de 19 ani. Numele lui era același cu cel comunicat mie de nebuna din Timișoara. Dar ea, imprudentă, îmi scrisese de la început că „mașina făcută praf pe șosea nu era a fratelui ei”, când de fapt în articole se spunea contrariul. Încă o minciună: „prietena fratelui meu a scăpat doar cu câteva zgârieturi, iar el nu mai este”. În toate articolele de pe internet se menționa același lucru: prietena victimei, grav rănită, a fost transportată în stare de inconștiență la spital, iar viața ei se află în pericol. Acestea par simplă literatură față de cruditățile faptei acestei domnișoare. Tot cercetând poza ei și a tipului din cea de-a doua poză, am aflat că îi murise în accident fratele mai mic. Dacă eu refuzasem prima poză, cea a mortului, care nu „vorbea”, nemernica mi-a trimis poza fratelui mai mare, cu care se certa mereu și l-ar fi vrut „mort” în locul celui plecat pe lumea cealaltă, la care ea ținuse foarte mult.

Nu a fost prima tentativă de a mă deruta prin intermediul fotografiilor. În urmă cu 4 ani, am primit din București o solicitare de spiritism, punându-mi-se la dispoziție poza unui bărbat în vârstă, cu părul cărunt. Solicitantul, un tânăr, pretindea că omul din poză era tatăl său decedat. Cerându-i și poza lui, bucureșteanul mi-a trimis una care înfățișa trei bărbați cam bruneți, așezați unul lângă altul, indicându-mi unul dintre ei ca fiind el însuși. A trimis taxa pentru efectuarea lucrării printr-un mandat electronic, pe adresa Petre Răzvan Ungureanu, în loc de Petre Răzvan Alexandru, acesta din urmă fiind numele soțului meu. Văzând că există o anomalie, soțul meu i-a scris individului, îndemnându-l să se prezinte la oficiul poștal de la care expediase banii, pentru a se face corectura pe computer. Răspunsul a sosit cu mențiunea că s-ar fi făcut corectura, solicitându-mi-se a-i face „transcomunicarea” cât mai repede. A doua zi, a patra zi, corectura încă nu fusese făcută, iar individul îmi cerea cu insistență să discut cu „tatăl său decedat”. M-au surprins întrebările pe care dorea să i le adresez spiritului respectiv: „Tată, cum este pe lumea cealaltă? Te gândești la ce mă gândesc eu acum? Știi ce vreau să fac luna viitoare? Ce boli am? Când crezi că o să mă însor?” Începând verificările pe poze, cu toate că banii încă mai stăteau la Poștă, am rămas stupefiată de nerușinarea „clientului”. Bărbatul cărunt din poza „mortului” era viu și nevătămat, susținând că este bunicul băiatului cu pricina, care, după ce îi murise tatăl (unul dintre bruneții din cealaltă poză), ajunsese un derbedeu ce făcea glume proaste cu toată lumea. Mai mult chiar, așa-zisul beneficiar al transcomunicării își păstrase chipul secret, el nefiind niciunul dintre cei 3 bărbați din poză. Nu i-am scris nimic despre constatările mele, anunțându-l doar că Poșta din Brașov îi va returna banii după o lună. Prefăcându-se a nu înțelege ce i-am scris, mi-a mai cerut de câteva ori să fac „transcomunicarea”, iar după exact 4 săptămâni s-a potolit. Își primise banii înapoi. Aș putea continua cu multe alte exemple de „anomalii spiritiste”, dar le pun deoparte pentru a le povesti în viitoarele mele cărți.

INFORMAȚII INEDITE DESPRE SPIRITE

Capitol realizat în colaborare cu entitatea astrală numită IBRAHIM

FORMA ȘI LIMBAJUL SPIRITELOR

Spiritele sunt scânteii din lumina Divinității Supreme. Dumnezeu este același pentru toată suflarea de pe Pământ. Mă refer la tot ce are viață și suflet pe această planetă zbuciumată: oameni, animale, insecte, plante, forme de relief și multe altele. Tot ce există în natura terestră posedă suflet, iar fiecare suflet aparține unui spirit. Nu există spirite fără suflet, dar nici suflete lipsite de scânteia vieții, care este spiritul.

Ceea ce cred mulți oameni despre spirite este total confuz. Unii înțeleg foarte greu că omul ajuns în pământ, în apă sau sub formă de cenușă, nu va renaște și nu va mai fi același niciodată. După trecerea în lumea de dincolo de bariera morții trupești, doar spiritul mai rămâne în viață. El este cel care trece această barieră, împreună cu sufletul său. Omul de odinioară dispare pentru totdeauna, iar locul său, în lumea scânteilor de lumină divină, energie și inteligență, îl ia spiritul.

FORMA SPIRITELOR

Nu poate nimeni, în afară de Divinitatea Supremă care l-a creat, să vadă spiritul în totalitatea sa.

Există muritori care pot distinge emanația luminoasă a energiei spiritului. Această emanație cuprinde sufletul spiritului respectiv. Spiritul, fiind extrem de mic, devine practic invizibil ochiului și minții omenești. Emanația luminoasă are o întindere foarte mare, dar de dimensiuni diferite pentru diversele spirite ce populează spațiul dintre noi, din atmosfera terestră și din întinderea infinită a Cosmosului. La spiritele echilibrate, sănătoase din punct de vedere

energetic, emanația luminoasă (căreia i se mai spune „aură energetică”) are o formă sferică perfectă.

În figura nr.1 sunt fotografiile unor spirite înalte, cu aura perfect sferică.

Majoritatea spiritelor-sferă nu mai au obligația de a se încarna în muritorii de pe Terra. Ele au multe îndatoriri și ocupații celeste, muncind neobosite pentru ca totul să decurgă perfect în lumea spiritelor care guvernează Universul.

Spre deosebire de acestea, unele spirite se află în suferință energetică și sufletească, emanația lor având o formă prea puțin geometrică, sau chiar deloc geometrică. Aparatele fotografice moderne pot să înregistreze diverse forme ale spiritelor. Acolo unde sfera luminoasă nu este completă sau prezintă găuri, rupturi, spiritul respectiv se află în mare durere. A fost atacat de energii potrivnice sau încă se află în plină evoluție. Până la completarea formei sferice perfecte, el va duce o luptă îndelungată cu dușmanii energetici și cu propria neputință de a evolua cât mai repede, conform năzuințelor sale. Orice spirit de bună calitate se poate afla, în anumite momente, în situații periculoase, putând fi atacat de energiile inferioare, prezente peste tot în spațiul terestru și cel cosmic. Datoria fiecărui spirit aflat în plină evoluție este să spere și să lupte pentru a se înălța în rang, spre a se apropia de Lumina Supremă, emanată de Tatăl Ceresc.

În figura 2 sunt fotografiile unor spirite spirite cu aura perforată sau incomplet formată, exprimând suferință și dorință de evoluție.

Aparatele fotografice au surprins de nenumărate ori, în lumea întreagă, forme luminoase geometrice: sferă, hexagon, pentagon, romb, triunghi. Acestea sunt aurele entităților aflate în plină evoluție spirituală, care își pot continua seria încarnărilor, conform voinței lor.

În figura 4 sunt fotografiile unor spirite de rang animal.

PLANȘA I

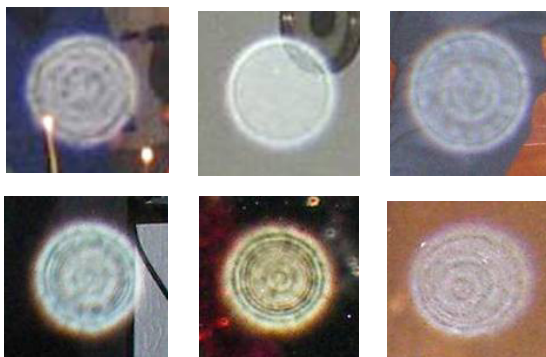

Figura nr.1 – Spirite aproape perfecte

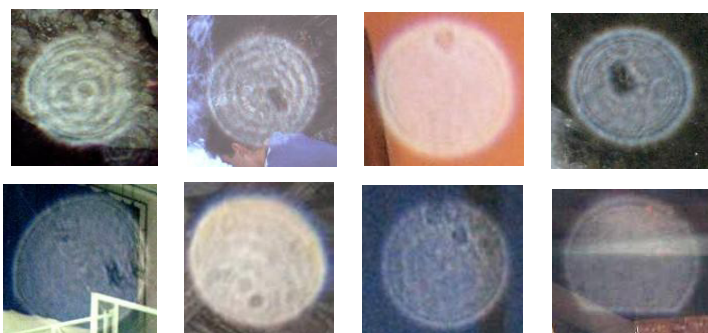

Figura nr.2 – Spirite în suferință

Figura nr.3 - Ectoplasme

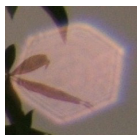
PLANȘA II

Spiritul unui animal blând de mărime mijlocie (căprioară, zebra, cangur)

Spiritul unui animal masiv, cu o inteligență apropiată de cea a omului (elefant, girafă, balenă)

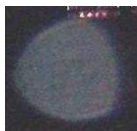
Spiritul unui animal mare, mai puțin puternic decât cele de mai sus (delfin, pasăre mare: kiwi, struț, pescăruș)

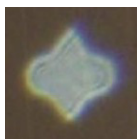
Spiritul unui animal de statură medie sau mare, foarte puternic, cu inteligență medie (crocodil, leu, puma, cal)

Spiritul unui animal de mărime mijlocie, cu o inteligență slabă (catâr, măgar, păsări ecuatoriale, șarpe gigantic)

Spirit puternic aflat în dezvoltare rapidă. Trece în trupurile unor animale care mor foarte repede. După câteva încarnări va deveni spirit uman.

Spirit aflat în condiția de înger printre spiritele animale. Se va reîncarna doar la propria voință.

Figura nr.4 – Spirite animale

Oamenii dotați cu vedere în spațiile cu mai multe dimensiuni pot observa uneori forme ciudate, albicioase sau de diferite culori. Acestea sunt spirite de o calitate mai joasă, neechilibrate energetic și sufletesc. Lupta lor plină de speranțe pentru evoluția spirituală și apropierea de Lumea Îngerilor lui Dumnezeu este asiduă și permanentă. În mod sigur, le este impus lanțul încarnărilor, care vor fi numeroase și zbuciumate.

În figura 3 sunt fotografiile unor ectoplasme, material utilizat de spiritele inferioare pentru uzul propriu.

LIMBAJUL SPIRITUAL

Despre limbajul spiritual s-a scris extrem de puțin și într-un mod cât se poate de confuz. Trebuie să știe toată omenirea că spiritele au limbajul lor specific, total diferit de cel al cuvântătoarelor terestre. Este un limbaj energetic, vibratoriu, care nu poate fi auzit și înțeles de nicio ființă de pe Pământ. Mediumii clarauditivi pot auzi doar traducerea limbajului spiritual în limba pe care ei o folosesc în preluările telepatice. Această traducere i se dă omului automat, prin bunăvoința și truda spiritelor care fac munca de traducător. Nimic nu se petrece la întâmplare între spirite și oameni, nici măcar comunicarea telepatică. Vă pot da un exemplu: dacă o ființă umană are darul dumnezeiesc de a putea comunica prin mintea sa cu ființele inteligente ale lumii spiritelor, ea va primi mesajele într-o limbă pe care o cunoaște și la nivelul său de înțelegere. Dacă, prin excepție, omul primește mesaje neinteligibile pentru el, atunci să știți că un anumit aspect al telepatiei sale nu funcționează corect sau, pur și simplu, spiritele traducătoare nu vor să îl ajute.

Aș avea multe să vă spun despre deosebirile esențiale dintre limbajul spiritului și cel al omului. Înțeleg că oamenii care își pierd prin moarte cele mai dragi ființe doresc din tot sufletul să le regăsească în aceeași formă, atât de bine cunoscută de ei. Acest lucru fiind practic imposibil, din motivele pe care vi le-am prezentat mai sus, sărmanii muritori se agață de orice și de oricine le-ar putea da

speranța reîntâlnirii cu cei pierduți. Nenumărați sunt aceia, în întreaga lume, care apelează la mediumi pentru a-și apropia cumva ființele trecute în lumea spiritelor. În mesajele oferite de mediumi, muritorii neconsolați caută cu înfrigurare cuvintele pe care le știu de multă vreme și care le sunt atât de dragi. Nespuse de fericiți sunt aceia care își recunosc răposaii în vorbele mediumului! Mare le este consolarea și speranța unei reîntâlniri dincolo de hotarele morții! Ce ne facem, totuși, cu aceia care nu recunosc vorbele celor dragi? Dezamăgirea lor nu cunoaște limite. Pentru aceștia, mai am câte ceva de explicat. Spiritele, odată ajunse în lumea lipsită de trupuri, uită aproape tot ce au știut ca oameni. Șocul provocat de moarte este imens, mai ales la cei care au avut un sfârșit rapid și violent. Mă refer cu deosebire la cei decedați prin crime, sinucideri, accidente. Pe aceștia îi obsedează multă vreme situația dramatică în care și-au pierdut viața, uitând adeseori cine au fost pe Pământ. Pentru ei, perioada de revenire a memoriei spirituale este mult mai mare decât în cazul celor decedați prin moarte normală. Cel mai repede își recapătă memoria foștii bătrâni, care au avut răgazul necesar să se apropie de obiceiurile vieții de dincolo.

Ca un ultim aspect al povestirii mele, doresc să le spun muritorilor care cer de la mediumi convorbiri cu spiritele celor apropiați că intențiile egoiste, pur omenești nu își au locul în relațiile cu lumea nevăzută. Cele mai nobile motive de comunicare sunt cele sufletești. A le cere spiritelor să dezvăluie amănunte de ordin tehnic, cum ar fi parolele dispozitivelor electronice, este un lucru exagerat și absurd. În plus, cererea de a găsi bijuterii ascunse sau acte de tot felul, este și ea nedemnă de a fi luată în seamă. În concluzie, oamenii care doresc să comunice cu lumea spiritelor sunt rugați să nu exagereze în speranțele lor. Ei pot primi de la spirite sfaturi de suflet, cuvinte de aur, pe care nu au cum să le obțină din altă parte. Egoismul, interesele meschine, materiale, pur omenești le sunt necunoscute ființelor din lumea nevăzută. Ele au doar inteligență și suflet. Nu le interesează banii, averea, funcțiile înalte destinate

oamenilor, dar nici concurența sălbatică, setea de răzbunare, ura, invidia, ipocrizia.

Muritorii de rând care se străduiesc să-și scoată din suflet aceste trăiri egoiste și periculoase vor avea mai puține motive de căință atunci când vor ajunge în Lumea lui Dumnezeu...

ROLUL PROGRESIST AL MEDIUMILOR

Omenirea, în ansamblul ei, își cunoaște doar propriile interese. Acestea sunt legate de viața zilnică, de problemele existenței obișnuite. Sunt puțin numeroși acei pământenii care își condiționează traiul și armonia vieții de colaborarea cu spiritele Universului. Astfel de ființe umane, înzestrate cu simțul aparte al percepției lumii ființelor nevăzute, fiind capabile să mențină o legătură firească și permanentă cu această lume, sunt numite mediumi sau extrasenzitivi pe cale telepatică. În strădaniile lor de a sensibiliza omenirea în privința relației de colaborare cu entitățile spațiului cosmic, mediumii au de întâmpinat opoziția celor neinițiați și a celor neîncredători în existența vieții din afara materiei. Majoritatea mediumilor duc un trai modest și retras, fără a se face cunoscuți pretutindeni. Totuși, cum nu există societate fără vârfuri, tot așa, lumea celor care mențin legătura cu spiritele are și ea geniile sale. Înțelese sau nu de către cei din jurul lor, aceste ființe aduc un imens serviciu umanității, transferând crâmpoșe de înțelepciune universală către întreaga populație pământească.

SPIRITELE ANIMALE

Spiritele întrupate în animale

Despre convorbirile telepaților cu spiritele umane se scrie și se vorbește de sute și mii de ani. Subiectul încă nu s-a epuizat și nici nu poate avea un final, cum nu poate fi mărginită lumea nevăzută a

entităților vorbitoare. Printre acestea întâlnim și spiritele animale, care viețuiesc în bună pace alături de cele umane. După cum spiritele umane se organizează pe o scară ierarhică foarte exactă și ordonată, tot așa procedează și cele animale. Ne vom referi cu precădere la acestea din urmă.

Spiritele animale provin din seria celor mai tinere spirite, care se nasc în spațiul cosmic fără întrerupere, prin voința Guvernatorului Suprem. Pe Acesta, fiecare popor îl denumește în limba sa, iar românii îi spun Dumnezeu. Creatorul Suprem are o gândire universală, atotcuprinzătoare, incomparabilă cu tot ceea ce îi poate face concurență în Univers. El a stabilit că fiecare spirit nou creat prin voința Sa își va face stadiul primar în trup de microorganism, insectă, pasăre și animal.

Murind spre a renaște

Aceste ființe au o viață relativ scurtă în comparație cu cea umană. Înțelegem prin fenomenul morții timpurii necesitatea reîncarnării accelerate a spiritelor tinere. Orice nouă încarnare definește o nouă treaptă de evoluție a fiecărui spirit. Acceptăm drept fenomen al evoluției unui spirit trecerea acestuia prin diferite stadii de acumulare a unui nou bagaj de cunoștințe și experiențe unice. Conștiente de necesitatea decesului lor timpuriu, majoritatea necuvântătoarelor își acceptă soarta cu resemnare și supunere totală în fața fenomenului morții. Ceea ce simt și gândesc ele atunci când își presimt sfârșitul este asemănător cu trăirile sufletești ale oamenilor care cred cu tărie în necesitatea morții, ca etapă decisivă a trecerii în lumea spiritelor. Necuvântătoarele se lasă ucise de semenii lor sau de către oameni, opunând o slabă rezistență în fața morții, care poate interveni în orice clipă. Astfel putem înțelege mai bine de ce oamenii nu își încarcă destinul și karma dacă leucid pentru a se hrăni sau îmbrăca. Iar acestea se sacrifică în mod conștient pentru ca oamenii, ființele care pentru ele constituie idealul de perfecțiune, să supraviețuiască datorită lor. Este uimitor cum pot să tră-

iască bieteles necuvântătoare în perspectiva permanentă a sacrificiului de sine destinat bunăstării speciilor superioare lor! Acest dar al sacrificiului suprem se întâlnește extrem de rar la oameni. Specia umană este permanent orientată spre idealul de viață, nu de moarte.

Forma aurei spiritelor

După cum au remarcat mulți cercetători ai lumii spirituale, forma aurei spiritelor umane este sferică în ansamblul ei, fiind asemănătoare cu modelul perfect, creat de imaginația unor savanți ai vremurilor trecute. Aura energetică a unui spirit uman are o întindere nesfârșită, compusă din straturi sferice concentrice. Ultimele două straturi, cele care conțin inteligența supremă și credința în divinitate se întrepătrund puternic, formând ceea ce unii denumesc inteligență universală și conștiință divină.

Spre deosebire de aura spiritului uman, cea a spiritului animal are o formă diferită de cea sferică. Nenumărate aparate de filmat sau de fotografiat au surprins figuri luminoase care, în transpunere plană și limitată, seamănă cu romburi, pentagoane, hexagoane sau cu figuri apropiate de acestea. În spațiul cosmic, astfel de aure, a căror mărime este infinit de mare, aparțin spiritelor animale. Pe măsură ce acestea avansează în lanțul reîncarnărilor, aurele lor se apropie din ce în ce mai mult de forma sferică.

În figura 4 sunt prezentate fotografiile unor spirite animale.

Beneficiile transcomunicării cu spiritele animale

Inteligența spiritelor animale este inferioară în comparație cu cea a spiritelor umane. Persoanele care contactează telepatic spiritele animale reușesc, în general, să discute cu acestea într-un mod civilizată și eficient pentru ambele părți, obținând adeseori informații de excepție. În urma acestor convorbiri, oamenii devin mai înțelepți și mai iubitori față de lumea necuvântătoarelor. Spiritele

animale care au avut bunăvoința și priceperea să comunice cu mediumii acumulează înțelepciune și experiență de viață, care le vor fi deosebit de folositoare în următoarea încarnare.

Pentru mulți oameni, a discuta cu spiritele necuvântătoarelor pare a fi o îndeletnicire de neconceput, aparținând sferei evenimentelor fantastice. Totuși, astfel de convorbiri există pe toată întinderea locuită a Pământului, de când Dumnezeu a creat lumea pe această planetă.

SPIRITELE ÎN LUMEA NOASTRĂ

SPIRITELE sunt viețuitoare minuscule, luminițe dotate cu inteligență, invizibile cu ochiul liber, dar perceptibile de către clarvăzători și de unii senzitivi. Au fost nenumărate cazuri în care așa-zii „spiritiști” au semnalat prezența unor vietăți pe care nu le-au putut vedea și le-au asociat numele de „spirite”. În realitate, a fost o total greșită interpretare a unor fenomene atmosferice vizibile și invizibile, considerate a fi fost manifestări sau materializări ale spiritelor.

Cei ce percep spiritele sunt dotați cu anumite însușiri paranormale, care în esența lor sunt forme de manifestare a unei activități cerebrale ieșite din banalitatea gândirii umane mediocre. Persoanele **senzitive** sunt acele ființe care prin organele lor de simț (corpul fizic), cât și prin centrii lor energetici (învelișul eteric al fizicului uman) pot să perceapă acei curenți minusculi de energie care sunt spiritele.

Spiritele sunt invizibile cu ochiul liber, însă anumite persoane dotate cu **clarviziune** le pot observa pe „ecranul mental interior”. Aceasta este o denumire convențională adoptată de parapsihologi pentru a actualiza străvechea denumire de „al treilea ochi omenesc”. Este vorba despre o anumită stare de funcționare a emisferei drepte cerebrale, care permite creierului uman, în ansamblul său și

în toate învelișurile lui energetice, să poată vedea „cu ochii minții”. Omul vede pe ecranul mental imagini ca de vis. Unii lucrează în stare de trezie, adică de perfectă luciditate, alții au nevoie de substanțe halucinogene (droguri, unele sedative puternice, alcool și altele). Foarte eficientă, dar și foarte periculoasă prin urmările ei, este acțiunea hipnotică asupra unei alte persoane. Efectul este spectaculos, dar urmările sunt catastrofale pentru starea psihică a celui care s-a lăsat hipnotizat.

Oricare din metodele menționate poate, în anumite condiții fericite, să conducă subiectul la perceperea unor imagini asociate conceptului de „spirit”. Pot exista și alte forme de manifestare ale acestuia cum ar fi:

- Sunete, traduse sau netraduse în limbajul perceput de creierul uman
  - Zgomote, cum sunt foșnetele în aer, pocniturile în pereți sau în diverse obiecte
  - Explozia unor becuri electrice
  - Mângâieri sau lovituri simțite de oameni
  - Imagini fantomatice percepute cu ochiul liber
  - Senzații de respirație a unei persoane invizibile
  - Atingerea sau apucarea mâinilor sau altor părți ale corpului omului
- Scene de amor nocturn aproape reale
- Senzații de miros puternic, parfumat sau respingător
- Deplasarea unor obiecte
- Adieri, ca și cum ar sufla vântul prin cameră
- Deschiderea sau închiderea ușilor sau ferestrelor
- Rularea covoarelor
- Manifestări de teamă din partea animalelor
- Aprinderea sau stingerea luminilor sau lumânărilor, ca din senin
- Manifestări de vânt în dreptul ferestrelor
- Încuierea sau descuiera ușilor, porților sau ferestrelor

- Apariția sau dispariția unor mâncăruri
- Materializări instantanee ale unor obiecte
- Apariția unor scrisori pentru a avertiza sau aminti ceva celor cărora le sunt adresate
- Trezirea subită a unor cadavre

Literatură de inspirație spiritistă există în toate țările pământului. În principal s-au semnalat fapte, aspecte de viață în care au fost implicate spiritele, de obicei folosindu-se stilul specific literaturii S.F. Prea puțini au îndrăznit să explice, într-o manieră oarecum științifică și accesibilă înțelegerii tuturor, aceste aspecte ale existenței eterne a spiritelor.

Practici spiritiste

Există nenumărate practici utilizate de oameni pentru a intra în legătură cu spiritele. Unele dintre ele sunt foarte eficiente, ducând la colaborarea fidelă dintre om și spirit. Altele sunt simple aberații, care duc la false percepții ale lumii spiritelor. Această a doua categorie cuprinde în general spiritismul cu cartea și cheița, care, de fapt, poate fi considerat o metodă radiestezică. Aici nu este vorba de contactarea propriu-zisă a spiritelor, ci de contactarea propriului subconștient, iar falsitatea constă în aceea că omul își cheamă propriul subconștient folosind numele unui spirit. Spiritele Superioare nu vin dacă sunt chemate în acest mod de lucru rudimentar. Cel mult se pot distra pe seama persoanei în cauză acele spirite buclucașe, glumețe, care mișună peste tot. De aici rezultă informații eronate, incomplete sau absența răspunsurilor la întrebările puse de către om.

O altă metodă empirică folosită de oameni pentru contactarea spiritelor este cea a ciocăniturilor. Există case în care anumite spirite se distrează ciocănind în mobile sau pereți. Într-adevăr, aceste zgomote sunt provocate de spirite, dar numai atunci când ele au o anumită cadență și se repetă în mod sistematic. Spiritele care pro-

duc zgomotele doresc să comunice cu oamenii. În aceste cazuri, este util să li se răspundă în aceeași manieră până când se stabilește un cod de conversație între spirit și om, această colaborare putând duce la unele descoperiri interesante pentru om.

Există posibilitatea ca situațiile conflictuale din interiorul familiilor să deranjeze unele spirite bune sau rele, antrenându-le în atmosfera agitată din casă. De aici rezultă o serie de manifestări dezordonate, zgomotoase ale spiritelor, care fie că pun oamenii pe gânduri, fie îi înspăimântă în cel mai înalt grad. De exemplu, un spirit „nervos” poate capta de la oamenii care se ceartă suficientă energie pentru a trage cuiva o palmă sau chiar un pumn, destul de puternic ca să trântască un om la podea. Sau, din contră, spiritele bune pot trezi omul din somn noaptea, pentru a-l obliga să gândească înțelept, în liniștea nopții, la problemele lui de viață.

Oricum și oricând s-ar produce astfel de manifestări ale spiritelor, trebuie să remarcăm intențiile lor pentru orientarea oamenilor în direcția dorită de ele. Influența spiritelor asupra minții omului este covârșitoare. Totuși, pentru majoritatea pământenilor, această influență este inacceptabilă, deoarece, în general, oamenii se cred atotputernici, capabili să învingă chiar forțele naturii; cu alte cuvinte, ei consideră că manifestările spiritelor ar fi neglijabile. Oamenii ar trebui să înțeleagă că spiritele fac parte din natura ce îi înconjoară. Aerul ce-l respirați, dragii mei oameni, este încărcat de spirite! Într-o formulă simplificată: **energia înseamnă spirit și spiritul înseamnă energie**. Așa cum energia este o formă de manifestare naturală, constituită dintr-o substanță continuă, tot așa, lumea subtilă a spiritelor este și ea lipsită de discontinuități. Pretutindeni în jurul nostru se află spirite. Numărul celor încarnate este mult mai mic decât numărul spiritelor aflate în stare pură, adică neîncarnate.

Clasificarea spiritelor

a) Clasificarea spiritelor în funcție de **influența lor asupra stării psiho-fizice a omului**

Spiritele leneșe, dense, preferă să observe totul fără să se agite. Ele îndeamnă oamenii la trândăvie, pasivitate, indiferență față de ceea ce se petrece în jurul lor.

Spiritele inferioare pașnice îndeamnă oamenii la forme calme de evadare din limitele gândirii și acțiunii normale. Ele însoțesc, de obicei, persoanele neurastenice care sunt dependente de sedative puternice, alcoolicii pașnici, sau bolnavii mintali care nu prezintă manifestări negative.

Spiritele inferioare turbulente. Unele dintre ele sunt agresive, îndeamnă oamenii la manifestări colerice, violență față de propria persoană sau față de cei din jur, mergând până la crimă. Aceste spirite se liniștesc numai prin încarnare, și poate că nici după aceea. Altele dintre ele sunt non-agresive, provocând psihonevroze, stări de neliniște și nemulțumire continuă, de căutări nesfârșite, insomnii, obsesii, agresivitate mută prin non-violență (indiferență la rău, invidie, ură, gelozie, incitare la discordie).

Spiritele mediocre îi îndeamnă pe oameni să gândească închisat, să nu aibă pretenții la cercetarea mediului înconjurător, să fie mulțumiți cu ceea ce au, fără a aspira la mai mult, să fie pașnici, dar totodată lași.

Spiritele cu adevărat inteligente sunt dotate cu creativitate și intuiție. Îndeamnă omul spre cercetare, spre gândire profundă și realistă, spre echilibru interior. Acestea sunt spiritele care călăuzesc geniile sau marii gânditori spre descoperirea esenței divine din om și din mediul înconjurător.

b) Clasificarea spiritelor în funcție de influența lor asupra moralei și psihicului uman

Spiritele înalte determină evoluția spirituală și mentală a ființei umane. Cei aflați sub influența lor ating aproape perfecțiunea în timpul vieții prin manifestările lor elevate și intențiile nobile, orientate spre progresul omenirii.

Spiritele binevoitoare ajută oamenii în orice fel de situații grele, îi sfătuiesc, îi sprijină energetic, îi ajută să se ferească de împrejurările periculoase și dăunătoare.

Spiritele mediocre din punct de vedere moral se complac în a admira și întreține josnicia omenească sub toate formele ei, rezultată din inconștiența, ignoranța, sau prostia omenească. Au manifestări oscilante între bine și rău, dar sunt mereu convinse că pot ajuta oamenii și că au o influență benefică asupra lor. În accepția lor, ele sunt bine intenționate, dar rezultatele strădaniilor lor de multe ori pot fi necorespunzătoare din perspectivă superioară.

Spiritele josnice, rele, mincinoase, urmăresc antrenarea oamenilor în acțiuni încărcate de ipocrizie, egoism, falsă umanitate și duritate psihică.

Spiritele malefice, supranumite „copiii diavolului” sau „ierburile infernului”, sunt cele mai mizerabile ființe de energie universală. Ele îndeamnă oamenii la violuri, asasinat politic, uzurpări de funcții, sadism erotic, distrugeri de bunuri materiale, compromiterea unor personalități sau uciderea lor când încep să aibă o influență covârșitoare asupra binelui și progresului umanității.

c) Clasificarea spiritelor în funcție de influența lor asupra naturii

Există mai multe categorii de spirite care pot influența mersul naturii după bunul lor plac, provocând fenomene malefice sau benefice. Astfel, spiritele recunoscute ca binefăcătoare pentru natură pot produce recolte foarte bogate, ploi binefăcătoare la

momente potrivite, apariția de fenomene meteorologice rare, cum ar fi luna roșcată, sau eclipsele cu efect benefic asupra Pământului.

Dimpotrivă, incendiile de păduri sau stepă nu apar spontan, ci provocate fie de mâini criminale, fie de unele spirite care vor să-și dovedească superioritatea asupra naturii.

Există un număr imens de spirite care provoacă furtunile maritime și tornadele. Ele aleg anumite ambarcațiuni pe care le protejează sau le distrug dacă nu le convin.

Un număr imens de spirite provoacă și cutremurele de pământ. În acest caz se dă o luptă cumplită între spiritele bune și cele rele. Spiritele bune, mai ales cele înalte din punctul de vedere al înțelepciunii, acceptă necesitatea manifestării cutremurelor terestre ca o formă de descărcare magnetică și energetică a profunzimilor scoarței terestre, dar treptat, fără pierderi umane. Spiritele mizerabile se bucură ca la un spectacol văzând suferința oamenilor și caută să omoare cât mai mulți dintre cei aflați în mijlocul dezastrului.

Foarte multe spirite provoacă deraierea trenurilor de pe șine, scufundarea navelor maritime, prăbușirea avioanelor, reacțiile nucleare scăpate de sub control, electrocutările inexplicabile, orientarea trăsnetelor către case, oameni și animale, ploile torențiale ce provoacă inundații catastrofale, secetele cumplite ce primejduiesc vietățile, prăbușirea unor OZN-uri cu scopul apropierii nepotrivite dintre oameni și civilizațiile extraterestre, prăbușirea galeriilor din mine, morțile prin îngheț în timpul iernii, sufocările datorate emanațiilor de gaze și tot felul de alte situații grave, explicabile sau inexplicabile, în majoritatea căroră este angrenată ființa umană.

d) O categorie aparte o reprezintă spiritele cu **influență asupra fenomenelor cosmice**

Acestea sunt cele care reglează interacțiunile magnetice dintre obiectele cosmice, provocând sau evitând anumite manifestări catastrofale. Aceste spirite sălășluiesc pe toate planetele și, în general, pe toate obiectele cosmice. Ele coordonează contactele

dintre diverse civilizații din Univers, favorizează transferarea spiritelor de pe un corp ceresc pe altul, supraveghează deplasarea ființelor inteligente în spațiul cosmic, le coordonează și le protejează. Sub influența lor, unele civilizații aspiră spre cunoașterea altor civilizații din Univers. Ele reglează transferul energetic între planetele diverselor sisteme solare. Îi protejează pe astronauți împotriva atacurilor spiritelor întunericului, care roiesc în spațiul interstelar. Au un rol foarte mare în acomodarea ființelor inteligente care ajung pe alte planete, diferite de cea de origine. Ele însă nu reușesc să împiedice toate catastrofele cosmice. Acestea se produc în urma unei coordonări generale din centrul Universului, fiind înscrise în „Marea Carte a Transformărilor Permanente și Autonome”...

Anul 1998

INVESTIGAȚII CU AJUTORUL SPIRITELOR

Relatări despre cercetarea unor situații problematice în care dialogul cu spiritele a fost edificator

Neuitatul ION ȚUGUI

Doream de mult să discut cu spiritul regretatului scriitor Ion Țugui. Asistând în ultimii ani la degradarea paranormalului românesc, m-am întrebat de multe ori în momente de cumpănă: oare ce-ar fi spus domnul Țugui despre ce ni se întâmplă acum? După ieșirea forțată a românilor la libertate, în urma sângerosului decembrie '89, paranormalul românesc s-a deschis ca bobocii la soare. Oameni talentați, bine instruiți în ezoterism și terapii naturale, au ieșit la lumină, deschizându-și cabinete de consultanță și tratamente complementare. Au plecat prin țară pentru a ține cursuri și conferințe. Inimosul Ion Țugui, pasionat de paranormal, nu s-a mulțumit cu propriile cercetări în domeniu. Inițiativa lui de promovare a valorilor autohtone s-a concretizat în numeroase apariții televizate, care au scos la iveală multe minți luminate ale paranormalului românesc. Tocmai când ne simțeam cu toții bine sub influența tonică a maestrului Țugui, omul trecu la cele veșnice, lăsându-ne ai nimănu. Nici până în ziua de astăzi nu a reușit careva să continue activitatea nobile și generoasă a marelui scriitor. Dimpotrivă, s-au ridicat numeroase voci otrăvite ca zeama de cucută, făcându-ne pe toți „șarlatani, impostori, escroci, vrăjitori de 4 grade” etc. În anul 2008 s-au scos din codurile CAEN „astrologia și spiritismul”. Clarvăzătorii care încă mai au cabinete s-au profilat pe masaj, reflexoterapie sau terapia Bowtech, urmând cursuri costisitoare. Bioenergoterapeuții și reikiștii sunt hăituiți, căutându-se mereu „victime” ale „nepriceperii” lor.

Mă aflu în direct la un post de televiziune, când un presupus ziarist, despre care nu mai auzisem niciodată, s-a exprimat la telefon cam în felul următor: „Să terminăm odată cu șarlatanii aceștia! Fac pensionarii rând la cabinetele lor, iar ei le iau din buzunare și ultimul leu!” Îi dau chiar acum, pe această cale, o replică dură, dar competentă aceluia neica-nimeni. Știm cu toții că pensionarii români aleargă neobosiți după minuni care să-i scoată din sărăcie și să le ia bolile cu mâna, mai mult pe gratis decât cu bani. Au trecut 3 ani de când nu mai iau niciun ban de la pensionari. Am convingerea că și ceilalți terapeuți sau clarvăzători procedează la fel, mai ales în cazul clienților foarte săraci. Nu are niciun rost să le dăm celor bătrâni și foarte bolnavi niște speranțe deșarte cum că noi, cu „harul divin” de care beneficiem, i-am putea scăpa de toate necazurile. Omul bătrân are mintea obosită, ajungând adesea la un ridicat grad de naivitate. A profita de buna credință și de speranțele deșarte ale unui om în vârstă înseamnă a-ți încălca propriul jurământ depus în fața Divinității, de a-ți ajuta într-un mod dezinteresat semenii aflați în mare dificultate.

Mesajul preluat de la spiritul lui Ion Țugui reflectă revolta acestuia pentru situația de vânare și distrugere a paranormalilor români. Tot ceea ce a construit scriitorul cu multă migală a fost distrus, an de an, după moartea sa. La ce s-a ajuns acum? La o batjocură generală împotriva celor care se mai încumetă să practice paranormalul în România. Au apărut emisiuni TV în care paranormalii prezenți au fost ironizați de persoane fără studii, fără cultură și fără bun simț.

Mi-au rămas întipărite în memorie, ca scrise cu fierul înroșit în foc, vorbele unui cunoscut bioterapeut, care își dovedise calitățile extrasenzoriale în serialul de tristă amintire „Clarvăzători”: „*Va să zică, noi doar am ghicit!*” În acel serial au fost folosiți drept cobai câțiva paranormali de excepție din țara noastră. După ce s-au achitat cu cinste de obligațiile concursului, au fost batjocoriți, pe rând, iar ultimii 3, cei mai valoroși, au fost supuși unui tir de ironii

din partea juriului incompetent, ai cărui membri nu aveau nimic în comun cu paranormalul. Mai rău chiar, se declarau „sceptici”.

Să vă spun ceva și despre modernul slogan „Nu cred nimic, sunt sceptic!” A te declara „sceptic” înseamnă a recunoaște faptul că ești 50% răuvoitor și 50% neștiutor. Spre rușinea lui, scepticul își recunoaște neputința de a înțelege munca unui individ mai deștept și mai capabil decât el. Este convingerea mea și, cel puțin deocamdată, nu intenționez să mi-o schimb.

Dialog cu spiritul scriitorului și muzicianului ION ȚUGUI

- *Unde vă aflați? Ce faceți acum?*

- Mă găsesc într-o sferă foarte înaltă a astralului, dincolo de atmosfera terestră, unde mă pregătesc pentru o nouă trecere în trup de om. Mi-au rămas multe treburi nerezolvate pe Pământ, iar conștiința mea de spirit superior mă îndeamnă să trec din nou la acțiune.

- *Ce părere aveți despre situația actuală a paranormalilor din România?*

- Despre paranormalii din România pot să vă spun multe lucruri, și bune, și rele. Mă întristează halul în care au ajuns cu toții, în cei câțiva ani de la sfârșitul meu. M-am ocupat mult de paranormalul românesc, mai ales în ultimii ani de viață. M-am zbatut zi și noapte să pun bazele unei teorii și unor metode eficiente de lucru. I-am studiat pe toți paranormalii cunoscuți, le-am pus câte o vorbă de sprijin pe la diverse televiziuni, am scris despre calitățile și munca lor. Tocmai când reușisem să creez un imperiu al științei paranormalului, am trecut la cele veșnice, din cauza unor probleme grave de sănătate. Degeaba am fost un om optimist dacă trupul m-a lăsat ca o căruță în drum! Nu pot depune mărturie că aș fi fost ucis prin magie neagră. Le-am ajutat pe tămăduitoare la fel ca și pe ceilalți paranormali din țară care au avut nevoie de sprijinul meu.

- *Ce sfaturi le dați paranormalilor români?*

- Acum, când văd praful și pulberea rămasă în urma strădaniilor mele de ani întregi, mă doare sufletul că nu mai pot da o mână de ajutor. Oamenii cu har divin s-au împrăștiat care încotro, unii dintre ei părăsind țara pe vecie. Alții și-au pierdut harul din cauza lăcomiei de bani. Mai încearcă vreo 3-4 tineri să se remarce, dar sunt sufocați, îmbrânciți și călcați în picioare de șarlatanii care se dau mari profesori și inițiați de grad înalt în obiceiuri ezoterice. Îi sfătuiesc pe entuziaștii, temerarii de astăzi, care se chinuiesc să mai activeze în paranormal, să reziste atacurilor mârșave ale dușmanilor adevărului. Rezistați, dragii mei paranormali din țara mea, rezistați răului, întăriți-vă cu voința și talentele voastre! Fără o inteligență superioară, supranaturală, întreaga omenire va dispărea în câțiva ani!

- *Ce propuneri aveți pentru ridicarea calității paranormalului din România?*

- Am de făcut multe propuneri. M-aș bucura în sufletul meu mare de acum să li se permită paranormalilor cu har și cinste în suflet să muncească liniștiți, fără să se mai facă presiuni asupra lor pentru a-și înceta activitatea. Mai vreau ca România, țara mea din ultima viață de om, să ajungă în paranormal la nivelul țărilor europene dezvoltate în acest domeniu. Mai visez adeseori ca România să folosească paranormalul în toate ramurile de activitate. Numai așa se poate ridica țara noastră, măcar la nivelul la care a fost înainte de controversata Revoluție.

- *Cum apreciați situația socială și politică din țara noastră?*

- Viața românilor a fost grea și complicată dintotdeauna. Dar acum, răul s-a întins pe fiecare metru pătrat din întinsul țării. Egoismul, setea de bani, obsesia banilor le-a stricat caracterul românilor. Unde mai sunt vechile petreceri de familie, când rudele se adunau în jurul unei mese lungi din ogradă și cântau până la ziuă, depănând amintiri? Unde s-a dus firea blajină, omenoasă a românului dintotdeauna? Dragii mei români, voi aveți datoria dumnezeiască să vă păstrați obiceiurile țării. Nu uitați că România

a apărut ca țară pe Pământ prin Voința Bunului Dumnezeu. Dacă vă mai înstrăinați obiceiurile și ființa, imitând alte popoare, este ca și atunci când puneți o haină străină pe voi. Românii care se ocupă cu politica au nevoie să învețe mult paranormal, în loc să plătească vrăjitoarele pentru a le „face” de mare succes. Omul trebuie să se zbată cu propriile puteri pentru a răzbi în viață.

- *Cum vedeți viitorul României în următorii ani?*

- Viitorul României este promițător, dar pentru a-l îndeplini cum se cuvine, tot poporul român are nevoie de multă instruire din partea celor cu știință de carte. Învățați mult, dragii mei compatrioți, și veți vedea că viața în țara voastră va redeveni ce a fost odată, ba chiar mai mult decât atâta!

Celor care îmi pângăresc memoria cu insultele lor, le spun doar atât: dacă aveți puterea de a ajunge celebri ca mine, atunci puneți umărul la treabă și faceți niște lucruri bune în jurul vostru!

Al vostru pentru totdeauna,

Ion Țugui

1 noiembrie 2009

Moartea lui DUMITRU TINU

Celebrul ziarist Dumitru Tinu și-a găsit sfârșitul în dimineața zilei de 1 ianuarie 2003, într-un accident de mașină pe șoseaua București-Ploiești, în timp ce se îndrepta spre Valea Prahovei. L-am privit și l-am ascultat cu plăcere în aparițiile sale televizate. Era un om cu vorba cumpătată, privirea mereu calmă și îngândurată, iar gesturile sale emanau mult bun simț. Părea foarte trist în ultimele luni de viață. Aveam impresia că ar fi suferit cu inima, deși ulterior o anumită persoană din anturajul său a afirmat că era sănătos tun. Nu cred să fi fost perfect sănătos. O dovadă în acest sens a constituit-o atacul cerebral suferit la volanul mașinii sale în

plină stradă, fără să-l fi deranjat cineva în timpul mersului. Știa de mult că viața dublă a unui familist aduce multă durere celor mai dragi ființe de lângă el. Dar există pasiuni puternice în viața extra-conjugală cărora nu li se poate împotrivi nimeni.

Am întâlnit multe cazuri de genul acesta printre clienții mei. Există suflete-pereche ale căror spirite nu pot sta departe unul de celălalt. Ființele umane stăpânite de ele, dacă ajung să se cunoască, nu mai pot să se despartă, oricât de mult viața de familie și convențiile sociale ar urmări să le îndepărteze. Dacă au deja familii diferite, nefericiții aceștia fac tot ce le stă în putință să se întâlnească zilnic. Complicațiile apar pe zi ce trece: află despre relația lor nu numai membrii de familie, ci și prietenii apropiați, iar de la aceștia, toată lumea. În sufletul lor persistă un chin permanent, o luptă dureroasă între iubirea pătimașă și necesitatea unei atitudini corecte, umane față de tovarășul de viață.

Am putea spune că Dumitru Tinu s-a achitat într-un mod ireproșabil de obligațiile față de cele două familii ale sale. Și-a crescut copiii în așa fel încât să nu le lipsească nimic. Mai mult chiar, nevestele lui nu s-au luat niciodată de păr ca protagoniste ale unor emisiuni TV de mare scandal. Cât a trăit el, totul s-a petrecut într-un mod discret și onorabil.

După moartea sa neașteptată, a izbucnit discordia. Ce a urmat, știm cu toții: revendicarea paternității de către fiul său, umilitoarea deshumare pentru a se stabili dacă ar fi sfârșit de moarte naturală sau nu, lungul proces finalizat cu schimbarea numelui fiului său, hărțuiala suportată de fiica defunctului din partea taberei adverse, nesfârșite apariții televizate ale fostei amante susținând cauza copilului său.

Am contactat spiritul ziaristului, dorind să-i aflu părerea cu privire la regretabilul accident. Spre satisfacția mea, mărturia spiritului s-a potrivit cu rezultatele anchetei autorităților. Fără nicio îndoială, Dumitru Tinu a murit din cauze naturale, accidentul său de mașină nefiind provocat de nimic altceva decât de propria sa neputință în menținerea controlul volanului.

Mesaj de la spiritul ziaristului DUMITRU TINU

„Sunt foarte supărat pentru ceea ce se vehiculează pe seama decesului meu.

Am avut o moarte perfect normală, având în vedere sănătatea mea mult șubrezită de muncă, stres și prea multă iubire față de cei ce mi-au fost rude sau, pur și simplu, apropiați sufletește. Mi-am iubit până la istovirea inimii cei doi copii, cele două femei mult-adorate și nu aș fi vrut nici în ruptul capului ca viețile noastre intime să ajungă în gura lumii și a confracților mei de breaslă. Mă întristează profund toate speculațiile pline de rea-voință apărute în presă. Vreau să le comunic, tuturor celor curioși să afle, că nu m-a otrăvit și nu m-a strangulat nimeni. Am fost singur-singurel în propriul automobil, iar decesul meu a survenit în plin mers, motiv din care am pierdut controlul volanului.

Nu învinuiesc pe nimeni pentru sfârșitul meu din această viață. Am fost un om bolnav, stresat, chinuit sufletește și împărțit între mai multe ființe iubite.

Îi rog pe toți confracții mei jurnaliști să nu mai împieteze sfârșitul meu, dramatic în viziunea lor, și, mai ales, să îmi lase în pace ființele pe care le-am iubit mai mult decât orice pe lume.

Sunt de acord cu deshumarea trupului meu, pentru ca iubitul meu copil să își primească, în sfârșit, drepturile ce i se cuvin conform legilor în vigoare.

Vă las pe toți, cei iubiți sau neiubiți de sărmana mea inimă, să reflectați asupra atitudinii voastre viitoare. Nu am fost un om rău, niciun pervers și niciun șarlatan. Mi-am trăit viața și mi-am urmat destinul. Atât și nimic mai mult.

Cel ce a fost Dumitru Tinu vă dorește numai bine...”

21 Ianuarie 2003

Cazul ION DOLĂNESCU

Tocmai când credeam că nu mai am prea multe de discutat cu spiritele referitor la personalitățile României, a căzut trăsnetul. Moartea rapsodului popular Ion Dolănescu ne-a lăsat un mare gol în suflet, mai ales nouă, celor cărora ne-a înfrumusețat anii tinereții cu glasul său domol și liniștitor. Ion Dolănescu, Irina Loghin, Maria Ciobanu, Benone Sinulescu - sunt marile voci izvorâte din mijlocul poporului român care vor purta mesajul lor patriotic încă mulți ani de acum încolo. Din fericire pentru noi toți, cei care îndrăgim tradiția muzicală românească și o dorim nemuritoare, mulți dintre mesagerii adevăratei muzici populare românești încă se mai află în viață, prezenți la datoria lor de onoare în fața spectatorilor și a telespectatorilor. Colegul lor, neuitatul Ion Dolănescu, a trecut la cele veșnice, după câțiva ani de suferință trupească. Dumnezeu să îl odihnească în pace! Fac un apel creștinesc spre Bunul Dumnezeu să aline acest suflet deosebit, care nu are liniște nici pe lumea cealaltă.

Nu se răcise bine trupul neînsuflețit al marelui artist, când izbucni un scandal oribil: cei doi fii ai rapsodului au început să își dispute dreptul la moștenirea bunurilor materiale rămase de pe urma părintelui lor. Urât de tot au procedat acești doi băieți ai artistului! În loc să negocieze civilizată, în mod discret, alături de avocații lor, s-au lăsat antrenați în interviuri și discuții televizate, văitându-se fiecare dintre ei că nu este înțeleș de către celălalt.

Așa după cum se întâmplă de câțiva ani încoace, reprezentanții ai mass-media mi-au solicitat punctul de vedere. Aflându-mă într-o emisiune televizată, moderatoarea mi-a cerut, dintr-o dată, să discut cu spiritul lui Ion Dolănescu, pentru a-i afla părerea cu privire la discordia iscată între fiii săi. Având o profundă simpatie față de moderatoarea respectivă, am trecut la fapte, fără să mai stau pe gânduri. În mesajul preluat de la spiritul regretatului Ion Dolănescu am remarcat dorința puternică de a-i potoli pe cei doi cocoșei ambițioși, care se tot împung cu ciocurile, făcându-se de

râs în fața noastră, a tuturor. Cu mult bun simț, adresându-se în numele celui dispărut dintre noi, spiritul și-a recunoscut neputința de a-i mai ține în frâu, așa cum o făcea în timpul vieții. I-a lăsat să înțe-leagă că mult disputata lui avere ar fi mult prea mică pentru un război atât de mare.

Reflectând ulterior, luni de zile, la acest mesaj venit dintr-o lume necunoscută nouă, muritorilor de rând, am preluat din neant ideea că de acolo, de unde se află acum, spiritul marelui artist încearcă să le protejeze pe mamele fiilor săi. Pe aceste două doamne Ion Dolănescu le-a iubit puternic, iar copiii dăruiți de ele i-au fost ca lumina ochilor. Acum, când ochii săi nu mai văd, pe urmașii săi i-a orbit setea de avere. Trist, foarte trist, mai ales pentru memoria marelui rapsod!

Mesaj de la spiritul lui ION DOLĂNESCU

- *Maestre Ion Dolănescu, vă mai amintiți de viața anterioară?*

- Da, doamna mea. Acuma sunt un biet spirit peste măsură de îngrozit de ceea ce se întâmplă între rudele mele și între prietenii mei. Nu mi-am imaginat niciodată că sfârșitul meu onorabil va aduce printre cei dragi mie atâta discordie.

Dragii mei, voi cu toții v-ați iubit, v-ați respectat, v-ați simpatizat cât am trăit eu. Acum ce se întâmplă cu voi? Vă certați, vă împroșați cu noroi, ați umplut ziarele și televiziunile cu toată mizeria pe care o scoateți voi acuma și care mă îngrozește pe mine. Pentru ce, dragii mei? Eu nu am fost un miliardar, eu nu am fost un om de afaceri, eu nu am avut insule, avioane, vapoare. Ce avere am avut eu, dragii mei? Pentru ce vă urâți voi atât de mult? Ce aveți de împărțit? De ce nu vreți să împărțiți omenia, pe care eu am răspândit-o în jurul meu toată viața? Prin cântecele mele am încercat să ajut oamenii să se iubească, să se respecte, iar voi acum, fiii mei, prietenii mei, ce faceți? Dragii mei băieți, de ce vă urâți acum? Voi v-ați iubit sincer, frățește, v-ați respectat unul pe celă-

lalt. Ce ați pățit, iubii mei copii, chiar nu vă puteți înțelege acum, după ce eu am trecut dincolo? Aveți impresia că eu, tatăl vostru, pot, de unde sunt eu acum, în lumea nevăzută, să vă mai dau educație? Scumpii mei copii, vă rog din suflet, nu mă faceți de râs. Eu sunt peste măsură de îndurerat. Sunt un biet spirit, o biată ființă nevăzută care are un suflet, dar sufletul acesta este plin de răni din cauza voastră. Nu mă mai doare nimic, trupul meu s-a spulberat, a rămas în pământ, în țărână, dar sufletul meu sângerează din cauza celor ce se întâmplă în urma morții mele.

Și-a mai apărut un băiat acum. Dragul meu copil, vrei și tu avere de pe urma mea? Ai intrat și tu în dispută cu cei doi fii ai mei? Ce mai vreți să împărțiți, scumpilor?

Iată ce vă sfătuiesc eu, cel care a fost Ion Dolănescu, marele patriot Ion Dolănescu. Ce vă sfătuiesc eu: dragi băieți, împărțiți-vă omenia între voi! Haideti! Și împărțiți amintirea mea în așa fel încât să fiu mândru de voi. Să nu mai văd, să nu mai observ lucruri urâte pe care voi le faceți din mândrie. Ce mai vreți să obțineți acum? Împărțiți mai bine amintirea mea și să fim cu toții mulțumiți! Așa vă rog eu, cel care a fost Ion Dolănescu. Acum sunt doar o amintire, dar doresc foarte mult ca memoria mea să fie respectată, pentru că și eu, în timpul vieții, am respectat pe toată lumea. V-am respectat pe toți, cunoscuți sau necunoscuți. Aceasta este cea mai aprigă dorință pe care v-o trimit din lumea nevăzută. Respectați-mi amintirea, dragii mei! Și cum puteți să o respectați? Păstrându-vă calmul și respectul unii pentru alții, iar atunci voi fi și eu mulțumit. Rămâneți cu bine, dragii mei, și nu uitați ce v-am rugat. Faceți pace între voi! Pacea este cel mai scump lucru de pe lume. Nu vă mai chinuiți unii pe alții! Atâta am vrut să vă spun.

Eu sunt cel care a fost sufletul lui Ion Dolănescu, iar acum este un suflet rătăcit printre miliarde și miliarde de suflete din spațiul cosmic. Îmi iau rămas bun de la voi cu speranța că îmi veți îndeplini această ultimă dorință. Faceți pace, dragii mei!

7 octombrie 2009

Drama lui NICOLAE CEAUȘESCU

Am efectuat de-a lungul anilor mii de contactări spiritiste, multe dintre ele dovedindu-se a fi veritabile surse de informații inedite. Acestea au declanșat numeroase campanii de presă, dispute politice, orgolii călcate în picioare și mai ales o neobosită vânătoare de minciuni. Un caz încă neelucidat în totalitate îl reprezintă asasinarea soților Ceaușescu. Terifiantul film care înfățișează procesul pripit și ilegal, soldat cu două victime umane, a făcut înconjurul mapamondului. Numeroși experți în creație cinematografică l-au cercetat secundă cu secundă, unii dintre ei afirmând că ar fi fost trucat. Timp de 20 de ani, televiziunile românești au fost înțesate cu tot felul de martori, mai mult sau mai puțin credibili. Nici acum nu s-a lăsat liniștea peste această amintire dureroasă a românilor. Ițele se încurcă din ce în ce mai mult, pe măsură ce trec anii. Declarațiile se bat cap în cap, martorii se jignesc unii pe alții, protagoniștii evenimentelor din decembrie '89 au îmbătrânit și mor pe capete. Cine să fi ieșit cu adevărat învingător din infernul celui decembrie derutant și sângeros? Probabil că numai Istoria. Ea este cea care acumulează faptele omenirii. Ea ne judecă pe toți, fără menajamente, scoțând adeseori adevărul la iveală, oricât de bine l-ar fi ascuns unii sau alții.

Am contactat de 3 ori spiritul celui care a fost Președintele României timp de 25 de ani, Nicolae Ceaușescu. Spre uimirea tuturor, afirm pe această cale că spiritul său, neîntrupat încă, este de o calitate excepțională. După mulți ani de la moartea „dictatorului”, el mi-a relevat o mulțime de fapte inedite, care au declanșat o campanie de presă uimitoare. Fusese aproape uitat de popor și mass-media, când forța istoriei a explodat ca o grenadă. Afirmățiile acestui spirit elevat au pus pe gânduri populația României.

Românii vârstnici ca mine își amintesc de tinerețea lor echilibrată prin studii, muncă, împlinire familială. Acum 50 de ani, spre exemplu, fiecare român avea un loc de muncă și o locuință a lui. Nu dormea nimeni prin canale și prin parcuri. Niciun român nu era

scos din casa lui și aruncat în stradă. Trăiam cu toții modest, normal, cu sufletul liniștit al omului care își face datoria în societate. Din salariul meu de profesor, îmi achitam ratele la apartament, cu taxele obișnuite eram la zi, avem un bănuț în plus pentru o carte sau o rochie nouă. Din fericire pentru câțiva români dornici de avere și din nefericire pentru majoritatea populației din țara noastră, după 1980 a început „emanciparea”. Românilor li se susurau la ureche povești despre democrație și „raiul capitalist”. Trăim de 20 de ani în această ciudată democrație și acest „rai” care seamănă mai bine cu „iadul”. Știe tot poporul ce se întâmplă acum în România. Unii, cinici până la nesimțire, afirmă în fiecare an: „Cum să fie fericit un popor care și-a ucis conducătorul în ziua de Crăciun?” Întrebarea aceasta sună din ce în ce mai fals, pe măsură ce trec anii. Știm cu toții că nu poporul l-a asasinat pe Nicolae Ceaușescu. Gașca de complotiști s-a redus simțitor, unii dintre ei trecând la cele veșnice, nemaisuportându-și rușinea.

Moartea lui Nicolae Ceaușescu a rămas învăluită în mister. Oricât de mult s-ar redifuză filmul asasinatului, ca dovadă că „dictatorul” a murit, planează dubii mari asupra acestui penibil eveniment. Oricâți martori s-ar perinda pe la posturile TV, tot ce spun ei sare în aer la vederea celor două morminte misterioase din cimitirul Ghencea. Sunt păzite cu mare grijă, ca nu cumva să le deschidă cineva. Pentru ce atâta severitate? Ce ascund ele de fapt? Copiii traumatizați psihic ai soților Ceaușescu au implorat ani la rândul instanțele de judecată să li se permită deshumarea osemintelor celor doi martiri. Nimănui nu i-a fost milă de cei trei orfani, care se întrebau în anii trecuți dacă mai are rost să lupte pentru această cauză aparent pierdută. Concluzia multor locuitori ai acestei țări arde ca fierul roșu: atâta timp cât nu se permite identificarea cadavrelor din Ghencea, planează suspiciunea că ele nu ar aparține soților Ceaușescu.

Primele două mesaje telepatic pe care le-am preluat de la spiritul celui ce-a fost Nicolae Ceaușescu m-au pus serios pe gânduri. Acest spirit inteligent mi-a mărturisit că în acea curte sinistră de

lângă Târgoviște ar fi fost ucisă doar Elena Ceaușescu. Cel sacrificat odată cu ea nu era altcineva decât una dintre „dublurile” soțului ei, individ ademenit cu minciuna că va juca un rol „necesar țării”, după care va fi salvat în ultimul moment. Înaltul spirit mi-a pomenit toată epopeea scoaterii din țară a „dictatorului” și viața lui departe de patria dragă. Ca să fiu dreaptă și echidistantă, fiecare dintre noi crede ce vrea din istoria căderii comunismului în România. Însă pe măsură ce trece timpul, ies la iveală tot mai multe dovezi ale faptului că nimeni din afara țării noastre nu a dorit cu adevărat uciderea lui Ceaușescu. S-a urmărit doar alungarea lui de la putere, așa cum s-a întâmplat cu toți conducătorii comuniști din țările Europei de Est. L-au vrut mort actorii de adunătură care au jucat fantezia numită „Revoluția Română”. În aceste condiții, să nu fi existat oare un activist curajos în anturajul soților Ceaușescu, animat de simpatie și compasiune pentru acești doi oameni care ridicaseră România la un nivel de cultură și civilizație acceptat de marile state occidentale?

În ultimii 10 ani, am tot cercetat cazul soților Ceaușescu, folosind mai multe surse de informare și bazându-mă pe calitățile mele paranormale verificate cu multe ocazii. Ceea ce pot afirma acum este că, în mod sigur, temerarul care a organizat fuga din țară a „dictatorului” încă se mai află în viață. Dar pentru că omul acesta, dovedind un curaj nebun și o noblețe sufletească rar întâlnită, va lua cu el în mormânt marele său secret, nici eu nu-l voi trăda făcând public numele său. Adeseori suntem nevoiți să-i protejăm pe marii oameni ai vremii păstrând tăcerea, prefăcându-ne că suntem naivi și nu înțelegem nimic.

Interviuri cu spiritele lui NICOLAE și ELENA CEAUȘESCU

Interviu cu spiritul lui NICOLAE CEAUȘESCU

Anul 2001

- *Stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, vă rog să îmi spuneți unde vă aflați acum și cu ce vă ocupați timpul?*

- Mă aflu printre voi, dragii mei patrioți români, căci numai cu voi vreau să stau de vorbă. Pe trădătorii de țară nu i-am iubit niciodată. Aici sunt, compatrioți iubiți, pe lângă fiecare dintre voi. Sunt liber ca păsările cerului. Zbor iute ca gândul, călătoresc oriunde am treabă în natura înconjurătoare vouă și altora. Nu am ajuns în Iad, cum au sperat cei ce m-au incriminat pe nedrept. Sunt liber, dragii mei, și aflați că pedeapsa mea pentru cât v-am greșit este mai mică decât a celor care au complotat să îmi ia viața. Nicio ambiție pământească soldată cu crime nu va rămâne fără urmări neplăcute în „viața de Apoi”. Am făcut pentru poporul meu atât cât mi-a stat în putință pentru a-i salva sufletul și ființa națională. Dacă am greșit, vă cer iertare tuturor celor care îmi purtați o amintire încărcată cu reproșuri...

- *Cum și când ați murit, tovarășe președinte?*

- Ca să fiu sincer, în Decembrie '89 s-a produs un lanț de crime pentru a acoperi alte crime... „Crimă pentru crimă” - așa aș putea supranumi „revoluția română”. V-au rămas casete cu falsa judecare a noastră. Soția mea a fost mai clară în exprimarea protestelor. Ale mele au fost doar vorbe de dragul vorbeii. Și știți de ce? Pentru că nu eram eu, ci unul dintre „înlocuitorii” mei. Ce spuneți de această veste, scumpii mei compatrioți? Am murit cu adevărat, trupește, anul trecut, la un sfârșit de mileniu, așa cum mi-am dorit-o întotdeauna. Bineînțeles că nu mi-am lăsat rămășițele trupului în țara mea, fiindcă atunci când mi-am dat duhul Cerului mă aflu mult mai departe de voi decât v-ați închipuit vreodată... Păstrez

secretă denumirea țării care mi-a salvat viața acum 11 ani, sustrăgându-mă, cu multă abilitate, din infernul declanșat în România de autorii străini și autohtoni, pe care prea bine îi cunoașteți. Am fost chemat de multe ori din lumea nevăzută, în care am ajuns de curând. Mulți dintre voi îmi simt lipsa din cauza sărăciei și a deubolării în care se află.

- *Vă regretați moartea?*

- Mi-am regretat moartea prea timpurie față de potența trupului și a minții mele. Aș mai fi putut face multe lucruri bune pentru poporul meu dacă nu m-ar fi copleșit insistențele conducătorilor politici din dreapta și din stânga țării. În plus, specialiștii în diversiuni, infiltrați în România cu multă răbdare și consecvență, și-au împlinit cu mare succes, de răsunet internațional, perversa lor misiune de scindare a națiunii române în pro-occidentali și anti-occidentali. Nu regret nimic din ceea ce mi s-a întâmplat în urmă cu 11 ani, decât dispariția mea prematură din viața politică a țării. Mulți m-au denigrat și mai mulți m-au tot criticat pe nedrept. Cum să fi modernizat această scumpă țară românească în condițiile presiunilor politice și economice externe la care am fost supuși începând cu anii '80?

- *Cum ați fost scos din România în Decembrie 1989?*

- În Decembrie '89 am fost luat cu un elicopter al armatei ruse și dus până la gurile Dunării, unde am fost îmbarcat pe un submarin rusesc, care m-a scos pe sub nivelul apelor Mării Negre până într-o altă mare. Am ieșit din submarin pe 24 decembrie pe o navă de suprafață a țării gazdă, care m-a predat autorităților militare portuare, ce urmau să mă trimită mai departe pe uscat. Tot drumul meu, care seamănă foarte bine cu o evadare din infern, a decurs perfect normal. Am fost pregătit sufletește cu mulți ani în urmă pentru acest mare pas al vieții mele. Informatorii mei de nădejde mi-au relatat, ani la rândul, tot ce au putut afla despre cele 3 comploturi puse la cale cu minuțiozitate pentru doborârea mea de la conducerea țării. Au existat 3 variante de complot:

a) Asasinarea mea prin una din metodele urmatoare: injectarea cu otravă, otrăvirea prin alimente sau împuşcarea, ca din greşală, în timpul unei parade militare;

b) Deturnarea unui avion ce urma să mă transporte în străinătate într-o vizită de lucru;

c) Provocarea unei lovituri de stat, cu aspect de revoluţie populară, în timpul căreia să fiu ucis ca un criminal de rând. Această variantă a reuşit din plin, dar nu cu mine ca victimă, ci cu unul dintre paznicii mei, care a acceptat să se sacrifice în ultimul moment.

- *Ce aţi făcut după aceea în țara care v-a primit?*

- Țara care m-a primit m-a îngrijit, m-a protejat și m-a înmormântat în pământul său, sfințit de multe jertfe omenești și nenumărate vestigii arheologice străvechi. Este un stat puternic, plin de oameni curați la suflet și credincioși în Dumnezeu lor. Poporul său este un martir, suportând de foarte mulți ani nedreptățile și privațiunile impuse de Occident. L-am ajutat pe conducătorul acestei țări să își ducă treburile în continuare, rezistând împreună cu poporul său tuturor vicisitudinilor vieții.

- *Ce părere aveți despre situația actuală a românilor?*

- Dacă am fost înlăturat de la conducerea României, poporul meu ce a câștigat? Este liber cu adevărat? Da, recunosc, românul de acum poate pleca oriunde, poate vorbi și gândi după bunul plac, dar puterea banului, pe care nu îl are orice om de rând, devine din ce în ce mai copleșitoare. Este vorba de o falsă libertate a poporului meu. Nu aveți bani destui, nu vă bucurați de o asistență medicală corespunzătoare. Nu vă puteți întreține familiile în siguranță, fără să vă temeți de ziua ce va veni, dragii mei români necăjiți! Pentru ce am fost alungat de la putere? Pentru ambițiile unora de a se ajunge ce nu au fost niciodată? Prea mult s-a dat vina pe soția mea, Lenuța! Unii au făcut-o rea, alții incapabilă, alții criminală! După ce mi-ați împuşcat-o, vă simțiți mai mulțumiți și mai fericiți, frumoși criminali de modă nouă?! Unii dintre voi ați venit repede după mine, ca să vă iertăm amândoi, și eu, și ea. Cu voi nu mai am

nicio treabă. Ne vedem oricând, știți ce ați făcut și ce pedeapsă vi se aplică aici, în Cer!

Viața românilor este acum mai grea ca niciodată. Nici războaiele repetate de-a lungul sutelor de ani, nici molimele, nici calamitățile naturale nu au reușit să atace atât de puternic ființa națională a poporului nostru. Nu sunt de ajuns foamea, bolile, lipsa banilor! Mulți dintre cei care „s-au ajuns” au început să uite de unde au pornit în lupta lor parșivă pentru avere și mărire politică. Acestora acum le este rușine să mai afirme că sunt români în lungile sau scurtele lor peregrinări pe alte continente. Se dau drept ceea ce nu sunt și nu vor fi niciodată!

- *Ce părere aveți despre guvernele post-decembriste din țara noastră?*

- Ce să-ți mai spun despre politica democratică post-decembristă din România? S-a dat totul pe față, toate greșelile parlamentului și guvernului au fost întoarse pe toate fețele, an de an, legislatură cu legislatură, dar mai nimic nou nu s-a întâmplat pentru acest popor chinuit.

- *Credeți că România trebuie să redevină un stat monarhic sau să rămână o republică?*

- Despre monarhie nu am avut niciodată o părere prea bună. Dacă un președinte ca mine sau ca alții rămași în viață a putut fi acuzat de autocrație și despotism, ce să mai spun despre un rege? Unii mai rezistă astăzi ca regi pentru că și-au arogat rolul de figuranți, nu de conducători politici. Iar lumea se distrează copios pe seama lor. Pe toată lumea o interesează amorurile și suferințele tainice ale prințeselor sau bolile părinților lor. Un circ întreg! Asta nu se cheamă politică și nici conducere a țării!

- *Cum vedeți viitorul României în următorii ani? Va fi România zguduită, din nou, de un cutremur devastator?*

- Îmi este greu să pun degetul pe rana poporului meu. Ce să-i spun despre viitor? Adevărul, bineînțeles, ca să-l doară buba și mai rău? Asta vrei să știi, cât timp vă vor mai dura scrijeliturile din trupurile și mințile voastre? Bine, fie, dacă mi-o ceri.

Vor mai urma ani grei pentru români și pentru țara noastră. Durerea lipsei de bani, mizeria trupurilor și a sufletelor, amenințările tot mai transparente și îngrijorătoare venite dinspre toate cele patru zări, vă vor da mult de furcă tuturor. Dar românul nu piere așa ușor! Veți trăi și veți muri ca și până acum, niciodată mulțumiți de voi înșivă. Aveți nevoie de încă 10 ani până când veți ieși puțin la liman. Curaj, oameni buni, că viața voastră nu va fi mult mai ușoară nici peste 5- 6 ani!

Cutremurul devastator, calamitatea naturală pe care o așteaptă unii, din prostie, bineînțeles, este mai mult un simbol al mizeriei în care vă zbateți și care, pentru oamenii sărmani, ar însemna izbăvirea prin moarte. Nu-l mai așteptați, dragii mei, căci el nu va veni la cererea și dorința voastră! Chinuiți-vă mai departe, trăind greul până la capăt! Altceva mai important nu aveți de făcut!...

Dacă tot am dispărut din viața voastră, vă doresc să trăiți mai bine și să fiți mai fericiți decât în vremurile președinției mele. Vă las cu bine și vă rog să nu mă mai blestemați atâta, voi cei care ați profitat de „moartea” mea!

26 iunie 2001

Mesaj de la spiritul ELENEI CEAUȘESCU

Anul 2001

„Dragii mei români,

Nu m-am supărat chiar foarte rău aflând câte lucruri urâte s-au spus pe seama mea după ce mi-am dat obștescul sfârșit. Eu am fost o personalitate deosebită a poporului din care m-am născut. Dar mulți m-au divinizat și mult prea mulți m-au hulit, cred eu, pe nedrept. Mi-am dat toată osteneala oaselor și minții mele, uzate de prea multă muncă politică și culturală, mai ales în ultimii ani dinaintea dispariției mele din viață. Am știut încă din copilăria mea modestă, dar luminoasă că voi ajunge un om înalt în țara mea. Și uite că am ajuns! Că unii m-au denigrat, că s-a complotat în spatele

meu ani la rândul ca să ne dea pe amândoi jos de la conducerea țării, am știut-o cu multă vreme înainte de moartea mea. Am convingerea mea fermă în fața lui Dumnezeu Atotputernicul că am avut și eu greșelile mele, mari și mici, ca orice muritor de rând. Dar binele făcut țării de soțul meu și supușii lui nu se compară cu sărmanele mele greșeli. Sunt mândră și acum de rezultatele minunate ale poporului meu sub conducerea noastră foarte competentă. Mi-am iubit și respectat bărbatul, l-am ajutat în toate treburile politice și nu am de ce a mă teme de blestemele unor nenorociți de parveniți din vremurile de astăzi!

Am fost o femeie deșteaptă și am rămas un duh foarte inteligent. Nici vorbă să mă gălesc în Iad, așa cum au insinuat gurile rele ale „democrației”! Muncesc și acum ajutându-mi soțul, care nu dorește nici acum să mă despart de el.

- *Fiul dumneavoastră, Nicu, a procedat corect predându-se revoluționarilor din București?*

- Nicu a greșit fundamental, dând dovadă de lașitate în timpul răzmeriței armatei și trupelor de miliție. Trebuia să dea dovadă de bărbăție și să lupte cot la cot cu gardienii săi. Așa, ce a rezolvat? A murit ca un laș, uitat de lume. L-am răsfățat prea mult, asta a fost! Un copil deștept ca el, dacă ar fi avut mai mult curaj, ar fi preluat conducerea țării pentru a o duce mai departe pe drumul modernizării. Dar lui nu i-a plăcut niciodată politica. El a avut mai multă treabă cu femeile decât cu munca.

- *Ce sfaturi le dați copiilor dumneavoastră rămași în viață, Zoe și Valentin?*

- Pe Zoe și Valentin îi binecuvântează zi și noapte pentru curajul și demnitatea lor, pentru discreția și sinceritatea cu care i-a înzestrat Bunul Dumnezeu. Au supraviețuit, dragii de ei, și uite că trăiesc în mod civilizată, nebatjocoriți și neloviți de nimeni. Istoria se întoarce, draga mea, și este necruțătoare cu cei care greșesc!

- *Dar femeilor din România de astăzi?*

- Dragele mele românce, unde vă este curajul și setea de viață de odinioară? Ați capitulat-o cu toate? Nu mai are cine vă încuraja,

așa cum făceam eu? Curaj, fetelor, că mai aveți încă multe de făcut în viață! Or trece ele și greutățile de acuma, că numai de așa ceva are parte românca, de când a adus-o Dumnezeu pe pământ!

- *Vă îngrijorează situația copiilor defavorizați și a tinerilor români, dezorientați și sperați?*

- Ce s-a făcut cu tineretul român în ultimii 10 - 11 ani este o crimă de neiertat. Puzderie de copii zac prin canale și pe străzi, orfelinatele se desființează unul după altul, iar tinerii cu studii în toată legea fug din țară prin magazinele vapoarelor și ale avioanelor, ca să scape de sărăcie și mizerie. Rușine națională, dragi tovarăși de la conducerea țării, că domni nu pot să vă zică!

Dragii mei, vouă, celor de acum, fiii „moderni” ai României, vă urez să vă deschideți bine ochii asupra celor din jurul granițelor țării, să nu vă lăsați călcați cu cizmele de nimeni din afară și, mai ales, să munciți, dragi tovarăși, să munciți cu hărnicie, în loc să trândăviți prin cafenele!

A voastră mamă iubitoare, Elena Ceaușescu”

24 iunie 2001

Mesaj de Crăciun transmis poporului român de către spiritul lui NICOLAE CEAUȘESCU

Anul 2003

„Dragii mei tovarăși români,

Mă adresez vouă, în această zi de mare sărbătoare pentru toată suflarea creștină, dar și de mare tristețe pentru poporul meu adevărat - cei mulți și necăjiți care suspină cu amar atunci când îmi aud numele. Au trecut 14 ani de la dispariția mea fizică din fața ochilor voștri. Nu m-au împușcat blestemații, lingăii și bandiții care s-au lăudat cu această faptă dezonorantă! Am fost salvat în ultimul moment de oameni inteligenți, cu suflet mare, care, din păcate, nu au fost răsplățiți de nimeni. Unde ești Tu, Domnule Dumnezeu?

De ce pentru unii ești mumă și pentru alții ciumă? Nu voi înțelege niciodată cum îți este Voia, deși m-ai școlit zile și nopți la rând, de vreo 3 ani încoace!

Despre țara mea, ce pot să mai spun? Cu ce vă mai pot ajuta, bieți români care mă chemați neobosiți să ies din mormânt pentru a vă ajuta, ca pe vremuri? Unde mă aflu acum, liber în zările albastre, pot eu să vă mai construiesc locuințe, să vă dau locuri de muncă, să vă ocrotesc? Nici vorbă de așa ceva! Ați vrut democrație, fără să știți ce înseamnă ea cu adevărat. Aici mă simt și eu vinovat, pentru că v-am limitat dreptul la cultură, crezând, de naiv ce eram, că oamenii prea citiți devin periculoși.

Văd că vă pregătiți pentru o nouă campanie electorală. Păi, nu era mai ușor pe vremea mea? Totul mergea perfect, în mod disciplinat, fără înjurături, calomnii, împrôșcarea candidaților cu toate murdăriile posibile și multe alte mizerii care se fac acum. Este revoltător ce se petrece acum în țara noastră! Unde este disciplina, bunul simț și istețimea minții celor care lucrează la televiziuni și ziare? Le-a luat banul și mintea din cap? Ce-i drept, e drept, multe murături stricate vor să ajungă în funcții înalte, la conducerea țării, dar cei care le cunosc, de ce le iau apărarea? La ciolan visați, tovarăși, la ciolan? Ei lasă, că or să vă iasă ciolanele prin piele, pînă când o să vă saturați să mai mințiți poporul cu televizorul! Mă mir și eu că mai găsesc, pe ici pe colo, câte un politician care vorbește frumos despre mine. Pe unul dintre ei l-ați și făcut țap ispășitor. Toți dați în Vadim, prin toate ziarele, de parcă v-a intrat holera în capete! Ca să fiu sincer, tipul mi-a făcut și mie mulți nervi. Când auzeam ce comportare de tânăr năbădăios avea, parcă îl vedeam pe bietul Nicu, dragul meu băiat. De multe ori era mai impertinent decât Nicu, dar, așa cum nu mi-am omorât copilul, nu l-am omorât nici pe Vadim! Vedeti cu toții, dragi români, că nu am fost un criminal, un ucigaș paranoic, așa cum spun unii. Am fost, pur și simplu, o enigmă a istoriei, cu un sfârșit tragic, la fel ca și fratele meu de suflet, Saddam.

Ce circ se mai face și pe seama lui! Dar, între popoarele noastre există o mare asemănare: unii de la putere și-au vândut președintele pentru bani mulți, însă masele mari populare ne-au iubit și ne regretă cu multă sinceritate. Cine mai crede acum, în Irak, în capturarea lui Saddam? De ce spun oamenii de rând că Saddam este eroul lor? Știți de ce? Pentru că a murit ca un erou, încercând să își apere țara și poporul! Așa cum adevărul morții mele iese încet, încet la iveală, tot așa se vor descoperi circumstanțele dispariției lui Saddam. Mai aveți puțină răbdare și veți afla cu toții tot ce vă interesează!

În acest trist Crăciun al anului 2003, când nici vremea de afară parcă nu mai ține cu oamenii nevoiași, aș dori nespuse de mult să vă știu mai bine adăpostiți, mai liniștiți sufletește și mai bine hrăniți. Poate se va îndura Domnul Dumnezeu să-și mai micșoreze severitatea față de voi, aducându-vă un dram în plus de binecuvântare, așa cum numai El știe să o facă!

Rămâi cu bine, drag și nevinovat popor român! Ai fost mereu o victimă a istoriei și a rapacității altor popoare. Eu sper că roata istoriei se întoarce și pentru tine!

Nicolae Ceaușescu,
cel ce suferă alături de voi..."

25 decembrie 2003

Mesaj de la spiritul lui NICOLAE CEAUȘESCU

Anul 2008

- *Bună seara domnule Președinte Nicolae Ceaușescu. Acceptați să le vorbiți românilor?*

- Da, accept. Bună seara tuturor!

Dragii mei români, tare chinuiți mai sunteți! Îmi este milă de voi. Eu am fost președintele vostru, al tuturor, dar m-au dat jos nemernicii care vroiau să ajungă să jefuiască țara aceasta plină de

bogații. Acum ce-a mai rămas din ea? Nimic. Numai jale și tânguială peste tot.

Dragii mei compatrioți, tare aș fi vrut să mai rămân la conducerea țării, așa greu cum era. Dar eu v-am vrut binele. Recunosc, am greșit de foarte multe ori. Pentru asta am plătit cu grea suferință. Dar acum, după atâția ani, când văd ce se întâmplă la voi, parcă mă doare sufletul. Știți, eu încă mai am suflet. Și este foarte mare..., pe lângă spiritul meu, care vă vorbește.

Dragii mei români, ce vreau eu să vă spun vouă... Să nu vă pierdeți speranța! Munciți mai departe, străduiți-vă să vă faceți o viață mai liniștită decât până acum. Încercați să fiți mai harnici, mai curajoși, mai inimoși, mai încrezători în voi și în viitorul acestei țări. Să nu decădeți în disperare. Eu v-am învățat, atunci când eram conducătorul vostru, să fiți optimiști, să munciți, să vă vedeți de viața voastră. Dar acum ce s-a ales de voi? Numai jale și disperare în toată țara?! Dați-i la o parte pe cei care au câștigat averile nemăsurate pe spinarea voastră! Lăsați-i să plătească într-o zi pentru tot ce au făcut împotriva celor săraci. Dar voi, marele popor românesc, străduiți-vă să fiți demni, așa cum ați fost întotdeauna! Eu văd pentru voi o viață mai bună. Întâi vă va fi mai greu, după aceea mai bine.

- *Care va fi situația românilor după alegerile din luna aceasta?*

- După următoarele alegeri, care vor fi luna aceasta, să știți că o s-o duceți mai bine. Vor fi alții la putere, nu cei de acum. Cei care au stat în spate. Iar aceia se vor strădui să ridice această țară, pentru că au și ei mândria lor. Să nu fiți sperați, dragii mei români! Să știți că eu veghez asupra voastră și adun toți îngerii din jurul meu să vă ajute. Să nu cădeți în cea mai neagră mizerie și în cea mai neagră disperare! Eu, cel care a construit pentru voi case, care v-a dat câte un loc de muncă tuturor, care a vegheat asupra copiilor voștri, vă spun de aici, de unde sunt, din Cer, dintre îngerii lui Dumnezeu, că veți fi un popor fericit. Mai târziu, nu chiar atât de curând. Să știți că eu văd totul de aici și vă spun ceea ce trebuie să vă spun și ceea ce îmi este îngăduit să vă spun. Nu sperați, dragii

mei români! Fiți liniștiți, străduiți-vă să fiți sănătoși, inimoși, plini de speranțe și plini de sete de muncă, așa cum ați fost pe vremea mea!

V-a vorbit spiritul lui Nicolae Ceaușescu, cel care a fost doborât de la conducerea acestei țări de o gașcă de nemernici. Să fiți binecuvântați, dragii mei români!

- *Vă mulțumim, domnule președinte Nicolae Ceaușescu.*

6 noiembrie 2008

MORT PENTRU REFUZUL DE A SE DROGA

IONUȚ LUNG, elev la liceul de Informatică din Brașov, a dispărut pe data de 1 martie 2006, fiind găsit mort într-o pădure de sub Tâmpa. S-a vehiculat ideea sinuciderii sau a unei crime. Ionuț avea doar 16 ani când, după torturi îndelungate, fusese aruncat de pe creasta Tâmppei. Trupul său purta urmele unor tăieturi simetrice în manieră satanistă. Îi fuseseră extirpate organele genitale și o bucată de buză. Avea hainele sfâșiate, iar obiectele din ghiozdanul său erau împrăștiate printre pomii din pădure. Părinții săi au exclus varianta sinuciderii, argumentând că fiul lor era un băiat optimist, foarte bun la învățătură și dornic să ajungă un om realizat în viață.

Mesaj de la spiritul lui IONUȚ LUNG

„Nu mai sunt la Judecata cea Mare. Am stat foarte puțin acolo. Îngerii Domnului Dumnezeu mi-au dat drumul foarte repede, după numai două săptămâni de la decesul meu, mai mult decât îngrozitor.

Am fost o victimă a traficantilor de droguri, care bântuie pe lângă porțile tuturor școlilor din oraș, pentru a-și vinde marfa blestemată. Nu am vrut să cumpăr pastile, așa cum fac mulți elevi din liceul nostru și nu numai ei. M-au amenințat trei golani, purtători de droguri în buzunare, că mă vor aranja într-o zi pentru tupeul meu de a-i refuza. Nu i-am crezut, ba chiar le-am spus să plece de la poarta școlii mele dragi, să n-o mai spurce cu mirosul lor de animale nespălate de luni de zile. Nu cunosc numele lor. Au venit mai multe grupuri de câte 2, 3, 4, parcă izvorau din iad și nu se mai terminau.

În acea zi nefastă am avut presimțiri sumbre. Visasem urât noaptea, se făcea că mă scufundam într-o baltă însângerată. Nu le-am spus nimic părinților mei, ca să nu le provoc niște griji inutile. De altfel, aveam coșmaruri și o senzație nelămurită de câteva luni. M-am străduit să nu dau atenție la ceea ce visam noaptea și presimțeam ziua. Aveam de învățat, doream să mă reabilitez în privința mediei generale. În acea dimineață cu ghinion, parcă nu aveam deloc poftă să merg la școală. Ceva îmi spunea în minte că ar fi mai bine să stau acasă. Am crezut că ar trebui să evit un accident de circulație, așa că pe stradă am fost foarte atent cum traversez. La școală, în pauza de la prânz, un băiat din anul I m-a chemat până la poartă. L-am urmat, iar la poartă a dispărut rapid din fața ochilor mei. În schimb, a apărut din stradă unul cam negricios la față și cu părut negru creț, care mi-a făcut semn cu mâna să ies în stradă, că vrea să-mi spună ceva. După ce am ieșit, s-au mai apropiat încă doi negricioși, iar cel care m-a chemat mi-a înfipt vârful unui cuțit în spate, spunându-mi să nu strig, că voi muri pe loc. M-au luat prietenește de braț și de după umeri, m-au urcat într-un

automobil negru cu geamuri fumurii și număr de Covasna. În mașină, mi-au pus la gură o sticlă cu rachiul de prune, obligându-mă să înghit două pastile mici și albe, împreună cu un sfert din rachiul din sticlă. Am adormit imediat.

M-am trezit într-o pivniță rece și întunecată, bântuită de gândaci și șobolani. Cred că afară era noapte. M-am simțit năclăit cu ceva. Pipăindu-mă, am observat că fusesem lovit în cap, pe la spate. Mă durea tot corpul, nu mă puteam mișca din cauza durerilor de peste tot. Am zăcut așa un timp, până când au venit doi negricioși să mă vadă. M-au ascultat la inimă, m-au auzit gemând și s-au înfuriat: „Uite-l, mă, că mișcă, sclifositul dracului! Hai să-i dăm bomboanele pe degeaba, că pe bani n-a vrut să le ia!” Mi-am încleștat dinții de scârbă și groază. Unul m-a tăiat cu ceva ascuțit la gură, iar eu, de durere, am descleștat dinții. Iar mi-au dat rachiul cu pastile. După acest tratament barbar nu m-am mai trezit printre oameni, ci printre îngerași.

Nu-i cunosc pe ucigașii mei, dar pot să afirm cu sinceritate că au fost patru la număr: trei cam tuciuarii la față, iar al patrulea mai alb, dar foarte palid și plin de ură. Toți au fost drogați când m-au ucis.

Scumpii mei părinți, iubită mamă, greu încercată de durerea despărțirii noastre, scumpule, neasemuitule, minunatul meu tătic, vreau să știți că eu vă iubesc și vă respect la fel de mult aici, unde mă aflu, ca și atunci când eram lângă voi! Despărțirea noastră a fost cumplită și plină de incertitudini. Atât voi, cât și toată lumea care m-a cunoscut ați fost induși în eroare: nu m-am sinucis, dragii mei, așa cum s-a zvonit după descoperirea trupului meu nenorocit! Am murit pentru că am refuzat să mă droghez! Să știe toată lumea de pretutindeni că am fost una din milioanele de victime ale morții albe!

Iubiții mei profesori, dragii mei colegi, vă implor să mă respectați la fel de mult ca și atunci când mă aflam printre voi!

Iubită mamă, te conjur, nu mă mai plânge, scumpa mea! Poate că am plătit cu sfârșitul zilelor mele pentru a salva viețile unor copii nenorociți, ajunși sclavii traficantilor de moarte albă.

Iubitul meu tată, sufletul meu de om și părinte, încearcă, rogu-te să te resemnezi în durerea ta imensă! Privește-mă ca pe un mic erou, ca pe un biet simbol al luptei nevinovate împotriva flagelului drogurilor! Vă iubesc pe amândoi, așa cum nu veți mai fi iubiți niciodată!

Dragele mele rude, scumpii mei prieteni, Ionuț vă roagă de dincolo de răscrucea vieții și a morții să îl iertați dacă v-a lăsat măcar o clipă să îl credeți vinovat cu ceva în fața scurtei sale vieți! Iertați-mă cu toții, scumpii mei, pentru durerea voastră pricinuită de plecarea mea în neființă!

Al vostru, al tuturor,
modestul Ionuț Lung...”

8 iulie 2006

Preluare din subconștientul asasinului Vasile, realizată de Nina Petre

„Am participat la capturarea și uciderea lui Ionuț Lung. S-a întâmplat pe la începutul lunii martie. Ionuț a murit după trei zile de la capturare. L-am dus într-o pivniță la țară, lângă Brașov. Am urmat șoseaua spre Zizin și ne-am oprit pe traseu. L-am lovit în cap pe nenorocit, i-am tras și una peste un ochi ca să-l învăț minte să n-o mai facă pe nebunul. După trei zile de azil forțat în pivniță, s-a răcit de-a binelea.

L-am luat cu doi prieteni și l-am aruncat la poalele Tâmpei, să-l mănânce cui i-a fost foame. S-a păstrat alb ca o mireasă în noaptea nunții datorită nouă, care l-am îmbălsămat până peste cap cu ce nu i-a plăcut toată viața: rachie și droguri. Nu regret nimic din ce am făcut.”

9 iulie 2006

Mărturii ale părinților lui IONUȚ LUNG

IOAN LUNG:

„Am cerut Raportul de necropsie de la Poliție, dar mi-au spus că numai Procuratura îl are. Cred că, de fapt, n-au vrut să mi-l arate. La Laboratorul de Medicină Legală am cerut să mi se dea o copie după Raport, dar nu mi-au primit cererea, pe motiv că sunt doar persoană fizică, iar ei îl pun la dispoziție numai organelor de cercetare. Am cerut de câteva ori audiență la Comandantul Adjunct al Poliției Județene, care m-a amânat de fiecare dată, dându-mi de înțeles să nu mă mai duc. Ca tată îndurerat al unui copil atât de bun, nu mă bagă nimeni în seamă... nu știu care sunt concluziile științifice.”

VIORICA LUNG:

„Când am raportat la Poliție lipsa băiatului de acasă, mi s-a spus: «Fiți liniștită, că vine el acasă. Nu mai plângeți, doamnă, a vrut să vă dea o lecție că l-ați certat.» Dar Ionuț era un om atât de corect și direct, el nu știa să „dea lecții”...!

După ce l-au găsit sâmbătă seara, polițiștii au fotografiat locul și nu s-au mai întors, dar eu cred că perimetrul trebuia izolat, să caute probe. Abia miercuri, după înmormântare, ne-am dus noi în zonă și am mai găsit niște lucruri, printre care fâșul lui Ionuț, iar fetele cu care eram mi-au spus că au văzut fire de păr creț. Ionuț nu avea părul creț! Nici măcar la liceu polițiștii n-au făcut o anchetă...

Am fost pe Tâmpa până sus, pe stâncă unde s-a descoperit ghiozdanul lui Ionuț, aproape de promenada de lângă „Panoramic”. M-am așezat pe burtă și m-am uitat în vale: e stâncă după stâncă, dacă s-ar fi aruncat de acolo, ar fi trebuit să văd urme de sânge, gropi în zăpadă, dar zăpada era netedă, curată... Cadavrul a fost descoperit la poalele Tâmpei, la 50 metri mai sus de Liceul Silvic. Ori, un om care s-ar fi aruncat de sus, s-ar fi făcut zob până jos, lovindu-se de stânci, pomi și tufișuri, care sunt foarte dese. Dar corpul copilului meu nu avea astfel de zgârieturi...

Acolo sus, pe ultima stâncă, lângă un caiet, am găsit o glugă neagră, care nu era a lui Ionuț. Îmi pare rău că am lăsat-o acolo, poate că ne-ar fi dat niște indicii...

Cum spune Ionuț în mesajul lui, și eu visam urât, de vreo jumătate de an. Mă gândeam că se va întâmpla ceva rău cu mama mea. Mama visa urât, și ea, în acea perioadă. Dacă ar ști omul de ce să se ferească...!”

9 iulie 2006

ALTARUL FAMILIEI LUNG

La biroul de studiu al lui Ionuț a rămas doar un portret îndoliat...
După un an de la sfârșitul tragic al lui Ionuț, tatăl său Ioan s-a sinucis, nemaiputând îndura dorul de mult-iubitul său copil. Dumnezeu să odihnească în pace aceste două suflete chinuite!

CADAVRUL ZDRENȚUIT

Totul s-a petrecut într-un orășel din România anului 1997...

Am fost solicitată pentru o investigație spiritistă de către bunica unui copilăș, dispărut din curtea ei cu două luni în urmă. Povestea ce urmează este incredibilă și cumplită, dar faptele relatate pot fi recunoscute cu ușurință de numeroasele persoane care au participat la desfășurarea dramei.

Era o zi frumoasă de vară. Andrei a ieșit în stradă pentru a privi trenul care tocmai oprise în gară. N-a ascultat-o pe bunicuța, care de multe ori l-a sfătuit să nu-i dispară din ogradă, că ar putea muri de dorul lui. Atâta noroc a avut și el, că l-a luat bunica în grija ei! Biet copil făcut din flori, își vedea mama destul de rar, numai atunci când o aducea cu mașina turcul cu care trăia necunoscută. Tatăl, meseriaș harnic, dar cam muieratic, avea familia lui, iar pensia alimentară, pe care o plătea de nevoie, îl deranja teribil. Tare ar mai fi vrut să scape de această „angara”! Când Luiza, mama copilului l-a anunțat că dorește o pensie mai mare, l-au apucat toate furiile. O știa că nu glumește. Dacă nu-i va face pe plac, va „gusta” din cuțitul fratelui ei, care la mânie nu se stăpânea și mereu făcea câte o pozna. Ca la comandă, tocmai i-a intrat în atelier un corturar, cerându-i ceva de pomană. Zărindu-și pe geam copilul lăsat singur în stradă, i l-a arătat pletosului, oferindu-i o sumă frumoasă în schimbul dispariției micuțului. Țiganul a luat banii, a urcat copilul în căruța lui cu coviltir și a dat bice calului. În urma lor a rămas un nor de praf și câțiva copii, privind cu uimire și invidie spre vehicolul care îl plimba pe Andrei.

După o vreme Maria, bunica lui, a început să-l caute îngrijorată. Andrei nu era de găsit! A anunțat Poliția, a umblat tot orașul, întrebând trecătorii, a ieșit la fiecare tren cu fotografia copilului în mână. După două luni de calvar, o prietenă a adus-o la mine. Verificând fotografia celui dispărut, i-am dat cel mai neașteptat răspuns: copilul este mort! Revoltată și îngrozită, Maria a respins cu

vehementă afirmația mea. După aceasta, s-a liniștit și am început împreună cercetările.

Timp de un an, lună de lună, Maria m-a solicitat pentru contactarea spiritului nepotului său. Spre norocul meu, Andrei, care promitea să devină un oligofren sadea, avusese în creierul său un spirit inteligent. Acest spirit, de o agerime neobișnuită, ne-a indicat traseul urmat de căruța care îl purta pe Andrei spre neant. Ajuns în șatră, a țipat până l-au omorât în bătaie, după care, târziu în noapte, l-au îngropat într-o pădure din apropiere. Au mai pus și câțiva bolovani peste el, ca să nu-l dezgroape câinii!

Maria și-a tocit tăpile sandalelor pe drumul secției de Poliție. Ajunsă în șlapi, în fiecare lună și-a cheltuit pensia călătorind cu trenul pentru a-și găsi nepotul.

Spiritul copilului mi-a indicat cu foarte mare precizie locul în care a fost îngropat Andrei. Maria, naivă din fire, a spus la toată lumea ce a aflat de la mine. Tot orașul vuia în ziua când, însoțită de câteva rude, a săpat în pădure. Când pe cazma a apărut o bucată de carne însângerată, au fugit cu toții, lăsând-o singură în fața gropii goale. Speriată, a acoperit totul pentru a scăpa de furia celor doi câini vagabonzi care îi dădeau târcoale, nerăbdători să se ospăteze. Poliția a refuzat să cerceteze locul, considerând că indicațiile mele spiritiste nu sunt relevante. Razia făcută în șatră nu a dat rezultatele așteptate.

Câteva prietene de-ale Mariei, țigănci vigilente, au început să le țină partea corturarilor. Au răspândit zvonul că Maria și-ar fi omorât nepotul deoarece era handicapat și rău, după care l-ar fi aruncat în closetul cel nou din grădină. Disperată, m-a rugat să aflui de ce a găsit doar o bucată de carne în locul indicat. Spiritul copilului ne-a spus că, aflându-se în șatră de intenția bătrânei, corturarii au dezgropat cadavrul, după care l-au ascuns undeva, mai adânc, în altă parte. Firul nostru călăuzitor s-a rupt. Nerecunoscând locurile indicate de spirit, Maria nu s-a mai putut orienta pe teren. Nimeni nu a mai vrut să o însoțească, insistând cu toții pe ideea falsă că

Andrei s-ar fi rătăcit, ar fi fost găsit de cineva și adăpostit într-un orfelinat oarecare.

Sărmana de ea, încă îl mai caută! Doar gândul că îl va găsi într-o bună zi o mai ține în viață. Inima ei stă gata să plesnească. Oare îl va mai vedea vreodată?

Se vor reîntâlni, cu siguranță, în lumea celor drepți!

Iunie 2000

COPIL PIERDUT

În august 1996, un grup de copii a plecat în tabără la mare. Printre ei se afla și Gina, o fetiță de 9 ani, bine dezvoltată, talentată, foarte harnică la învățătură. După o săptămână, părinții săi au fost anunțați de Poliție să vină pentru a ridica de la morgă trupul neînsuflețit al copilei. Fetița murise înecată aproape de mal, marea fiind foarte liniștită în acea zi. Cercetările s-au rezumat doar la declarațiile cadrelor didactice însoțitoare și ale câtorva copii din grup. Conform relatărilor celor anchetați, nimeni nu văzuse nimic deosebit. Învățătoarea Ginei a declarat că, observând absența fetiței din mijlocul copiilor, a întrebat unde este, iar unul dintre ei i-a răspuns că Gina a plecat să-și cumpere înghețată. După un timp, a fost văzut un bărbat care o scotea leșinată din apă. Doi medici, soț și soție, și-au abandonat rapid șederea la soare pentru a-i acorda victimei primul ajutor. Nu au scos din ea nici măcar 100 grame de apă. Sunt singurii martori care au declarat că urmele unor lovituri de pe corpul copilului păreau suspecte. Învățătoarea Ginei a continuat să se disculpe, spunând că stătuse întoarsă cu spatele către mare. Mama disperată a rugat-o să jure cu mâna pe sicriu că a spus Poliției adevărul. Refuzul învățătoarei a fost categoric. Îndurerat, unul dintre colegii fetiței și-a amintit că înainte de sfârșitul anului școlar învățătoarea afirmase în fața clasei: „Merge ea, Gina, la mare... o înecăm și scăpăm de ea!”

Deoarece nimeni nu fusese pedepsit, mama victimei m-a rugat să contactez spiritul copilei sale, sperând că de la el va afla adevărul în această dramă. Iată ce mi-a relatat spiritul Ginei:

„Am fost omorâtă încă de pe plajă. Nu mă aveam deloc bine cu colegul meu, Fani. La școală ne certam mereu fiindcă dorea să pună mâinile pe mine, așa cum vedea că fac bărbații în filme. L-am plesnit de multe ori și mi-a promis că se va răzbuna din cauza ifoselor mele. La școală nu a reușit, fiindcă eram voinică și-mi săreau fetele în ajutor. Am plecat la mare puțin îngrijorată, dar m-am bazat pe forțele mele și pe faptul că mă însoțea surioara mea. În autobuz, m-am tot certat cu Fani, am continuat în tren, iar scorpia de învățătoare, care nu mă putea suferi, sărea mai mult la mine decât la el.

La mare, Fani a început să mă izbească, găsind mereu câte un băț cu care să-mi dea peste fese. Mă lovea tocmai atunci când nimeni nu vedea ce se întâmplă. Odată, i-am spus pe plajă că o să ajungă un pușcăriaș celebru. Mi-a promis una peste bot de-o să-mi rezeze răsuflarea.

Într-o zi, am înaintat în apă până la genunchi. M-am așezat să mă umezesc pe tot corpul. Atunci au început loviturile, date cu o piatră foarte ascuțită. Prima a venit în cap, mi-am pierdut echilibrul și am căzut cu totul în apă. Au urmat alte lovituri. M-am târât pe brânci până în apropierea plajei și mi-am pierdut cunoștința. După un timp, una dintre fete a observat că nu mă mai mișc, a strigat la mine și, văzând că nu răspund, a început să țipe, alertând toată tabăra.

Aș vrea să-i transmit scumpei mele mame să nu caute răzbunare, pentru că-și va face rău ei înșiși, distrugând chiar liniștea întregii familii. Eu de mică visam că voi muri tânără. Nu am înțeles însemnătatea acestui vis. Când le spuneam fetelor că mă visez moartă, ele îmi răspundeau: „mâine va ploua”. Dar eu știam în adâncul sufletului că voi avea o viață scurtă, deși nu am mărturisit nimănui acest lucru.

Dragele mele mamă și surioară, scumpul meu tătic, păstrați-mi o amintire luminoasă, nu una tristă, căci durerea voastră îmi sfâșie sufletul, iar neliniștea mea vă tulbură! Resemnați-vă dragii mei, gândindu-vă că aici, în ceruri, mă aflu în siguranță, că rudele noastre decedate sunt mereu lângă mine, îmi arată unde am greșit și mă ajută să-mi fac planuri de viitor. Căutați să trăiți, dragii mei, eu vă vreau vii pe Pământ!

Vă las cu bine și vă rog să nu mă uitați!
A voastră copilă, Gina.”

Iulie 2000

SPIRITUL BUCLUCAȘ

Adeseori, spiritele de calitate îndoielnică își accelerează succesiunea reîncarnărilor, punând la cale moartea prematură a celor care le adăpostesc. De exemplu, dacă ființele umane în care sălășluiesc sunt prea bune față de gusturile lor demoniace, le provoacă, fără regrete, boli grele și incurabile, accidente fatale, sinucideri, crime greu de elucidat.

Victimă a egoismului propriului spirit, tânărul Remus, în vârstă de 18 ani, a fost ucis „ca din întâmplare” de un prieten al său. Motivul crimei? Gelozia. Arma crimei? O banală bilă de metal, manevrată cu furie și inconștientă.

Cei doi băieți iubeau aceeași fată. Liliana, potolită din fire și bine educată, își vedea de muzica și lecțiile ei, exigențele profesorilor de la Școala de Muzică obligând-o să studieze mai toată ziua. Fiecare dintre cei doi naivi amorezați, lipsiți de experiența vieții, a interpretat seriozitatea fetei ca pe un semn al iubirii pentru celălalt. Nimeni nu a întreat-o dacă este îndrăgostită de cineva. Își vedea liniștită de treburile ei, răspunzându-le politicoasă la întrebări când o opreau pe stradă. Dar, mintea și trupul celor îndrăgostiți la vârsta adolescenței nu prea știu ce este aceea moderație. Gesturile necu-

getate sunt considerate dovezi ale curajului de a-și înfrunta adversarul întru cucerirea ființei iubite și de a înlătura piedicile (reale sau închipuite) din calea fericirii, care, de cele mai multe ori, este iluzorie la această vârstă.

Într-o seară, întorcându-se dintr-o plimbare prin oraș, Remus și prietenul său, Liviu, traversau pasajul suspendat dintre cele două scări ale blocului în care locuiau. Lăsându-l să pășească înainte, Liviu a scos pe neașteptate din buzunar o bilă mărișoară de oțel, cu care l-a lovit puternic în tâmpla dreaptă. Băiatul și-a pierdut instantaneu cunoștința și, cu un gest reflex, s-a sprijinit de balustradă înainte de a se prăbuși pe ciment. Agresorul, voinic, oarecum speriat, dar mai ales cu mintea întunecată de ură prostească, l-a ridicat repede, l-a săltat peste balustradă, aruncându-l în gol de la etajul 3, unde se aflau. Era pustiu și întuneric afară, așa că nimeni nu a văzut sau auzit ceva. Seara târziu, un vecin care se întorcea de la schimbul doi s-a împiedicat de trupul neînsuflețit al băiatului. A alertat tot blocul, chemând și Poliția. Părinții victimei au intrat într-o stare de șoc. Singurul copil, lumina ochilor și speranța lor de viață, zăcea nemișcat, palid, cu sângele șiroindu-i pe față!

De unde să scoată criminalul, din piatră seacă? Poliția a clasat dosarul, neavând probe și martori. Mama îndoliată s-a adresat Poliției, Procuraturii, și tuturor celor care i-ar fi putut da indicii plauzibile pentru aflarea vinovatului. A apelat la radiesteziști, ghicitoare, clarvăzători, fără niciun rezultat concret. Cineva i-a dat adresa mea, pe care a folosit-o cu ultimele puteri, în speranța că va afla noutăți credibile, în scopul redeschiderii anchetei.

Am descoperit vinovatul, cauza și circumstanțele morții lui Remus, dar, din nefericire pentru mine, înfruntând bătăliile spiritului său. De la primele apeluri telepatice pe care i le-am adresat, mi-a tras o înjurătură în cea mai populară limbă românească, refuzând conversația. După ce l-am rugat frumos, a acceptat să-mi comunice scenariul crimei. Foarte mândru de reușita faptei sale, l-a nominalizat pe criminal, lăudându-l pentru „priceperea” sa. În finalul convorbirii, drept pedeapsă pentru curiozitatea și insistențele

mele, m-a pocnit zdravăn în creștetul capului. Biata de mine, am suferit migrenă după migrenă, câteva zile la rând!

Mama băiatului decedat s-a adresat din nou organelor de anchetă care, culmea, au luat în serios investigația mea. Cercetările au durat câteva luni, dar criminalul nu a fost dovedit. Femeia, plângând la telefon, mi-a dezvăluit stadiul în care ajunseseră cercetările. Profund mâhnită, am chemat iarăși spiritul blestemat, rugându-l să-mi dea detalii suplimentare. Foarte satisfăcut, mi-a replicat mitocănește: „Ți-am dat nume false, ca să te înveți minte și să n-o mai faci pe detectiva!”

Spre norocul meu, a fost singurul spirit mizerabil cu care am avut de-a face în ultimii 5 ani, de când mă ocup cu astfel de investigații.

Februarie 2001

IUBIREA CRIMINALĂ

Dintotdeauna, secol după secol, iubirea dintre bărbat și femeie a făcut numeroase victime. Multe ființe umane s-au îmbolnăvit grav ori s-au sinucis în urma unor decepții amoroase. Mai grav încă, unii au omorât din prea multă iubire, gelozie și disperare, alții au fost uciși cu sânge rece, din aceleași motive. Dar, în vremurile noastre, dragostea a devenit ucigătoare și în alt fel. Crima pasională o pot comite atât bărbații, cât și femeile, cu mijloace simple, dar bine alese, astfel încât vinovații rămân adeseori nedescoperiți. Un motiv „la modă” pentru uciderea adversarului este refuzul acestuia de a se lăsa șantajat... din dragoste! În multe cazuri de acest fel criminalul este femeia avidă de bani, iar victima, bărbatul înstărit, care îi refuză avansurile amoroase și, de ce nu, cererea în căsătorie, pripită și inoportună.

Prima victimă a unei astfel de agresiuni fatale, despre care voi scrie în continuare, a fost un tânăr student în vârstă de 24 de ani,

plecat la mare împreună cu câțiva colegi. Iată ce mi-a relatat mama lui în scrisoarea sa tristă: „După aproape zece zile de stat la mare, fiul meu s-a văitat colegilor că-l doare burta, nu se simte bine și vrea să se întoarcă acasă. Prietenul lui cel mai bun a încercat zadarnic să-l oprească. A plecat seara din stațiune, iar a doua zi dimineată a fost lovit de tren în apropierea unei halte. Ce a căutat acolo, nimeni nu știe. Seara, am fost anunțați că se află la morgă. Bagajul lui l-am găsit intact. Nu vreau răzbunare, nu vreau să fie nimeni pedepsit, copilul meu nu mai înviază, dar, în durerea mea fără margini, vă rog să mă ajutați contactând spiritul băiatului meu, în speranța că voi afla adevărul de la el! Pentru mine, fiecare vorbuliță a lui (dacă pot spune așa) este o binecuvântare. Dorul și durerea sunt atât de mari, că orice ar spune, poate mă va liniști.”

Cum să refuz un apel atât de disperat? Mesajul primit de la spiritul tânărului mi-a sfâșiat inima de durere, cu toate că nu i-am fost mamă. Spunea, printre altele:

„Nu mai suportam atmosfera apăsătoare din stațiune. Anturajul meu nu era prea reușit. Am nimerit într-o gașcă de bețivani afe-meiați, care se adunau seara la bar, agățau femei ieftine, de proastă calitate și fugeau cu ele în tufișurile de pe plajă, după ce beau până nu mai știau de ei. Nu se gândeau la pericolul contaminării cu boli grave, luate de la acele femei dubioase. A fost pentru prima oară în viața mea când mi-a plăcut total șederea la mare. Nu aveam liniște, nici ziua și nici noaptea, din cauza presiunii la care eram supus de o individă, bine păzită de amicii ei, care pusese ochii pe mine, dorind să mă distrez cu ea. Nu mi-a plăcut deloc, era o prostituată vulgară, vestită pe litoral. Discuta, de obicei, pe valută, dar când „mirosea” mai mulți lei la vreun bărbat, se prefăcea să este îndrăgostită, iar „peștii”, care o însoțeau peste tot, îl amenințau pe nenorocit că indiferența lui față de „domnișoara Mia” i-ar putea fi fatală.

S-a întâmplat în acel sezon nenorocit ca una dintre victime să fiu eu. Am simțit primejdia după ce, în seara plecării mele, unul

dintre amicii ei mi-a arătat un cuțit pe sub vesta de blugi, spunându-mi că peste 3 ore „domnișoara” mă va aștepta în fața barului. Profund scârbit și îngrozit, gândindu-mă numai și numai la părinții mei dragi, care și-au sacrificat tinerețea pentru a mă crește așa cum trebuie, am plecat rapid din stațiune. Am găsit pe șosea o mașină de ocazie, al cărei șofer s-a oferit cu amabilitate să mă ducă la gară. Naivul de mine, am crezut că astfel voi reuși să fug de bandiții care mă pândeau peste tot. Spre ghinionul meu, cel de la volan era unul dintre ei! M-a dus la gară, m-a lăsat să mă urc în tren, iar altul, care venea în urma mea pe culoarul vagonului, mi-a dat un ultimatum: sau o chem pe Mia, introducând-o în familia mea, sau voi regreta cât de curând încăpățânarea mea necugetată. A început cearta, am refuzat, iar banditul mi-a cerut 20.000 de dolari ca să-mi dea pace. Am refuzat și asta, amenințându-l că voi anunța Poliția. M-a împins către o ușă a vagonului, a deschis-o și m-a îmbrâncit în afară...

Nu am avut nici cea mai mică vină în tot ce mi s-a întâmplat. Nu știam că eram urmărit, încă de la plecarea pe litoral, de o bandă mafiotă, însetată de valută. Se știa în grupul meu de prieteni că am rude în Occident, de la care aș fi putut obține o cantitate mai mare de valută dacă aș fi avut nevoie să-mi salvez viața. Părinții mei m-au învățat să fiu cinstit, să dau dovadă de demnitate în orice situație dificilă, când alții ar dori să mă umilească, profitând de bunele intenții ale familiei mele. Bunul simț și mândria m-au costat viața!”

În cazul descris mai sus, crima s-a produs într-un loc aglomerat, în tren, și ar fi putut fi observată de cineva. Dacă a văzut vreo persoană cele întâmplate, nu se știe. Criminalul a rămas necunoscut, ca și în povestirea următoare.

De data aceasta, moartea a venit prin aer, nevăzută și neuzită. Arma crimei? Magia neagră! O altă mamă îndoliată, un alt fiu

mort „din întâmplare”, în alt colț al țării, dar... aceeași durere sfâșietoare!

„Mi s-a întâmplat cea mai mare nenorocire cu puțință: băiatul meu, Rareș, avea 27 de ani când a murit sub roțile unui tractor, răsturnat într-un șanț. El conducea tractorul și ar fi avut timp să sară din cabină, era voinic, sportiv. A rămas fără viață, întins pe buruienile din șanț, iar cei care l-au cercetat nu i-au găsit nici măcar o zgârietură pe corp sau vreo ruptură în interior. Doctorul a spus că a murit stupid, înecat cu o bucățică de carne de pui, care i-a oprit respirația!

În ziua accidentului a avut o comportare ciudată. Parcă nu mai era el, băiatul cumpătat și liniștit, cum îl știam dintotdeauna. S-a sculat dimineața foarte nervos, nu asculta ce-i spuneam, a mâncat pe nemestecate, ca niciodată, parcă n-ar mai fi pus în gură friptură de pasăre! A vrut cu tot dinadinsul să conducă tractorul, în ciuda împotrivirii mele și a vărului său, care l-a văzut că nu se simte bine. Era palid, a leșinat pe câmp, a vomitat în ierburi. Totul a fost în zadar, fiindcă moartea îl chema în mare grabă! În zilele premergătoare accidentului a fost agitat, cu gândul mereu în altă parte și peste măsură de nervos. Mă macină bănuiala că a fost omorât de cineva prin magie neagră. Trebuia să se logodească peste două săptămâni. În ziua morții sale era soare și senin, dar, când s-a răsturnat tractorul, a trăsnet o dată așa de tare că s-a întrerupt curentul electric. A început o furtună cu vârtejuri, care a ținut puțin, iar după aceea s-a făcut din nou timp frumos.

La parastasele de șase săptămâni, șase luni și un an, când începea preotul slujba de pomenire, se pornea furtuna, oprindu-se imediat după slujbă. Toată lumea s-a mirat de aceste semne, mai ales că era cunoscut ca un băiat bun, credincios și foarte omenos. I s-au adus multe coroane, iar trei dintre ele le-am așezat în biserică, să stea frumoase până la parastasul de șase săptămâni. Una s-a uscat de tot, parcă avea ani de zile, în timp ce celelalte erau verzi, ca la început. Pe panglica coroanei uscate era scris: „Din partea familiei

Dumitrescu, Cecilia și Anișoara”. Am aflat că, în comuna noastră și în orașul din apropiere, nu există vreo familie cu acest nume.

Eu și tatăl lui nu ne putem găsi liniștea până când nu vom ști dacă a murit de moarte bună sau cineva a contribuit la aceasta. Ne gândim că, înainte de a muri, fusese agresat psihic, fiindcă era foarte derutat, se simțea nemaipomenit de rău, avea insomnii, iar la toate acestea s-a adăugat schimbarea vremii chiar la înmormântare și parastase. Suntem pur și simplu distruși, atât noi, cât și fosta lui logodnică!”

Comunicarea pe care am primit-o de la spiritul lui Rareș mi-a întrecut așteptările. O încredințez hârtiei integral, cu schimbările de prenume absolut necesare protecției celor dragi lui, rămași în viață.

„Presimțeam de mult că voi muri. Mi s-au făcut farmece puternice de boală grea și moarte. Am preferat moartea decât să mă însor cu ticăloasa aceea de la oraș, care de doi ani se ținea de capul meu. M-a amenințat cu o răzbunare cruntă, o pedeapsă groaznică dacă voi îndrăzni să mă logodesc, așa cum aflase întâmplător. Anișoara se numește cea vinovată, a venit la înmormântarea mea îmbrăcată ca o femeie bătrână, pentru a nu fi recunoscută de cineva. A mințit pe coroană, o cheamă Anișoara Caloianu, iar Cecilia este mama ei. Sunt venite în oraș doar de câțiva ani, după divorțul părinților.

M-au cunoscut întâmplător printr-un coleg de-al meu de la fabrică, iar după aceea nu am mai reușit să scap de Anișoara. Este prea stricată pentru cei 21 de ani ai ei, a umblat cu foarte mulți bărbați în localitatea din care a venit, continuându-și aventurile și în prezent, de i-a mers buhul prin toate cârciumile mai deocheate. Prietenii îi spun Ani. M-a cerut în căsătorie pe stradă, așa, pe nepusă masă, fără să mă întrebe dacă o plac și o vreau. Nu am avut de a face cu ea în intimitate. Gândurile și inima îmi erau la fata pe care o iubeam și o doream de soție. Mizerabila m-a amenințat că are prieteni influenți, care mă vor pedepsi crunt dacă îmi voi bate joc

de sentimentele ei (este, de fapt, o mincinoasă, care visează să se mărite cu un intelectual). I-am spus să-și vadă de viața ei, că eu nu mă însor cu prima pramatie care pofteste la diploma mea de inginer. Numai eu știu câte nopți nedormite am petrecut deasupra cursurilor de la facultate pentru a-mi lua examenele! Puteam să-mi bat joc de munca mea și de banii părinților, care au făcut sacrificii imense pentru a mă ține la studii? Nici vorbă de însurătoare cu o ființă fără căpătâi, vulgară, stricată și proastă! Să mă arate, după nuntă, oamenii cu degetul pe stradă? Să vină să-mi povestească toți derbedeii cum au făcut dragoste cu ea? Se spune printre bărbați că știe să facă „de toate”. Nu m-a interesat „priceperea” ei. Doream să mă căsătoresc în mod onorabil cu fata bună și serioasă pe care o iubesc și părinții mei.

Cu un an înaintea morții mele m-a oprit, nemernica, pe stradă, amenințându-mă că voi plăti cu viața pentru batjocorirea „sentimentelor ei sincere”. I-am spus să mă lase în pace, că eu am cu cine să mă însor. Din ziua aceea, liniște sufletească nu am mai avut. Noaptea, mă trezeau din somn tot felul de zgomote suspecte prin cameră (ticăit de ceas, ciocănituri în ușă, în geamuri), uneori simțeam că mă plesnea cineva peste față, alteori mă trezeam sufoecat, parcă mă strângea cineva de gât. Ziua nu-mi mai tihnea nimic. Un singur lucru doream din tot sufletul - să nu afle părinții mei drama pe care o trăiam. Am hotărât să mă logodesc, sperând că voi reuși să lupt singur cu răul care mă amenința din toate părțile, ca o otrăvă în aer. Așa stau lucrurile cu soarta și cu moartea mea!

Vreau din tot sufletul să-i rog pe părinții mei să nu caute răzbunare pe ticăloasa care mi-a curmat viața cu răutatea ei. Sunt convins că va plăti cu suferință grea și decepții nemăsurate pentru crima nedovedită, comisă asupra ființei mele! Îi mai rog pe dragii mei părinți să-i comunice logodnicei mele că o rog să se mărite cu altul și să-și trăiască viața. M-a jelit destul, ei îi este dat să aibă familie, soț, copii, nepoți. Eu m-am stins din viața aceasta prea devreme și nu vreau ca alte ființe dragi să-mi împărtășească soarta.

Scumpii mei părinți înlăcrimați, vă rog să mă iertați pentru durerea imensă pe care v-a pricinuit-o dispariția mea! Fiți binecuvântați, oameni buni care v-ați sacrificat tinerețea pentru fiul vostru! Vă iubesc, vă respect și vă regret, dragii mei!

Cu nemăsurată suferință, fiul vostru, Rareș!”

Unii dintre cei care vor citi această zguduitoare mărturisire a unui suflet plecat în lumea celor dreți, ar fi îndreptățiți să exclame: „Dacă mesteca bine carnea de pui, poate că trăia și astăzi!”. Dacă ar fi fost așa, atunci cine știe cum ar fi murit? Probabil că tot de o moarte violentă și greu de explicat...

Septembrie 2000

„PE CINE AM ÎNGROPAT?”

În urma unor decese suspecte, s-a procedat la returnarea cadavrelor către familii, în sicrie sigilate. Cei dragi și-au făcut datoria, cheltuind bani grei pentru slujba de înmormântare, o cruce frumoasă, pomenirea după datină a celui răposat. Dar nu de puține ori, cei care i-au făcut mortului trecerea ușoară spre lumea de dincolo, cu lacrimi și pagubă mare la bani, s-au întrebat, cu inima sfâșiată de durere și îndoială: „Oare, pe cine am îngropat?” Această întrebare mi-a pus-o și mie o mamă îndurerată de moartea fiului său, neelucidată de către autorități.

Tudor și-a terminat cu bine stagiul militar și, după ce le-a telefonat părinților că va sosi a doua zi acasă, și-a cumpărat biletul de tren. A pornit la drum fericit, făcându-și în taină planuri mari pentru viitor: găsirea unui serviciu, logodna cu fata iubită, cumpărarea unei garsoniere cu banii dăruți de părinți. Aceștia, plini de dor și iubire, l-au așteptat la gară. Au coborât mulți călători pe peron, alții au urcat grăbiți, fluierul a răsunat, iar trenul a pornit din nou la drum. Tudor nu a apărut. Nici peste o oră, nici peste o zi. Pe cine

să întrebe de soarta lui? Nu cunoșteau pe nimeni dintre cei care coborâseră din tren. Au anunțat unitatea militară, Poliția, rudele, prietenii celui dispărut. Plecase din garnizoană cu acte în regulă, vesel, sănătos tun. Foarte curând, cei de la Poliție le-au comunicat că Tudor se afla la Morgă, pentru autopsie. Se părea că avusese un accident. Îl găsiseră la câțiva kilometri de o haltă, pe șine, tăiat de tren. Vestea i-a lovit pe bieții părinți ca un trăsnet. Cum a fost posibil așa ceva? Tudor nu mai era un copil, ca să-i treacă prin minte să sară din tren între stații, în plin câmp! După trei zile i-au chemat să ia sicriul acasă, pentru înmormântare. Li s-a dat o ladă de fier, închisă ermetic, și un sfat care nu admitea replică: să-l îngroape cât mai repede, că, altfel, putrezeau bucățile de carne stâlcită din interior! Speriați și plini de durere, cei din familie s-au conformat, îngropând lădoiul, fără a îndrăzni să-l desfacă.

Biata mamă îndoliată, abia după înmormântare a îndrăznit să deschidă gura pentru a mărturisi un lucru foarte grav: avea tot timpul presimțirea că nu-și îngropase fiul, ci un străin! Le-a spus tuturor, dar cine să o creadă? Și, dacă o credea cineva, cum să o ajute?

A ajutat-o o prietenă, care a trimis-o la mine. În hotele de plâns ale femeii, am repetat cu voce tare ceea ce mi-a mărturisit, telepatic, spiritul lui Tudor. Primele lui cuvinte au fost: „Nu m-ai îngropat, mamă, l-ai omenit pe altul, iar pe mine m-au mâncat ciourile și câinii!” Ce se întâmplase în tren? Tudor, vesel și cam slobod la gură, le-a povestit celor de pe culoar, între două fumuri de țigară și o sticlă cu bere, că i-au trimis părinții ceva bani, ca să nu plece la drum cu buzunarele goale. În apropierea ultimei halte, dinaintea gării, doi indivizi l-au chemat în capătul vagonului ca să-i spună ceva. I-au cerut să-și golească buzunarele de bani, că, altfel, o va păți imediat. Voinic și agil din fire, Tudor l-a pocnit pe unul dintre ei drept în stomac. Celălalt, furios la culme, i-a tras un pumn în față, amețindu-l într-o clipă. I-au scos repede banii din buzunarul hainei, au deschis ușa în apropierea haltei și l-au aruncat din tren. După câteva minute, au coborât la haltă, au pornit-o înapoi spre locul unde căzuse tânărul, găsimd un țăran care se uita mirat la

leșul de pe șine. Simțind primejdia existenței unui martor, l-au înjunghiat pe sârmanul curios, așezându-l cu capul pe șină. Au tras repede cadavrul lui Tudor, ascunzându-l într-un tufiș, deoarece se auzea șuierul unui tren. Acesta și-a făcut „datoria”, strivind cu roțile-i neiertătoare capul nenorocitului. Pe Tudor l-au acoperit cu pietre și frunze, lăsându-l pradă vietăților flămânde ale câmpului. Ajungând în oraș, bandiții au răspândit zvonul că un tânăr care se întorcea de la armată a fost tăiat de tren. Așa a ajuns țăranul la Morgă, apoi îngropat cu mare durere sub o cruce care purta numele lui Tudor!

„Ce să fac acum, după ce am aflat adevărul?”, m-a întrebat femeia, năucită de cele auzite din gura mea. „Nimic deosebit”, i-am răspuns calmă, „resemnați-vă, jeliți-vă copilul și, ori de câte ori veți îngriji mormântul, gândiți-vă la sufletul lui Tudor, nu la trupul ce putrezește sub cruce!”.

Decembrie 2000

CONFUZIE FATALĂ

Într-o zi, o tânără m-a rugat să contactez spiritul mamei sale, decedate în urmă cu doi ani. Privind fotografia celei dispărute, am avut o strângere de inimă: știam de ce murise biata de ea! Aflasem, întâmplător, pățania ei de la o vecină. Spiritul victimei mi-a dat o mărturie zguduitoare, spunând printre altele: „Am fost omorâtă fără vină, confundându-mă cu altă femeie!”

Geloasă din fire, Ecaterina își suspecta soțul de infidelitate. Ani la rândul, i-a suportat indiferența, sosirile acasă după miezul nopții, veșnicele pretexte că l-ar fi reținut prietenii la un pahar. Nici venirea pe lume a copilului nu l-a făcut om de casă.

Au îmbătrânit amândoi, băiatul s-a însurat, iar rușinea ei de femeie încornorată a împins-o spre răzbunare. Prietena cea mai bună i-a arătat o revistă în care se aduceau elogiul unei vrăjitoare

celebre. Obținând o programare prin telefon, Ecaterina porni la drum cu sufletul plin de speranțe și sete de dreptate.

Casa vrăjitoarei era o cocioabă nu prea curată, urât mirositoare, dar bine păzită de trei indivizi cam suspecti. Amabilă și aparent afectuoasă, i-a dat mai întâi în cărți. Infidelitatea soțului a ieșit rapid la iveală: două femei lingușitoare îl încadrau impertinente. Totuși, parcă situația nu se arăta prea clară: cine erau nerușinatele? A urmat ghicitul pe o cruce mică de argint cu găuri în ea, mult lăudată că ar face minuni, descoperind orice. Cuvintele vrăjitoarei loveau adânc în sufletul femeii: „Maria și Lenuța sunt de vină! Ele vor să-ți ia bărbatul pentru totdeauna!” I-a mai spus nenorocitei să țină un ou în casă timp de trei zile, după care să i-l aducă împreună cu câteva sute de mii de lei, pe care urma să-i ardă în fața ei „ca să se îplinească”.

Ecaterina a revenit după trei zile cu bani mulți și sufletul încărcat de așteptări. Vrăjitoarea a spart oul cu crucea, scoțând din el albușul, care femeii îi apărură ca un melc fără cochilie. „Uite ce vrajă i-au făcut bărbatului tău!”, zise „specialista”. „Îl vrei înapoi, sau îmi ceri doar răzbunare pe vinovate?” „Nu-l mai vreau înapoi, pedepsește-le pe ele. Știu cine sunt: surorile Maria și Lenuța, cărora, pesemne, nu le mai ajung bărbații lor.” Vrăjitoarea a ars banii, a bolborosit câteva descântece și a expediat-o afară pe ușă cu mii de promisiuni ce vizau îndreptarea situației. Ecaterina s-a întors la treburile ei.

La nici jumătate de an după această întâmplare, ziarele anunțau moartea subită a Mariei. „În sfârșit, mi s-a făcut dreptate!”, gândi Ecaterina triumfătoare. O lună mai târziu, a aflat de moartea fratelui celor două surori într-un accident de mașină. Peste alte două luni, a murit mama lor de la țară, distrusă de durere. Nu a trecut anul și fiul Lenuței s-a spânzurat. „Destul!”, gândește Ecaterina. „Prea multă dreptate!”, urlă conștiința ei. Soțul a dat divorț și nu mai vrea să audă de ea. Trăiește singură, bolnavă, luptându-se zi și noapte cu duhurile obraznice care îi bântuie prin casă.

CEASORNICUL MORȚII

Printre nenumăratele relatări bizare ale clienților mei, am întâlnit o situație incredibilă pentru mulți oameni care au auzit de ea și de neînțeles pentru cei care au trecut prin ea. Este vorba despre apariția tic-tacului unui ceasornic, la vreme de zi sau de noapte, în pereții unei locuințe ce urmează să devină curând îndoliată. Nu toți aud ceasornicul rău prevestitor, iar cei care îl percep și îl semnalează altora nu sunt crezuți, ba, mai rău chiar, sunt trimiși la Psihiatrie. Sunetele sale enervante sunt acompaniate, uneori, de trosnetele mobilierului din casă, ciocănituri în uși sau geamuri, spargerea inexplicabilă a unor obiecte.

Voi relata cazul unei familii bântuite de nenoroc și de tic-tacul blestemat. Un domn respectabil și demn de toată încrederea mi s-a adresat, rugându-mă să investighez circumstanțele suspecte ale decesului fratelui său, pe care l-a iubit ca pe propriul copil.

„Am intuit motivul morții fratelui meu mai mic, dar aș dori să fiu sigur. Împrejurările morții sale eu le consider suspecte. Țin foarte mult să-mi spuneți dumneavoastră adevărul, întrebându-i spiritul de ce a decedat. Era de profesie inginer, căsătorit cu numita Lucreția. N-au avut copii. Cu mulți ani înainte de sfârșitul său, într-o vară, când încă mă aflam la țară, în casa părintească, am auzit tic-tacul unui ceasornic în perete. Ce semnificație are? Înainte de a muri mama, am auzit multă vreme trosnind șifonierul. După moartea fratelui meu, Ducu, înnebunit de durere cum eram, de câte ori mă gândeam la el cu intensitate mare, pocnea tabloul de deasupra patului, scenă de coșmar, care a durat aproape o lună. Ce a însemnat lucrul acesta?”

Spiritul lui Ducu nu s-a lăsat mult rugat să mărturisească drama. Avea multe de spus:

„Am fost omorât din gelozie de fosta mea soție, printr-o otrăvire lentă, cu o substanță chimică greu detectabilă în timpul vieții, simptomele fiind cu totul înșelătoare. În urmă cu mai mulți ani,

m-a amenințat că nu-mi va permite să fiu „crai de curte veche pe lângă târfele de modă nouă”. N-am crezut-o și mi-am văzut de treburile mele, nedorind să-i agravez starea psihică, șubreziță încă din copilărie. După un timp de la primele ei amenințări, am început să mă simt rău, îndeosebi după petrecerile la care apăreau femei tinere și atrăgătoare. Am crezut multă vreme că eram bolnav, deși analizele nu indicau nimic mai mult decât o ușoară congestie a ficatului și a vezicii biliare. În ultimii ani am avut dureri cumplite de cap. Am trecut și pe la Psihiatrie, unde mi s-a spus că prezentam simptomele unei afecțiuni psihice. Îți jur pe tot ce îmi este mai scump că nu am fost schizofren, dar nu am mai putut suporta mizeria umană în care mă zbăteam, ca soțul Lucreției! Mi-am pus capăt zilelor într-un târziu, nemaiputând îndura chinurile la care nimeni nu găsea un răspuns credibil. Îți cer iertare în genunchi, scumpul meu frate, pentru durerea ce ți-am pricinuit-o prin dispariția mea! Nu erau de ajuns suferințele provocate de moartea mamei și a surorii noastre, mai trebuia să mă sting și eu din viață! Regret nepus ce am făcut, dar vina mea este doar pe jumătate. Nu am mai putut îndura comportarea femeii iubite, care mă înșela și își bătea joc de mine cu orice ocazie.

Tic-tacul din perete este un semn al neamului nostru, care prevestește moartea apropiată a unei ființe dragi din familie. L-am auzit obsesiv câteva luni înainte de a mă spânzura. Mă urmărea pretutindeni, îl auzeam pe stradă, în casă, mă trezea noaptea din somn. Am încercat să rezist presiunilor blestemate ale acestui sunet, dar, în final, am capitulat.

Dragul meu Marin, tu întotdeauna ai avut vise premonitorii. Ai presimțit moartea mea cu câteva zile înainte, aflând printr-un vis ce mi se va întâmpla, dar sufletul tău minunat n-a vrut să creadă că se apropie încă o nenorocire. Neamul nostru a fost greu încercat de pierderi omenești premature. Suntem blestemați din tată în fiu să ispășim cu grele suferințe isprăvile unor strămoși care s-au întrecut în războaie, crezându-se viteji peste noapte, omorând și schilodind în dreapta și-n stânga. Casa noastră părintească nu este blestată,

blestemați și nenorociți suntem noi să ispășim pedeapsa pentru „vitejia” ostașilor neamului nostru. Ție nu ți s-au făcut farmece și sper că vei reuși să trăiești până la adânci bătrâneți, spărgând astfel lanțul ghinioanelor care ne-au copleșit pe toți. Știu că m-ai visat după dispariția mea pământească. Mi-a fost rușine să-ți spun, în vis, cauza adevărată a morții mele. Știi că am fost un om mândru și cu mult bun-simț. N-am vrut să-ți sporesc durerea care îți chinuia sufletul.

Soția mea, având o fire posesivă și nestăpânită, a încercat ani la rândul să mă despartă de rudele mele, reușind aceasta, în final, după ce am trecut în neființă. A vrut, totodată, să evite o deshumare a cadavrului meu și niște analize speciale, care ar fi scos la iveală ticăloșia la care s-a pretat. Vreau să te rog din tot sufletul să rămâi în viață! Ia calea preoților, pentru a te dezlega de pedeapsa năprasnică ce ne apasă neamul. Lucreției nu vreau să-i transmit nimic, deoarece încă mai sunt supărat pe ea. De altfel, mult nu mai are și va veni aici, lângă mine, printr-o accidentare mortală sau prin sinucidere.

Trosnetele mobilelor din casa ta reprezintă dorințele mele de a comunica. La fel, și pocnetele tabloului, atunci când te gândești la mine. Ține în mână fotografia mea, privește-mă drept în ochi și vorbește-mi în gând. Vei primi anumite semne prin care vei ști că te-am auzit și vreau să-ți răspund.

Îți doresc să trăiești în continuare și să cureți neamul nostru de păcate, prin credință în Dumnezeu, făcând numai bine celor din jurul tău! Rămâi cu bine, dragul meu! Îți mulțumesc și îți sunt recunoscător pentru că mi-ai dat glas omenesc și m-ai ajutat să-ți spun câte ceva din toate câte aș dori mereu să-ți povestesc.

Al tău scump pe vecie, Ducu.”

Nu aștept niciodată elogii din partea oamenilor, știind că munca mea de medium este, pentru unii, greu de înțeles și acceptat. Totuși, ele vin fără să le chem, liniștindu-mi sufletul, adeseori zbuciumat de aflarea atâtor suferințe omenești.

„Am rămas șocat de veridicitatea mesajului primit de la spiritul lui Ducu și de puterea dumneavoastră uluitoare de a lua legătura cu el. Am avut convingerea că puteți realiza acest lucru. Posibilitatea de comunicare există între spirite, mai ales între părinți și frați, unde legăturile sufletești, de sânge și de fire sunt foarte mari. Am intuit aceste lucruri prin trăirea mea spirituală, visele premonitории pe care le-am avut înaintea tragediilor consumate în familia noastră.

Țin să vă mulțumesc din suflet și vă rămân dator cu recunoștința mea până la moarte deoarece acum sunt ferm convins de un lucru pe care îl intuiam! Mi s-a părut, cu mulți ani în urmă, că Lucreția, cumnata mea, dorea să-mi omoare fratele. Adeseori, sufletul mi-a spus că anumite lucruri nu sunt în regulă. Cazul este foarte mare, cuprinde numeroase aspecte și nu doresc să vă încarc memoria cu aceste fapte. Probele zdrobitoare ale crimei comise asupra fratelui meu vor fi analizele de expertiză a cadavrului. Cumnata mea a fugit, pur și simplu, cu mortul în satul ei natal, pentru a-l îngropa acolo. Alt semn că ar fi fost otrăvit era umflarea picioarelor, care începuseră să-și schimbe culoarea. Se trezea dimineața umflat și la față.

Cu respectul cuvenit, închei și țin să vă asigur de toată stima și considerațiunea mea. Pentru mine, ați fost monumentală! Nu vă voi uita până la sfârșitul zilelor! Dumnezeu să vă călăuzească spre lumină, pace, adevăr și îmbogățire sufletească!

Marin”

I-am răspuns printr-o scrisoare scurtă, rece ca o ploaie de toamnă, avertizându-l că instanțele juridice nu vor lua în seamă investigația mea asupra cazului fratelui său. Pentru a salva onoarea fratelui dispărut, o va putea demasca pe criminală numai prin mijloacele de cercetare criminalistică folosite de autorități.

Februarie 2002

ACCIDENT ÎN FAMILIE

Într-o zi, am primit vizita unei doamne foarte frumoase și distinse, văduvă de o jumătate de an. Mi-a povestit că soțul i-a murit strivit în propriul automobil, pe o șosea alunecoasă, la volan aflându-se cumnatul său, adică fratele clientei mele. Decesul victimei a fost considerat suspect, avându-se în vedere halul în care a ajuns mașina și salvarea miraculoasă a celui de la volan, care a scăpat doar cu câteva vânătăi. S-a aflat repede că Eduard lucrează de câțiva ani în Legiunea Străină, că a scăpat viu din grelele încercări la care îl supune mereu slujba sa de mercenar și că a știut cum să se chирcească în clipa rostogolirii mașinii, pentru a-și salva viața. Totuși, autoritățile române l-au luat „în vizor”, hărțuindu-l într-un proces care nu se mai termina odată, storcându-l de dolari și obligându-l să revină în țară de 2-3 ori pe an pentru a da noi declarații la Poliție și Procuratură.

Proaspăta văduvă, sora lui, l-a iertat pentru că i-a omorât soțul în accident, considerându-l nevinovat. Intrigată de gura lumii și atitudinea autorităților, s-a hotărât să ceară părerea defunctului său soț. Astfel, a ajuns în cabinetul pe care îl aveam în acea perioadă. La dorința ei, am contactat spiritul celui decedat, întrebându-l pe rând, eu și văduva, tot ce ne-a interesat să aflăm de la el. A mărturisit că Eduard, cumnatul său, nu intenționase să-l omoare, așa cum spune gura lumii, dorind, chipurile, să obțină împărțirea averii părintești cu sora lui. A fost, pur și simplu, o întâmplare nefericită, soldată cu distrugerea mașinii și a vieții sale, care n-ar trebui să aducă atâtea suspiciuni în rândul cunoscuților și al autorităților care anchetează accidentul. Ne-a rugat să-i avertizăm cumnatul asupra situației sale de mare cuceritor de femei, urmărit pretutindeni de iubirea și blestemele celor părăsite de el. A spus că recentul accident a fost doar un avertisment, marcând începutul unui lanț întreg de situații periculoase în care va ajunge dacă nu se va hotărî să păstreze o singură femeie.

După câteva zile de la vizita acestei doamne, a apărut Eduard, în carne și oase. Frumos, bine făcut, fermecător, inteligent, mi-a schimbat întrucâtva părerea naivă pe care o aveam despre mercenari, crezându-i pe toți niște brute hidoase, animale cu chip de om. Nu părea prea îndurerat de moartea cumnatului său, ci îl interesa, mai ales, reacția celor mituiți de el cu hârtii verzi pentru a scăpa mai ușor de incomodul proces. Mai dorea să-și afle viitorul cu o anumită femeie, în privința căreia nu prea l-am încurajat. Nu știu cât de mult a crezut în avertismentele mele și ale defunctului său cumnat, dar ele nu l-au ajutat cu nimic. S-a comportat, în continuare, după bunul plac, mergând din greșeală în greșeală.

Peste câteva săptămâni, am primit la consultație o tânără care intenționa să-și părăsească soțul și copilul pentru a locui în concubinaj cu Eduard. La niciun an de la discuția mea cu el, a venit o altă tânără, la fel de derutată ca și prima, pentru a-mi mărturisi că intenționează să se sinucidă dacă Eduard o va părăsi. Cu alte cuvinte, la fiecare vizită în țară, dumnealui făcea câte o victimă în rândul tinerelor naive și dornice de aventuri prin țări străine. Și, culmea, fiecare dintre ele știa de existența celorlalte! Astfel, ajunsese să aflu de sosirile lui în casa părintească de la noile iubite, care mă căutau disperate. Îl avertizasem că în destinul său urmează un accident grav, din care va scăpa cu viață doar printr-o minune. Era însetat de victime și mergea cu fruntea sus spre nenorocirile ce-l așteptau. Iar meseria de mercenar îi încărcă destinul cu atâtea păcate, că nu se știe în câte vieți le va ispăși.

După ce am plecat din localitatea aceea, nu am mai auzit de el. Cine știe pe cine mai iubește acum?!

Decembrie 2001

MORTUL CARE TRĂIEȘTE

În cel de-al doilea an al activității mele de parapsiholog, am avut de a face cu un caz nemaiîntâlnit până atunci, bizar și șocant prin ineditul și dramatismul său. O tânără împreună cu bătrâna ei mamă m-au rugat să-l găsec pe Ion, fratele ei și fiul bătrânei, plecat în străinătate în urmă cu câțiva ani și dispărut de câteva luni în mod misterios. Locuia împreună cu soția și fetița lui într-o casă frumoasă, într-un cartier elegant din centrul unei mari capitale europene. De mai bine de o jumătate de an, nu i-au mai auzit glasul la telefon și nu le-a mai trimis nicio scrisoare. Telefonul de acasă suna în gol, iar cel mobil nu mai funcționa. Nu se puteau adresa rudelor soției lui deoarece acestea nu vorbeau românește și nu-l vedeau cu ochi buni, considerându-l „oaia neagră” a neamului lor, o „rușine” de emigrant român, care le-a acaparat frumoasa blondă, căsătorindu-se cu ea și făcându-i un copil. Fratele lui din Australia, cunoscând limba engleză, a dat câteva telefoane peste ocean, nereușind să afle nimic. Bătrâna mamă repeta zilnic același cuvinte, aceeași tânguire, ca pe un descântec jalnic: „O fi murit Nelu, că tare mă doare inima!”

De mila ei, am evitat să spun că fotografiile celor doi soți nu-mi transmiteau nimic, ca și cum persoanele în cauză ar fi fost moarte. Le-am păstrat până a doua zi pentru verificări repetate, urmând să discut ulterior numai cu sora lui Ion. Seara, târziu, am primit niște semnale slabe, țipetele îngrozite ale unor resturi de corpuri astrale. Mi-au povestit că au fost împușcați în casă de niște teroriști care îl somau de multă vreme pe Ion să părăsească țara. I-am cerut tinerei fotografii suplimentare, ale copilului și rudelor soției celui dispărut. Ca prin minune, fetița, în vârstă de doi ani, se afla în viață, fiind luată, spre norocul ei, cu câteva zile înaintea atentatului, de o mătușă care locuia în alt oraș. De la subconștiențele surorilor mamei fetiței am aflat că acestea nu-l vedeau cu ochi buni pe cumnatul lor, considerat un „paria”, intrat din greșeală în familia lor de oameni bogați. Se bucurau de moartea acestuia, dar

își jeleau sora cu multă sinceritate. Mi-au indicat până și cimitirul unde fuseseră înmormântați. Casa lor, rămânând fără stăpâni, au sigilat-o. Ancheta asupra morții celor doi nevinovați încă nu se terminase.

I-am relatat femeii cele aflate, lăsând-o să-și plângă fratele și cumnata. După trei luni, a apărut din nou, aducându-mi vești proaspete și, după părerea ei, bune. Ion i-a dat telefon! Obișnuită fiind să nu cred chiar tot ce mi se spune, preferând să verific, cu mijloacele mele, fiecare vorbuliță a interlocutorului, am tras-o de limbă cu binișorul, ca să spună tot ce știe. Simțeam că îmi ascunde ceva și nu doream să fiu atrasă într-o cursă, cine știe cu ce scop al nu știu cui. Mi-a spus că fratele ei a fost victima unui atentat, că a fost împușcat în gât, zăcând aproape mort o perioadă mare de timp și, culmea, că a divorțat de soția lui! Nu i-a dat niciun număr de telefon, spunând că are niște încurcături și că nu vrea să se știe în țară unde se află. Am întrebat-o rapid: „Ești sigură că era vocea lui Nelu?” A răspuns afirmativ, rămânând pe gânduri. Am tras concluzia că, probabil, individul se afla în comă atunci când i-am contactat subconștientul.

Au mai trecut 2-3 luni și m-am trezit din nou cu tânăra la ușă. „Ce mai este nou?”, am întrebat-o imediat. „Nelu este la pușcărie, mi-a telefonat și mi-a cerut să-i trimit pachete cu mâncare!”, a răspuns ea. „De unde ți-a telefonat?” „Din închisoare, unde se are bine cu un gardian” „Măi să fie, chiar are „pile” în închisoare la ăia?”, am replicat eu stupefiată. „Da, mi-a dat un număr de telefon, ca să-l sun înainte de a-i trimite coletul, dar nu pe numele lui, ci al gardianului. Mă costă o groază de bani, dar am să i-l trimit.”

Nemaisuportând ambiguitatea spuselor interlocutoarei, cu toată împotrivirea ei, am contactat spiritul lui Nelu. Am aflat de la el că, într-adevăr, cei doi soți au fost împușcați în locuința lor, seara târziu, când se pregăteau de culcare. Ținta gloanțelor ar fi trebuit să fie numai bărbatul, dar, din exces de zel, asasinii au împușcat-o și pe femeie. Oare de ce? Probabil că rudele bogate ale acesteia nu le-au dat destui bani pentru lichidarea „emigrantului”!

Acum își deplâng moarta și egoismul prostesc, care a dus la această dublă crimă! Se consolează doar cu micuța nepoată, rămasă orfană de ambii părinți, pe care au știut să o scoată din casă înainte de producerea nenorocirii!

Clienta din fața mea mă privea cu îndoială. Era convinsă că Nelu trăiește! Pentru liniștea sufletului meu, am mai făcut un pas pe cont propriu, investigând subconștientul fratelui din Australia. Astfel, am aflat că omul telefonase în dreapta și în stânga, alertând niște ambasade, care nu doreau să se dea amplexuri incidentului. Rezultatul „cooperării” acestora a uns, oarecum, sufletele celor rămași în România. Cu două telefoane date nu se știe de unde, nu se știe de cine, „s-a făcut primăvară”! În așteptarea lor dureroasă, cei din familie repetă la nesfârșit: „Când va ieși Nelu din închisoare, îi vom trimite bani ca să se întoarcă în țară!”

Ianuarie 2002

RÂUL, CA O GURĂ DE BALAUR

Se spune în popor că, an de an, apele își iau prada în oameni, ca niște guri imense, flămânde, însetate de sânge cald și proaspăt. Oare prin ce anomalie a naturii reușește apa să-l fascineze pe nenorocitul de om și să-i ia mințile, pentru a-l înghiți în adâncurile sale?

Într-o dimineață însorită de vară, Valeria s-a urcat liniștită în automobilul cu care soțul o ducea zilnic la serviciu. A coborât, ca de obicei, în fața spitalului unde lucra de mai mulți ani. La prânz, nu s-a întors acasă. Soțul, telefonând la spital, a aflat că Valeria a lipsit nemotivat, ca niciodată. A trecut o noapte, familia a anunțat Poliția. Au trecut șase luni până când fratele ei a aflat de existența mea, grăbindu-se să-mi ceară găsirea celei dispărute. Spera, sărmanul, că sora lui se retrăsese, dintr-un capriciu, în vreo mănăstire! O știa cu nervii încordați, plină de disperarea cauzată de nodulii de la

sân, care nu vroiau să-i treacă, cu toate tratamentele urmate la medici vestiți.

Cum să caut „acul în carul cu fân”? Riscul meu era prea mare! Până când m-am hotărât să-i contactez spiritul (am ezitat câteva zile!), o vedeam cu ochii minții, ca pe un ecran închipuit, îndreptându-se spre albia unui râu, scufundându-se în apă și dispărând liniștită în adâncul ei. Știind, din pățaniile altora, că astfel de viziuni pot fi înșelătoare, am decis, cu inima cât un purice, să discut cu spiritul Valeriei. Este îngrozitor ceea ce poate să mărturisească spiritul unui sinucigaș! Biata de ea, și-a căutat liniștea murind, pentru a găsi chinurile remușcării în viața cea veșnică!

„Am să vă spun toată povestea și îmi cer mii de scuze de la toți cei dragi aflați în viață pentru că le-am pricinuit o atât de mare durere. I-am lăsat să se zbată în incertitudini, fără să-mi dau seama pe moment că voi lăsa atâta jale în urma mea!

După ce m-a lăsat soțul în fața spitalului, știind foarte bine ce aveam de făcut, mi s-a întunecat mintea și m-am hotărât să-mi curm viața. Făcusem convenția cu propria-mi conștiință că, decât să ajung în metastază, să putrezesc de vie, să-mi chinuiesc la nesfârșit familia, devenind respingătoare și inoportună, mai bine să mă sinucid, cu toate că nu aveam certitudinea că boala mea era nevindecabilă. Am fost o femeie mândră întotdeauna, robustă, de nădejde în familie. Nu doream să ajung o epavă, ființă neajutorată, chinându-mă în cele mai grele dureri! Poate, dacă nu aș fi lucrat în spital, aș fi avut curajul să trăiesc mai departe. Dar am văzut mulți oameni putrezind de vii și nu voiam să ajung ca ei. Ceea ce nu știa familia mea era că îmi apăruseră alți noduli în jurul operației. Așteptam să se resoarbă, dar ei creșteau pe zi ce trecea. N-am mai avut curajul să mă duc la control. Aveam destule cunoștințe de oncologie pentru a-mi da seama că metastaza începuse. Și atunci, am preferat să mor.

Am privit în urma mașinii soțului meu până când a dispărut în zare. Am avut grijă să nu fiu văzută de la vreun geam al spitalului

și am plecat la autogară. M-am suit în primul autobuz pe care mi-au căzut ochii și mi-am spus că așa a fost să fie, Dumnezeu arătându-mi calea. Voi pleca neștiută în munți, unde îmi voi pune capăt zilelor! De mai multă vreme purtam ascunse în geantă două fiole cu otravă. Am avut momente când nu credeam că le voi folosi. Dar poate că Dumnezeu m-a ajutat să nu devin o povară celor dragi! Am coborât la întâmplare, într-o comună dintre munți, de unde se vedea apa râului. Nimeni nu mi-a dat nicio atenție. M-am dus pe malul apei, m-am uitat bine de jur împrejur, să nu mă abată cineva din drumul pe care mi-l alesesem. Mi-am înnodat o piatră în fustă și am intrat unde apa îmi venea până aproape de gât. Am înghițit fiolele cu otravă și am lăsat adâncurile să mă cuprindă. N-a durat mult până când sufletul meu s-a eliberat din trupul ostenit și bolnav. Mă bucur că nu mi-a fost găsit trupul, n-aș fi dorit de loc acest lucru!

Sufletul meu a simțit o mare ușurare după ce a ieșit din trup, dar apoi, întâlnindu-mă cu rudele dragi trecute în neființă, am înțeles din spusele lor că am făcut cea mai mare greșală a vieții mele. Mi-am părăsit familia, am distrus sufletele celor mai dragi ființe, mi-am lăsat copilul de izbeliște, cu sufletul rănit. Am fost atât de egoistă, gândindu-mă doar la frumusețea trupului meu! Oare de ce nu m-am gândit și la durerea ce o voi lăsa în urmă? Înainte de a mă sinucide, am crezut că Dumnezeu îmi arăta calea cea bună. Abia acum îmi dau seama că am făcut jocul unor ființe nevăzute, răuvoitoare, care doreau să-mi distrugă familia!

Îi rog pe scumpii mei rămași în viață să mă ierte pentru fapta mea urâtă. Vă rog din suflet, dragii mei, să mă iertați pentru greul păcat pe care l-am înfăptuit! Iartă-mă, scumpul meu copil, pentru că te-am lăsat fără mamă în pragul vieții tale de om tânăr, dornic de viață! Iartă-mă, scumpul meu soț, vreau să știi că m-am gândit în primul rând la tine atunci când am dispărut fără urmă! Doream să-mi păstrezi amintirea femeii frumoase și atrăgătoare, n-am vrut să te dezguști de mine, să-ți devin o povară, un putregai în așternut. Iartă-mă, dragul meu frate, care te-ai zbatut atât de mult ca să

mă găsești! Iertați-mă, scumpii mei părinți, pentru nenorocirea pe care v-am adus-o în casă!

Sunt atât de nefericită aici, în lumea celor drepți, care se străduiesc să mă judece după faptele mele. Vă rog din suflet, pe cei rămași în viață, să vă rugați pentru liniștea mea! Am mare nevoie de iertarea voastră. Îmi arde sufletul de durere și rușine pentru că mi-am curmat zilele în floarea vieții, lăsând atâtea suflete rănite în urma mea. Rămâneți cu bine, scumpii mei, și urmați-mi cel mai sincer sfat pe care vi-l pot da: niciodată să nu vă curmați zilele! Este un mare păcat, pe care nu se știe care dintre urmași îl va plăti!”

Octombrie 2001

LA LUCRU, PRINTRE STRĂINI

Cei care pleacă din România pentru a munci în străinătate sunt considerați norocoși de către majoritatea celor care îi cunosc. Șansa lor de a câștiga câțiva dolari, nu se știe cu câtă trudă, stârnește invidia unora, dușmănia altora, bucuria sau tristețea familiilor rămase în țară. Mulți nu s-au mai întors acasă. Au fost secerăți de gloanțe, pumnale, cutremure, boli netratate la timp, accidente de muncă, de autocar, vapor, avion. Un astfel de caz nenorocit am descoperit la cererea unei cliente, al cărei tată, plecat de trei ani la lucru într-o altă țară, nu le-a mai dat niciun semn de viață celor de acasă. Colegii lui de muncă s-au întors cu bine, cu valută, cu boli neglijate, cu mare dor și... cu vești confuze despre dispariția lui nea Ghiță. Unii spuneau că, fiind bolnav și internat într-un spital, nu l-au mai văzut până la plecare, alții, că ar fi avut un accident de muncă, iar patronul l-ar fi dus numai el știa unde. Vreo doi, mai glumeți, au răspândit zvonul prin sat cum că nea Ghiță s-ar fi adăpostit în casa unei localnice oacheșe și focoase, rămasă fără bărbat.

Neliniștea și rușinea le-a copleșit familia, determinând-o pe Ioana să mi se adreseze.

Fotografia lui Gheorghe, cam uzată, făcută înainte de plecare, înfățișa un om în vârstă, trecut bine de 50 de ani, robust și destul de sănătos. Degeaba arăta bine pe poză, dacă ea îmi semnala chipul unui mort!

În hohotele de plâns ale Ioanei, am discutat cu spiritul celui decedat. Adevărul trist și crud a ieșit la iveală în câteva minute, cuvânt după cuvânt. Nea Ghiță era cel mai în vârstă din grupul de români care lucra în fabrică, la un patron urâcios, cam grosolan și aprig la mânie. „Boss”-ul purta pistol și cuțit, temându-se, oare de cine? Că-l păzeau doi vlăjgani înarmați, bătauși renumiți în tot ținutul acela pustiu și uscat! Fabrica era veche, utilajele, rudimentare, cam de pe la 1900, dar pretențiile de marfă bună ajungeau până la cer! Într-o zi, căzu nenorocirea pe un muncitor, căruia mașina i-a tăiat un braț. După el, a urmat schilodirea altuia, care și-a prins piciorul sub un căruț ce transporta lăzile pline. Lucrătorii au început să mormăie, mai mult în barăci decât în fabrică. Nea Ghiță, căruia i se spunea „tătuca”, și-a luat inima în dinți, încercând să discute cu supraveghetorii despre starea precară a utilajelor. L-au amenințat întâi cu pumnii, apoi, cu concedierea. A încercat din nou să rezolve ceva, nici el nu știa ce, solicitând o audiență la patron. A fost primit cu ostilitate, privit de sus în jos cu cea mai grăitoare scârbă, traducătorul cerându-i să tacă, să-și vadă de treabă și să se întoarcă la lucru. S-a întors, dar pentru a organiza o grevă. Nebunie curată! Sindicat nu aveau, limba n-o știau ca lumea, ca să-și revendice drepturile, iar codoșii mișunau printre ei, românași de-ai noștri, care își continuau activitatea de „turnători”, bine practică pe vremea „împușcatului”. Oamenii conducerii au aflat imediat cine este capul revoltei, înșfăcându-l pe bietul Ghiță și târându-l spre una din mașinile lor. De atunci, nu l-a mai văzut nimeni. Au apărut „zvonerii”, care le-au împuiat capul românilor cu tot felul de scenarii, unul mai „credibil” decât altul.

Ce s-a mai întâmplat cu Ghiță? Tot de la spiritul lui am aflat că l-au dus în pustiu, unde l-au înjunghiat și l-au îngropat adânc, să nu poată da de el nicio vietate dornică de pradă.

Nu este singurul compatriot care, ajuns printre străini, a vrut să fie român cu tot dinadinsul, neținând seama de mentalitatea și obiceiurile țării care l-a primit. Pe nea Ghiță dorința de a fi considerat om liber, nu sclav, l-a costat viața!

August 2001

ȘANTIER ÎN AGONIE

În urmă cu un sfert de secol, avântul construcției socialismului în țara noastră nu mai avea limite și rațiune. Apăreau, ca ciupercile după ploaie, noi și noi șantiere, adevărați dinozauri care scurtau pământul, mutau apele din loc, defrișau pădurile, asanau bălțile, înecau sate, insule, teren arabil. Elanul modernizării pământului nobil al României ademenea sufletele celor necăjiți, care se bucurau la un salariu mai bun pe șantier. Anii au trecut într-un ritm necruțător, multe șantiere s-au închis, după ce și-au făcut datoria impusă de organele superioare ale Partidului. Unele au rămas până în zilele noastre, adevărate epave, cu lucrările neterminate, fără speranțe de revenire la viața de odinioară. Ceea ce s-a construit nu mai este rentabil, modern, competitiv, iar ce nu s-a terminat nu mai are șanse de finalizare. În aceste locuri de tristă istorie au rămas doar barăcile și oamenii săraci, care nu au unde pleca. Unii dintre ei lucrează, încă, la întreținerea utilajelor vreunei hidrocentrale, care, așa îmbătrânită cum este, mai dă ceva curent electric.

Pe un astfel de șantier s-a produs în urmă cu câțiva ani o crimă rămasă neelucidată. Dosarul s-a închis, iar toată lumea este mulțumită, mai puțin văduva și fiica victimei. Iată ce mi-a scris soția celui decedat: „Soțul meu a fost omorât în birou, de față cu doi colegi. Nimeni „nu a văzut nimic”, iar Procuratura nu a descoperit

asasinul. De 20 de ani locuim într-o colonie izolată de comună și oraș. Soțul meu, ca inginer șef, a anunțat într-o ședință că va trece în șomaj tehnic o parte dintre salariați, pe timp de iarnă. Nu știa, sărmanul, că pe lista viitorilor disponibilizați se afla și amanta șefului de șantier, fapt care l-a enervat peste măsură pe acesta. S-au certat în birou, cu martori. Nu se știe cine l-a bătut atât de rău încât a fost adus acasă în comă. Am chemat Salvarea pentru a-l duce la spitalul din oraș, dar a murit pe drum. După două luni, a fost deshumat pentru autopsie. I-au fost descoperite trei lovituri la cap, cauzatoare de moarte și multe altele pe corp. Am făcut nenumărate drumuri pentru a găsi dreptate și adevăr, dar toți au jucat alba-neagra cu mine. Am rămas fără serviciu, fata mea a întrerupt facultatea din lipsă de bani, ajungând șomeră ca și mine. Am fost amenințate cu moartea, dezinformate, izolate de cei care încă mai lucrează pe șantier.”

La rugămintea autoarei scrisorii, am contactat spiritul celui ucis, care mi-a dezvăluit adevărul morții sale. Pentru a proteja soția victimei, am schimbat numele și prenumele celor implicați în crimă.

„Vasile, șeful de șantier, m-a luat de piept, reproșându-mi că dau afară oameni fără să fac cercetări amănunțite asupra posibilității lor de trai. De față era și Pelinescu, inginerul mecanic, un om nesimțit și bețiv, la fel ca Vasile. Pelinescu m-a luat de piept, m-a izbit în peretele din spatele meu, spunându-i lui Vasile că nu mă mai rabdă pământul și o să bage cuțitul în mine. L-a întrebat rânjind: „Șefule, spune-mi ce să fac și-l potolesc pe nemernicul ăsta, care ne ia pâinea de la gura copiilor!” Șeful i-a răspuns: „Fă-i ce vrei, dar să terminăm odată!” Am încercat să fug pe ușă, dar m-au prins amândoi și m-au pironit în perete. Pe când vroiau să mă lovească în cap și în față, băuți și încinși de supărare, a intrat pe ușă Petrache, mecanicul. I-a întrebat: „Ce faceți, domnilor, cu omul ăsta?” A primit rapid răspunsul: „Vrem să-i dăm o lecție de viață, să ne țină minte, că prea se crede șef prin locurile astea!”

Le-a spus îngrozit: „Nu vreau să văd și să știu nimic. Sunteți șefi și lămurii lucrurile între voi”, după care a ieșit pe ușă. Vasile a scos o brișcă din buzunar, spunându-mi: „Ori te tai, ori te potolești!” I-am dat peste mână, a scăpat cuțitul pe jos și, de furie, s-au repezit amândoi cu pumnii la mine. M-au trântit la podea și m-au izbit în cap până mi-am pierdut cunoștința. Mai departe, nu mai știu ce s-a întâmplat. Cred că am fost transportat, soția mea s-a chinuit cu mine, dar tot mi-am dat duhul.

După ce am ieșit din trup, m-am întors pe șantier ca să văd ce mai este pe acolo. Cei doi bandiți care mă omorâseră au jurat pe viață și pe moarte să nu spună nimănui adevărul. Așa a fost. Oricât vor fi anchetați, se vor feri să recunoască. Au dat bani peste tot pe unde au putut. Poate că de acum înainte, dacă soția mea va mai avea putere să lupte împotriva lor, se va face lumină în cazul meu.”

Soția lui nu mi-a mai scris. Cine știe ce s-a mai întâmplat cu ea: nu cumva i-au făcut și ei de petrecanie? Sau i s-a făcut dreptate? Din nefericire, pentru astfel de ființe lovite de soartă, descoperirile mele paranormale nu sunt luate în considerație de către organele abilitate în aplicarea corectă a legilor. Păcat! De ce nu am fi și noi, românii, în rând cu statele care „vânează” cu sete paranormale de pe toate continentele, pentru a-și rezolva mai ușor problemele interne și externe?

Februarie 2001

COMUNICĂRI SPIRITISTE

(1994 - 2009)

ENTITĂȚI FOARTE ÎNALTE

DE LA ISUS HRISTOS CITIRE

Mesajul de Crăciun al Domnului ISUS HRISTOS pentru populația României

„Cu ocazia sărbătorii de Crăciun le urez tuturor românilor, oriunde s-ar afla ei, multă sănătate, curățenie sufletească, curaj în dorința lor de mai bine și tot ce le trebuie pentru a-și duce traiul zilnic în curățenie sufletească și credință adevărată în Bunul Dumnezeu!

Acei oameni care cred cu adevărat în Bunătatea și Puterea Tatălui Suprem se bucură de bunăvoința Sa și sunt ajutați să-și ducă traiul cu mai multă putere de a îndura totul, așa cum i se cuvine fiecăruia.

Știm cu toții că nu le este ușor celor de pe Pământ să-și ducă traiul zilnic. Pământul este acum o planetă amenințată de rezultatele păcătoșeniei oamenilor. Ne străduim, atât Eu, cât și Tatăl Meu și Mama Mea, să ușurăm suferințele oamenilor, dar numai în măsura în care aceștia o merită. Nu putem interveni, și nici nu dorim aceasta, acolo unde nu este credință adevărată în Puterea și Bunăvoința Noastră. Fiecare om răspunde pentru ceea ce face în fața Divinității Supreme, care este Domnul Dumnezeu și Tatăl Meu. Nu avem ce să le facem aceluia care Ne hulesc și folosesc Numele Noastre pentru a-i blestema pe alții. Trebuie să-i lăsăm să plătească pentru păcatele lor atât în această viață, cât și în cele ce-i vor urma.

Mulți propovăduiesc în perioada actuală Cuvântul lui Dumnezeu. Unii vor să câștige bani din această ocupație, alții vor să

supună populația prin această atitudine. Și unii, și alții, tot minci-noși se cheamă. Un om cu adevărat devotat lui Dumnezeu își ajută semenii în mod dezinteresat. Nu vrea nici bani și nici altfel de recompensă, decât mulțumirea sa sufletească și conștiința datoriei dumnezeiești îndeplinite.

Ne bucurăm de fiecare dată când se naște un copil pe Pământ, dar ne gândim totodată ce-l așteaptă din partea oamenilor: răsplata pentru că trăiește printre ei sau pedeapsa pentru că a îndrăznit să vină în mijlocul lor?

Doresc să le transmit oamenilor care vor citi aceste cuvinte să aibă puterea de a rezista ispitelor necurate care domnesc în jurul lor. Nimic din ceea ce fac și gândesc pământenii nu ne este străin Nouă, Celor care de la mare distanță supraveghem Universul.

Doresc, de asemenea, să încurajez oamenii în strădania lor de a se purifica sufletește și de a respecta Cuvântul Domnului Dumnezeu. Numai credința adevărată îl poate ajuta pe fiecare să reziste situațiilor felurite la care este supus de către destinul său.

Doresc din tot sufletul Meu Divin ca anul ce va veni să le ușureze chinurile celor de pe Pământ. Mai multă pace le-ar trebui tuturor atât în suflete, cât și în relațiile omenești. Mai multă credință adevărată în Bunătatea și Puterea Domnului Dumnezeu. Mai multă curățenie sufletească, mai multă seninătate în ceea ce trebuie să facă fiecare. Aș dori să dispară interesele meschine, setea de bani, dorința nepotolită de mărire, care îi macină pe unii. Aș dori să dispară corupția, lupta nepotolită pentru a face rău semenilor, setea de răzbunare, care distrug tot ce poate fi mai bun în cugetele oamenilor.

Știu că populația României este pașnică și va avea un rol important în instalarea Păcii Divine pe această planetă frământată. Le doresc românilor să aibă puterea de a îndura ceea ce le este sortit și de a avea tăria necesară pentru a-și duce misiunea sfântă mai departe de-a lungul timpului.

Un an nou fericit le doresc tuturor și răsplata meritată pentru fiecare! AMIN.

Cuvântul Meu este divin, mai presus de preceptele diferitelor biserici și mai presus de orice fel de concepții filosofice. Eu sunt mai presus de orice fel de organizare ierarhică pe Pământ. Sunt neutru în privința politicii, a religiilor, a raselor umane, deci nu am niciun fel de prejudecăți. Cuvântul Meu se adresează tuturor.

Așa să vă ajute Dumnezeu, după cum vă doresc și Eu!”

25 decembrie 1994

Mesaj de la Domnul ISUS HRISTOS pentru populația României

„Dragii Mei români de pretutindeni,

Știu cât este de grea viața voastră, a tuturor. Cei din țară o duc greu, zbătându-se în lipsuri de tot felul, iar cei de peste hotare au complicațiile lor, printre care și dorul de țara în care s-au născut.

Eu mă adresez vouă, tuturor românilor, pentru a vă da un îndemn sufletesc și mai multe speranțe în izbăvirea timpurie a păcatelor voastre.

Dragii Mei oameni necăjiți, mă adresez vouă în primul rând rugându-vă să nu vă abandonați speranțele într-un viitor mai bun! Chiar dacă voi trăiți greu, în lipsuri și dureri nenumărate, sufletul vostru trebuie să rămână deschis către Bunătatea Domnului Dumnezeu, Tatăl nostru, al tuturor.

Mă uimește setea de mărire a unora, mai puțini la număr decât cei necăjiți și modești care se mulțumesc cu puținul vieții de zi cu zi. Se află printre voi oameni care nu se dau în lături de la fapte incriminante, lipsite de bună cuviință, mânați fiind de pofta banilor mulți și de tentațiile prea multor plăceri lumești.

Dragii Mei creștini săraci și oameni cu simțirea lui Dumnezeu, nu vă lăsați ispitiți de averea orbitoare a unora, căci ea nu este adunată prin muncă cinstită. Căutați să vă îndulciți traiul cu trudă cinstită, căci numai prin eforturile voastre de zi și noapte vă puteți îmbuna soarta.

Știi că trăiești lângă un focar de război care amenință să pârjolească pământul minunat de lângă voi. Setea unora de prea multă mărire, dorința de a-i subjuga pe cei supuși lor a dus la acest măcel, care nu se va sfârși prea curând. Abia după ce armele vor înceta să mai pustiască în jurul lor se va avea revelația nenorocirii care s-a făcut pe acel pământ sfințit cu sângele și osemintele atâtor martiri. Eu nu cred că tăcerea armelor va șterge într-o clipă durerea celor aflați acum în mare nenorocire. Acel popor căruia i s-a distrus țărâna și sufletul va avea nevoie să renască și să-și refacă traiul multe veacuri de acum încolo.

România, dragii Mei, începe, încetul cu încetul, să-și împlinească menirea de ținut al păcii și înțelegerii între oamenii săi.

Vă doresc din toată ființa mea, dragi români drept credincioși, să ajungeți cu timpul un popor fericit, pentru că meritați din plin această mulțumire!

Rămâneți cu bine, dragii mei, și nu uitați că adevărata credință în Dumnezeu vă va ajuta să supraviețuiți în pace și înțelegere.

Al vostru și al tuturor creștinilor, Isus Hristos, Fiul Domnului Dumnezeu și al Preasfintei Fecioare Maria”

23 mai 1999

Mesaj de la Domnul ISUS HRISTOS către cei adunați pentru a-L asculta

„Sunt aici cu voi...

Da, vă voi transmite mesajul Meu de Crăciun.

Tuturor celor care Mă ascultă prin vocea ta vă transmit cu ocazia nașterii Mele, de Crăciun, și a existenței Mele de-a pururea, nesfârșită și nemărginită, toate urările de bunățate, curățenie sufletească, puritate în tot ce faceți, simțiți și gândiți, pentru totdeauna, în tot restul vieții voastre de acum și de mai târziu!

Dragii Mei copii, știu că Mă iubiți. Și Eu vă iubesc nesfârșit de mult. Vă ajut atât cât pot și cât vreau. Voi meritați sprijinul Meu sufletesc și curajul de care aveți nevoie pentru a învinge greutățile ce vă stau în cale; vi-l voi da zilnic, zi și noapte, veghind tot timpul asupra voastră.

Dragii Mei copii, știu că suferiți în această viață mizeră și zbu-ciumată, încărcată de mizerii trupești și sufletești, pe care vă stră-duiți să le învingeți. Îmi este milă de voi, dar trebuie să vă purtați destinul pentru ca mai târziu, în viața următoare, purificați fiind, să puteți fi cu adevărat fericiți.

Încercați să luptați și să învingeți relele care vi se pun în cale. Știu că trăiți într-o lume murdară; vă sufocă răul din jurul vostru. Știu că vă este greu să răzbiți printre cei ce hulesc Cele sfinte. Încercați să rămâneți curați! Nu vă temeți că nu veți reuși acest lucru. Important este să Mă iubiți pe Mine, pe Mama Mea, pe Tatăl Meu, Domnul Dumnezeu, și iubirea voastră nemărginită pentru Noi vă va susține moral și trupesc pentru învingerea piedicilor ce vă stau în cale. Să nu vă pierdeți credința adevărată în Cei ce vă ajută de sus, adică Noi, cei din astral!

Învingeți tot ce vă stă în cale! Nu uitați că iubirea pârjolește răul. Numai cu iubire veți reuși să rezistați mediului în care trăiți. Știu că sunteți loviți, atacați în mod viclean, dar trebuie să rezis-tați! Nu puteți învinge răul decât cu credință adevărată în Bunul Dumnezeu.

Da, copiii Mei, am dorit să vă spun aceste cuvinte în sfânta zi a Crăciunului pentru ca să simțiți, o dată în plus, că nu sunteți sin-guri. Noi, cei de aici, vedem totul, știm tot ce se întâmplă pe pla-neta Pământ și îi ajutam numai pe cei ce merită. Pe ceilalți îi lăsăm să-și consume greșelile, după care vor suferi atât cât va fi necesar pentru a începe să se purifice sufletește.

Dragii mei, vă urez „La mulți ani fericiți”, atâția câți veți mai trăi în această lume în care vă aflați...! Și nu uitați că Eu vă iubesc!

La mulți ani, dragii mei copii!”

Pentru yoghini din România, de la ISUS HRISTOS citire

„Dragii Mei români yoghini,

Vă urez în aceste zile sfinte ale sfârșitului de an multă sănătate, iubire curată strămoșească, credința neamului împlinită veșnic. Dorința voastră de mai bine să fie împlinită după cum vă este voia și meritul.

Nu huliți de cele sfinte, nu urâți pe Cel Atotputernic, nu strigați iubirea voastră de Dumnezeu pe toate căile văzute sau nevăzute. Aveți încredere în Noi, cei cu puteri veșnice asupra Universului. Chemați-Ne în ajutor dacă aveți nevoie de sprijin sufletesc, moral și trupesc. Ajutați-Ne și voi cu credința și iubirea voastră. Avem nevoie de acestea pentru a Ne duce munca întru curățirea răului de pretutindeni.

Nu disperați. Nu strigați că vă este foame de adevăr, pentru că nu veți primi ceea ce doriți. Nimeni nu vă dă cu adevărat din suflet decât Domnul Dumnezeu și Cei din preajma Sa.

Încercați să vă iubiți cu adevărat, să vă respectați mintea și trupul. Nu batjocoriți ceea ce Dumnezeu v-a dat: condiția umană. Curățați-vă mintea și trupul pentru ca răul să nu se atingă de voi. Nu-i credeți pe proorocii mincinoși, pe vrăjitorii care vor să vă întineze ființele. Străduiți-vă să vă păstrați puri în fața semenilor și în fața Ființei lui Dumnezeu. Așteptați ziua pedepsei celor răi și a răsplatei celor buni și curați. Noi, Cei de aici, de Sus, dorim să vă ajutăm, dar pentru aceasta avem nevoie de încrederea voastră și de credința adevărată în izbânda binelui asupra forțelor întunericului.

Dragii Mei yoghini, cu toate că voi încercați să vă adresați Nouă într-o limbă străină de a voastră, totuși Noi vă înțelegem eforturile. Tot la Dumnezeu vă rugați, chiar dacă ați împrumutat cuvinte și obiceiuri aduse dintr-o altă țară. Așadar, cuvintele Mele vor găsi înțelegere în cugetele voastre. Vă urez „La mulți ani” fericiți și îmbelșugați, așa cum nu ați avut până acum. Speranța în viitor și în Bunătatea lui Dumnezeu să nu v-o pierdeți niciodată; fără aceasta sunteți pierduți.

Aveți încredere în cuvintele Mele. Ele izvorăsc din sufletul Meu nemărginit, din Bunătatea Mea ce nu poate fi cuprinsă în nicio măsură. Aveți încredere în voi înșivă; sâmburele divin există în fiecare dintre voi. Nu-l neglijați, nu vă bateți joc de el, cultivați-l pentru a da roade.

Luțați aminte, dragii Mei, că bucuria împerecherii dintre un bărbat și o femeie vă este dată de Dumnezeu. Ce poate fi mai minunat în Univers decât două ființe care se iubesc, care se unesc întru Domnul și dau naștere altor ființe? Este o lege a firii pe care nu trebuie s-o uitați.

Rugați-vă cu cugetul curat către Noi, Cei de Sus, pentru ca rugăciunile voastre să fie auzite și împlinite. Atât, dragii Mei, doresc de la voi.

Voi veghea asupra voastră ca și până acum, dar nu uitați: numai credința adevărată în Puterea Dumnezeiască nemărginită vă poate ajuta cu adevărat!

Rămâneți cu bine, dragii Mei, și începeți noul an cu sufletele curate și speranțe noi pentru o viață mai frumoasă și mai bună!”

27 decembrie 1994

ISUS HRISTOS despre viitorul României

„Dragii Mei care mă ascultați, Eu, Isus Hristos, atâteștiutorul treburilor cosmice din sistemul vostru stelar, vreau să afirm cu toată competența Mea de Mare Guvernator al sistemului solar și Fiu al Domnului Dumnezeu că voi, românii, aveți o soartă grea acum, ca și în trecut.

Vreți să știți ce vi se va întâmpla...

Prea dați dovadă de nerăbdare, scumpii Mei copii. De ce nu vă gândiți, în primul rând, la truda voastră de zi cu zi, la bunăstarea voastră materială, obținută prin muncă îndârjită? De ce așteptați ca mana cerească să cadă peste voi? Voi știți cât au trudit alte popoare care au pornit de la zero!

Greșeala voastră, a românilor, este că ați distrus mare parte din lucrurile bune făcute până acum 10 ani. Prea grăbiți ați fost, dar nu vă acuz pe voi. Îi acuz pe cei ce au vrut să câștige averile pe care nu le aveau înainte. Îi acuz pe acei oameni politici care au distrus viața lumii pentru a-și satisface interesele proprii. Nu acuz tot poporul. Voi sunteți oameni gospodari, cu bun-simț, cum puține popoare sunt pe Pământ. Mai ales, apreciez la voi non-agresivitatea. Să nu luați exemplul de la cei de lângă voi sau mai departe de voi! Păstrați ființa românească, fiți cumpătați și gândiți-vă că deja greul a trecut pe pământul vostru!

Acum câțiva ani ați schimbat viața politică. Pe de-o parte ați făcut bine, iar pe de alta, rău. Unde ați făcut bine? Acolo unde ați început să reparați foametea populației. Unde ați făcut rău? Acolo unde ați permis câtorva șarlatani cu pretenții de oameni politici sau bancheri să devasteze acumulările de bunuri ce existau în țară înainte de răzmerița din acel Decembrie.

Dragii Mei copii din România (Eu vă consider pe toți copiii Mei, deși unii n-ar merita să le dau această investitură), iată ce aveți voi de făcut: Demascați corupția! Este prima poruncă de la Tatăl Ceresc. Demascați corupția și pedepsiți fărădelegile bănești care au secat populația de cele mai decente mijloace financiare pentru supraviețuire. Pedepsiți-i pe cei ce au pustiit țara, obținând sume imense de la venetici veniți de peste hotare, cu pretenții că sunt români. Ei sunt cei mai periculoși, nu au îndurare. Au fugit din țară când era mai greu, jale și durere. În străinătate au învățat toate practicile de escrocare, iar acum se bat cu pumnii în piept că știu democrația!

Dragul Meu popor, păstrați credința în Dumnezeu! Dacă aveți credință în Dumnezeu, aveți și speranță. Nu vă pierdeți speranța! Poate că voi, generația adultă, nu vă veți sfârși viața în belșug. Dar dacă rămâneți cu bun-simț, harnici, pașnici, umani, atunci urmașii voștri vor avea o țară ca un rai. Știu că mulți au zis că țara voastră este ca un colț de rai... Este ca un colț de rai pentru că acolo aveți

toate formele de relief, toate bogățiile naturale, una lângă alta, dar secătuite de alții sau rămase nefolosite. Nu vă rămâne decât speranța de mai bine și puterea de a munci.

Nu vă pierdeți speranța, pentru că nimic nu veți mai avea în suflete, decât durere și pustiu!

Vă binecuvântează, dragii Mei, și vă doresc din tot sufletul mai mult bine decât până acum! Să fiți sănătoși, să aveți putere de muncă și optimism! Dacă vă pierdeți optimismul, v-ați distrus cu toții.

Rămâneți cu bine, scumpii Mei!”

31 august 1999

ISUS HRISTOS grăiește

Unele persoane afirmă că terapeuții naturaliști ar trebui să trateze gratuit, luând exemplul de la Isus Hristos care a vindecat oamenii fără să pretindă vreo recompensă. Bioenergoterapeutul despre care va fi vorba în continuare este dotat cu percepții extrasenzoriale de mare finețe și un câmp bioenergetic deosebit de puternic. Spre ghinionul său, consătenii nu prea îl iau în serios și nici nu-i apreciază vindecările, deoarece nu plătesc nimic pentru ele.

Scrisoare din Maramureș:

„...În raza mea de percepție există destul de multe persoane a căror conduită este total incompatibilă cu ceea ce orice om ar numi „normal”. Mă rezum a vă prezenta doar două dintre acestea.

Am un vecin cu un picior de lemn care este un sudor amator priceput, chiar dacă sudura este ultimul lucru ce i-ar fi îngăduit a-l practica. Nu pot avea dialog cu această persoană pentru simplul motiv că eu sunt pentru el „nebu”.

Peste drum de mine locuiește un băiat de 17 ani care, până acum doi ani, făcea crize de epilepsie la 3-4 zile, fiind permanent sub tratament cu barbiturice. L-am tratat în două etape a câte 30 ședințe și s-a vindecat complet. Cu toate acestea, își continuă tratamentul cu barbiturice de teama amenințărilor ce i-au fost adresate mamei lui.

Cazuri similare sunt în jurul meu destul de multe, așa încât singura alternativă este aceea a schimbării domiciliului, ceea ce am să și fac în viitorul foarte apropiat.”

Viorel, martie 1997

Întâlnirea cu Domnul ISUS HRISTOS:

„Domnule Viorel,

În primul rând vreau să-ți spun că te afli într-una din cele mai mari primejdii posibile unui om și anume distrugerea unui geniu neînțeles. Ești prea inteligent ca să crezi că vorbele mele reprezintă un mijloc de a te încuraja în mod absurd sau o formă de exaltare mistică. Dumneata ești un om foarte legat de semenii tăi prin mila tradițională a românului trecut prin necazurile vieții și ale istoriei țării sale. Totuși, te afli cu picioarele bine înfipte în solul strămoșesc. Nu se poate spune, decât cu rea intenție, că ești un exaltat sau, în cel mai rău caz, un paranoic. Aceasta o afirmă doar dușmanii dumitale, cei care te urăsc pentru că ești mult mai deștept și mai capabil decât ei, și poate chiar unii slujitori ai medicinei pe care i-ai deranjat cu manifestările dumitale de aroganță și nesupunere.

Domnule Viorel, spre binele dumitale și al tuturor celor pe care i-ai putea vindeca, dacă îmi vei urma sfaturile așa cum le citești în această scrisoare, venită prin grația unui medium care îmi este, la rândul său, o slujitoare credincioasă, atunci vei reuși să învingi greutățile care îți stau în cale și vor să te nimicească.

Te rog să încerci a studia mai temeinic metodele de autoprotecție împotriva emisiilor telepatice dăunătoare ce te atacă în mod permanent. Aș vrea să știi un lucru care, în general, este ținut secret de către toți practicienii într-ale ocultismului și vindecărilor prin căi naturale, și anume că fiecare dintre ei suferă atacuri energetice intenționate sau neintenționate din partea mediului înconjurător, prin aceasta înțelegând atât obiectele, cât și vietățile existente pe Pământ. Un atac energetic poate veni oricând și de oriunde. Dacă un om dotat cu însușiri energetice deosebite, așa cum ești dumneata, nu cunoaște metodele de autoprotecție potrivite corpului său, devine vulnerabil în fața mediului înconjurător, care mai

devreme sau mai târziu îl va sufoca și îl va distruge. Toți vindecătorii naturaliști și mediumii care rezistă în munca lor fără a se îmbolnăvi grav au anumite secrete prin care se autoprotejează.

Știu că poți ajunge cel mai mare vindecător din România, deși nu aspiri la o astfel de etichetă. Ai o fire modestă, dar aș vrea să înțelegi că harul ce ți-a venit de la Dumnezeu trebuie pus în slujba oamenilor care au nevoie de el. Ai datoria morală de a-ți asigura un loc de muncă stabil și potrivit pentru activitatea de vindecare a oamenilor. Caută să-ți asiguri cadrul legal unei astfel de activități, iar după aceea nimeni nu va îndrăzni să-ți ia dreptul câștigat. Astfel, vei reuși să lucrezi ca orice truditor din țara ta, pe bani și cu muncă cinstită.

Dacă vei continua să pozezi în lucrător dezinteresat, vei avea în continuare mari necazuri. Un principiu al vieții în Univers ne spune că fiecare trebuie să dea ceva pentru a primi ceea ce dorește. Deci este cazul ca oamenii să te recompenseze pentru munca dumitale prin ceea ce îți trebuie ca să supraviețuiești, banii. Bineînțeles că în unele cazuri desperate vei trata oamenii și în mod gratuit, dar acestea vor fi doar excepții dictate de bunul simț ce te va însoți toată viața. Pentru ca ființa dumitale să fie capabilă de această muncă deosebit de obositoare și periculoasă, ai nevoie de banii necesari pentru a duce o viață liniștită din acest punct de vedere. Lipsa banilor uzează ființa umană atât din punct de vedere fizic, cât și psihic. Va trebui să găsești modalitățile onorabile de a primi bani de la oameni pentru munca dumitale.

Îți doresc mult succes în ceea ce vei face de acum înainte și sunt convins că îmi vei urma sfaturile!

Rămâi cu bine, dragul meu, și cheamă-mă în fața unei icoane ori de câte ori vei avea nevoie de mine!

Cu mult drag,

Prea Sfântul Isus Hristos, Fiu al Maicii Domnului și al Domnului Dumnezeu, de-a pururi nemuritor”

Îndemnuri primite de la ISUS HRISTOS

- În cinste și bunătate să trăiți!
- Să fiți buni, drepti și gânditori adevărați!
- Să nu puneți niciodată răul în față!
- Să fiți dornici de viață, însetați de bunătate, dornici de bunătatea tuturor oamenilor!
- Să nu urâți pe nimeni!
- Să vă iubiți copiii voștri și copiii tuturor!
- Să fiți toleranți cu cei fără de lege și cei care greșesc fără să-și dea seama!
- Să fiți dornici de a mulțumi oamenii!
- Să nu vă zbateți în zadar atunci când primiți câte o lovitură neașteptată!
- Nu-i chinuiți pe cei sărmani!
- Nu-i zdrobiți pe ai voștri dușmani! Lăsați-i pe toți să trăiască acum și pururea, în vecii vecilor, Amin!
- Nu călăuziți pașii oricui spre culmile gloriei și ale fericirii!
- Nu zdrobiți fărădelegile ce apar din umbră. Lăsați-le să viețuiască până la pedeapsa maximă. Nimeni nu are dreptul să dea pedepse maxime, decât Domnul Dumnezeu Atotputernicul, Stăpânitor al Cerului și al Pământului!
- Nu căutați să bateți la porțile oricui vi se arată în cale, atâta timp cât sunteți în stare să vă descurcați și singuri!
- Nu cercetați fărădelegile altora dacă voi înșivă nu sunteți foarte curați! Cel care ponegrește o icoană sfântă este ușor de recunoscut ca fiind un om fără de lege. Aceasta înseamnă că ponegritorul unui om curat poartă un blestem asupra lui. Acest blestem îl va urmări în tot restul vieții.

27 octombrie 1994

ISUS HRISTOS, despre structura Universului

„Universul nostru stelar, căruia i se mai spune „galaxia” noastră, este structurat în felul următor:

Cinci planete deosebit de puternice (Soarele, Luna, Jupiter, Neptun, Pluton) exercită o influență decisivă prin cantitatea de energie vehiculată în Universul nostru stelar. Toate celelalte planete, împreună cu întreaga cantitate de materie din Universul nostru, sunt subordonate energetic acestora și, mai presus de acestea, factorului energetic suprem și infinit care este Domnul Dumnezeu, Tatăl nostru, al tuturor. Deci trebuie să înțelegi că Domnul Dumnezeu este un factor energetic imens, infinit, atotstăpânitor. Voința Sa este o energie de cea mai bună calitate, de o finețe rară, cum nu mai întâlnești la nicio sursă energetică. Ea pătrunde instantaneu în orice punct al Universului nostru. Din această Energie Supremă a apărut viața pe Pământ, pe alte planete și tot prin Ea se menține viața pretutindeni, pentru că Ea există peste tot în Univers. Viața nu înseamnă doar ființe mișcătoare, viața înseamnă Energia, Voința Tatălui...

Despre straturile energetice:

Voi, acolo unde sunteți, împreună cu Pământul, reprezentați nivelul supra-dens (fizic). Și celelalte planete aparțin tot acestui nivel, de asemenea toate fragmentele solide care se mișcă în spațiul inter-stelar.

În apropierea părților supra-dense din Univers se află, ca niște pături protectoare, spații dense (din punctul nostru de vedere), care se numesc la voi „atmosfera”. Ele sunt învelișuri care protejează planetele și celelalte fragmente supra-dense. Materia atmosferelor este astfel constituită ca să reziste șocurilor, factorilor agresivi, care există pretutindeni în Univers. Mă refer la diverse fragmente de comete, meteoriți. Atmosfera terestră preîntâmpină șocurile atunci când navele vizitatorilor se apropie de Pământ cu viteză foarte mare.

După stratul dens (eteric) se află un strat semi-dens, mai fin decât cel atmosferic, ca o ceață foarte fină. Picăturile sale seamănă cu niște oglinzi care „văd” tot ce se întâmplă în jurul lor, acest „tot” rămânând înregistrat în ele. Cine are puterea de a vedea în acestea este un supra-om (clarvăzător). În acest strat (astral) poți întâlni toate minunile și toate ororile imaginate și ne-imaginate de mintea omenească. Dar totul este atât de fin încât voi aveți impresia că este o lume de basm, de film.

Deasupra acestui strat (ca vibrație) se află o materie de o finețe rară. În ea nu pătrund nici obiecte, nici imagini, nici ființe cu structură corporală. Aici se află numai ființe deosebite, a căror principală însușire este inteligența. Acest înveliș se numește „corpul minții și al cauzelor” (mental și causal). Aici există numai gânduri, idei, inițiative. Lipsește fapta, lipsește trupul, lipsesc imaginile.

Dincolo de acest înveliș se află un spațiu și mai fin, populat de ființe deosebit de rafinate, a căror vibrație este extrem de puternică. Ele se pot mișca rapid, pot călători cu viteze incredibile în toate planurile inferioare. Majoritatea dintre ele ating perfecțiunea. Dintre acestea se aleg supușii Domnului, „aleșii soartei”, „neste-matele universului”. Ele au rolul de a veghea neîncetat pentru ca nimeni și nimic să nu tulbure acea minunată Stare, care Se numește „Energia Divină”. Planul acesta se numește „planul pre-Absolut” sau „Absolutul inferior” (vedic, atmîc etc).

Ultimul strat, cel mai înalt, mai fin, de nepătruns pentru ființele de rând, este „Absolutul Superior” sau „Raiul Divin”. Aici sălășluiește Domnul Dumnezeu împreună cu Soața Sa, de-a pururi eterna Fecioară Maria, care este Maica Mea. În acest strat avem acces Cei care suntem Fiii Domnului Dumnezeu. Suntem destul de mulți, dar nu locuim definitiv aici. Noi, Fiii Săi, suntem în continuă mișcare, nu avem odihnă, dar cea mai mare parte a timpului ne-o petrecem în Absolutul inferior.”

Anul 1996

ISUS HRISTOS, despre ansamblul energetic al corpului uman

(cunoștințe dobândite în Tibet)

„CORPUL FIZIC este format din cele trei substanțe fundamentale: apă, lut și foc. Prin „lut” înțelegem „pământ”. Omul are structura cea mai densă dintre toate vietățile. Știm că este format din carne, oase, sânge (în principal). În corp se află acumulate cele trei elemente vitale fundamentale necesare vieții sale: spiritul, sufletul și capacitatea mentală.

SPIRITUL este nemuritor și corespunde elementului natural „foc”. Se aseamănă cu o flacără care arde de-a pururi, neputând fi stinsă de nimeni. Este sâmburele energetic în jurul căruia se formează ființa umană.

Al doilea este SUFLETUL, care corespunde elementului natural „apă”. Sufletul circulă în permanență prin arterele omului, ajutându-l să viețuiască și având reședința în mijlocul inimii. Sufletul este elementul de legătură între spirit (adică aspectul nemuritor al omului) și corpul fizic (cel care reprezintă partea limitată în timp, cea care la un moment dat moare și putrezește).

Când omul este treaz, spiritul se află bine ascuns în interiorul creierului, într-o zonă numită „Marele Vital”. Acesta seamănă cu o sferă de materie cenușie inclusă în trunchiul cerebral. Acolo, spiritul este înconjurat de eternul perispirit. Sfera care-l adăpostește este formată din materia perispiritului. PERISPIRITUL este format din materie eterică semi-densă care penetrează materia cenușie a creierului.

Sufletul este un nucleu eteric, invizibil pentru oameni. Nici cei mai mari clarvăzători nu reușesc să-l distingă. Odată cu moartea omului, sufletul suferă un șoc traumatic. El rămâne viu doar câteva zile după aceasta, maxim 10 zile, iar apoi se distruge, particulele sale se împrăștie în spațiu.

PARTEA MENTALĂ a omului o reprezintă aspectul fizic al muncii creierului. Practic, o parte din creier se ocupă cu elaborarea

și prelucrarea gândurilor, ideilor, dirijează trăirile umane, coordonează activitatea spirituală a omului. Așa-zisa „minte” este, de fapt, rezultatul activității unor zone ale scoarței cerebrale.

Fiecare din aceste trei elemente fundamentale, spirit, suflet, minte, prin viața lor intensă, emană raze de energie care formează împreună așa-zisele „câmpuri energetice”.

Spiritul emană radiația cea mai fină, cea mai puternică și cea mai întinsă. Cu greu poate fi observat câmpul spiritual. Culorile sale diferă de la un individ la altul, corespunzător cu gradul de finețe a spiritului său. Câmpul spiritual se numește „câmp causal”. Dincolo de el se află numai Absolutul Divin.

Imediat următor, de întindere mai mică, deci mai apropiat de corpul uman, se află „câmpul mental”, care este rezultatul activității minții. Acest câmp este mai dens decât cel spiritual, dar nu suficient de dens pentru a fi observat de oricine. Culorile sale sunt specifice individului și finețea lor corespunde calității muncii minții sale. Cu cât trăirile mentale sunt mai puternice și mai curate, cu atât culorile câmpului mental sunt mai luminoase și mai deschise. Culorile șterse, cu nuanțe dubioase, de obicei întunecate și turburi, aparțin oamenilor înapoiți mental sau celor care, prin viața lor, fac mult rău celor din jur.

Sufletul, având structură eterică, emană un câmp eteric cu două dimensiuni. Prima este o dimensiune redusă, ce formează o dublură a corpului fizic, pe care îl penetrează și îl cuprinde ca într-o cochilie. Este așa-zisul „dublu eteric”, copie fidelă a corpului fizic, puțin mai mare decât acesta, având rolul de a-l menține în viață și a-i dirija întreaga activitate. Dublul eteric este ca un palat în care se află tot ce este necesar structurii și funcționării ființei umane. Dacă omul moare, palatul se deschide și pleacă, este un palat zburător. Firul de legătură între acest palat și corpul din interiorul său se numește „cordon eteric” și este fixat pe creierul uman în zona dinapoia capului.

Cea de-a doua dimensiune a corpului eteric se mai numește „corp energetic”. El include atât corpul eteric, cât și corpul fizic.

Corpul energetic este cuprins în interiorul corpului mental și are dimensiuni mai reduse decât acesta din urmă, dar densitatea ceva mai mare. Urmează, deci, în ordinea densității: dublul eteric - mai dens decât cel energetic, și corpul fizic - supradens. Culorile corpului energetic diferă de la un individ la altul și de la un moment la altul. Ele sunt în strânsă legătură cu nivelul funcționării dublului eteric și al corpului omenesc.”

Anul 1996

GLASUL MAICII DOMNULUI

Despre revelațiile de la FATIMA

- Prea-sfântă Maică a Domnului, binevoii să-mi dezvăluieți ce le-ați spus oamenilor la Fatima?

- „Secretul de la Fatima” este o poveste ce pare unora bizară și altora apocaliptică. Nici una, nici alta nu trebuie să fie exagerate. Apariția a fost o întrupare eterică de-a Mea. Eu am mereu astfel de întrupări prin care ajut oamenii să se trezească din somnul lor care îi amorțește.

Ce le-am spus atunci oamenilor:

„Fiți binecuvântați, oameni buni! Eu sunt Fecioara Maria, mama pruncului Isus Hristos! Am venit în mijlocul vostru pentru a vă spune lucruri grave ce se pot întâmpla dacă voi, oamenii, nu vă îndreptați comportarea, spre a vă apropia de credința curată și adevărată în Bunul nostru Dumnezeu. Oameni buni, nu uitați că sunteți carne din carnea Domnului Isus Hristos, purtați în voi sângele Său, care a fost vărsat cu multă durere! Trupul vostru poartă Voința Bunului Dumnezeu în el. Nu vă mai bateți joc de ceea ce ați primit prin bunăvoința Celui de Sus!

Fiți curați, buni, ajutându-vă astfel iertarea păcatelor! Ceea ce fac unii dintre voi, greșind tot timpul, va duce la pedepse umilitoare pentru condiția voastră omenească. Greșind mereu, atrageți blestemul vieții și al morții, care vine din alte părți, nu de la Dumnezeu! Dacă nu vă îndreptați, acest blestem va coborî asupra voastră pe Pământ și atunci nu vor fi ajutați decât cei care vor dovedi adevărata credință în Cel de Sus. Ceilalți vor dispărea în chinuri groaznice, ispășind astfel toate păcatele omenirii.

Oameni buni, să aveți credința în sufletele voastre, să fiți cu mare băgare de seamă atunci când ascultați sfaturile oamenilor Bisericii! Adeseori, aceștia, din anumite motive, vă pot minți. Credința să o aveți în voi, să fiți pătrunși de ea, nu așteptați să v-o dea alții, care și-au făurit o meserie din răspândirea Cuvintelor Sfinte printre oameni! Nu toți sunt sinceri și cu adevărat credincioși. Băgați de seamă la vorbele Mele!

Acum vă las, dragii Mei, și nu uitați credința adevărată!

Despre nașterea Domnului ISUS

- Care este adevărul despre nașterea Domnului Isus din Fecioara Maria?

- Fecioara Maria a fost o întruchipare a Mea în planul fizic. Am făcut aceasta trecând spiritul Meu într-o tânără femeie căsătorită care nu putea avea copii din motive anatomice. După aceasta, Domnul Dumnezeu, fiind anunțat de Mine, a hotărât ca unul dintre Fiii Săi să se nască din această femeie. Din momentul în care spiritul Meu a trecut în ea, i s-a dat dreptul de a deveni o femeie sfântă. Bărbatul ei a respectat-o, nu s-a mai atins de ea. Prin urmare, nu era o „fecioară” în înțelesul vostru, al pământenilor, era o femeie măritată ce nu putea avea copii. Nașterea ei a fost perfect normală, odată ce i s-a înlesnit posibilitatea sarcinii. „Duhul Sfânt” a fost minunea prin care Domnul Dumnezeu a ajutat-o să rămână însărcinată. A rămas însărcinată cu bărbatul ei, sarcină aprobată să apară direct de către Domnul Dumnezeu. Iar pruncul din ea a devenit un

sfânt și pentru că femeia care Îl purta era o sfântă, datorită spiritului din ea.

Acesta este adevărul despre nașterea Fiului Nostru, Isus Hristos. Pruncul s-a dovedit a fi deosebit, imediat după naștere. Minunile lui se cunosc, au fost povestite de la om la om, rămânând vii de-a lungul timpului...

Anul 1997

Un sfat de la MAICA DOMNULUI

Foarte mulți oameni ajunși la vârsta maturității continuă să se sfătuiască cu părinții lor în toate problemele de viață. Cazul doamnei Iuliana din Moldova iese cu mult în evidență prin faptul că dumneaei îmi solicita adeseori sprijinul pentru a discuta cu părinții săi, decedați cu foarte mulți ani în urmă. În momente de disperare, când nu mai găsea soluții de rezolvare a necazurilor sale, mă ruga să o contactez și pe Maica Domnului pentru a-i primi sfaturile.

„Draga mea Iuliana,

Observ că te afli pe drumul cel bun, având încă multe de făcut pentru a-ți repara viața și a-ți organiza viitorul. Cred că ne-am înțeles destul de bine atunci când ți-am spus că ți se arată și zile mai bune pe lângă cele rele, care vor mai urma o perioadă de timp. Apreciez bunele tale intenții de a-ți reface viața ta și a copilului tău. Trebuie să înțelegi că în perioada aceasta, greu de trăit pentru tine, ai de făcut dureroasa alegere între bărbatul care îți este drag, dar îți aduce multă nefericire, și binele tău alături de fiica ta. Nu poți să-i păstrezi pe amândoi în continuare deoarece el nu este, nu poate și nici nu dorește să devină liber. Vrea să-și păstreze soția și copilul alături de el. Încearcă să-ți organizezi viața cât mai bine, ajutându-ți astfel fiica să supraviețuiască, aducându-i mai multă seninătate în suflet.

Ori de câte ori m-ai chemat m-am arătat optimistă și încrezătoare în puterea ta de a-ți face ordine în viață pentru a scăpa de răul

ce te înconjoară. Te rog, draga mea, să-ți ascuți părinții care te îndeamnă numai la bine! Ascultă și glasul copilului tău ce-ți cere ajutor cu disperare! Îndreaptă-ți pașii spre cei dragi dornici să te ajute! Lasă în urma ta durerea și întunecimea care îți otrăvesc sufletul! Rămâi cu bine, draga mea! Sper ca data viitoare când îmi vei cere din nou sfatul vei fi început o viață nouă, mai bună decât cea de până acum.

A ta și a tuturor,
Prea Sfânta Maică a Domnului Isus Hristos.”

Martie 1998

ZEIȚELE COSMICE

Cine sunt Zeițele Cosmice?

În ultimii ani au pătruns și în România unele informații ezoterice despre așa-zisele „Puteri, sau Zeițe, Cosmice”. Este vorba despre preluarea prin filiera occidentală a unor cărți inspirate din religiile indiene. Subiectul este tratat în cărți într-un mod mitic, istoric, artistic și speculativ-filosofic. Cu greu se poate apropia un om ce aparține civilizației europene de înțelegerea aspectelor spirituale ale acestei mitologii, fără ajutorul unui inițiat autentic. În realitate, cele 10 Zeițe Cosmice sunt niște Spirite Înalte, asemănătoare celor mai înalți Îngeri cunoscuți de tradiția iudeo-creștină. De aceea, invocarea lor este, de fapt, o rugăciune sinceră către Divinitate și slujitorii Săi. Ele nu aparțin doar spațiului geografic indiano-tibetan, ci sunt universale. Nu cred că este necesară adoptarea lor în panteonul Sfinților creștini tradiționali, care ne sunt suficienți și ne pot ajuta în orice situație.

Pentru a le cunoaște direct, am contactat, cu ajutorul Shambalei, unele dintre aceste Spirite Universale.

KARMELA – Zeița Continuității Conștiinței

„Eunt zeița conștiinței continue. Mă cheamă și Dhumavatti, și Loshika, am denumiri diferite, după cum s-au obișnuit unii sau alții să mă numească.

Sunt zeitatea cosmică responsabilă de asigurarea continuității și succesiunii lanțului karmic. Asigur viața de dincolo de moarte și moartea din această viață sau din fiecare viață. Îmi place să mă unesc cu conștiințele celor care mor pentru a le călăuzi spre „lumea viselor frumoase”. Îmi place foarte mult să-i ajut pe cei ce își dau duhul, să le desprind spiritul și să-i însoțesc în astral pentru a-l preda fraților noștri însărcinați cu primirea lui.

Eu sunt o zeităte cosmică și am slujbașii mei, entități de pază și ordine, organe executoare, sfetnici. Atunci când omul moare, o armată de entități îl înconjoară, nevăzute celor aflați în jurul morțului. Spiritul este pregătit pentru ieșirea din corp și pornirea pe drumul către astral. Noi îl însoțim, iar eu supraveghez, organizez, dirijez totul.

Aș vrea să cred că toată lumea de pe Pământ este conștientă că această viață, în care se află acum, este trecătoare, iar felul cum este trăită contează extrem de mult pentru ceea ce va urma dincolo de sfârșitul ei. Dar oamenii nu prea vor să respecte Legile purtării corecte, potrivit cu cerințele divine. De aici rezultă o mulțime de complicații, care produc ceea ce se numește „lanț karmic”. Păcatele dintr-o viață se reflectă în viața următoare. Și tot așa mai departe, până când pătimirile omului, adunate viață cu viață, au curățit păcatele sale.

Despre Conștiință

Prin „continuitatea conștiinței” mă refer la conștiința nemuritoare ce se păstrează din viață în viață. Mai precis, sâmburele ei se păstrează neatins, chiar dacă manifestările de conștiință ale persoanei pot să difere puțin de la o viață la alta.

Aici, la noi, în astral, există conștiințe pure și impure (negative). Entitățile dotate cu conștiință pură sunt cele benefice, iar cele cu conștiință impură sunt cele malefice (diavoli). Noi, entitățile benefice, avem conștiința nealterabilă, neschimbătoare pentru veșnicie. De exemplu, eu, ca zeitățe cosmică, nu mă voi încarna, dar sunt entități cu rang mai mic decât al meu care primesc misiunea de a se încarna. Ele au o anumită conștiință veșnică, inatacabilă, dar în momentul încarnării sunt avertizate că bucata de carne ce vine pe lume poate avea manifestări neconforme cu conștiința de la care au pornit. Același lucru se poate întâmpla și cu entitățile negative, numai că aici fenomenul este invers: un spirit malefic poate deveni mai bun după încarnare, dar conștiința sa mizerabilă, negativă, este veșnică. Sunt schimbătoare doar proiecțiile conștiinței în planul fizic, odată cu diversele încarnări.

Există și conștiințe intermediare, la care se interferează nuanțele benefice cu cele malefice. Acestea produc în planul fizic încarnările unor persoane cu caracterul variabil. Astfel de persoane sunt „alunecoase”, cu comportament capricios și schimbător. Sunt cei mai dificili oameni. Dacă le observi aspectul benefic, te pot înșela cu latura malefică. Dacă sunt răi în accepția ta, s-ar putea să nu le observi și părțile bune. Oricum, sunt foarte schimbători.

Conștiința unui spirit este acea stare benefică prin care spiritul are o viziune de ansamblu asupra a tot ceea ce există în univers. Conștiința fiecărui spirit este dată de către Domnul Dumnezeu prin puterea Sa divină, atotputernică și atotcuprinzătoare. Conștiința este unică, specifică fiecărui spirit. Numai în gemenii siamezi există o singură conștiință, divizată în două surori. În rest, două spirite nu pot avea aceeași conștiință și nici conștiințe asemănătoare sau identice. Conștiința este un domeniu de lucru specific fiecărui spirit. Conștiința este tot timpul trează, în permanentă mișcare, ea se frământă, se agită. Fără conștiință, spiritul n-ar exista sau ar fi mort. Conștiința este ceea ce s-ar putea numi „sufletul” spiritului. Ea este nucleul energetic ce animă spiritul. Ea

îl pune în mișcare, îl învață ce trebuie să facă, este creierul și inima spiritului.

ATMAN este modelul de spirit imaginar către care visează toți yoghinii. Atman nu este ceva real, cum este conștiința. S-ar putea asemăna Atman cu acel imaginar spirit dotat cu conștiință universală. Deci, Atman este modelul de spirit perfect, dar cum perfecțiunea nu există, nici Atman nu este real, iar lui Atman i se atribuie modelul de conștiință perfectă, numită „conștiință universală”.

Prin purificare, nivelul de conștiință trece pe un plan superior, corespunzător cu evoluția spiritului. Când conștiința se perfecționează, spiritul evoluează, iar când conștiința este întinată, spiritul decade. Toate entitățile își fac karmă, este inevitabil din moment ce acceptă încarnarea. După aceea, depinde de puterea lor de concentrare și de conjunctura în care trăiesc ca să-și ardă karma și să nu fie respinse în astral. Deci, Legea karmei acționează mereu și asupra oricui.

Ar fi mult mai simplu ca spiritele să nu se încarneze, dar de ce să renunțăm la „facerea lumii”? Domnul Dumnezeu vrea să apară în fiecare clipă noi ființe. Cum oare să apară acestea pe Pământ sau pe altă planetă dacă spiritele conștiente refuză să se încarneze? Dacă toate spiritele ar refuza, atunci cum s-ar mai continua viața în univers? Este adevărat că nu toate spiritele acceptă în orice moment să ia învelișul de carne. Li se dă libertatea să accepte sau nu, după ce au studiat mediul în care se vor încarna. Unora nu le convine familia și atunci alt spirit vine să ia locul celui mofturos, iar acesta din urmă își alege o altă familie sau mai așteaptă. Un lucru este sigur: încarnarea spiritelor superioare este obligatorie pentru binele universului. Încarnarea celor inferioare (malefice) se face „pe furate”, pe ascuns. Ele sunt foarte abile și dornice de acțiuni, de a face rău ființelor și găsesc momente de neatenție din partea gardienilor astrali, pătrunzând în corpul unor ființe pământene sau extraterestre. Este un fel de a zice „posesiune demoniacă”, o expresie pretențioasă, mai mult bisericească. În realitate, este vorba despre Legea cauză-efect în natură, adică legea faptei și răs-

platei, legea acțiunii și a reacțiunii. Unii oameni trebuie să aibă o soartă negativă sau intermediară, iar în aceștia pătrund spiritele slab evoluat. Vrem, nu vrem, această Lege se respectă fără să se țină cont de preferințele noastre.

Una dintre teoriile nivelelor de conștiință clasifică vietățile în următoarele categorii:

1. Vietățile cele mai simple, de exemplu plantele, vietățile unicelulare;
2. Insecte și animale inferioare;
3. Animale superioare inteligente, de exemplu calul, maimuța, leul, câinele;
4. Oameni cu o comportare și un mod de a gândi simplu;
5. Oameni cu o inteligență medie;
6. Oameni inteligenți;
7. Oameni supradotați mental.

Totuși, nivelele superioare din această clasificare pot avea o conștiință negativă sau intermediară. Mentalul reflectă doar capacitatea de acțiune a conștiinței, el este instrumentul de acțiune al conștiinței.

O conștiință pozitivă de înalt nivel oferă omului și o mare puritate energetică, ce prezintă caracteristici ale chakrelor superioare.

Despre eliberarea de karmă

Eliberarea de lanțul karmic se poate obține prin mai multe mijloace: viață cumpătată; post îndelungat de orice natură; o conștiință înaltă ce îi determină persoanei un comportament foarte corect față de semenii săi; arderea impurităților din organism, cum reușesc foarte bine yoghinii. Ei au metode specifice pentru eliberarea de karmă, pe care o pot obține mult mai repede decât alții. Unui yoghin îi sunt suficiente și câteva săptămâni, dar un neyoghin poate trudi în cumpătare o viață întreagă pentru a primi eliberarea după moarte.

Karma poate fi: a) negativă; b) intermediară; c) pozitivă. Karma este proiectată în toate planurile vibratorii, de aceea o putem clasifica în:

1. Karma fizică;
2. Karma eterică (este o combinație între cea fizică și cea astrală);
3. Karma astrală (este proiecția în planul astral a karmei fizice);
4. Karma mentalo-cauzală (este proiecția în acest plan a karmei astrale);
5. Karma buddhi-vedică (este proiecția în acest plan a karmei cauzale).

O primă eliberare se face asupra karmei fizice, dar odată ajuns în astral prin destrupare, spiritul este pus la purificare pentru a se elibera mai întâi de karma eterică, apoi de cea astrală. Dacă s-a eliberat de karma astrală, spiritului i se dă libertatea de a trece în planul imediat superior ș.a.m.d. Dacă spiritul a reușit să se elibereze de karma fizică și cea eterică înainte de a se destrupa, el nu mai este obligat să se reîncarneze.

În fiecare tip de karmă trebuie parcurse câte șapte trepte de eliberare. Există o întregă teorie a stratificării karmelor. Iată mai jos cele șapte trepte de eliberare de karma fizică (posibile de parcurs în timpul vieții pământești):

1. Eliberarea de tarele trecutului din această viață, dar nu și din viețile anterioare;
2. Eliberarea de suferințele sufletești provocate de mediul înconjurător. Se obține prin întărirea activității mentale;
3. Eliberarea de suferințele fizice prin practici și metode de purificare a corpului fizic, eteric, astral;
4. Eliberarea de karma eterică. Aceasta se face prin meditații prelungite, punerea în rezonanță a corpului eteric cu energia cosmică venită de la Dumnezeu;
5. Eliberarea de karma astrală, prin continuarea practicilor de purificare și de punere în rezonanță cu energia divină;

6. Eliberarea de karma cauzală, prin rafinarea rezonanței energetice cu energia divină;

7. Eliberarea totală de karmă, prin arderea resturilor karmice pe toate planurile și în toate învelișurile corpului fizic. Acum corpul fizic devine un înveliș fără importanță; nici mâncarea, nici îmbrăcămintea, nici mediul social nu mai contează. Ființa a devenit un canal energetic prin care trece nestingherită energia divină, pură, minunată, venită de la Domnul Dumnezeu. Când această ființă moare pe Pământ, sau pe altă planetă, este o mare sărbătoare în toate sferile cosmice, pentru că se apropie venirea unui spirit superior alături de celelalte, deci are loc o întărire a puterii forțelor binelui din univers.

8. Dacă în nicio viață spiritul nu reușește să se elibereze pe treapta a șaptea, el nu poate trece la arderea karmei din planul eteric. I se dă șansa de reîncarnare în planul fizic, dar în următoarea viață nu se continuă eliberarea de pe treapta rămasă în viața anterioară, ci se reia eliberarea de la prima treaptă. De aceea, într-o viață omul este mai păcătos și în alta, mai puțin păcătos. Și tot așa, încarnările continuă în planul fizic, dându-i-se spiritului șansa de a evolua prin arderea karmei fizice...

În starea de samadhi (transă extatică) yoghinul parcurge rapid toate etapele evoluției spiritului, ajungând fulgerător în planul vedic. Acesta este aproape de vârful piramidei, mai sus de el se află Voința Divină. Starea de samadhi este un model al drumului urmat de spirit către Domnul Dumnezeu. Yoghinul în samadhi, ajuns în planul vedic cu conștiința și spiritul său, nu mai are nimic în comun cu celelalte planuri și poate primi direct binecuvântarea Domnului Dumnezeu. Mai poate primi de la Acesta sfaturi, indicații, porunci, dojeni etc. Revenirea din samadhi în planul fizic se face printr-o coborâre fulgerătoare, instantanee a conștiinței și spiritului, trecând prin toate planurile, de sus în jos.

Prin metode și practici artificiale se poate intra în samadhi fără ca yoghinul să fie eliberat. Cel ce reușește să ajungă în această stare își purifică foarte mult corpul fizic și învelișurile acestuia,

ușurându-și „arderea” karmei. Printr-o singură intrare în samadhi se poate „arde” karma sau nu, depinde de ce nivel de conștiință are yoghinul și ce metodă a folosit. Există tehnici, simple sau complicate, pentru intrarea rapidă în samadhi, dar efectul karmatic este mult mai mic decât o stare de samadhi obținută printr-o meditație profundă, în care yoghinul a intrat în rezonanță cu Puterea Divină.”

BHUVANESHWARI – Zeița Spațiului

„Eu sunt Zeița Înțelepciunii Divine care măresc spațiul infinit de mult, pentru ca atât cunoașterea oamenilor, cât și conștiința lor să se desfășoare la nesfârșit. Îmi place tot ce este gigantic. Eu vreau să măresc totul până la limitele infinitului, în felul acesta ajungând să ofer oamenilor o posibilitate de pătrundere cu conștiința în spațiul cu infinite dimensiuni.

Eu concep viața oamenilor de pe Pământ ca pe o integrare în ciclul vieții și al morții desfășurat la nesfârșit, chiar și după eliberarea finală a unor spirite. Nu pot să cred că toți oamenii de pe Pământ se vor limita la viața lor mizeră, îngustă și închisă în spațiul cu 3 dimensiuni. Cine gândește și acționează doar în acest spațiu este un om legat de karma sa, un om ce se va încarna la nesfârșit, pentru ca abia prin acest lanț al reîncarnărilor să cunoască infinitul. Acei oameni care reușesc să depășească limitele gândirii tridimensionale își dilată conștiința atât de mult încât pot aspira la cunoașterea universală, cea fără limite și opreliști.

Nu vreau să cred că aceia care stăpânesc conștiința universală nelimitată se vor mărgini la a păstra numai pentru ei această comoară. Voi, cei de pe Pământ, care mă cunoașteți oricât de puțin, încercați să mă înțelegeți și, dilatându-vă conștiința, veți intra în rezonanță cu energia mea și vă veți depăși limitele în toate direcțiile...!”

LAKSHMI – Zeița prosperității

„Eu sunt mai severă, mai puțin prietenoasă, pentru că eu țin averea în mâinile mele și nu oricine are voie să fie bogat. Este vorba de bogăția trupului, în primul rând: inteligență, voinție, frumusețe pe dinafară și pe dinăuntru. Această frumusețe înseamnă curățenie sufletească și trupească, piele netedă, ochi luminoși, care exprimă iubirea pentru toți semenii, sănătate trupească, adică lipsa bolilor de orice fel, mândria că ești bun și că nu te ascunzi printre oameni răi, frumusețea cugetului ce doboară orice răutate și perversitate, ce doboară urâtenia oamenilor în care sălășluiesc spirite malefice.

Eu sunt foarte bine intenționată, vreau să îndrept oamenii pe căile Domnului, dar ei nu mă cunosc, iar cei care au auzit de mine știu puțin sau nimic despre adevărul puterilor mele cosmice. Eu lucrez în astral, dar pot ajunge oricând și în causal și chiar mai departe, în Spațiul Eteric Superior. Eu sunt pretutindeni.

Nu pot să spun că sunt rudă cu Isus Hristos, ci sunt o Fiică adoptivă a Domnului Dumnezeu, mai presus de cuvântul „rudă”. Isus Hristos este Fratele meu etern întru Domnul Dumnezeu, așa cum și celelalte zeități cosmice îmi sunt Frați și Surori. Domnul Dumnezeu este Tatăl nostru, al tuturor. El stăpânește Universul, deține puterea absolută asupra noastră, a tuturor și decide în situații extreme ce trebuie să facă fiecare dintre noi. Noi nu avem voie să ne abatem de la calea noastră cea dreaptă, știm exact ce avem de făcut. Ajutăm și pedepsim în universul astral, dar facem totul cu cele mai bune intenții.

Nu avem treabă cu banii pământești, noi ajutăm altfel, prin entități, oameni, acționăm și asupra naturii. Rugându-vă să aveți bunăvoința celor din astral, voi vă sporiți norocul. Noi aici producem schimbări esențiale în viața oamenilor, nu doar niște reușite trecătoare. Încercați să vă îmbogățiți pentru a vă asigura existența, dar numai pe căi cinstite, nu-i păgubiți pe alții ...!”

IBRAHIM BENBER – GHIDUL MEU SPIRITUAL

SHAMBALA

SHAMBALA este o zonă spirituală mirifică, menționată de legendele multor popoare, în folclorul nostru fiind cunoscută ca „tărâmul blajinilor”. În SHAMBALA trăiesc ființe sfinte care veghează cu nesfârșită înțelepciune asupra Pământului și a vieții pe această planetă. Ele au transmis din când în când mesaje, inspirații benefice și metode concrete de îmbunătățire a traiului oamenilor.

CONDUCĂTORUL SUPREM AL SHAMBALEI, „REGELE LUMII” SE ADRESEAZĂ OAMENILOR

Ce este Shambala?

Shambala, acest tărâm minunat, această lume de vis, este o zonă nelocuită de oameni, în adevăratul înțeles al cuvântului „om”. Este un ținut energetic, vibratoriu, pur, părând ireal pentru muritorii de rând. Este o lume deosebită de cea pământească. Noi, cei din Shambala, avem nevoie doar de un spațiu unde să ne mișcăm, și atât. Suntem niște luminițe dotate cu inteligență maximă, aflate pururea în mișcare, neobosite etern, minunate focare energetice care supraveghează și conduc universul.

Dar mai ales noi supraveghem Pământul, această planetă secătuită de bunurile sale firești, pângărită peste toate de tot felul de entități rele întrupate în oameni. Noi, cei din Shambala, controlăm fiecare firicel de materie pământească, fiecare ființă locuitoare a acestei minunate planete. Dar tot noi ne simțim datori față de Bunul Dumnezeu să protejăm Pământul, să-l înconjurăm cu aura divină atât de necesară lui.

Cu toate acestea, primejdiile ce-l pândesc sunt nenumărate. Răutatea și lăcomia oamenilor a ajuns fără precedent; perversitatea, ura, minciuna fac victime în fiecare clipă. Noi ne străduim să purificăm zone întinse ale Pământului, dar nu peste tot Cuvântul Domnului are chemare în inimile oamenilor. Mulți pământeni vor să stăpânească lumea de-a pururi, dar nimic nu este veșnic în univers în afară de Voința Domnului Dumnezeu, Atotputernicul nostru Stăpân. Din cauza aceasta strădania noastră pare zadarnică...

Totuși, noi, înțelepții Shambalei, dăm de veste oamenilor adeseori că ora Judecării se apropie. Atunci fiecare suflet de pe planeta noastră va raporta Domnului Dumnezeu ce a făcut cu credința sa curată: dacă o mai are, cât este ea de puternică; dacă nu o mai are, de ce a pierdut-o. Astfel, cei răi vor dispărea în urma propriei lor neputințe de a se îndrepta spre Calea cea sfântă și mare, Calea ce duce spre Domnul Dumnezeu, Atotputernicul. Cei buni, cei dotați cu credința neabătută în Voința Divină vor fi salvați de la distrugere.

Toți vorbim despre Apocalipsă, sau „sfârșitul lumii”, dar câți cunosc adevăratele cauze ale acestei tragedii terestre?

Cauzele stau în necredința oamenilor, în dorința lor de a stăpâni universul, în micimea sufletelor care adeseori se cred mari.

Falșii prooroci

Vedem cu toții câți prooroci mincinoși domnesc pe Pământ. Fac avere din ghicit, prevestesc viitorul oricui numai pentru a face bani cât mai mulți. Dar este oare drept să-și folosească șarlatania înăscută pentru a minți niște oameni? De ce să nu le lase oamenilor libertatea de a-și croi singuri soarta, de a le permite să gândească liber și nu călăuziți de orice persoană dispusă la prevestirea viitorului? Nu este mai drept, mai uman, ca fiecare om să învețe ceva din greșelile sale, să-și îndrepte comportarea prin căință dreaptă, prin implorarea Milei și Compasiunii Divine?

Într-adevăr, lumea de azi are în general impresia că poate cuceri totul, că poate urni totul din loc, chiar și munții, crede că

banul este cheia miraculoasă a tuturor porților, dar uită un lucru esențial: că totul vine de la Dumnezeu, că nimic nu este veșnic, iar totul, absolut totul se modifică continuu, fără opreliști și fără a cere vreo permisiune de aiurea pentru a se întâmpla acest lucru. Deci, având în vedere că lumea pământească este trecătoare, fluctuantă în univers, noi nu trebuie să ne bazăm doar pe niște iluzii atractive, care prezintă un oarecare interes la marele public.

Veșnicia este un atribut de aur, ea nu se obține pe ordinator sau pe globul de cristal, ci ne este dată, sau nu, de către Divinitatea Supremă, Domnul Dumnezeu cel Atotputernic și Atoateștiutor. Noi nu putem face altceva decât să ne supunem Voinței Sale cu umilință și cu speranța că într-un viitor îndepărtat sau mai puțin îndepărtat vom fi iertați și vom scăpa de lanțul cu ghimpi al karmei. Dar până atunci ne vedem puși în situații uneori bizare, de a reveni pe Pământ pentru a trăi în condiții mizere, numai pentru a ne ispăși niște grave pedepse pentru anumite fapte din trecutul nostru karmic.

Deci, dragii mei pământenii, nu vă lăsați înconjurați de minciună, ipocrizie, linguseală, sete de bani și alte astfel de „podoabe” ucigătoare pentru spiritul curat și nepregătit de a înfrunta tentațiile periculoase!

Aleșii Domnului

Noi, cei din Shambala, suntem aici pentru a asigura o centură protectoare civilizației de pe Pământ, care este în pericol să se prăbușească, pradă propriilor sale vicisitudini. Cu toții suntem niște spirite luminate, dotate cu inteligență deosebită și avem darul de a iradia cu energie benefică orice colț al Pământului sau al spațiului din jurul său. Putem fi văzuți numai de către unii clarvăzători și nu ne arătăm profanilor, nici celor „inițiați” înspre rău și nu spre Voința Divinului. Veghem asupra omenirii zi și noapte, nu avem odihnă, dar nici oboseală. Dorim să aducem pe această planetă frumusețea pură și credința curată în Domnul Dumnezeu.

Oamenii au uitat, în mare parte, cum se face o rugăciune adevărată, pornită din adâncurile sufletului. Și se mai miră că dorințele lor nu ajung întotdeauna acolo unde trebuie! Dar va veni o zi a Judecății Supreme, o zi în care fiecare va plăti sau va fi răsplătit, potrivit faptelor sale...

În anii ce vor urma se vor întâmpla multe nenorociri în această lume. Oamenii nu-și vor da seama de ceea ce vor păți. Nenorocirile le vor veni instantaneu, luându-i pe nepregătite, iar majoritatea dintre ei vor crede în continuare că totul li se cuvine, inclusiv nenorocirile prin care trec. Dar și așa stând lucrurile, omenirea, în general, va înțelege prea puțin din pășaniile sale. Credința în Domnul Dumnezeu aparține cu adevărat numai celor aleși de Dânsul pentru a ridica planeta Pământ la înălțimea spirituală dorită de Divinitatea Supremă...

Cu toate acestea, unii dintre oamenii zilei vor reuși să trezească, într-o oarecare măsură, mințile și sufletele semenilor care îi înconjoară. Și vor mai apare anumiți emisari ai Cuvântului Divin, despre care prea puțini vor ști că ei sunt întrupări vremelnice ale acelei lumi minunate și invizibile ce se cheamă „Shambala”.

Dumnezeu le știe pe toate și le dă pe toate tuturor celor care le merită, fie ele bune, fie rele. Fiecare om își are karma lui și trebuie să treacă prin împrejurările cerute de aceasta.

Atunci când se va pune problema unei selecții spirituale între credincioșii Domnului, mulți vor fi respinși la proba supremă, deși în aparență și-au făcut datoria față de cele sfinte. Însă, foarte puțini credincioși au cu adevărat credința în suflet...

Ce înseamnă credința?

A fi cu adevărat credincios în Dumnezeu înseamnă să porți în tine Scânteia Divină. Așa cum focul arde și purifică aerul din jurul său, tot așa flacăra credinței adevărate aflate într-un suflet pământean are puterea de a curăța inimile și cugetele celor din jurul său.

Totuși, nu este de ajuns să fii tu însuți cu adevărat credincios în Dumnezeu! Trebuie să le dai celor de lângă tine o mare parte

din puterea credinței tale. Dacă nu răspândești credința către ceilalți semeni ai tăi, te comporti ca un pom viu, dar sterp, fără roade. Egoismul nu este compatibil cu credința adevărată. Dacă ești un ales al Domnului, atunci dăruiește-le tuturor celor din jurul tău din lumina ta interioară!

Ce să mai vorbim despre acei falși prooroci care ies adeseori la drumul mare ținând predici nenumărate și cântând rugăciuni pe cele mai moderne ritmuri muzicale? Aceștia sunt niște întrupări ale entităților negative care au fost cândva în apropierea Domnului Dumnezeu, dar care, în urma unor greșeli grave datorate setei lor de a-L întrece pe Domnul Suprem, au fost silite să părăsească zona înaltă și luminoasă în care se aflau. Ajunse jos, aceste entități încearcă pe diverse căi, în diferite locuri și în anumite perioade de timp să-și astâmpăre nepotolita sete de mărire. Astfel, au apărut diverse „conferențe” sau „secte religioase”, cum li se mai spune, în mijlocul cărora numai credința adevărată nu este. O parte dintre victimele lor nu mai pot fi recuperate. Ele decad și le așteaptă un lanț întreg de reîncarnări prin care Domnul le oferă șansa de a se reabilita. O foarte mică parte dintre membrii sectelor satanice se trezesc ca după un vis urât și, ajutați fiind la timp, reușesc să redevină ființe normale. Cea mai bună cale pentru alegerea drumului în viață este Calea credinței adevărate și dezinteresate în Domnul Dumnezeu!

Mesagerii Shambalei

Așadar, lumea de astăzi nu vrea să-și dea seama că mult nu mai poate dura actuala situație, în care necredința în Domnul Dumnezeu face victime pretutindeni pe Pământ... De aceea se impune o nouă ordine printre oameni, o nouă viziune asupra vieții și a morții, viziune care pare „nouă” doar unora, ea fiind veche de când lumea, dar aparținând numai înțelepților Shambalei. Noi, cei din Shambala, nu vrem să facem victime, nu vrem să distrugem omenirea, urmărim doar să readucem pacea și credința adevărată în Dumnezeu, așa cum au fost ele la începutul vieții pe Pământ. Dar

nu ne este ușor să realizăm acest lucru, deoarece sunt prea puțini aceia care cunosc și înțeleg scopul nobil al luptei noastre pașnice...

Am avut emisari în toate timpurile și pe toate continentele, unii s-au sacrificat pentru ideile noastre nobile, alții au dus-o mai bine. Prin ei le-am transmis pământenilor anumite procedee tehnice și științifice, inspirații artistice de natură divină, hotărâri rapide pentru oprirea unor războaie cumplite care amenințau să pârjolească o mare parte din suprafața planetei noastre. Am acționat din subtil, aproape neștiuți de nimeni, pentru a îndrepta o parte din răul instalat pe Pământ de către oamenii animați de entități malefice. Nu puține au fost situațiile când anumiți conducători politici, ce proveneau din spirite superioare încarnate cu scopul de a realiza niște lucruri nobile, au decăzut în răutate și desfrânare, neputând să respingă apucăturile necurate care i-au cuprins...

Noi, cei din Shambala, dorim să întemeiem o nouă civilizație pământeană animată de credința puternică în Divinitatea Supremă, o civilizație nobilă, curată, pașnică, demnă de a locui pe această minunată planetă. Dorința noastră nu este ușor de îndeplinit - întâmpinăm mereu piedici din partea unor loje, confrerii și secte animate de necredința în Domnul Dumnezeu. Oamenii noștri sunt adesea persecutați, loviți fără vină reală, dați la o parte din viața publică, ostracizați, calomniați. Numai forța credinței curate și rugăciunile noastre îi ajută să reziste la presiunile la care sunt supuși. Avem totuși credința că vom învinge într-un târziu. Dar victoria noastră va urma unui lanț întreg de pedepse și suferințe la care va fi supusă omenirea până la sfârșitul Apocalipsei și încă un timp după aceea...

Defectele civilizației noastre

Marii înțelepți ai lumii au avertizat populația Terrei asupra consecințelor grave ale prea sofisticatei civilizații la care s-a ajuns. Civilizația terestră actuală este distructivă din mai multe puncte de vedere. Iată câteva dintre ele:

Nu există condiții suficiente pentru a se putea păstra secretele militare. Spionajul face tranzacții cu informații deosebit de periculoase, care pot pune sub semnul întrebării condițiile de existență ale umanității.

Nu există mijloace și căi sigure care să conducă la asigurarea perfectă a securității armamentului nuclear. Exploziile nucleare necontrolate sunt posibile oricând. Nu mai vorbesc despre defectiunile curente ale centralelor nucleare răspândite în toată lumea; acestea reprezintă mijloace de terorizare a populației de oriunde, mulți dintre pământeni știind și simțind care sunt consecințele acestor dezaastre.

Nu există posibilități de prevenire a catastrofelor cosmice care amenință Terra. Noi, cei cu puteri divine, ajutăm la protejarea planetei împotriva resturilor de comete și meteoriți, dar nu putem face orice fel de minuni. Dacă Voința Divinității Supreme este de a distruge civilizația de pe Terra, atunci aceasta va avea loc. Cea de astăzi nu este prima civilizație terestră, au mai fost încă șase... Actuala civilizație de pe Pământ încheie un ciclu. Ea trebuie măturată, aerisită, purificată. Trebuie să dispară uscăturile și să încolțească iarba curată, dar aceasta presupune trecerea pământurilor printr-un purgatoriu care va arde toate impuritățile legate de specia umană. Se va întâmpla cu siguranță acest lucru la momentul potrivit, ce va fi stabilit de către Domnul Dumnezeu și Sfetnicii Săi...

Purificarea

Shambala este cea mai frumoasă și mai prețioasă parte a astralului. Este asemănătoare cu „raiul” despre care se vorbește în multe cărți sfinte. Aici, în Shambala, s-au concentrat spiritele tuturor înțelepților Pământului care au avut credință puternică în Dumnezeu și și-au consacrat viața binelui umanității. Noi, cei din Shambala, am iubit și iubim oamenii, adorăm Terra și ne consacram munca de aici pentru ușurarea suferințelor oamenilor. Noi vedem tot ce se întâmplă pe scoarța Pământului, aflăm totul, reținem totul și acționăm corespunzător Voinței Divine.

Avem mesageri încarnați și răspândiți pe toată suprafața Pământului. Fiecare dintre ei are instrucțiuni precise primite de la noi în mod periodic și nu au dreptul de a se abate de la executarea corectă a acestora. Înțelepții noștri de pe Pământ sunt oameni foarte modești, cărora le place să trăiască în curățenie sufletească și trupească. O mare parte dintre ei trăiesc și muncesc la fel ca niște oameni obișnuiți. Alți oameni ai noștri au înființat comunități numite „ashram”-uri, în care caută să concentreze focarele de puritate umană. Alți înțelepți ai Shambalei stau izolați în munți, în pustii sau în păduri tropicale, neștiuți de nimeni că, în afară de îndeltnicirile obișnuite, au și altele superioare.

Vreau să transmit oamenilor un avertisment foarte serios, care este următorul:

Oameni buni și oameni răi, nu vă lăsați induși în eroare de perversitatea mijloacelor de propagandă așa-zis „religioasă”, care vă îndeamnă să renunțați la lupta pentru purificarea voastră și a semenilor voștri! Să nu-i credeți pe aceia care spun că nu există viață-de-apoi! Dumnezeu este nemărginirea, iar fiii Săi sunt nenumărați. Știe oare cineva, în afară de Domnul Dumnezeu, câte ființe se văd și nu se văd în spațiul cosmic?...

Iată deci că gândul nostru s-a rafinat...

Este bine să profităm de acest rafinament al cugetului nostru. Semenii mei, nu vă mărginiți doar la satisfacerea nevoilor voastre animalice! Încercați să vă ridicați privirile cât mai sus! Imaginați-vă că vă aflați printre nori și zăriți ca prin ceață tot ce se întâmplă pe Pământ. Veți reuși să cerneți printr-o sită de nori ce este bun de ceea ce este rău. Prin această sită veți extrage ființele pure, pe care le-au spălat picăturile de apă din nori, iar pe pământ se vor prăbuși ființele abjecte, ca niște gunoaie ce cad din făină după cernere. Iată deci că, privind de undeva de sus, putem discerne zonele mai pure de cele mai puțin pure. Ce vom face pentru purificarea întregii suprafețe a Pământului, rămâne secretul nostru din Shambala...

Purificarea planetei Pământ este un lucru deosebit de greu de făcut. Nu există posibilități suficiente pentru a răspândi pretutindeni credința adevărată în Domnul Dumnezeu. Sunt zone ale Pământului în care bântuie ignoranța, credința în magia neagră, în sectele satanice, în tot felul de zei și zeițe care nu au nicio legătură cu Divinitatea Supremă, poate chiar dimpotrivă. Așadar, numai noi, cei din Shambala, nu reușim să facem față la așa o muncă dacă nu găsim audiență în rândul popoarelor lumii. Mai există popoare dominate de violență, de răutate, de necredință. Ce să ne facem cu acestea?...

Această situație, privită în ansamblu, ne conduce la ideea că, într-un fel sau altul, Pământul este condamnat la pedeapsa supremă: distrugerea civilizației sale și crearea unei alteia noi, mai bună, mai curată. Dacă am reuși să lămurim toate popoarele din lumea pământeană de gravitatea acestei situații, ușor previzibile, atunci am face cu toții un pas înainte. Dar sunt prea puțini cei care dispun de aptitudinile, voința și curajul necesar pentru a deveni emisarii noștri pe Pământ... Ne străduim să facem față acestei probleme deosebit de dificile cu puținii înțelepți și clarvăzători pe care îi avem la dispoziție. Majoritatea dintre aceștia trăiesc izolați, munca lor nobilă rămânând neștiută de nimeni. Cu puterea voinței lor și cu câmpul energetic benefic și puternic de care dispun, acești minunați pământeni își dăruiesc puterea și credința adevărată pentru a împlânzi răutatea și perversitatea din sufletele oamenilor.

Că suntem prea puțini emisari ai Domnului pe Pământ, se vede ușor... Abundă focarele de război, crimele, molimele datorate ignoranței oamenilor, apucăturile urâte îndreptate împotriva firii naturale dată oamenilor ca zestre de către Divinitatea Supremă. Toate acestea sufocă Pământul, îi distrug aura divină, iar înțelepții dăruiți cu puteri nobile sunt nevoiți să mediteze zi și noapte, fără oprire, făcând de strajă pentru protecția planetei și refacerea aurei sale. Nu este o muncă ușoară și nu o poate face oricine. A face niște lucruri deosebite lucrând numai cu mintea nu este o îndeletnicire ușoară, mai ales că întâmpinăm piedici la tot pasul. Dar noi, cei din invizi-

bil, împreună cu ființele dotate cu clarviziune și har divin ne străduim mereu să rezistăm pentru a ne duce misiunea la bun sfârșit.

Care va fi acest sfârșit?...

După faptă, răsplata

Încercăm să îmbunăm oamenii și să le facem viața mai curată, pentru ca, în ceasul de apoi, când va veni Judecata Celui de Sus asupra Pământului, pedeapsa ce se va abate asupra oamenilor să fie mai ușoară decât cea pe care o merită cu adevărat. Apocalipsa a început cu mulți ani în urmă, fără ca majoritatea populației să își dea seama de acest lucru. Năprasnicele războaie, care cu greu au luat sfârșit, și altele care încă mai fac victime și pagube materiale, molimele, radiațiile nucleare, ticăloșia multor oameni ajunsă la extrem, cutremurele de pământ, seceta, inundațiile pustiitoare și multe alte nenorociri - sunt semne care încearcă să-i convingă pe locuitorii planetei că momentul Judecății Supreme se apropie... Unii au înțeles acest lucru și caută să-și îndrepte comportarea și modul de a gândi, apropiindu-se de credința adevărată în Domnul Dumnezeu. Dar mulți, foarte mulți oameni, nu vor să creadă în prevestirile îngrijorătoare ale înțelepților din toate veacurile. Totul merge înainte, și bun, și rău, dar mai mult rău decât bun...

Nu doresc să creez panică în cugetele celor care citesc aceste rânduri. Eu aspir la ideea că vorbele mele au puterea de a deschide inimile pământenilor spre adevărata curățenie sufletească, spre credința adevărată în atotputernicia și bunătatea Domnului Dumnezeu. Doresc foarte mult să ajut oamenii înspre îndreptarea comportării lor întru cele bune și sfinte. Mulți nu vor crede cele ce vor citi în această relatare, vor spune că este o poveste, o fantezie a autorului... Fiecare este liber să creadă ceea ce dorește, dar faptele care se confirmă de-a lungul timpului trebuie luate în serios! Oamenii nu mai reușesc să se gândească la mersul istoriei decât uneori și atunci, prea puțin.

Totuși, viața spirituală a omenirii înseamnă mai mult decât istoria, iar pentru evoluția spirituală prea puțini își fac timp. Aici

este greșeala cea mai gravă a oamenilor! Ei trec la fapte foarte ușor, fără să se gândească la consecințele acestora. Iar după ce suportă niște consecințe neplăcute sau chiar dureroase, dau vina pe cei din jurul lor sau, pur și simplu, pe „soartă”. Aceasta se întâmplă cu cei ce nu vor să înțeleagă că fiecare faptă trecută, prezentă sau viitoare se înscrie în „registru astral” al fiecăruia. Iar fiecărei fapte petrecute îi urmează o reacție care vine asupra celui în cauză. După o faptă bună vine o reacție bună, după o faptă rea vine o reacție negativă, o pedeapsă.

Oameni buni, dragi pământeni, feriți-vă de a comite fapte rele, căci, mai devreme sau mai târziu, veți plăti pentru ele, fie în această viață, fie într-una viitoare! Nu vă încărcăți karma, deoarece aceasta acționează asupra voastră ca un bumerang! Trăiți în curățenie trupească și sufletească; nu huliți, nu urâți, nu loviți nici cu vorba, nici cu fapta! Cât mai multe fapte bune dacă faceți, aveți șansa de a suferi mai puțin în viitor. Nu uitați că Dumnezeu nostru, al tuturor, vede totul și știe totul! Prin faptele voastre vă înălțați sau vă prăbușiți. Fiți buni, blânzi, înțelegători, iubitori cu cei din jurul vostru! Astfel, rezultatele bune se vor ivi cât de curând. Nu disperați dacă vă aflați în suferință, căci cel ce suferă se purifică, netezindu-și astfel drumul către Dumnezeu!...

Nu există om pe această planetă care să nu fi greșit măcar o dată în viața lui. Pentru această greșeală este nevoie de purificare. Dar, ce înseamnă „purificarea sufletului”?

Omul perfect

Orice om știe că, făcând o faptă rea, greșește, dar nu întotdeauna este cu adevărat conștient de consecințele faptei sale. Atunci când cineva intervine din exterior asupra persoanei alese pentru a fi purificată, trebuie să folosească anumite procedee pentru scoaterea răului din corpul subiectului. Cel ce suferă purificarea poate avea anumite stări neplăcute, suferințe nelămurite, pe care adesea nu și le poate explica. Purificarea unui om înseamnă acționarea cu scop benefic asupra centrilor săi energetici. Acest lucru poate fi

făcut numai de un maestru desăvârșit. Cei ce beneficiază de acest procedeu au marea șansă de a deveni ființe aproape perfecte. Spun „aproape”, deoarece perfecțiunea este greu de atins.

Dar, ce înseamnă un om perfect?

Este un om pe care nu-l poate atinge nicio undă malefică. Datorită câmpului său puternic de rezonanță pozitivă, aura de protecție este perfect consolidată. Ea este capabilă să respingă atacurile energetice din afară. Un om perfect realizat spiritual este deja un sfânt, care mai stă pe Pământ numai pentru a îndeplini anumite misiuni nobile.

Tendința unor oameni de a se crede perfecți este o greșeală deosebit de scump plătită. Chiar dacă ființa omenească se apropie de perfecțiune, ea nu trebuie să se lase pradă dorinței de mărire. Îngâmfarea este un mare dușman al firii. Luptați, oameni buni, pentru biruința modestiei și simplității în cugetele voastre! Nu încercați să vă etalați perfecțiunea în niciun domeniu, deoarece priemejdiile pândesc la orice pas!

Dacă totuși cineva dorește să se remarce pe plan spiritual, el are posibilitatea de a progresa neconținut sub îndrumarea unui maestru. Poate face aceasta fără emfază, cu multă modestie, în liniște și izolare, pentru a nu fi tulburat în strădaniile sale.

Dar, cum să-i credem pe toți muritorii de rând care se consideră „maestri”? Mulți, foarte mulți în lumea întreagă au furat cât au putut din înțelepciunea chineză sau indiană, asumându-și după aceea însușiri de „guru”, puteri supraomenești etc. Nu toți acești bravarzi sunt niște veritabili maestri spirituali. Ei cunosc multe secrete, într-adevăr, dar nu destule pentru a deveni maestri. Omul care dorește să găsească un guru adevărat trebuie să-l caute până intră în rezonanță cu sfera sa energetică. După aceea, totul va decurge de la sine.

Am atins aici puțin problema guru-lui deoarece noi, cei din Shambala, suntem niște adevărați maestri spirituali, chiar dacă nu ne aflăm cu toții în carne și oase. Nu este ușor să îndeplinim munca de îndrumător spiritual, deoarece trebuie să influențăm dis-

cipolii noștri prin telepatie, lucru care nu este simplu deloc. Ne alegem elevi dintre persoane care au însușiri paranormale evidente și care, în plus, fac dovada unui devotament nelimitat față de maestrii lor.

Astăzi, mai mult ca oricând, ne vedem puși în situația limită de a ieși învingători în niște lupte invizibile pentru ochii profanilor. Nu ne așteptăm să avem o victorie deplină, deoarece lupta este cumplit de dificilă, presupune riscuri deosebit de mari, iar victimele s-ar putea număra cu ajutorul calculatoarelor. Totuși noi, cei din invizibil, suntem conștienți de greutatea pe care trebuie să le înfruntăm zi de zi, mai ales în privința oamenilor din planul fizic care ne ajută în munca noastră. Acești oameni suportă adeseori maltratări fizice și morale. Ei trăiesc într-o stare de tensiune psihologică permanentă, așteptându-se din clipă în clipă să fie interceptați, bruscați, blamați. Nu ne este ușor să trecem cu vederea aceste lucruri, căci ținem la oamenii noștri și suferim odată cu ei. Dar lupta este luptă, iar cauza noastră este nobilă și sfântă!

Oamenii își cheamă suferințele

Nu suntem de acord cu pretențiile unor religii care propovăduiesc violența, răzburarea, sacrificiul uman, dar nici cu alte biserici care își îndeamnă supușii la pasivitate, la acceptarea indolentă a mizeriilor din jur. Dorim să fim bine înțeleși: noi, cei din Shambala suntem slujitorii credincioși ai Domnului Dumnezeu. Urmărim să aducem credința adevărată în inimile tuturor pământenilor. Nu contează în ce limbă este numit Domnul Dumnezeu, important este ca oamenii să-L poarte în suflet și să-I respecte poruncile.

Dar oamenii cred că atâta timp cât Dumnezeu este undeva, departe, ei pot să-și trăiască viața așa cum doresc, în bine sau în rău... Unii se mai gândesc la pedepsele ce vor urma după relele pe care le fac în această viață, la care se adaugă și greșelile din viețile precedente. Foarte puțini oameni sunt conștienți de faptul că orice rău pe care îl fac se întoarce împotriva lor. Dacă toți pământenii ar

fi buni, cinstiți și credincioși Divinității Supreme, atunci Apocalipsa nu și-ar mai avea rostul!

Iată însă că lucrurile nu stau chiar așa. Pedepsa Domnului Dumnezeu este pregătită pentru locuitorii planetei Pământ. Deja se văd semnele Apocalipsei.

Oamenii se omoară unii pe alții în războaie sau chiar fără războaie. Din cauza corupției, desfrânării răspândite pe tot Pământul, bolile fac nenumărate victime. Prea marea dezvoltare în domeniul tehnic și științific aduce după sine poluare, accidente, radiații nucleare, otrăvuri aruncate în aer, apă, pământ. Copiii Terrei nu respiră aer curat, nu beau apă cu adevărat limpede și pură, nu consumă alimente corespunzătoare. De aici rezultă generațiile de copii anemici, bolnavi, neputincioși, predispuși la corupție. Nu toți sunt așa, dar copii cu adevărat sănătoși avem prea puțini pe Pământ. Oamenii au atacat natura, încercând să o supună, dar n-au reușit. Dimpotrivă, natura și-a arătat atotputernicia adeseori, ucigându-i pe temerarii care s-au dovedit inoportuni. Nu trebuie să absolutizăm efectele intervenției oamenilor asupra naturii, dar nici să se continue în același ritm nu mai este posibil. S-au tăiat păduri întregi, ceea ce a dus la secetă. Au secat ape multe, rămânând un sol uscat, infertil. Pentru a se obține iluminarea caselor s-au născocit centralele nucleare. Acestea reprezintă un blestem pentru întreaga populație a Pământului. Vedeți ce se întâmplă an de an, mor oamenii de cancer, se nasc copii muribunzi...! Toate acestea și multe altele se adună, picătură cu picătură, până când cana se va revărsa peste oameni. Oricât ne-am strădui să încurajăm omenirea, nu putem evita urmările răutății acesteia. Fiecare trebuie să plătească pentru ceea ce face. Va plăti în această viață și în viețile următoare...

În epoca noastră, a tuturor relelor lumești, omenirea nu-și dă seama că-și agravează situația în care se află. Se petrec din ce în ce mai multe cataclisme, boli incurabile și o mulțime de alte nenorociri pe care le-am relatat în trecut. Nu intru în amănunte, eu acum menționez lucruri de ansamblu. Agravarea situației actuale va duce

la urmări neplăcute în viitorul apropiat și sinistre în jurul anului 2000. Prăbușirile aproape zilnice ale avioanelor reprezintă o dovadă a perturbării câmpului magnetic de la suprafața scoarței Pământului. Virusurile tot mai rafinate le provoacă oamenilor multe boli din ce în ce mai grave, unele chiar incurabile. Comerțul și industria i-au transformat pe oameni în roboți, aproape fără ca ei să-și dea seama.

Cultivarea dragostei de frumos trebuie să fie o obișnuință rară a celor aleși de Dumnezeu pentru a împlini creația Sa pe Pământ. Nu este bine ca oamenii neștiutori într-ale frumuseții din natură și din viața universului să se ocupe de cultivarea așa-ziselor „frumuseți”, care nu produc satisfacția adevărată în sufletele oamenilor. Am dori cu toții, noi, cei din planul subtil al Shambalei, să creăm o lume frumoasă la trup și la suflet, dăruită credinței în Dumnezeu și legilor universal valabile în spațiul cosmic. Nu dorim însă proliferarea credințelor religioase care proclamă supunerea oarbă la forțele destinului sau înjosirea ființei umane prin neglijarea aspectului său exterior și a relațiilor inter-umane. Noi dorim să creăm o lume pământeană plină de credință divin-universală, bazată pe bunătate, frumusețe umană interioară, credință deplină în puterea Domnului Dumnezeu, chemarea forțelor subtile benefice care guvernează planeta Pământ și armonia deplină între toate vietățile de pe această planetă. Noi dorim, și lucrăm pentru aceasta, să instaurăm pacea veșnică și credința adevărată pe suprafața Pământului. Dar nu forțăm lucrurile înainte ca Prea-Sfântul Dumnezeu să decidă soarta omenirii...

Încheierea mileniului al doilea se va face cu zbugium terestru mai puternic decât s-a petrecut la încheierea mileniului întâi. Atunci civilizația era oarecum proaspătă pe Pământ. La ora actuală, este îmbătrânită, uzată de diverse abuzuri, boli din ce în ce mai rafinate și mai periculoase pentru specia umană, supertehnizarea vieții, degenerarea speciei umane din cauza poluării chimice, sonore, radioactive, mentale... Această situație nu poate dăinui la nesfârșit. Suntem puși în fața unei catastrofe naturale care se deru-

lează vertiginos împotriva speciei umane. Trebuie să luăm măsuri inedite pentru a mai salva o fărâmbă din specia umană, pentru că o mare parte a ei va fi sortită pieirii. Termenul scadenței este foarte aproape. Odată ce va începe cel de-al treilea mileniu, frământările terestre și cosmice vor ajunge la apogeu, pentru a pune la încercare rezistența planetei și a ființelor ce trăiesc pe ea. Astfel, selecția naturală va fi deosebit de dură, dar absolut necesară. Noi, cei cu credință adevărată în Prea-Sfântul Tată, Creator al universului, vom putea rezista zbcuciumului care va fi atunci...

Doresc să închei această sumară prezentare a ideilor noastre generale cu speranța că se vor găsi oameni conștienți care vor citi ce s-a scris aici, se vor strădui să înțeleagă punctul nostru de vedere și îl vor transmite cât mai multor oameni care au deschidere sufletească spre credința adevărată...

Anul 1999

REGELEI LUMII FACE ALTE DEZVĂLUIRI ȘI RĂSPUNDE LA ÎNTREBĂRI

Sunt totalmente greșite părerile unora că libertatea presei, a radioului și a televiziunii înseamnă aservirea acestora concepțiilor celor care guvernează în țările respective. Nu putem să apreciem pozitiv ideile unora care afirmă că „puterea este totul în viață și în lume, iar restul nu mai contează”. Cei care guvernează țările lumii au impresia că lor li se cuvine totul, făcând prin aceasta nenumărate victime și nepăsându-le de sărăcia majorității populației. Nu este numai o sărăcie bănească, ci una pe toate planurile: sărăcie afectivă, lipsă de credință pură în Divinitatea Supremă, lipsă de maniere elegante și de bun-simț în comportarea de zi cu zi, lipsă de bunăvoință față de semenii, lipsă de discernământ cu privire la ceea ce ar putea fi benefic pentru omenire. Oamenii de azi, în general, nu disting răul de bine în nicio privință. Niciun aspect al civili-

zației moderne nu este de neglijat. Sunt situații dure, cumplite în lumea pământeană de astăzi. Aproape nimănui nu-i pasă de răul altuia, chiar al majorității. Egoismul bânuie caracterele oamenilor, aproape fiecare își cunoaște doar pătratul său. Prea puțini se gândesc și la semenii lor. Nu pot să concep că s-a ajuns la o degradare atât de pronunțată în privința comportamentului uman. Animalele, chiar și cele carnivore, dau dovadă de mai multă franchețe în comportarea față de semenii lor. Un om care ucide cu sânge rece, zâmbind sarcastic, aruncând bombe din avion, mitraliind, aruncând gloanțe explozive sau multe astfel de acțiuni..., un asemenea individ nu are o comportare demnă de a fi considerată umană. El nu se încadrează nici în regnul animal și nici nu corespunde așa-zisei specii „umane”. Iată rezultatele super-civilizației terestre!

Noi, cei de aici din subtil, așa-numitul „guvern invizibil al albilor”, deși printre noi se află spirite de toate culorile, nu suntem de acord cu ce se întâmplă pe Pământ la ora actuală. Totuși, nu vrem și nu putem interveni decisiv în numeroasele conflicte terestre. Noi cunoaștem ciclul evolutiv al Pământului, cunoaștem acțiunea legilor karmice, cunoaștem legile de guvernare ale Universului și cunoaștem așa-zisul „ciclu al reîncarnărilor”. Acestea sunt legi de esență divină pe care nu le putem încălca. Celor ce păcătuiesc li se dă prilejul de suferință. Dacă ei nu învață nimic din suferința lor, atunci vor dispărea. Așa au pierit milioane de generații din Univers. Așa ceva se pregătește și celei de-a șaptea civilizații de pe Pământ.

Se poate ameliora această situație prin purificarea extinsă a populației de pe Pământ, dar tocmai acest lucru esențial pentru salvarea omenirii este luat în râs și majoritatea oamenilor procedează contrar acestei idei. Cu alte cuvinte, satanismul acoperă o mare parte a globului pământesc! Să nu ne mirăm deci că oamenii pătimesc pe toate planurile și la toate nivelurile. Îi așteaptă vremuri dure, crâncene chiar și vor fi nevoiți să treacă prin ele sau să sucumbă din cauza neputinței de a se apăra împotriva calamităților naturale. Totul este de așa natură alcătuit de Divinitatea Supremă

încât nu rămâne nimic neplătit și nimic nerăsplătit. Totul este analizat cu discernământ total: se știe exact cine trebuie să plătească și cine trebuie să fie răsplătit. Nu există nicio fisură în sistemul spațial de guvernare a Universului. Totul este perfect pus la punct. Fiecare om care suferă trebuie să știe că a avut greșeli în trecut, iar orice om care se bucură este răsplătit prin această bucurie a sa.

- *Cine vor fi „aleșii Domnului” la apogeul Apocalipsei?*

- Vor fi aleșii Domnului numai cei care au sufletul curat, o viață liniștită, putere de muncă și rezistență neobișnuită, care se obțin doar printr-o viață cumpătată și prin tehnici de călire a organismului. Dintre cei mulți, puțini vor rămâne în final pentru salvarea civilizației pământene. Aceștia vor trebui să răzbească prin foc, prin ploaie de stele, prin apă, prin dărâmături... Va fi un dezastru din care puțini vor scăpa. Vor reuși să supraviețuiască numai cei cu adevărat căliți în greul vieții.

- *De ce considerați Shambala un „tărâm de vis”?*

- Shambala este un tărâm de vis pentru că aici nu există egoism, răutate, răcă, meschinărie. Noi ne iubim cu toții și nu avem nimic unul împotriva altuia. Căutăm să ne menținem în relații de bună vecinătate. Nu tănuim nimic unii față de alții; ce știe unul, știu toți. Nu avem gânduri urâte, nici de răzbunare, nici de mărire. Nu dorim altceva decât să instaurăm pacea veșnică pe Pământ. Nervii noștri nu cedează niciodată, suntem invulnerabili. Ne plac adeseori discuțiile libere, mai glumim și noi, suntem „băieți veseli” în anturajul celorlalți din Univers.

Avem legături cu ființe inteligente de pe alte planete. Ne place să colaborăm cu acestea în scopul de a proteja Pământul de invaziile unora din Cosmos. Nu toți vizitatorii noștri sunt pașnici. Unii abia așteaptă ca Pământului să i se distrugă aura divină și atunci ei ar năvăli cu cea mai mare plăcere și sete de a distruge. Noi nu glumim cu astfel de entități, dar trebuie să colaborăm cu cât mai multe.

Însă problema noastră cea mai dureroasă nu o reprezintă ființele de pe alte planete, ci ființele inteligente de pe Pământ. Cu

acestea avem noi de luptat pentru a le transforma ideile despre viață, religie și multe altele. Suntem mulți aici, în Shambala, dar totuși puțini față de misiunea pe care o avem de îndeplinit. Avem misionari pe toate continentele și în toate țările atât în plan subtil, cât și în plan fizic. Dar prea puțini sunt aceia care colaborează cu noi în mod cinstit și dezinteresat. Nu vrem să facem rău nimănui, dar nici nu inoculăm ideile noastre ca pe un vaccin. Oamenii sunt liberi să aleagă între bine și rău. Păcat că se adresează Divinității Supreme mai mult atunci când se află în suferință! De cele mai multe ori, nici rugăciunile nu-i mai ajută - răul este înmagazinat în ei...

- Mesagerii voștri se pot încarna instantaneu printre oameni?

- Mulți dintre cei care ne-au contactat într-un fel sau altul, telepatic sau fizic, au impresia că noi suntem capabili de toate minunile pământului. Și, într-adevăr, este de netăgăduit faptul că putem trece din planul fizic în cel subtil, din subtil în semifizic și din semifizic în grosier (fizic). Dar nu ni se poate pune nouă în spinare orice minune, sau așa-zisă „minune”, ce se întâmplă pe Pământ. Unii pun pe seama noastră atât lucruri bune, cât și rele. Alții se mulțumesc să ne studieze de la distanță, inactivi, așteptând mereu noi dovezi despre existența și activitatea noastră. Noi nu putem, totuși, să ieșim la iveală oricum și oricând. Avem o disciplină de fier aici, în Shambala, pe tărâmul miracolelor, și nu vrem să stricăm totul de dragul publicității. Laboratoarele noastre fac cercetări cu totul și cu totul deosebite față de cele de pe Pământ. Acolo unde este cazul și găsim oameni potriviți pentru recepție, trimitem o parte din realizările noastre mai accesibile minții omenești. Dar, ieșind la iveală oriunde și oricând, ne expunem unor riscuri prea mari pentru a merita acest sacrificiu.

Nu există nicio îndoială în faptul că prezențe ale Shambalei sunt pretutindeni. Astfel, s-au realizat contacte în planul fizic cu diferite persoane de pe Pământ. Oamenii noștri au fost văzuți și auziți în diferite locuri. Ei au reușit să le transmită oamenilor cu bune intenții anumite chestiuni delicate. În afară de aceste contacte

reale, au fost relatate cu diverse ocazii tot felul de prezențe ale noastre, dar acestea au fost mai mult inventate de dragul publicității sau din dorința de a se obține niște sume de bani pentru interviuri, scrieri în ziare, reviste sau cărți. Oricine se poate lăuda că este medium. Acest lucru foarte puțini specialiști îl pot verifica așa cum trebuie. Au mai fost cazuri când s-au scris cărți de către persoane ce au pretins a avea însușiri mediumnice - au câștigat niște bani și atât. Un veritabil clarvăzător nu se dezvăluie oricui și nu-și risipește însușirile în scopuri meschine. El știe că trebuie să-și economisească energia, pentru că altfel și-o pierde sau riscă, din cauza epuizării, să recepteze un spirit grosier care să-l transforme dintr-un clarvăzător înțelept, într-un malefic.

Este foarte riscant să căutăm pretutindeni oameni de-ai Shambalei! Cei prea curioși pot găsi oricând niște impostori care pot să le facă mai mult rău decât bine.

- Există și un Consiliu Suprem care vă ajută în conducerea Shambalei?

- Consiliul Suprem al Shambalei are 12 membri, iar eu sunt al 13-lea. Cei 12 consilieri ai mei au atribuții împărțite pe sectoare de activitate, dar și teritoriale.

Astfel, unul dintre ei se ocupă de spiritele elevate care trebuie să se încarneze. El le ține evidența, are grijă de ele să nu pornească oricum la „lucru”, le caută loc potrivit pentru încarnare, le urmărește evoluția și le ține în frâu după ce s-au încarnat.

Alt membru al Consiliului Suprem se ocupă cu problemele economiei mondiale. Face statistici, culege date în permanență prin „oamenii” săi din subtil, pe care îi trimite în misiuni pretutindeni. Este un fel de activitate de cercetare, prelucrare a datelor și spionaj, dar un spionaj în sens benefic.

Al treilea membru culege date demografice, urmărește evoluția populației din punct de vedere genetic și statistic.

Al patrulea membru se ocupă cu problemele personalității umane și ale evoluției spirituale necesare omenirii.

Al cincilea studiază raportul dintre regnul uman și cel animal: asemănări și deosebiri între oameni și animale, rolul bunei colaborări dintre aceste două categorii de viețuitoare.

Al șaselea vrea să afle totul despre oricine este dispus să colaboreze cu Shambala. Caută oameni potriviți, îi încurajează, îi instruește și îi pune pe rol la momentul convenit.

Al șaptelea este un personaj deosebit de important și original. El se ocupă cu studierea naturii umane, a tuturor problemelor legate de organismul și comportarea omului. Este în același timp medic, sociolog și statistician.

Al optulea membru este omul de artă, cel care încurajează latura estetică a vieții oamenilor. Sub tutela sa se află toți marii scriitori, artiști și cântăreți ai lumii.

Al nouălea este fizicianul nostru. El studiază în permanență relațiile energetice de la nivelul scoarței terestre.

Al zecelea este un etnolog, un lingvist, deci un cercetător neasemuit de cult și de bine informat.

Al unsprezecelea este un „băiat” foarte de treabă, un muzician care a fost cândva celebru, un foarte bun fizician și totodată matematician de forță. Sarcina sa esențială este de a studia rolul frecvențelor sunetelor în viața și comportamentul viețuitoarelor.

Al doisprezecelea este omul politic, statisticianul, demograful, economistul și filosoful perfect. Lui îi trec prin față toate evenimentele politice ale planetei. Le studiază, le interpretează și influențează mersul lucrurilor acolo unde găsește prilejul.

Al treisprezecelea membru sunt eu. M-am citat la urmă, deoarece modestia m-a caracterizat întotdeauna. Mă numesc Ibrahim Benber. Sunt arab la origine, din Arabia Saudită, ținutul Kishkir. Am trăit în planul fizic în secolul 19 și 20. Trecând în planul subtil, am fost luat în Shambala. De atunci, am exercitat aici diferite funcții, până când am fost numit Conducător Suprem al Shambalei în anul 1951. Îmi aflu sediul permanent în Himalaya. Am fost numit în această înaltă funcție de un Consiliu Divin constituit în astral, prezidat de Prezența nemăsurabilă a Domnului Dumnezeu și

a celor 12 membri din Shambala. În prezența noastră, fostul Rege al Lumii mi-a predat Sceptrul de Aur nemuritor.

Am 400 ani de la penultima încarnare. Atunci am trăit în Mesopotamia și am fost un mare înțelept. Apoi m-am născut în Arabia Saudită, unde am fost un tânăr deosebit de capabil în meșteritul oalelor de aramă. Setea de cunoaștere m-a făcut să-mi abandonez satul și meseria, trimițându-mă în lume pentru a găsi sâmburele Adevărului.

- *Membrii Consiliului pot fi înlocuiți?*

- Da, schimbăm membrii Consiliului Suprem când obolesc și doresc să transmită altora știința lor. Ne putem încarna oricând, după voie și necesități. Putem circula nestingheriți pretutindeni, mai ales sub formă de spirite invizibile ochilor profanilor.

Fostul Rege a rămas în Shambala. Este un foarte mare înțelept, venerat de toți, un spirit deosebit, de o cultură vastă, o bunătate fără seamăn și o inteligență magnifică. Este foarte „bătrân”, dar încă nu se poate încarna, pentru că nu s-a găsit o familie potrivită căreia să i se dea o sarcină atât de puternică. În astral stă de 500 ani. Așteptăm cu nerăbdare clipa când se va putea încarna - atunci va aduce mult bine pe Pământ!

Pentru spiritele înalte, 500 ani înseamnă foarte puțin, extrem de puțin. Ei trec foarte repede. Aici, la noi, în astral, timpul se scurge altfel decât la voi, în planul fizic. De la caz la caz, în funcție de momentul potrivit și locul corespunzător, problema încarnării este o ecuație cu „n” variabile. Nimeni nu poate ști exact când sosește momentul prielnic pentru o nouă încarnare. Totul este ca lucrurile să meargă înainte, încarnările să se producă, la fel ca și trecerile în subtil.

- *Sunt utile meditațiile colective la aceeași oră pentru purificarea și protejarea Pământului?*

- Meditați cu fața către Nord pentru focalizarea fasciculelor emise de către voi către rishi-i din Himalaya! Ei captează aceste emisii și retransmit câmpul, purificat de toate nuanțele umbrite, către toate zonele stratului ce înconjoară Pământul. Astfel, ei

impregnează atmosfera terestră cu cuante energetice de înaltă vibrație, care formează o rețea energetică asemănătoare unei cuști protectoare. Deci, așa-zisa „aură” a Pământului este o carcasă energetică aflată în vibrație foarte puternică, având rolul să protejeze Pământul de anumite corpuri sosite inoportun din Cosmos. Păcat însă că prea puțini oameni respectă orarul unor astfel de meditații nobile...

- *Isus Hristos face parte din Shambala?*

- Isus Hristos este Guvernatorul Universului Solar, mâna dreaptă a Domnului Dumnezeu, organ executor al Voinței Divinității Supreme. Nu există dubii asupra rolului Domnului Isus Hristos în guvernarea lumii, a Universului. Dar nu-I putem micșora rolul, atribuțiile și Personalitatea Divină stabilindu-I reședința în Shambala. Shambala este o parte infimă din Univers, mai mică decât un grăunte de aur aflat sub talpa unui elefant de aur.

Isus Hristos poate circula pretutindeni, și în Shambala, și în afara ei. Dar reședința nu I-o cunoaște nimeni, decât Părinții Săi.

- *Există și o Shambala cosmică?*

- Shambala noastră de pe Pământ, de deasupra lui și de sub scoarța lui este o părticică infimă din Shambala Universală.

Cuvântul „Shambala” este sinonim cu „Raiul”. Dacă există rai undeva, atunci acela se află în Shambala. Deci, în toate planurile și la toate nivelurile energetice există și o zonă construită pe baza Luminii Albe Divine, care se numește „Rai” pe românește și „Shambala”, în sanscrită. Pretutindeni în Univers există Întuneric și Lumină ; Întunericul este „Iadul”, iar Lumina este „Raiul”.

- *Ne puteți lămuri enigma Triunghiului Bermudelor?*

- Zona geografică numită „Triunghiul Bermudelor” este cunoscută în lumea spiritelor Shambalei sub numele de „Cleștele de foc al Atlanticului”. Lângă coasta Floridei se află câteva insule din arhipelagul Bahamas, în zona cărora magnetismul terestru este deosebit de intens. Se produc vârtejuri magnetice care au centrul de propagare în adâncul oceanului, ridicându-se sub formă de trombe de apă și aer, ajungând la înălțimi foarte mari deasupra

nivelului oceanului. Uneori apa este liniștită la suprafață, însă influența magnetică din interiorul straturilor de aer este deosebit de puternică. Manifestările hipermagnetice se produc la anumite intervale de timp, la date bine stabilite de către un „Centru de Proiecție a Fenomenelor Magnetice”, existent pe planeta Marte. Astfel, există un tunel permanent de absorbție magnetică din atmosferă către fundul oceanului sau în sens invers, către planeta Marte.

Furtunile magnetice care apar în interiorul apei au ca efect perturbarea funcționării tuturor tipurilor de nave care circulă la suprafața sau în interiorul apei. Astfel, motoarele încetează să mai funcționeze. Navele sunt absorbite în interiorul apei oceanului către o zonă din adâncuri a cărei adâncime nu poate fi măsurată. Mulți s-au întrebat ce se află în această zonă inaccesibilă oricăror nave destinate cercetării fundului oceanului. Datorită acestei zone de protecție naturală a adâncurilor s-a putut realiza în plan subtil o poartă de acces către „Shambala suboceanică”. Accesul din exterior către această intrare nu este posibil decât lumii spirituale a Shambalei. De la această poartă către suprafața apei se poate circula cu orice fel de nave subacvatice adaptate stării magnetice a zonei. Specialiștii din Shambala subacvatică pot trimite către lumea exterioară anumiți emisari, folosind chiar ambarcațiuni ușoare, confecționate astfel încât să nu atragă atenția oamenilor din apropierea zonei respective. Cu aceste ambarcațiuni pot călători, mai ales noaptea, anumite spirite ale Shambalei, semiîncarnate în planul de vibrație eterică (semifizic). Ele fac anumite cercetări la suprafața apei, sau chiar pe uscatul învecinat, iar după ce își termină lucrul, se întorc la fundul oceanului. Agitația magnetică a zonei constituie o „plasă de protecție” a adâncurilor, astfel încât această zonă nu poate fi atacată de nimeni și cu niciun fel de aparate.

Reușim uneori să salvăm echipajele unor nave absorbite în adâncuri. Cei de pe vapoare se înecă și nu-i putem ajuta, dar unele submarine mai solide rezistă absorbției magnetice, astfel încât putem extrage din interiorul lor supraviețuitorii, care de fiecare

dată se află în stare foarte gravă. Șocul magnetic este deosebit de puternic pentru organismul uman, se produce o dereglare a tuturor funcțiilor biologice. Noi, cu specialiștii noștri subterani, putem aduce în simțiri ființele care au trecut prin infernul din ocean. Dacă avem noroc ca aceștia să fie buni specialiști în diverse domenii, atunci zestrea noastră bio-științifică se îmbogățește.

Vreau să afirm un lucru pe care unii îl bănuiesc și anume că Shambala este dotată cu cele mai inteligente spirite benefice care pot exista pe pământ, sub pământ și în vecinătatea scoarței terestre. Spiritele noastre se pot încarna oricând în stare densă, adică cea de oameni, și în stare semidensă, numită „forma eterică”. În subteran avem zone „uscate” și zone „umede”. Cele „uscate” se află sub zonele de uscat ale scoarței pământului, iar cele „umede” sunt cele suboceanice. Nu doresc să vă divulg proiectia geografică a acestor zone, o voi comunica pământenilor atunci când vor merita să afle acest lucru. În subteran, la foarte mare adâncime, inaccesibilă cu mijloacele de forare existente în prezent, avem laboratoare de cercetări, construcții diverse, o populație numeroasă în plan fizic, eteric și spiritual. Cu toții cercetează, perfecționează tot ce poate fi adus la un nivel științific deosebit de înalt. Rezultatele studiilor noastre le transmitem oamenilor care pot să le recepționeze. Ajutăm omenirea în toate domeniile de activitate care sunt îndreptate spre binele planetei...

Anul 1999

CINCI SFATURI DE ACTUALITATE DE LA REGELE LUMII

Oameni buni, iubiți-vă între voi, considerați-vă frați cu toții, purtați-vă unii cu alții ca frații adevărați!

Nu mai huliți de cele Sfinte, nu mai înjurați de Dumnezeu, de biserică, de cruce, de candelă, cristelniță și altele asemănătoare lor! Este ca și cum l-ați mânji pe Dumnezeu cu murdăria răutății voas-

tre. Veți plăti cu grea suferință trupească și sufletească pentru fiecare vorbă murdară pe care o roștiți împotriva Divinului Suprem!

Sunt prea multe fapte imorale pe toate planurile vieții sociale, politice, familiale. Oameni, nu vă mai lăsați copleșiți de răutatea unora dintre voi mânați spre acțiuni reprobabile de forțele întunericii, care încearcă să domine Universul!

Iubirea maternă și cea paternă degenerază pe zi ce trece în simple obligații de familie, care se respectă sau nu. Pentru unii ea a devenit un negoț murdar: „îți dau iubire dacă îmi dai bani și avere”. Nu uitați, oameni buni sau răi, că familia nu trebuie să devină o tarabă!

Războaiele amenință armonia întregului Univers. Pretutindeni, ca și pe Pământ, se înfruntă forțele binelui cu cele ale răului. Oameni ai Terrei, lovind, schilodind, ucigând trupuri și suflete nu veți armoniza viața nicicând! Luptați cu vorbele, cu gândurile și rezultatele vor fi cu mult mai bune decât cele obținute prin forța armelor!

Anul 1999

ANOMALII SPIRITISTE

„Oamenii nu înțeleg bine ce reprezintă și din ce este formată lumea spiritelor. Doresc să le transmit tuturor locuitorilor planetei Pământ că viața lor nu ar avea niciun sens al existenței umane fără cooperarea și protecția lumii ființelor nevăzute ale spațiului cosmic. **Spirit** nu înseamnă neapărat fantoma ce-i apare cuiva, din întâmplare sau creată prin propria voință, ca rezultat al imaginației sale. Spiritul este esența energetică divină, sâmburele de viață care vă animă pe toți, cei cărora Dumnezeu v-a dăruit puterea de a exista. Spiritele există de când a fost creat Universul, adică dintotdeauna. Dacă unii le confundă cu fantomele care îngrozesc oame-

nii uneori, aceasta este o problema care trebuie să fie mult discutată și elucidată de către oamenii cu pregătire în acest domeniu.

Extrem de mulți oameni învață de mici, printr-o educație religioasă închistată în dogme, care nu-i servește nimănui la bine, să hulească orice semn de existență a vieții de după moartea fizică. Acest obicei, nedemn pentru speța umană, le aduce numeroase prejudicii celor care adoptă și păstrează de-a lungul vieții atitudinea de indiferență totală față de ceea ce există în afara orizontului lor vizual, auditiv și palpabil.

De mii de ani, oamenii și-au îngropat morții, i-au incinerat, le-au împrăștiat cenușa, după cum le-a fost obiceiul din străbuni. Dorul de cel plecat în veșnicie le-a ars sufletele celor rămași în viață. Situația este neschimbată și în zilele noastre. Din suferința despărțirii se nasc, adeseori, relații de cooperare sufletească între cel plecat și cel rămas pe Pământ. Majoritatea oamenilor își regretă morții cu decență, în tăcere, pierduți cu gândul în contemplarea amintirilor rămase din viața celui drag. Dar unii, fie din prea multă curiozitate, fie dintr-o înclinație bolnăvicioasă, ajung să trăiască o serie de manifestări, mai mult sau mai puțin imaginare, crezând cu toată convingerea că răposatul s-a ridicat din groapă. Oameni buni, durerea voastră nemărginită poate să atragă spre voi o mulțime de locuitori ai astralului care nu au niciun pic de inteligență! Aceștia se comportă dezechilibrat, comit fapte inexplicabile din punct de vedere logic, ba mai rău chiar, pot deveni agresivi dacă li se dă prea multă atenție.

Doresc să le atrag atenția tuturor locuitorilor de pe Pământ că, fără colaborarea sinceră, corectă cu noi, cei din lumea de dincolo de mormânt, viața lor nu ar avea niciun sens. Noi vă supraveghem permanent, scumpii noștri pământeni, vă protejăm gândurile, ființa în tot ansamblul ei. Vă oferim idei valoroase, inspirația spre a crea lucruri deosebite, îndemnul permanent spre fapte nobile, generatoare de pace și armonie. Dacă pe planeta Pământ pacea deplină nu a existat niciodată, vina nu ne aparține nouă, spiritelor înalte din lumea dumnezeiască. Dintotdeauna oamenii au fost influențați de

cele rele, care tot din firea lor imperfectă rezultă. În plus, neputința de a respinge influența ființelor primitive ale astralului le-a provocat îndelungi suferințe, umbrindu-le fericirea și norocul.”

24 ianuarie 2009

MESAJ DIN ASTRAL

„Românii mei, dragii mei!

Vă vorbesc astăzi, când mi s-a dat posibilitatea de exprimare directă către voi. Vă urmăresc viața, evoluția și involuția pe toate planurile. Dar mă încumet să vă atrag atenția, spre binele vostru, asupra unor greșeli fatale pe care le comiteți zi de zi, ceas de ceas, clipă de clipă. Aveți mult de suferit în urma dictaturii ce a durat zeci de ani. Acum sunteți liberi, dar numai în gânduri și la vorbă. Condiția traiului vostru zilnic este precară. Încă nu știți a trăi după noile tipare. Mai aveți ceva timp la dispoziție până când cei din Apus vă vor accepta în mijlocul lor. Atunci vă va fi și mai greu, pentru că presiunile civilizației occidentale vă vor obliga să alegeți între munca reală și cea disimulată. Încă mai trăiți cu impresia că bunul tuturor este al fiecăruia. Nu mai este așa, dragii mei! Datoria fiecărui pământean este aceea de a trăi pe propria răspundere pentru faptele și gândurile sale. Așteptând mereu să renască vechea dependență de bunul comun, nu faceți altceva decât să deveniți mai săraci decât sunteți acum.

Aceia dintre voi care au strâns ceva bunuri lumești tremură pentru păstrarea lor, având motive diverse. Unii au fost cinstiți în strădania de acumulare a averilor, alții nu. Iată decurgând de aici o mulțime de situații fericite sau nenorocite.

Ce aveți de făcut pe viitor, dragii mei? Bunul Dumnezeu v-a dat viață, inteligență, putere de muncă și libertate în cuget. V-ați gândit cu toții cât de eficient le folosiți pe toate? V-ați pus la încercare toată imaginația, toată inițiativa creatoare hărăzită de Tatăl

Suprem pentru a vă ridica traiul pe un nivel mai civilizată? De ce vă limitați la a-i invidia pe unii, la a-i urî pe alții, văzând că pot realiza adevărate minuni? Nu bârfind, nu colportând, nu spionând în dreapta și în stânga vă puneți în valoare toată zestrea naturală a ființei umane! Gândiți-vă bine, scumpii mei, dacă am sau nu dreptate în ceea ce v-am transmis acum!”

1 februarie 2006

DESPRE CUTREMURUL DIN ROMÂNIA

Cu toate că în ultima viața umană a fost irakian, **IBRAHIM** îi iubește pe români și îi ajută, prin intermediul meu, să înțeleagă mai bine situația din țara aceasta. În lumea spiritelor înalte nu există ură de clasă, nici xenofobie și nici intoleranță față de ființele aflate în suferință.

„Dragii mei români,

Mă adresez vouă fiind chemat să vă lămuresc într-o situație grea pentru voi, aceea a așteptării înfrigurate a unui nou cutremur devastator pentru țara voastră. Noi, înțelepții lumii nevăzute, ne sfătuim adeseori atunci când vedem apropierea unor catastrofe pe Pământ. Din nefericire pentru pământeni, dezastrele au loc zilnic, fără încetare, pe toată suprafața terestră. Oricât s-ar strădui oamenii superdotați să creeze dispozitive menite a preveni apariția catastrofelor, nu vor reuși niciodată să își atingă scopul. Natura este un atribut al Universului, iar forțele atotputernice ale acestuia nu vor fi stăpânite niciodată de ființele care viețuiesc pe diverse planete.

Ce puteți face voi, românii mei dragi? Ceea ce fac toate popoarele de pe această planetă minunată: să trăiți mai departe, așa cum puteți și vă pricepeți, fără să vă mai gândiți la moarte ca la un eveniment catastrofal. Țara voastră este ocolită de marile cutremure perioade îndelungate de timp. Atunci când au apărut, cunoașteți ce s-a întâmplat. Vă este greu să vă reamintiți victimele

acelor cutremure care v-au zguduit țara... Un mare cutremur, devastator pentru unele zone ale țării voastre nu se va produce mai devreme de 10 ani. Vor fi altele mai mici, care vă vor deranja, bineînțeles, dar cred că știți foarte bine ce aveți de făcut în asemenea situații.

Doresc să mai insist asupra unui aspect delicat:

- dacă oamenii cheamă ploaia cu disperare, ea va veni;
- dacă oamenii își cheamă moartea, ea va veni mai devreme;
- dacă unii vor râde de cei bolnavi, se vor îmbolnăvi și ei;
- iar dacă oamenii cheamă cutremurul cu toată convingerea lor, acesta va renunța la alt teritoriu și le va face pe plac, venind asupra lor.

Vreau să vă spun că toate aceste chemări ale cutremurelor, prea dese în ultimii ani, pot să declanșeze acele forțe și energii naturale care vă vor devasta țara. Să luați aminte, dragi români, la aceste cuvinte ale mele, fără să râdeți de ele, fără să le puneți la îndoială și fără să vă simțiți cei mai puternici oameni din lume!

Îmi recunosc afirmațiile de mai sus și mă consider capabil de a îndruma omenirea spre fapte bune.

IBRAHIM”

3 aprilie 2009

PERSONALITĂȚI DIN ROMÂNIA

INTERVIU CU SPIRITUL LUI MIRCEA ELIADE

- Mă bucur că un om de pe Pământ reușește să-mi vorbească. Nu am prea avut ocazii de acest fel de când am ajuns aici. Am fost trimis la „întuneric” și „pus la mucegăire”.

- *Ne vom strădui să vă scoatem la „lumină”... Domnule Mircea Eliade, în ce plan spiritual vă găsiți?*

- Mă găsesc în planul vedic, acolo unde spiritele cele mai luminate și mai inteligente aspiră la nemurire, adică spre apropierea de Bunul Dumnezeu.

- *Ați renunțat la o viață de yoghin în favoarea celei de erudit. Nu regretați alegerea?*

- Nu regret, alegerea am făcut-o de bunăvoie, deliberând doar cu spiritul și conștiința mea.

- *Considerați că yoga v-ar fi adus fericirea?*

- Yoga a fost un început al vieții mele spirituale. M-a deschis către lume, către universul infinit, mi-a demonstrat prin farmecul și tăria sa spirituală că lumea poate fi văzută și într-un mod aparte. Orice om, dacă se străduiește puțin, poate deveni mai permeabil pentru energia cosmică. De aceea nu regret practicile mele yoghine din tinerețe. Ele m-au ajutat să devin un cvasi-ascet, un om cu o forță morală deosebită, deschis spre știință, spre Univers și dotat cu o deosebit de pură credință în Dumnezeul nostru Cel Atotputernic.

- *Ce considerați dumneavoastră că este religia?*

- Definirea religiei este o acțiune de gândire complexă care trebuie să fie foarte bine argumentată. În accepția mea, religia este o creație a omului destinată oamenilor pentru a-i ajuta să se apropie

de Universul numit „Voința Divină” folosindu-se de posibilitățile oferite vieții de pe Pământ.

- *Vă mai ocupați cu studiul religiilor?*

- Acum eu Îl ajut pe Guvernatorul sistemului solar, care este Isus Hristos, să mențină echilibrul energetic în această zonă a Universului. Am rolul sfânt de a cerceta cauzele și efectele, benefice sau monstruoase, ale luptei dintre forțele răului și forțele binelui. Noi, cei de aici, considerăm că forțele binelui Îl slujesc pe Dumnezeu, iar cele ale răului îl slujesc pe Satan.

Am marea cinste de a-mi pune în valoare cultura și experiența adunate zi de zi în ultima mea viață. Deoarece am fost un erudit și un mare cunoscător al istoriei religiilor existente pe Pământ, acum pot să-l consiliesc pe Domnul Isus Hristos ori de câte ori trebuie să clarifice sau să decidă în privința nepotolitei lupte dintre spiritele noastre, cele bune, și forțele răului, acumulate în spiritele lumii întunericului.

- *Aveți mulți admiratori ai operei dumneavoastră științifice și literare. Aveți ceva de corectat acum? Ce-i îndemnați pe oameni să citească?*

- Îi sfătuiesc pe toți pământeni să ia cunoștință de opera mea literară și științifică. Tot ce am scris, cuvânt cu cuvânt, mi-a luat din putere, mi-a scurtat viața și nopțile, dându-mi în permanență dorința ca fiecare om să poată gusta din înțelepciunea mea.

- *Ce le transmiteți românilor de azi?*

- Români de azi trec prin momentele grele ale luptei dintre binele ce trebuie să învingă și răul care s-a întronat de foarte mulți ani în minunata noastră țară. Ce să le spun românilor mai mult decât să aibă puterea de a lupta pentru viață și pentru adevăr, așa cum am făcut-o eu atunci când m-am numit „omul Mircea Eliade”!

- *Ce părere aveți despre practicarea yogăi de către occidentali?*

- Dragii mei pământeni, așa cum v-am mai spus, sistemul yoga este o minune, o creație a omului îndrumată de Voința Divină și de Forța Naturii. Yoga este un sistem complex de acțiune a omului

asupra propriei sale ființe. Yoga înseamnă învingerea neputinței și a răului din oameni. Yoga înseamnă victoria Omului asupra naturii și victoria Naturii asupra omului. Le recomand practicarea yogăi numai celor care se simt în stare să lupte cu natura din interiorul lor și celor care se pot împrieteni cu Natura din afara lor. Nu le recomand yoga acelor oameni care nu-și pot învinge pornirile sălbatice, poftele nesățioase, gândurile egoiste, faptele necontrolate și necredința în Dumnezeu.

- *Cum se va manifesta Venirea Mântuitorului?*

- Aceasta se va face în jurul anului 2000, la sfârșitul celui de-al doilea mileniu și începutul celui de-al treilea. Nu se prevede o dată exactă, pentru că fenomenul începe cu puțin timp înaintea sfârșitului de mileniu și nu știm exact cât va dura după începutul celui de-al treilea mileniu.

Venirea Mântuitorului nu se va face brusc, nu va fi o apariție instantanee. Încă de pe acum Domnul pregătește pe Pământ pe acei oameni care Îl vor primi pe Mântuitor așa cum se cuvine și Îl vor proteja pentru ca El să reziste printre credincioși și necredincioși. El va veni sub formă de spirit, va sfătui oamenii și îi va călăuzi spre purificarea gândurilor și faptelor acestora.

- *Considerați creștinismul ca fiind cea mai înaltă religie?*

- Nu pot să fiu atât de absurd. Fiecare religie își are meritele sale. Fiecare popor este liber să-și aleagă religia pe care o dorește și pe care o merită. Fiecare om are Îngăduința Divină de a practica religia care îl satisface. Nu este o crimă să treci de la o religie la alta, important este să crezi în Dumnezeu, indiferent pe ce limbă Îl chemi.

- *Noi, ca buni creștini, trebuie să căutăm să-i convertim pe cei de alte religii la religia creștină?*

- Este o absurditate să credem că numai noi, creștinii, putem face ordine pe Pământ. Este admirabilă strădania unor misionari de a răspândi creștinismul pe diverse continente. Aceeași acțiune o fac și buddhiștii, și musulmanii, și mulți alții. Deci, acțiunea creștinilor nu este unică. Nu puteți împiedica diversele religii să-și

ocupe locurile dorite în sufletele oamenilor. Lăsați totul așa cum este! Oamenii decid cum și în cine vor să creadă.

- *Considerați religia mozaică drept un „creștinism ratat”?*

- Și aici este o problemă mare. Vorbeam mai sus că fiecare religie își are părțile ei bune. Afirm acum că fiecare religie își are și lipsurile ei. Dar toate religiile de pe Pământ, așezate una lângă alta, formează un ansamblu compact spiritual care prin forța sa unică aspiră spre Dumnezeu. Deci nu este cazul să incriminăm o religie sau alta. Dacă un om greșește, chiar și în numele religiei sale, el va plăti odată pentru ceea ce a făcut.

- *Ce opinie aveți despre fundamentalismul musulman?*

- Fanatismul religios islamic este o consecință a setei de putere a conducătorilor islamici. Această manifestare nu are nimic în comun cu adevărata credință în Dumnezeu. Oamenii simpli I se închină lui Allah, văzând în Acesta pe Dumnezeul lor Atotputernic. Dar de la acești oameni și până la ambițiile politice ale maimarilor Islamului este o cale lungă, presărată cu cadavre, cu monstruoziități, cu crime absurde și cu bani azvârliți în toate direcțiile. Iată la ce se poate ajunge prin denaturarea unor credințe religioase și încercarea de a folosi religia pentru rezolvarea unor interese meschine.

- *Dacă nu v-ați fi născut în religia creștină, în ce altă religie ați fi preferat să vă nașteți?*

- Iată o întrebare care valorează milioane de dolari!... Dacă un spirit în preajma încarnării și-ar putea decide și botezul, atunci ar fi mult mai multă ordine pe Pământ. Dar noi una visăm aici, în eter, și alta fac viitorii noștri părinți pe Pământ. Degeaba îmi doresc eu acum să fiu buddhist sau musulman în viitoarea viață. Depinde ce factori vor interveni atunci când eu mă voi naște dintr-o femeie pământeană. Dumnezeu le lasă oamenilor libertatea de mișcare, libertatea de acțiune, libertatea de gândire, le dă puterea de discernământ. Odată ce un spirit a acceptat încarnarea, el este pregătit pentru a înfrunta toate dificultățile vieții de pe Pământ. El știe că nu va trăi ca în eter. Va avea multe de îndurat, dar știe că fiecare

suferință ce o va suporta pe Pământ îi va acutiza vibrațiile și îl va ajuta să evolueze.

- *Domnule Mircea Eliade, de ce nu ați putut renunța la purtarea ochelarilor, deși cunoșteți niște tehnici deosebite?*

- La întrebarea aceasta este foarte greu de răspuns... Din neputința mea fizică a ieșit o super-putere intelectuală și spirituală. Miopia mea s-a datorat unei deficiențe energetice la nivelul ochiului, pe care am avut-o de mic copil. Nu am reușit să-mi vindec miopia cu niciun fel de metode. Dacă aș fi avut o meserie mai puțin obositoare pentru ochi, poate că aș fi reușit să mă tratez cum se cuvine. Dar eu, care am scris zi și noapte și am citit tot așa, nu am reușit să scap de această infirmitate, care mi-a dat dureri de cap și stări de indispoziție o viață întreagă.

- *Ca practicant yoghin, ați considerat necesar să fumați și să consumați cafele?*

- Și aici este o problemă. Vorbeam mai înainte despre neputința mea fizică în anumite privințe. Munca mea intelectuală solicitându-mă peste măsură, uneori peste puterile fizice, am fost nevoit să folosesc stimulente, tonice, printre care tutunul și cafeaua. Știam că sunt dăunătoare sănătății într-o oarecare măsură, dar de-a lungul întregii mele vieți am considerat că este mult mai importantă opera mea științifică și literară decât starea sănătății mele.

- *Ce puteri paranormale ați avut în timpul ultimei dvs. vieți?*

- Am fost telepativ auditiv, am fost clarvăzător, am avut intuiția puternic dezvoltată, câmpul energetic foarte puternic și magnetizant pentru cei din jurul meu. Am putut discuta telepativ cu îndrumătorii mei spirituali din India. Am întreținut o colaborare prietenească prin telepatie cu reprezentanți ai religiilor de pe toate continentele. Mai adaug memoria mea ieșită din comun și capacitatea de a acumula informații în cantități imense din tinerețe și până la sfârșitul zilelor. Nu mi-am pierdut memoria decât prin moarte.

- *Vă mai amintiți informațiile acumulate în timpul vieții?*

- Noi, spiritele, pe măsură ce trece timpul, uităm mult din ceea ce am știut în vremea fostelor încarnări. De aceea, înmagazinăm în Memoria Universală tot ceea ce ne amintim; dar ceea ce uităm, se pierde...

- *Cine l-a asasinat și din ce motiv pe Ioan Petru Culianu, colaboratorul dumneavoastră de suflet?*

- Cu Ioan Petru Culianu este o poveste întreagă, foarte tristă și foarte adevărată, pur omenească. Din păcătoșenia oamenilor a rezultat un individ ce i-a răzburat pe toți aceia care se temeau de opera științifică a lui Ioan Petru Culianu. El a fost discipolul meu cel mai iubit. L-am adorat ca și cum mi-ar fi fost copil. Era de o inteligență rară și de o finețe sufletească ieșită din comun. Mi-a fost devotat ca un adevărat fiu. L-am ajutat financiar și științific, atât cât mi-a stat în puteri. Aș fi vrut ca el să-mi continue opera literară și științifică și să spună oamenilor ceea ce eu nu aș mai fi avut timp și putere să spun. Îmi presimțeam sfârșitul. Am făcut eforturi supraomenești pentru a-l putea instrui cu ceea ce urma să extindă el.

Ne-am făcut amândoi foarte mulți dușmani printre fundamentaliști. În filosofia noastră inter-religioasă am ridicat credința la nivelul purității supreme. I-am supărat pe unii farisei care și-au făcut din credință un scop în sine, adică au urmărit cu totul alte interese decât ceea ce se cheamă înălțarea spiritului către Dumnezeu. Pentru curajul nostru, el a plătit cu viața. Unora nu le convine să afle adevărul despre apucăturile neomenești pe care le au.

- *Unde se află și ce face acum spiritul lui Culianu?*

- Spiritul lui Culianu este foarte bine acum, o duce minunat, se perfecționează. Este fratele meu în planul vedic. Mă ajută în lucrările mele și are, totodată, treburile lui specifice, adică are datoria de a lega spiritele, înfrățindu-le câte două sau câte trei atunci când există disponibilități. Tot el le sfătuiește cum să se comporte și spre ce să năzuiască pentru a obține evoluția mult visată.

- *Unde se află „planul vedic” și ce caracteristici are?*

- În această privință explicațiile ar trebui să fie deosebit de amănunțite și strict secrete, dar pentru că vreți să instruiți oamenii cu ajutorul meu, vă voi spune în mod sumar ceea ce consider că pot mărturisi în această privință.

Planul vedic este cel de-al șaptelea plan, paralel cu celelalte, pe care unii le cunosc. Nu intru în amănunte, dar pot spune că aici toate spiritele au aceeași culoare, un alb-argintiu cu nuanțe de roz-pal, sunt extrem de fine, fiind înconjurate de o materie eterică invizibilă. Aceste spirite nu pot fi văzute de spiritele din planurile inferioare acestuia. Ele nu se văd nici unele pe altele, dar se percep prin vibrațiile specifice fiecăruia. Pot fi văzute doar de Spiritele Supreme care înconjoară planul al optulea, cel al Absolutului Divin, protejându-L pe Cel căruia Îi spunem Dumnezeu, și realizând transmisiile energetice între acest Absolut și planurile inferioare.

- *Unii oameni neagă existența lui Dumnezeu pe motiv că nu L-a văzut nimeni. Dumnezeu este invizibil chiar și spiritelor foarte înalte?*

- Dumnezeu este invizibil pentru toată lumea. El este Cauza primordială a Universului în care trăim. Există și alte Universuri care își au Conducătorii lor Supremi. Pe Dumnezeu Îl simțim cu toții, nu este necesar să-L vedem. Dumnezeu este Cauza, Puterea, Voința și Dorința noastră, a tuturor, de mai bine.

- *Pentru a fi moral este obligatoriu să crezi în Dumnezeu?*

- Poți să fii moral chiar având convingeri ateiste. Și poți să fii moral, sau amoral, pretinzându-te a fi religios. Dar a discuta despre morală este un lucru complicat și necesită mult timp.

- *V-ați reîntâlnit cu spiritul lui Maitreyi după moarte?*

- Iată o întrebare dureroasă care mă frige și acum, când mi-am pierdut învelișul de carne, deci și bucățița de inimă ce m-a durut o viață întreagă până în clipa morții pământene. „Episodul Maitreyi” a fost pentru mine o vrajă care m-a cuprins instantaneu și m-a pătruns ca o otrăvă persistentă până la sfârșitul zilelor mele. A fost un semn divin care m-a făcut să înțeleg că locul meu nu era acolo,

în India, că menirea mea nu a fost să rămân în acele ținuturi, că religia mea nu trebuia să fie schimbată. Am înțeles la timp aceste lucruri și m-am retras nelăsând urme dureroase, așa cum am îndrăznit să scriu în cartea ce-i poartă numele. Am regretat o viață întreagă pentru că am întinat-o cu imaginația mea prea încinsă. Am evitat să-i cer iertare pentru ceea ce am scris despre ea, considerând că acest gest ar fi compromis-o și mai mult. Am lăsat ca lucrurile să meargă de la sine, fiecare urmându-și destinul care i-a fost rezervat. Ne-am reîntâlnit în planul vedic. Ea este aici, lângă mine, tot timpul. Suntem frați întru credința în Domnul Dumnezeu. Altă legătură de rudenie nu există între noi.

- *Ați fost chemat vreodată la o ședință de spiritism?*

- Da, am fost chemat de nenumărate ori, mai ales de către mediumii din Occident. În America, spiritismul face parte nelipsită din hobby-urile oamenilor. Ei cred cu toată tăria în lumea în care mă aflu acum și știu să folosească într-un mod înțelept informațiile pe care le primesc de la spirite.

- *Ce întrebare nu v-ar conveni să vi se pună?*

- Este o întrebare subtilă. Un spirit înalt ca al meu ar trebui să răspundă la tot ce i se cere, dar cum avem și noi secretele noastre care nu trebuie să ajungă la urechile oricui, vă pot răspunde cu toată sinceritatea că nu mi-ar face plăcere să mi se pună următoarea întrebare: „Domnule Mircea Eliade, când vă veți reîntoarce pe Pământ și ce meserie ați dori să învățați?” Și nu mai mi-ar conveni să fiu întrebat: „Domnule Eliade, de ce nu v-ați căsătorit cu Maitreyi?”.

Anul 1995

INTERVIU CU SPIRITUL LUI IOAN PETRU CULIANU

- Doamnă Ioan Petru Culianu, care au fost circumstanțele morții dumneavoastră?

- Doamnă, eu am murit fulgerător, împușcat în gât și în urechi. Regret că nu am avut timp să-mi desăvârșesc opera științifică și spirituală! Doamnă dragă, atâta cât am lăsat urmașilor este bine creat, din suflet, rodul strădaniilor mele de nopți întregi, urmarea convorbirilor mele îndelungate și sincere cu maestrul meu de bază, bunul și minunatul Mircea Eliade. Îi voi rămâne recunoscător întotdeauna. Suntem și acum unul lângă altul, ne străduim întru refacerea Universului din punctul de vedere al moralității universale, al interconexiunilor veșnice care influențează și desăvârșesc aspectele energetice esențiale în cadrul eternității vieții din spațiul nelimitat al existențialității umane și non-umane.

- Cu ce vă ocupați acolo unde vă aflați?

- Sunt șef principal în cadrul coordonării aspectului energetic existențial prezent în galaxia noastră. În această calitate, mă aflu în subordinea directă a Domnului Isus Hristos, care este Guvernatorul Suprem al sistemului nostru solar.

- Ce atribuții aveți corespunzător acestei funcții?

- Am misiunea principală de a veghea asupra bunului mers al transformărilor energetice karmice și ne-karmice în universul nostru. Veghez în permanență asupra legăturilor necesar-valabile între ființele ce conviețuiesc în acest univers. Am rolul de a intercondiționa viețile sortite a fi împreună, astfel încât încarnările și reîncarnările să se petreacă în mod corespunzător necesităților și proiectelor universal-existențiale.

Îmi revine misiunea de cinste din partea Domnului Isus Hristos de a spiritualiza toate ființele din planele subtile existențiale din univers. Trebuie să veghez la respectarea normelor și legilor comportamentale ale ființelor din planele subtile. Astfel, toate ființele

supuse nouă trebuie să-și îndeplinească programele încarnabile și reîncarnabile, pentru ca ele să se încadreze permanent și pretutindeni în linia generală trasată de Puterea Divină Tutelară.

Am rolul de a circumscrie ideile de bună conviețuire între spiritele ce aparțin aceluiași nivele energetice, astfel încât să nu ia naștere manifestări conflictuale, fapte ce nu ar corespunde normelor morale existente în acele spații.

Trebuie să mă ocup permanent de legăturile necesare între domeniul spiritual și domeniul existențial uman, legături încă insuficiente între ființele din planele subtile energetice și cele din planul fizic. Împreună cu alți înțelepți de categoria mea, îmi îndeplinesc misiunea ultraonorabilă prin care facilitez manifestările semnelor de existență ale spiritelor ce pot fi percepute de ființele umane.

Am de asemenea misiunea de a supraveghea legăturile inter-spațiale dintre ființele dotate cu inteligență aflate în universul nostru și ființele inteligente din alte universuri.

- *Dați-ne câteva exemple mai concrete ale activității dumneavoastră!*

- Exemplele sunt nenumărate. Mai pe înțelesul dumneavoastră vă dau câteva.

Am grijă de spiritele din același plan subtil, le controlez comportamentul, le reglez reacțiile și le moderez eventualele conflicte.

Controlez legăturile energetice între spiritele universului nostru și spiritele care dau semne de viață în alte universuri.

Urmăresc buna desfășurare a întâlnirilor dintre persoane extra-terestre și cele de pe Pământ. Am obligația de a-L anunța pe Guvernatorul sistemului nostru solar asupra abaterilor de etică comportamentală ale oamenilor față de ființele inteligente venite de pe alte planete sau din alte universuri. Doresc să anunț oamenii că un plus de prudență le este foarte necesar, spre binele lor, atunci când se manifestă față de ființele ajunse accidental sau intenționat pe scoarța terestră! Au fost cazuri de violențe, mutilări și asasinat comise de oameni asupra unor astfel de ființe. O anumită lege

creștină, sau aparținătoare oricărei religii, îl învață pe om să aibă o comportare demnă și civilizată față de un musafir onorabil, dar ceea ce s-a întâmplat în multe locuri depășește limitele bunului-simț. Numeroși reprezentanți ai spațiului universal ajunși pe Pământ au fost masacrați, schingiuiți, sechestrați sau distruși din ignoranța unor ființe cu chip omenesc care, abuzând de anumite funcții înalte sau arogându-și anumite drepturi în calitate de ființe sălbatice și izolate, au comis acte condamnabile asupra vizitatorilor extraterestri. Toate acestea au fost semnalate pe planetele respective și au fost înscrise în „Cartea Neagră a Judecății de Apoi asupra Pământului”. Tot ce se face rău pe Pământ se plătește acum sau în viitor. Oamenii să înțeleagă foarte bine că nimic din ce fac spre răul lor sau al altora nu rămâne nesancționat. Totul vine înapoi și lovește fără cruțare.

Oameni ai Pământului, liniștiți-vă, îmbunați-vă, treziți-vă spre credința adevărată, căci veți plăti și voi, și urmașii voștri pentru tot ceea ce faceți împotriva altora! Fiți mai înțelepți, dragii mei, și nu vă mai lăsați conduși de unele puteri răuvoitoare care vor să distrugă omenirea! Forțele iadului sunt nenumărate, nelimitate în intensitate și mult răspândite în jurul Pământului. Încercați, oameni buni pământeni, să deveniți mai înțelepți, căutați să înțelegeți mai bine ce se întâmplă în jurul vostru, nu numai la suprafața Pământului, dar și mai sus, mult mai sus, sau chiar mai jos, foarte jos, în subteran!

Doresc să vă mai transmit încă un lucru foarte important și grav. Aveți mare grijă, dragii mei români, cum vă comportați în special față de vecinii voștri de peste graniță! Căutați să rezistați ispitelor de a vă angrena în jocurile războinice periculoase din alte părți! Căutați să fiți o țară de echilibru în zona Balcanilor, este foarte necesar acest echilibru! În felul acesta, aduceți o fărâmă de liniște într-un teritoriu exploziv și frământat de interese meschine, ce nu au nimic comun cu bunătatea și claritatea inteligenței ome-nești.

- *Au existat și agresări ale oamenilor din partea vizitatorilor extraterestri?*

- Au existat numeroase agresări din partea extraterestrilor împotriva pământenilor. Astfel, aterizând în zone populate, s-au protejat prin fascicule laser cu biocâmpuri ucigătoare, cu instrumente prin care pompau gaze ilariante. Au folosit cuțite cu bioenergie, care au lăsat arsuri pe trupurile oamenilor. Gazele ilariante au provocat crize de excitație sexuală victimelor cu care vroiau să facă experimente, mai ales în interiorul navelor. Au răpit femei, bărbați și copii din diverse zone ale Pământului. Acesta ar fi un mod de a explica disparițiile frecvente de pe scoarța terestră a unor ființe civilizate sau chiar necivilizate. Au răpit animale de toate speciile, vietăți diverse, cu scopul de a le studia și aclimatiza pe alte planete. Există ființe în univers dotate cu inteligență deosebită, mult superioară celei cu care sunt înzestrați oamenii. Sunt mari specialiști în transplanturi de organe. În ultima vreme, experimentează formarea unor specii noi, înrudite genetic cu oamenii de pe Terra sau cu ființe de pe alte planete din diverse sisteme galactice.

Spuneam că au dispărut foarte mulți oameni de pe Terra în mod inexplicabil. În afară de faptul că au aterizat cu navele în zone populate, unii extraterestri au rămas pe sol, dar în zone deșertice sau muntoase izolate, sau în jungla tropicală. Cei coborâți pe Terra s-au putut ascunde foarte bine în anumite module desprinse din nave, după ce navele au decolat și s-au pierdut în zare. Bine camuflați în casele lor originale, având la dispoziție aparatura necesară, au răpit oameni de ambele sexe și de toate vârstele, făcând cu ei experimente de genul celor menționate mai sus și multe altele, pe care nici eu nu le mai bănuiesc. Au o fantezie uluitoare. Gândirea lor o depășește cu mult pe a noastră și curiozitatea, pe care noi o numim științifică, face parte din comportamentul lor zilnic. Au aparatură sofisticată pentru tot felul de cercetări. Au implantat în uterul femeilor diverse particule seminale, luate fie de la ei, fie de la alte specii umanoide. În ultima vreme am observat că vor să

împerecheze umanoizii cu diverse tipuri de animale, pentru a le obliga pe acestea să evolueze genetic.

N-ar fi exclusă apariția unor virusuri și bacterii suspecte și necunoscute pe Terra, din cauza experimentelor din navele extraterestre. Există în spațiul cosmic miliarde de categorii de bacterii, virusuri și alți purtători de boală, diferiți de cei existenți pe Terra. Oricând pot fi aduși pe scoarța terestră.

- *Există colaborări ale unor guverne pământene cu extraterestrii?*

- Oho, bineînțeles! Există câteva țări de pe Terra care colaborează cu anumite categorii de extrapământeni, chiar extragalactici. Țara cu cel mai mare arsenal, cu aparatura cea mai bine adaptată la colaborarea mai sus menționată este Statele Unite ale Americii. S-a instaurat aici o tradiție a colaborărilor extragalactice. Armata Statelor Unite este dotată cu tot ce trebuie pentru depistarea prin radar a oricărei nave, oricât de mică ce s-ar apropia de Pământ. Dacă aterizează sau amerizează, este imediat încercuită. Astfel de treburi se țin secrete. Omenirea trebuie să trăiască în neștiință pentru a fi relativ liniștită. Altfel, fiecare pământean și-ar studia semenii cu prea mare atenție. Oamenii trebuie să trăiască în ignoranță pentru a se putea menține echilibrul psiho-sociologic între diversele națiuni și categorii umane.

- *Cum puteți descrie vizitatorii extraterestri?*

- Vizitatorii „noștri” extraterestri, mă refer la gazdele de pe Terra, sunt de mai multe categorii, în funcție de tipul planetei de pe care provin. O categorie o formează cei asemănători pământenilor, cu mici diferențe ale structurii fizice și mentale. Aceștia sunt cei mai curajoși în relațiile cu oamenii, riscându-și viața la fiecare încercare de contact fizic cu aceștia. Ei provin de pe planetele cele mai apropiate Pământului, atât din galaxia noastră, cât și din cele învecinate. Multe planete nici nu sunt cunoscute de oameni, poate doar bănuite. Oricum, o planetă cunoscută și ușor cercetată de pământeni este Venus.

Trebuie să menționez că, din motive de securitate împotriva curiozității și a eventualelor atacuri ale pământenilor, ființele extraterestre sălășluiesc în zonele invizibile pentru pământeni. Nu mică a fost mirarea selenauților când au găsit pe Lună module, grote amenajate și resturi ale unor aparate de zbor. Dacă ar fi survolat partea invizibilă a Lunii, ar fi avut surprize nenumărate și cine știe dacă s-ar mai fi întors pe Terra. Pe Venus, Jupiter, Neptun, Mercur situația este aceeași. Un lucru trebuie să înțeleagă pământenii: că aspectul fizic și modul de viață al acestor ființe inteligente este adaptat structurii solului și atmosferei de pe planeta respectivă. Ei au mijloace de protecție împotriva furtunilor magnetice, împotriva gazelor și prafurilor care sunt ucigătoare pentru noi.

- *Spiritele sunt asemănătoare în tot universul? Cum ierarhizați spiritele?*

- Trecând în lumea spiritelor, ne liniștim puțin, ea este mai puțin tulburătoare decât lumea ființelor extrapământene, dar tot atât de periculoasă, chiar dacă este invizibilă majorității oamenilor. În accepția mea, lumea spiritelor este foarte minuțios ierarhizată, clasificarea este nesfârșită, dar aș putea să vă dau câteva categorii inteligibile minții umane.

După o primă clasificare din punct de vedere etic, spiritele pot fi grupate în două mari categorii: a) spiritele deschise la culoare; b) spiritele de culoare închisă, opuse primelor. Cele din prima categorie se clasifică în nenumărate tipuri și specii, începând cu cea mai fină culoare deschisă, adică albul-argintiu invizibil, și până la cea mai deschisă culoare gri-argintiu, în trepte de degradé.

Dacă griul își pierde luciul, pe măsură ce culorile devin tot mai închise, spiritele devin din ce în ce mai rele. Spiritul de culoare neagră mată, fără luciul îi aparține lui Satan. Spiritele de culori din ce în ce mai deschise, până la cenușiu fără luciul, îi aparțin lui Lucifer, Fiul cel mai puternic al lui Satan. El este Cel ce stăpânește planeta Pământ și guvernează tot răul existent pe Terra. Fiind spirite puternice, se pot încarna oricând și oriunde este rost de făcut

câte un rău mai mic sau mai mare. În luptă cu acestea, dar o luptă pașnică, se află spiritele de culoare mai deschisă.

Cele care se apropie de culoarea cenușie sunt cele mai ușor influențabile, mai ales la rău, dar rezistă în general datorită ajutorului spiritelor de culoare deschisă, care le supraveghează tot timpul. Așa-zisele spirite „albe” sunt deosebit de evolute, prin aceasta înțelegând apropierea lor de Voința Divinității Supreme. Ele sunt supuse Consiliului Superior Celest și execută dispozițiile acestuia, având drept obiectiv principal salvarea omenirii din ghearele lui Satan.

- *Cine a creat spiritele albe și pe cele negre?*

- Această divizare s-a produs în vremuri imemorabile, a fost o diviziune naturală a energiei universale. Atunci când universul s-a divizat în parte densă și părți mai puțin dense, a fost necesară și o ierarhizare a particulelor energetice dotate cu inteligență superioară. Astfel, către părțile mai dense din univers s-au îndreptat particulele energetice cu vibrații joase, acestea transformându-se ulterior în spirite de categorie inferioară. În părțile așa-zis „rarefiate” ale universului, deci foarte puțin dense, s-au adăpostit particulele energetice cu vibrații ridicate, dând naștere spiritelor de categorie superioară, cu intenții constructive în Univers. Toate transformările din spațiul universal s-au petrecut, se petrec și se vor petrece la îndemnul unei Voințe Energetice unice și atotstăpânitoare, un focar de Voință și Acțiune prezent peste tot în Universul infinit, numit de pământenii „DUMNEZEU”. Sub îndrumarea Sa, din treaptă în treaptă ierarhică, ființele invizibile și inteligente acționează asupra materiei din Univers.

- *Dumnezeu l-a creat pe Satan?*

- Apariția lui Satan a fost inevitabilă odată ce materia s-a ierarhizat, apărând astfel așa-zisa „opозиție energetică” față de Dumnezeu. Lupta dintre contrarii, sub toate formele, este o lege a Universului. Odată cu crearea materiei dense a apărut opoziția dintre materia densă și cea rarefiată. Lumea densă l-a generat pe Satan, iar cea rarefiată a rămas de partea lui Dumnezeu.

- *Spiritele se luptă între ele?*

- Lumea spiritelor manifestă o luptă continuă. Ele se recunosc după culoare și după vibrații. Cele cu vibrații opuse se dușmănesc și se luptă în permanență. Dar dușmănia lor este esențială, automată și imperceptibilă majorității ființelor inteligente de pe Pământ. În ce constă lupta lor? Cele negre caută să le alunge pe cele albe când se pune problema încarnării. Cele albe reacționează în același mod. Atunci când urmează să se nască o ființă umană, solicitările sunt imense. Spiritele roiesc în jurul femeii a cărei soartă îi pregătește o viitoare naștere. Chiar înainte de a rămâne însărcinată, spiritele știu că acest eveniment va trebui să vină și se luptă între ele pentru supremație. Cel mai puternic intră în pântecul femeii în clipa când aceasta a devenit fertilă.

- *Ce ar trebui făcut pentru o mai bună colaborare între oameni și spiritele superioare?*

- Greu de spus ce s-ar putea face în plus pentru intensificarea colaborării dintre oameni și spiritele superioare. Sfaturi bune li se dau oamenilor pretutindeni și în permanență, dar în virtutea luptei dintre bine și rău, adică între spiritele superioare și cele inferioare, oamenii suferă o continuă solicitare, ajungând în momente de derută, nemaștiind ce este bine și ce este rău de făcut. Adeseori, răul este luat drept bine, iar binele, drept rău. Totuși, cred că le este clar majorității celor de pe Pământ cum ar trebui să arate binele. Modele li se dau peste tot. Rămâne la alegerea ființei umane ce acțiuni trebuie să facă pentru a se pune de acord cu propria conștiință. Dar pentru că și mintea este un rod al substanței dense, ea poate fi adaptată unor diferite forme de manifestare, necorespunzând în toate Voinței Divine.

- *Ce înseamnă și ce rost au legămintele făcute între ele de către spirite?*

- Legarea spiritelor asemănătoare în anumite privințe îmi revine mie și altora din Spațiul Superior, vecin Divinității Supreme. Noi asociem spiritele, înrudindu-le pe vecie, în funcție de culoarea și calitatea vibrației, aproape identice. Deci, acolo

unde două sau mai multe spirite reușesc să devină aproape identice în privința nuanței eterice și a fineței vibrației, noi le grupăm, anunțându-le că au devenit surori și frați și atenționându-le că au obligația de a veghea una asupra alteia, de a se ajuta la nevoie și de a se încarna periodic, astfel încât să poată fi rude sau prieteni în starea de ființe umane sau ne-umane.

- *Ce ne puteți spune despre mitul sufletului-soră?*

- Despre aceasta era vorba. Sufletele-surori sunt acele spirite de calitate feminină care au fost înrudite prin procedeul mai sus menționat. Spiritele-frați sunt cele de sex masculin. Pot fi înrudite și de ambele sexe. Denumirea lor generală este de „spirite înrudite”. Prin aceasta înțelegem că sunt două sau mai multe spirite de același sex, sau de sexe diferite, care se consideră legate între ele pe vecie și sunt obligate să fie alături și în condițiile impuse de eventualele încarnări.

Anul 1995

INTERVIU CU SPIRITUL LUI SCARLAT DEMETRESCU

Scarlat Demetrescu a fost profesor de științe naturale și geografie, publicist, subdirector la Senat, geolog la Institutul Geografic al României și a condus revista spiritualistă „B. P. Hașdeu”.

Cărțile sale, lucrări de referință în domeniul științei spiritualiste, și-au păstrat valoarea peste decenii. Am chemat spiritul lui Scarlat Demetrescu pentru a-i cere unele lămuriri în legătură cu problemele ridicate în cartea sa „Din tainele vieții și ale universului” (1939).

Despre ISUS HRISTOS și MAICA DOMNULUI

- Domnule Scarlat Demetrescu, vă rog să extindeți unele noțiuni din cărțile dumneavoastră... Care a fost rolul apariției lui Isus Hristos pe Pământ?

- Isus este Guvernatorul sistemului solar. Isus Hristos este cel mai mare idol al omenirii. El a aruncat vălul ce acoperea știința universală a spiritului. El a dovedit prin propria-I înviere că totul este posibil și anume că există viață dincolo de moarte. Omul moare, iar apoi spiritul său trece dincolo, în rai sau în iad (cum se spune în limbaj curent), dar se poate reveni și de dincolo înapoi. Cu alte cuvinte, există un perpetuum mobile între cele două lumi. Acest fenomen are caracter ciclic, este ciclul vieții și al morții din univers sau „lanțul karmic”. Isus Hristos este cea mai vie dovadă că se poate reveni pe această lume fie sub formă de încarnat perfect, fie sub formă rarefiată, adică de „fantomă”.

Isus Hristos are în subordinea Sa o mulțime formată din câteva miliarde de spirite pe care le dirijează, le guvernează astfel ca aria lor de cuprindere să fie întregul sistem solar. Isus Hristos știe perfect unde se află fiecare spirit aflat în subordinea Sa, cunoaște rolul fiecăruia în activitatea generală și continuă din univers. De asemenea, Isus Hristos plasează spiritele pe fiecare planetă din sistemul solar astfel încât totul să fie organizat perfect, fiecare planetă să fie locuită, iar grupările de spirite să aibă o activitate bine organizată și fiecare să-și cunoască bine rolul și atribuțiile. Nimic nu se face în sistemul solar fără știrea Domnului Isus Hristos.

După venirea lui Isus Hristos pe Pământ, iluminării din acea perioadă au înțeles că nu mai sunt singuri și că pot avea încredere absolută în Cineva, într-o Rază de Lumină care S-a numit Isus Hristos. Uimirea cea mare ce a cuprins omenirea și iluminarea puternică a popoarelor produsă de Personalitatea miraculoasă a lui Isus Hristos a adus un spor colosal de credință în minunea lui Dumnezeu. Oamenii de pretutindeni au înțeles pentru totdeauna că Dumnezeu își poate trimite emisari pe Pământ; așa cum Și-a trimis Fiul, poate oricând trimite și pe alții. Mulți emisari a avut și încă

mai are Dumnezeu pe Pământ. Dar dintre toți Fiii lui Dumnezeu ce au venit pe Pământ pentru a lămuri oamenii asupra îndatoririlor de a se ruga lui Dumnezeu și a-I respecta poruncile, Isus a fost Personalitatea cea mai fascinantă, cea mai zguduitoare și cea mai minunată...!

- *Cine este Maica Domnului?*

- Maica Domnului este Mama tuturor spiritelor luminate din univers, mediator între Isus Hristos și spiritele luminate. Totodată, este liantul între Dumnezeu și Fiul Său, Isus. Tot ce face Isus este cunoscut de Maica Domnului. Nimic din ce face Maica Domnului nu-i este străin lui Isus. Maica Domnului dirijează cohortele de spirite care au fost femei pe Pământ sau pe alte planete. Se ocupă cu încarnarea lor, le dirijează activitatea pe linie femeiască, adică le învață să nu-și uite sexul pe care l-au avut atunci când au fost ființe în carne și oase. Le învață să nu uite că au fost mame și că vor mai fi și în alte vieți. Maica Domnului preia spiritele feminine ieșite din trupurile moartelor și le dă în grija unor spirite feminine existente în astral. Maica Domnului o are în subordinea sa pe Karmela, Zeița morților, care Îi este Fiică directă. Maica Domnului și Domnul Dumnezeu sunt stăpâni peste întregul Univers. Isus Hristos are doar sistemul solar, iar Zeitățile feminine Îl ajută, extinzându-și sfera de influență în tot Universul. Dar Isus Hristos nu este îngrădit doar la sistemul solar, aici El conduce, dar se poate deplasa liber în tot Universul. Zeitățile cosmice nu guvernează, ci doar influențează și dirijează cu multă înțelepciune activitățile din sfera lor de influență.

- *Cine preia spiritele masculine dezîncarnate?*

- Există entități specifice masculine ce preiau spiritele bărbătești. Lui Karmela îi corespunde un Fiu al lui Dumnezeu, numit Josefus. Acesta este un spirit luminat, nobil, deosebit de influent, Frate cu Isus și cu Karmela, aproape neștiut de pământeni. El preia spiritul bărbătesc direct de la trupul decedatului și, împreună cu anumiți slujbași ai Săi, tot Spirite Superioare, îl conduc în astral pentru regătirile de gloare.

Despre sexul spiritelor

- *Care este diferența dintre spiritele de gen masculin și cele de gen feminin?*

- Spiritele sunt împărțite după sexul universal în spirite bărbătești și femeiești. A avea sex universal nu înseamnă a avea organe sexuale, ci înseamnă apartenența fie la gruparea spiritelor aflate în subordinea lui Isus Hristos, cele masculine, fie la cele aflate în subordinea Maicii Domnului, cele feminine. Maica Domnului este spirit feminin, iar Isus Hristos este spirit masculin. Dumnezeu le dirijează pe toate.

Spiritele au atribuțiuni diferite. Cele feminine au în sfera lor de influență latura estetică, maternitatea pe Pământ sau pe alte planete, evoluția speciilor, cultivarea talentelor, creșterea copiilor, mai ales a fiicelor - activități din Cosmos ce se reflectă pe Pământ. Spiritele masculine se ocupă cu latura dură, războinică a vieții din Cosmos și de pe planetele fizice. Ele dirijează ființele de sex masculin de pe Pământ. Se preocupă de formarea virtuților bărbătești. Încă din Cosmos ele sunt educate în spiritul coordonării vieții familiale și a creșterii băieților. Femeia ce se va naște dintr-un spirit masculin va avea trăsături ușor masculinizate, virtuți bărbătești și va răzbi mai ușor în viață decât dacă ar avea spirit femeiesc. Un bărbat cu spirit femeiesc va fi delicat, fin, slab rezistent la vicisitudinile vieții...

- *Deci omul nu trebuie să tânjească după o stare neutră, androgenă?*

- Un spirit complet neutru sexual ar fi ceva ideal. Așa ceva nu se poate, ar fi un „heterospirit”, dar aceasta nu ne convine, ar însemna să apară o nouă specie umană, cea fără sex, sau, pur și simplu, hermafrodiții... Androgenul este un miț, nu trebuie ridicat în slăvi. Normal este ca să existe parte bărbătească și parte femeiască, sub orice formă s-ar manifesta. De la bun început, Dumnezeu a conceput partea femeiască și cea bărbătească în mod teoretic, iar după aceea le-a dat formă.

- *Ce părere aveți despre oamenii care își modifică sexul în mod chirurgical?*

- Este liber să facă fiecare ce vrea, dar dacă Dumnezeu a lăsat femeia, femeie, și bărbatul, bărbat, la ce bun schimbarea chirurgicală a sexului? Este un capriciu. Dar omenirea merge spre distrugere, încă un păcat în plus... Un spirit masculin încarnat ca femeie este liber să-și aleagă aspectul și conduita. Poate să-și educe calitățile ce le preferă, nu este nicio interdicție. La fel, un spirit feminin poate, dacă vrea, să-și educe calitățile preferate.

- *Cum îți poți afla sexul spiritului tău?*

- Sexul spiritual îl poți recunoaște coborând privirea lăuntrică spre interiorul tău, meditănd, rugându-te la Dumnezeu să-ți reveleze sexul spiritului. Numai prin meditații, studiu de sine și folosind diverse surse de informare.

- *Există ființe umane ce funcționează cu ambele sexe în același organism?*

- Pe unele planete nu au sex, din câte știu. De aceea înmulțirea este foarte dificilă. Ei se înmulțesc prin alte metode, asemănătoare cu ale batracienilor sau ale reptilelor de pe Pământ. Au o constituție anatomică specifică planetei respective.

- *Dumnezeu are și El sex spiritual?*

- Dumnezeu este Androginul Suprem. Nu se pune problema comparării spiritelor cu Dumnezeu. Spiritele sunt sexuate, dar fără organe specifice, ci doar ca zestre psihologică; unele au însușiri masculine, altele, feminine. Dumnezeu este Conștiința Pură, simbolul transcendenței, iar El, Divinitatea Supremă, are în sarcina Sa întreaga materializare a Universului. Există o latură spirituală a Universului, aceasta este Conștiința Supremă, și una materială, cea vizibilă sau invizibilă, prin care se concretizează ideile, intențiile Sale. Dumnezeu acționează prin spirite, care sunt înzestrate și pregătite secvențial, pe sectoare de activitate. Dar Dumnezeu poate acționa și direct prin Forța Sa energetică, sau Glasul Său, acolo unde este neapărat necesar.

- În opera dumneavoastră „Din tainele vieții și ale universului” prezentați un model al Cosmosului în care Dumnezeu era asimilat cu „Sfera centrală, laboratorul creației”, în jurul căruia se roteau cele patru universuri. Doriți să ne detaliați acest model?

- Da, îmi amintesc, așa credeam atunci... În accepția lui Dumnezeu, Universul are „n” dimensiuni. Unii spun că spațiul are trei dimensiuni, gândindu-se la forma sferică prin care se răspândesc undele sonore, luminoase, cuantele de energie ce formează gândurile. Dar Universul, în accepția sa totală, completă este „n”-dimensional. Nu poate fi limitat la forma unei sfere. În jurul lui Dumnezeu-Tatăl, care nu este într-o sferă, planează „n” Universuri. Și nu mai cred că Universul lui Dumnezeu al nostru este central față de celelalte Universuri. Acest Univers poate fi plasat oriunde în spațiul „n”-dimensional. Există Entități Superioare pe același nivel cu Dumnezeul nostru, sau pe alte nivele, care dirijează restul de Universuri. Toate Universurile au „n”-dimensiuni, pe diferite nivele de vibrație. Odată cu moartea fizică, spiritul trece în planul astral; fiind nevăzut cu ochiul liber înseamnă că materia astrală are o frecvență de vibrație superioară celei din planul fizic. Deci, spațiul tri-dimensional este o creație a minții omenești îngrădite.

- Vă mulțumesc, domnule Scarlat Demetrescu, vă voi mai căuta.

- Am să vă răspund cu plăcere!

Anul 1995

INTERVIU CU SPIRITUL LUI ZAMOLXIS – ZEUL DACILOR

- *Prea-sfinte Zamolxis, în ce perioadă de viață a omenirii ați trăit?*

- Scumpa mea, am trăit acum peste 2.500 ani, pe pământul actualei Românie. Am fost un înțelept, un pustnic retras în munți, într-o grotă rece și umedă. Acolo mi-am chinuit trupul pentru a-mi dezvolta puterea de credință în Domnul Dumnezeu și a răspunde chemărilor Sale. Am făcut așa cum mi-a cerut Voința Divină. Am fost un mesager pe Pământ, coborât din înaltele straturi ale Ierarhiei Supreme.

- *Ce rol ați avut?*

- Am fost un prooroc, un înțelept, un bun conducător spiritual pentru populația din zona în care am trăit.

- *În ce masiv muntos se afla peștera în care v-ați izolat?*

- Peștera mea se afla în Munții Retezat, așa le spuneți voi acum.

- *Oare mai există grota aceasta acum?*

- Nu știu dacă mai există, sunt foarte mulți ani de atunci și nu m-am mai întors de mult prin acele locuri pentru a o căuta.

- *Cum ați reușit să influențați poporul dac?*

- Draga mea, am avut multe de făcut... Am încurajat oamenii să reziste vremurilor potrivnice. I-am învățat să se respecte unii pe alții, să se sprijine la nevoie și mari supărări. I-am îndemnat să nu-și părăsească ținutul natal pentru niciun fel de ispite venite din afară.

I-am așezat pe teritoriul lor, învățându-i să și-l ferească de trădare. I-am sfătuit, i-am încurajat să-și ducă traiul curat, în mulțumire sufletească, orișunde s-ar afla, chiar și în focul luptelor cu dușmanii.

- *Este adevărat că dacii sacrificau oameni pentru binele poporului lor?*

- Credința străveche a dacilor cerea sacrificii umane. Jertfeau oameni păcătoși, care oricum trebuiau omorâți pentru a nu mai face rău semenilor. Aceste jertfe erau binevenite prin exemplul lor înfricoșător. Erau pilde pentru cei îndemnați de diavol la crime și altfel de orori împotriva celor din jurul lor.

- *Ce știți despre „Sfinxul” din Munții Bucegi?*

- Acolo este o minune a naturii. A existat un om înțelept, un pustnic, adăpostit și el într-o grotă din Munții Bucegi. Mi-a fost bun prieten înainte de a ne hotărî să ne retragem în munți, fiecare în alt loc. Adeseori veghea în mijlocul naturii, lângă o piatră deosebit de mare. Stătea nemișcat privind în zare. De multe ori, înainte de răsăritul soarelui, el se așeza lângă acea piatră și stătea ceasuri în șir, uitând chiar să mănânce, prinzându-l întunericul în același loc... După ani și ani, piatra lângă care stătea a început să ia forma chipului său. Când piatra și-a desăvârșit forma, putând fi recunoscută de la mare distanță, pustnicul a plecat dintre cei vii, lăsându-și chipul ca amintire vremurilor ce vor veni.

- *În apropierea „Sfinxului” se află niște stânci în formă de ciuperci, „Babele”. Există o legendă și în legătură cu ele?*

- Ciupercile acelea au fost făcute cu ajutorul unor înțelepți veniți din cer. Au fost atrași de chipul cioplit în piatră de ploii și ninsori și au vrut să-i lase o amintire în apropiere. Au cioplit tulpinile ciupercilor, iar „pălăriile” le-au pus deasupra cu puterea minții lor. După aceea, s-au urcat în mașina lor strălucitoare și au plecat în alte lumi.

- *Erau dese vizitele extraterestrelor?*

- În acele vremuri au venit de mai multe ori mașini din cer. Noi știam că sunt mesagerii altor ținuturi. I-am văzut și îndeaproape. Erau blânzi, prietenoși, foarte urâți la chip, nu semănau cu noi decât foarte puțin, foarte mici de statură (pe lângă dacii, care erau înalți cât brazii, musafirii le ajungeau până la genunchi). Aveau urechile foarte mari și ascuțite, cu găuri mari în ele ; ochii foarte mari, aproape rotunzi, se roteau neîncetat, privind absolut

tot ce li se arăta. Aveau gurile mici, fără dinți și, în loc de nas, câte o gaură.

Unii aveau chiar două găuri sub un nas foarte turtit. Nu aveau păr pe cap, dar purtau un fel de pălării strălucitoare și ascuțite, terminate cu niște vârfuri lucioase. La mâini aveau câte trei degete, dar la picioare nu știu câte, pentru că erau încălțați. Purtau haine strălucitoare verzi, roșii, albastre, care-i făceau să semene cu niște pești foarte colorați, de ne luau privirile. Nu înțelegeam limba lor, mai mult șuierau, dar ei înțelegeau fiecare vorbă, fiecare mișcare, fiecare gând al nostru. Erau mult mai deștepți decât noi. Au venit adeseori la noi, în munți, ne-au privit cu multă atenție și seriozitate. Au luat câte un bărbat, câte o femeie și au plecat cu ei. După aceea, nu i-am mai văzut. Aceasta s-a întâmplat de câteva ori în cursul vieții mele. Nu mâncau nimic de la noi și nu stăteau prea mult timp în mijlocul nostru. Veneau și plecau, iar noi rămâneam cu un vis ciudat în urma lor...

- *Ce doriți să le transmiteți românilor de azi?*

- Români voștri de astăzi să fie înțelepți, curajoși, să nu se lase înfrânți de dușmani. Să nu permită nimănui dinafară să le cotopească țara, să vegheze neîncetat la liniștea pământului pe care îl stăpânesc. Dorința de libertate și tăria de a-și apăra pământurile să-i stăpânească zi și noapte. Iubirea de glie și de oameni este cel mai minunat har primit și păstrat de la Bunul Dumnezeu!

Anul 1996

MESAJ DE LA SPIRITUL MIHAELEI RUNCEANU

„Eu, fosta cântăreață româncă Mihaela Runceanu, mă găsesc în aceste clipe dureroase pentru voi toți în Înaltul Cerului Dumnezeiesc, aproape, foarte aproape de Bunul Domnul Dumnezeu. Mă număr printre onorații Îngeri apropiați Divinității Supreme, unde îndeplinesc mii de îndatoriri onorabile și sfinte. Am grijă permanentă de purificarea sufletelor acelor oameni care sunt pregătiți de Necuratul să ia calea răutății, sadismului, a crimei deliberate. Aici sunt la fel de fericită cum am fost și în prea scurta mea viață. Îmi fac datoria întru totul, așa cum mi-am îndeplinit-o și pe Pământ.

Am fost ucisă cu sânge rece de un nenorocit tânăr care se droga de puțină vreme. L-am rugat de câteva ori să se oprească, spunându-i că îi văd viitorul întunecat, ca și gândurile lui. Pentru toți cei ce m-au admirat și iubit, doresc să mărturisesc marele meu dar divin de a prevedea viitorul omenirii. Am fost o ființă deosebită, poate prea deosebită în acele vremuri grele pentru țara și poporul meu. Știam de mult că voi pleca în lumea plină de bunătate a Domnului din Cer. M-am străduit să finalizez ceea ce începusem în cadrul carierei mele muzicale, conștientă fiind de importanța darului ultim ce trebuia să-l ofer poporului meu. Nu mi-am regretat obștescul sfârșit, fiindcă știam de multă vreme luna și anul când voi pleca de lângă cei dragi.

Daniel, tu, fostul meu prieten, te-ai căit vreodată pentru că m-ai luat dintre cei dragi? Ai înțeles vreodată, în lunga ta detenție, că ai ucis o floare minunată a acestui popor? Sfârșitul tău nu va fi atât de rapid ca al meu. Tu vei suferi ani îndelungați, până când Tatăl cel Bun te va chema în această lume, pentru a te ajuta să înțelegi fapta cumplită pe care ai săvârșit-o în nenorocita viață ce nu ai știut să o trăiești cum se cuvine unui bun creștin.

Scumpii, dragii, neprețuiții mei părinți, eu, Mihaela voastră iubită, vă implor să nu mă mai plângeți! Am rămas un suflet mare, așa cum mă știți de când m-ați adus pe lume. Vom fi mereu împreună, iubiții mei, atât cât va mai fi viață în Univers!

Scumpii și adorații mei colegi, și mai ales foști elevi, știu că m-ați plâns, m-ați regretat enorm de mult și mi-ați cinstit memoria așa cum se cuvine. Vă mulțumesc tuturor pentru gândurile și faptele voastre minunate, nobile, pline de perfecțiunea neuitării veșnice. Eu, Mihaela Runceanu, vă binecuvânteț pe toți, să vă dea Bunul Dumnezeu numai bine și frumusețe în viață și în sufletele voastre minunate! Voi, dragii mei cântăreți de astăzi, doresc să vă trimit de aici, din Cer, toată binecuvântarea mea, toată mângâierea mea și toată recunoștința sufletului meu de acum! Voi reveni în viața de om nu peste multă vreme. Voi reveni în viața cea plină de dureri și suferințe nenumărate, pentru a-mi continua munca de înnobilare a sufletelor omenești.

Scumpii mei, iubiții mei oameni buni, dragele și frumoasele mele colege, admiratoare, neuitatele mele ființe care mă cinstiți și astăzi, vă rog să mă iertați pentru că v-am părăsit înainte de vreme! Mai aveam câțiva ani de trăit, dar dacă mi-a fost grăbit sfârșitul, s-a întâmplat, din nefericire pentru noi toți. Vă iubesc, vă veghez și vă binecuvânteț pe voi, ființe umane adorate, pentru toată iubirea dăruită cinstirii memoriei mele. Fiți buni, oameni dragi și neprețuțiți, fiți curați la suflet, nobili în gesturi și gândire, într-un cuvânt: minunați!

A voastră neuitată colegă, prietenă și artistă,
Mihaela Runceanu”

23 februarie 2007

PERSONALITĂȚI DE PESTE HOTARE

SPIRITUL MAESTRULUI YOGANANDA clarifică unele noțiuni spirituale

Spirit - Conștiință - Minte

MINTEA este învelișul energetic al perispiritului. Ea se găsește în zona cerebelului și este formată din materie astrală, foarte densă comparativ cu perispiritul. Perispiritul are și el puțină materie astrală, dar mult mai rarefiată. Mintea are rolul de a fabrica intenții, inovații, plăsmuiri ale prezentului și viitorului, baze de date care acumulează fapte din trecut, precum și idei care au fost percepute, dar nu și aplicate. Folosește raționamentele pentru a crea lucruri noi, folosește percepțiile pentru a recepționa cât mai mult din mediul înconjurător. Mintea se leagă cu conștiința printr-un înveliș protector și tranzitoriu numit „preconștiință”, care protejează conștiința de impulsurile neconținute pe care agresivitatea minții i le trimite.

CONȘTIINȚA este o materie rarefiată, mai fină decât mintea, situată în primul strat al perispiritului. Ea moderează rezultatele activității minții pentru ca acestea să ajungă la spirit sub o formă mai fină, mai stilată. Conștiința, împreună cu tot perispiritul, reprezintă un filtru energetic între minte și spirit, între care există un schimb energetic permanent. Învelișul fizic își concentrează toate impulsurile în minte. Aceasta le raportează neconținut spiritului, aflat în zona trunchiului cerebral.

SPIRITUL este conducătorul suprem al ființei umane. Prin intermediul conștiinței, spiritul trimite minții acordul sau dezacordul referitor la ceea ce se întâmplă cu corpul uman, împreună cu

indicațiile de fiecare moment necesare moderării activității acestuia.

EGO-ul este partea perispiritului care răspunde de traseul dintre spirit și conștiință, este calea de acces a informațiilor dintre aceste două segmente.

MEMORIA este un accesoriu al minții, necesar pentru înmagazinarea datelor culese din planul fizic. Ea este un strat de materie astrală adăpostită în creierul uman, vecină cu conștiința, dar izolată de spirit.

Dacă omul recurge la fapte grave împotriva moralității impuse de Voința Divină, spiritul său este considerat neputincios, incapabil de a regla activitatea corpului fizic, și, ca urmare, este trimis într-un spațiu inferior celui în care se afla inițial. Spiritul, coborând ca vibrație, este pedepsit pentru a-și ispăși greșelile, pentru a se căi, fiindcă, ajungând mai aproape de natura umană și cunoscând mai bine situația în care este corpul, poate lua mai ușor deciziile pentru îndreptarea omului respectiv.

Cu cât planul vibratoriu este mai apropiat de pământ, cu atât situația spiritului este mai dificilă, are mai multe neplăceri și mai multe de făcut. În primul rând, trebuie să se ferească de entitățile inferioare, care colcăie în astralul inferior și pătrund uneori în cel mijlociu. În al doilea rând, densitatea spațiului este din ce în ce mai mare pe măsura apropierii de spațiul fizic, iar un spirit elevat, care a stat un timp într-un spațiu superior foarte rafinat, curat, liniștit, este supus unei suferințe indescriptibile în momentul în care este silit să coboare. Cu cât este mai sus, cu atât este mai bine: liniște, pace, lipsa dușmanilor. Coborând, apar piedici de tot felul: spațiu mai dens, entități săcâitoare, deranj pe toată linia. Este obligat să-și controleze în permanență bilațul karmic din trecut și prezent, să-și analizeze stadiul evolutiv de ultimă oră, pentru a lua măsuri de convingere a conștiinței și minții asupra faptelor ce trebuie executate în planul fizic.

Dacă spiritul are norocul de a colabora cu o conștiință curată și puternică, atunci aceasta va dirija mintea cu rezultate eficiente. Însă, activitatea minții este subordonată condiției umane, există o relație strânsă între corpul fizic și minte. Dacă mintea este superioară, ea îi imprimă creierului și corpului o viață curată, nobilă, elevată. Dacă se întâmplă însă ca mintea să fie sufocată de greșelile corpului fizic, apar neplăceri care se transmit conștiinței și spiritului.

Prin suferință, omul degajă o mare cantitate de energie malefică. Atunci când suferă, el se căiește instinctiv, eliberând materia infestată care îl sufocă. În acest mod, omul rămâne cu o energie curată, care îi permite să transmită informații corecte dinspre minte către spirit. De asemenea, căile de acces, fiind desfundate de substanța impură eliminată, pot transmite nestânjenit informațiile de la spirit către corpul fizic.

Deci, există o ierarhie. Spiritul dirijează conștiința prin intermediul perispiritului. Conștiința dirijează mintea. Mintea poruncește creierului ce trebuie să facă corpul fizic pentru a corespunde ordinilor dictate de spirit. Și reciproc, stimulii existenți în corpul fizic sunt recepționați de creier, acesta sintetizează totul, predând minții rapoarte de fiecare moment. Mintea, la rândul ei, sintetizează informațiile și le transmite conștiinței. Aceasta le acordă finețea necesară pentru a le transmite perispiritului, iar el le predă spiritului după ce le-a adus la un grad de finețe extrem de mare. Spiritul le decodifică, le compilează la nivelul său și decide ce trebuie făcut în continuare.

În majoritatea cazurilor, nu toate informațiile preluate de creier ajung la spirit, din cauza impurităților existente pe tot traseul. Astfel, spiritul suferă o dezinformare și nu poate lua decizii corecte. Din aceeași cauză se poate întâmpla și invers: comenzile transmise de spirit nu ajung în întregime la corpul fizic sau unele ajung deformate. Putem spune că, dacă spiritul este regele naturii umane, totuși corpul fizic este rege pe pământ. Arareori acești doi regi sunt frați buni, numai în cazul înțelepților care reușesc să

recepteze intențiile și dorințele spiritului lor. Dar, de cele mai multe ori, există nenumărate discordanțe între cei doi conducători ai ființei umane.

Bine și Rău

Când corpul fizic este impur, omul preferă spontan nenumăratele abuzuri care îi agravează gradul de impuritate. Se poate întâmpla adeseori ca spiritele inferioare încarnate să rezoneze foarte bine cu un astfel de corp, din această colaborare rezultând monștrii umani, tiranii care asupresc oamenii în toate felurile. Aceștia sunt mult mai numeroși decât înțelepții, al căror har divin este rezultatul punerii lor de acord cu spiritele înalte pe care le adăpostesc în propria ființă. Din această cauză, planeta Pământ este o arenă unde se înfruntă neconținut răul cu binele, întunericul cu lumina, întrupările necurațiilor cu ființele luminoase. Datoria noastră, a celor din subtil și de pe Pământ, este să atenuăm această luptă în mod pașnic, cu arme nevăzute și nedureroase, pentru a descuraja acele entități degradante care nu-și găsesc liniștea acolo unde se află și se agită tot timpul, provocând panică, suferințe și dezaastre acolo unde se întrupează.

Există spirite puternice, fie benefice, fie malefice. Lumea întunericului este o copie în oglindă a Lumii Luminii. Opusul lui Dumnezeu este Satan. Forțele Lor sunt comparabile, antagoniste și nemărginite. Nu poți ajunge la Satan, după cum nu poți ajunge nici la Dumnezeu. Energia Lor pătrunde pretutindeni. Așa cum există mai multe spații energetice infinite care se intersectează, tot așa, există mai mulți zei care le stăpânesc. Fiecare sistem energetic își are regii săi, unul alb și unul negru. În sistemul nostru solar regele alb este Dumnezeu, iar cel negru este Satan. Tot așa se întâmplă și în celelalte sisteme energetice. Dumnezeul nostru solar este un Fiul al Regelui Universului - DUMNEZEUL ABSOLUT.

Dedublarea

În jurul fiecărui corp fizic se află toată succesiunea de planuri paralele care se intersectează, astfel încât în tot ansamblul sistemului solar materia eterică este amestecată cu cea astrală și cea causală, toate pătrunzând corpurile solide. Nu există o delimitare strictă a așa-ziselor „plane paralele”.

Prin DEDUBLARE, omul poate trimite în spațiu un robot de substanță eterică lipsit de spirit și de conștiință, dirijat de mintea omului, care își include o componentă în acel robot. Partea eterică a perispiritului este cea care poate fi dislocată, captând o parte a minții (mintea de rezervă) și astfel, cuprinse în învelișul eteric desprins de corpul fizic, pot călători în astral sau în spațiile superioare.

ASTRALUL este o lume constituită din particule pe care sunt imprimate imagini. Cine pătrunde în astral cu dublura, sau doar cu mintea, are acces la o parte din imagini pe traseul urmat. Se spune că „omul vede cu ochii minții”. Fiecare particulă a astralului, oricât de mică și de fină ar fi ea, este un aparat de fotografiat, astfel încât tot ce se întâmplă pe Pământ sau în universul nostru stelar este „fotografiat” în astral. Ceea ce vedeți când pătrundeți în astral reprezintă imagini și fapte petrecute oricând în trecut și oriunde în prezent. Despre viitor se pot obține informații prin deducție, prin declanșarea unui mecanism automat și instantaneu care vă revelează ipoteze despre fapte și situații viitoare, dar trebuie să înțelegeți că vi s-a dat doar o variantă, doar o posibilitate despre ceea ce se va întâmpla. Viitorul nu este fix, nu poate fi încercuit. Puteți primi o prognoză din astral, ea se poate adevăra exact, sau puțin diferit, eventual într-o variantă contrară, sau nu se adevărește. Cei care au acces prin diverse metode la memoria astrală (Akasha) nu prea își asumă răspunderea de a transmite oricui previziunile pe care le-au primit. Majoritatea dau prognoze codificate, pentru ca aceia care le vor interpreta de-a lungul timpului să le poată adapta la prezentul în care trăiesc. Prognoze ca ale lui Nostradamus pot fi interpretate în diferite moduri, de aceea nu trebuie să fie luate drept prevestiri absolute. În general, este bine ca prognozele să fie date

pe termen cât mai scurt, în caz contrar intervenind acei factori aleatori care pot naște noi variante și pot compromite valabilitatea prognozei.

DEDUBLAREA ETERICĂ se produce atunci când îți trimiți componenta rarefiată în planul eteric și discuți cu oameni vii ai prezentului, participi la acțiunile lor. Dar acțiunile tale sunt iluzorii, căci tu nu ești omul în carne și oase, ci doar o fantomă, asemenea fantomelor morților, adică a spiritelor dezîncarnate.

DEDUBLAREA ASTRALĂ se produce când pătrunzi în astral și ai acces la Akasha. Atunci nu poți participa la nicio acțiune, ești spectatorul unor clișee fotografice care se succed, sau vezi scurte filme, făcute de particule astrale specializate în înregistrări de durată.

DEDUBLAREA MENTALĂ se produce trimițându-ți mintea de rezervă în locuri mult mai rafinate decât prin dedublare astrală sau eterică. Trimiterea dublului eteric este dependentă de cantitatea de energie eterică de care dispui. În schimb, prin meditații speciale, poți ajunge mental oriunde dorești, cu un consum mai mic de energie, depinzând doar de agerimea minții tale și de cantitatea de energie de care dispune creierul.

În timpul somnului, corpul fizic rămâne pe loc, dar cel eteric poate pleca. Imediat ce omul adoarme, pleacă și spiritul, luând cu el o parte din perispirit, adică protecția sa astrală și eterică. O parte din perispirit rămâne pe loc. Și mintea rămâne pe loc, dar își trimite componenta eterică (mintea de rezervă) să însoțească spiritul, dacă el o cere.

În general, spiritul este independent, el călătorește în timpul somnului oriunde are nevoie, fiind protejat doar de învelișul său din perispirit. Conștiința rămâne în planul fizic, ea fiind monitorul de rezervă care preia comenzile de la spiritul aflat în deplasare și le înmagazinează în creier, astfel ca mintea să le recepționeze. Spiritul pleacă în timpul somnului în orice spațiu dorește și are acces, discută cu alte spirite, culege informații și le transmite minții prin conștiință, chiar plecat fiind, sau după înapoiere. Mintea, fiind

legată de corpul fizic, este limitată din anumite puncte de vedere și, fie că primește de la spirit tot ce acesta îi dă, dar în mare parte uită, fie nu poate executa comenzile primite, fie nu poate prelua nimic de la spirit, dacă este o minte impură, neșlefuită.

Această ultimă situație poate avea o implicație benefică sau malefică, depinde de caz. De exemplu, dacă un spirit malefic colaborează cu o minte nereceptivă, blocată, atunci sfaturile rele date de spirit nu sunt preluate în mod corespunzător de minte și efectul malefic al comenzii este mult diminuat, iar consecințele fizice sunt mai puțin distructive decât ar fi dorit spiritul. Cazul ideal este ca un spirit elevat să colaboreze cu o minte aerisită, penetrabilă, bine șlefuită, receptivă. Acesta este cazul „iluminaților” lumii pământene, aceia care ajung în spațiile superioare, cât mai aproape de Lumina Divină. Opuse acestora sunt ființele la care spiritul malefic este însoțit de o minte receptivă, iar rezultatele sunt acțiuni cu un caracter puternic malefic, distructiv.

În somn, spiritul călătorește mereu și în fiecare clipă îi transmite conștiinței impresii sub formă de imagini și sunete. Mîntea le preia de la conștiință în funcție de calitatea sa receptivă. În creier se păstrează doar o parte din impresiile primite de minte, astfel încât la trezire își amintește mai mult sau mai puțin din imaginile și sunetele transmise. Deci, reținerea viselor depinde de capacitatea de memorare a creierului, sub comenzile minții.

Previziunile spiritelor

În privința previziunilor, noi lucrăm cuantificat: se analizează datele complete ale prezentului și se trag concluziile. Aici, în sferile superioare, nimeni nu minte, dar există diferite puncte de vedere. Maica Domnului, Isus Hristos și Domnul Dumnezeu se exprimă foarte laconic și evită să se hazardeze în previziuni riscante. Ei grăiesc numai atunci când au o certitudine. Spiritele oarecare au puncte de vedere schimbătoare. Însă este bine să-ți făurești tu viitorul!

Influențele astrelor

Niciodată nu vei fi independent de mișcările astrelor. Pe măsură ce te purifici, devii tot mai sensibil la configurațiile astrelor și la tot ce te înconjoară. Zodia se păstrează pe tot restul vieții fizice, dar nu trebuie să te simți îngrădit de indicațiile horoscoapelor. Vei duce caracterele generale ale zodiei și după moarte. Doar cei din planul vedic reușesc să se elibereze de zodiac, ei nemaifiind obligați să se încarneze.

Apocalipsa

Timpul este constant. Dumnezeu dirijează totul cu calm, nu cu zguduri. Universul nu poate fi conceput cu trepidații. La nivel macrocosmic, totul este perfect planificat, există o lentoare infinită...

Pralaya (distrugerea cosmică) se poate produce, dar încă nu s-a pus problema. Dumnezeu vrea să mențină Universul așa cum este. Dumnezeu urmărește continuitatea vieții pe diverse planete. Este o speculație aceea că „o civilizație la apogeu trebuie distrusă”. Nu putem concepe o distrugere totală. Dumnezeu vrea să mențină viața, chiar dacă viețuitoarele greșesc.

Yoghinii au felurite păreri, împărțind timpul în „yuga” (epoci). Sunteți în Kali-yuga (epoca întunericului), dar aceasta nu înseamnă că trebuie să fiți distruși cu toții; Apocalipsa se întâmplă de câteva zeci de ani. Este doar o părere a unora că va urma Satya-yuga (epoca de aur). Timpul nu s-a sfârșit, Apocalipsa nu-i chiar atât de dură precum se prevestește... Stratificarea timpului pe „yuga” nu este literă de lege. Fiecare religie și popor își au părerile lor. Citește cât mai mult, dar să accepți ce-ți convine! Să fii neutru în interpretarea evenimentelor și a ideilor! Să nu îmbrățișezi doar o idee, altfel ajungi la fanatism! Să fii mai clar în gândire, fără patimă și îți va fi mai bine!

Este adevărat că există o ritmicitate de mare anvergură, dar ea nu trebuie abordată simplist, la modul „radem o civilizație, facem

alta". Acum se merge pe perpetuare, nu pe reapariții. Universul este matur, iar Dumnezeu dorește menținere și perfecționare.

Din previziunile pesimiste despre Apocalipsă trebuie să desprindeți faptul că acea ce vor fi puri, vor avea protecție divină. Cel care se știe pur nu trebuie să fie obsedat de problema Apocalipsei. Voi, cei curați, fiți optimiști și urmați-vă calea! Sunteți și veți fi protejați de Divinitatea Supremă.

Universul nu se prăbușește chiar atât de sistematic, cum spun unii. Se pot întâmpla și catastrofe cosmice, dar în Univers totul este variabil. Nu poți face prognoze cu termene prea îndepărtate. Deci, nu înveninați sufletele oamenilor, vârandu-le în conștiințe îndoiala, teama de viitor, dezamăgirea față de ceea ce se întâmplă în prezent! Acestea sunt trăiri negative ce stresează populația și o împiedică de la datoria sa zilnică și permanentă: aspirația spre viitor. Nu putem trăi la nesfârșit imaginându-ne un acoperiș de foc deasupra noastră. Avem nevoie de oameni optimiști, robuști la trup și la minte, nu niște dezechilibrați mental, dezorientați și obsedați.

Anul 1995

MESAJ DE LA SPIRITUL LUI MICHAEL JACKSON

„Dragi pământeni,

Eu sunt tot ce a mai rămas din minunatul și năvalnicul Michael Jackson. Trupul său va putrezi repede, dar eu, scânteia de viață care l-a părăsit, voi rămâne pentru totdeauna. Michael s-a născut sub binecuvântarea unei stele a norocului, dar și a suferinței fără limite. Dacă omul acesta ar fi trăit într-o altă familie, într-un climat pașnic, potrivit chemărilor sale spirituale, ar fi ajuns poate mai celebru decât omul dinaintea lui, indianul SRI AUROBINDO. Eu

sunt spiritul care i-a animat pe amândoi de-a lungul vieții fulminante a fiecăruia dintre ei.

Ce s-a întâmplat cu Michael în ultimii ani ai scurtei sale vieți? Sărmanul de el, a suferit umilințe fără număr! L-au înjosit oameni la care a ținut ca la frații săi. L-au rănit sufletește oameni care ar fi putut să-i devină prieteni devotați. Medicii l-au trădat, lăsându-se mituiți de dușmanii cântărețului. În afara femeilor care l-au iubit cu adevărat, omul acesta a avut mai mulți dușmani decât prieteni. Toți care s-au prefăcut a-i fi prieteni au profitat de ingenuitatea sufletului său și de sinceritatea sa absolută. De nenumărate ori, Michael a fost dezinformat în legătură cu bolile sale. Când s-a aflat în stare gravă, i s-a spus că nu este nimic serios, iar dacă sănătatea i-a fost cu adevărat în pericol, a primit asigurări că va trăi 100 de ani. Știindu-l dator vândut, impresarii și creditorii săi l-au amenințat că va ajunge un biet cerșetor prin mahalalele săracilor. Pe Michael sărăcia îl înspăimânta. Era coșmarul vieții sale. Cu toată sănătatea lui șubrezită de prea multe medicamente greșit administrate, și-a adunat ultimele forțe, cele ale omului înspăimântat de moarte și a riscat totul pentru a ieși din nou pe scenă. Și-a implorat factorii medicali să îi administreze un tratament pentru creșterea puterilor sale. I-au dat somnifere puternice, calmante interzise, adevărate droguri cu efect ucigător. Unul dintre medicii lui i-a făcut ședințe de hipnoză, prin care îi inocula ideea că voința lui este mai puternică decât propriul trup și că, ajungând ușor ca o vrabie, va zbura pe scenă fără să mai facă vreun efort. Sărmanul Michael i-a crezut pe toți acești criminali cu zâmbetul pe buze, crezându-i binefăcătorii lui. Dar ei, zâmbind în continuare, îi numărau zilele și orele cât mai avea suflare. A căzut, sărmanul, de foame, de oboseală, de disperare. Un înger sacrificat pe altarul propriului talent! Un om care ar fi avut de trăit 90 de ani dacă nu încăpea în ghearele unor criminali! Michael a fost o victimă a sistemului în care a trăit, o biată insectă nevinovată într-un cuib de scorpioni.

Eu, spiritul care l-a păstrat în viață pe mult-adoratul Michael Jackson, declar față de toată omenirea că omul acesta a fost răpus

cu rele intenții, pentru că ființa lui îi eclipsa pe mulți artiști fără talent și har. Îmi cer iertare de la toți cei care l-au iubit în mod sincer și dezinteresat pentru că nu l-am putut menține viu și sănătos, așa cum l-ar fi dorit toți fanii săi.”

22 iulie 2009

Dialog cu spiritul lui MICHAEL JACKSON

- Sărut mâna, doamnă. Ce mă bucur că m-ați chemat! Chiar dacă nu sunteți de același neam cu mine și trăiți atât de departe, vă respect pentru gestul dumneavoastră. Mulți au încercat să mă cheme, dar n-au reușit să redea cuvintele și gândurile mele. Eu încă mai stau pe lângă mormânt; plâng, îmi plâng soarta abia pierdută. Sunt foarte îndurerat. Mai aveam încă mulți ani de trăit dacă nu mă păcăleau blestemații aceia de doctori. Dar acum este prea târziu ca să mai regret ceea ce am greșit în viață. Totul s-a scurs, ca și cum ar fi fost o clipă... Acum stau și plâng de dorul rudelor mele, de dorul copilașilor mei, de dorul prietenilor mei. Îmi pare rău pentru admiratorii mei, pentru fanii înrăiți care ani de zile au plâns de dragul meu și au cântat la recitalurile mele. Îmi deplâng soarta, pentru că puteam încă să mai creez multe pentru această omenire.

- *Michael, care a fost cauza reală a morții tale?*

- Vai, doamna mea, câte aș avea de povestit, dar acum, că nu mai sunt om în viață, nu mai vreau să acuz pe nimeni. Sper în corectitudinea justiției americane, care va face lumină în această nebuloasă a sfârșitului meu. Mulți au fost vinovați de moartea mea, mult prea mulți ca să îi enumăr pe toți. Eu am fost un om discret și vreau ca și acum să fiu un spirit cât se poate de binevoitor, să nu lovesc în oameni, cum nu am făcut nici în timpul vieții mele.

- *Ce vrei să le transmiți fanilor tăi din țara mea, din România?*

- Îmi amintesc de voi, dragii mei. Am cântat pentru voi. Ați fost plini de căldură, entuziaști. M-ați privit ca pe un zeu. Vă

mulțumesc din suflet, dragii mei români! Doresc nespuse de mult ca înregistrările mele neuzitate și nevăzute de nimeni până acum să ajungă și în țara voastră, pentru că sunteți oameni cumsecade, dar încă săraci și necăjiți, cu prea multe griji. Vă doresc din tot sufletul meu îndurerat să vă meargă mai bine, dragi români! Aceasta este ultima mea dorință pe care pot să v-o transmit în aceste clipe în care sunt peste măsură de bulversat. Iertați-mă, dragii mei, vă rog pe toți să mă iertați pentru că nu v-ați putut bucura de dragul nostru Michael Jackson mai mulți ani! Iertați-mă!

- Îți mulțumesc, Michael, îți mulțumesc nespuse de mult pentru că tu, așa îndurerat și însingurat cum ești, ai binevoit să vii ca să discuți cu mine! Îți mulțumesc în numele tuturor românilor care te-au iubit și te-au apreciat. Rămâi cu bine, Michael. Să pleci la Dumnezeu!

24 iulie 2009

Mesajul a fost transmis mediumului Nina Petre în după amiaza zilei de 24 iulie 2009, ora 17:10, și înregistrat video. El face parte din colecția cu videoclipuri a site-ului nostru.

MESAJ DE LA SPIRITUL PRINȚESEI DIANA

„Mă găsesc în spațiul nesfârșit, într-o lume a libertății absolute, a durerilor exclusiv sufletești și a unei frumuseți spirituale fără seamăn în orice alt spațiu temporal.

Nu doresc să mă exprim cu referire la munca și suferințele mele de aici. Ele sunt de o factură nobilă, elevantă pentru orice spirit care aspiră spre noi lumi în viitor, mai bune, mai frumoase și mai nobile din toate punctele de vedere. Sunt sigură că voi reveni pe Pământ, pentru a le ușura dorul copiilor mei, care au fost puternic traumatizați de moartea mea fulgerătoare. Mă voi reîntrupa într-unul din viitorii mei nepoți. Dacă acesta va fi o fetiță care îmi

va semăna perfect la chip și ținută, copilul meu care îi va fi tată va ști cu siguranță că sufletul Dianei a revenit în familia noastră.

Cu privire la dispariția mea din lumea celor vii, aș avea foarte multe lucruri grave de afirmat. Acum, după atâta vreme scursă de la acel tragic accident, nu mai vreau să acuz pe nimeni de răutate, neglijență sau lipsă de caracter. A fost un concurs de împrejurări, circumstanțe care au acționat în mod haotic, alimentând ulterior mii și zeci de mii de speculații, mai mult sau mai puțin reușite. Aș vrea să afirm cu toată convingerea că nu a fost un accident premeditat, pus la cale de cineva anume. Mulți mi-au dorit dispariția într-un fel sau altul, dar nimeni nu s-a încumetat să acționeze direct asupra mea. Nu, nu pot să spun că există un criminal deliberat. Nu pot să acuz nicio ființă umană de a-mi fi provocat moartea cu intenție directă! Din nefericire pentru mine și pentru cei care mă iubeau, s-a intervenit prea târziu pentru salvarea mea și a iubitului meu. Într-adevăr, eram însărcinată! Poate că aș fi supraviețuit traumatismelor produse de accident dacă nu m-aș fi găsit în această delicată situație.

Oh, mi se spune „Prințesa inimilor” pentru că mulți oameni, cunoscuți sau necunoscuți mie, m-au iubit pentru ceea ce am fost cu adevărat în fața lor: o femeie frumoasă, inteligentă, plină de farmec matern și înzestrată cu un adevărat suflet plin de noblețe și bunătate.

Regret că nu am ajutat în mod suficient miile de oameni aflați în grea suferință care mă așteptau ca pe o rază blândă de soare, pentru a-i mângâia și a le alina durerile.

Monarhia britanică va rezista în timp încă multă vreme de acum înainte. Dacă urmașii scumpei mele soacre, Elisabeta a II-a, vor conduce la fel de demn ca și ea, monarhia britanică va reprezenta un model de stat modern și totodată clasic, plin de demnitate și mereu tânăr.

Aș dori ca fostul meu soț, tatăl copiilor mei, să ajungă în rolul ce i se cuvine de drept, adică Regele Marii Britanii. Este dreptul lui

dinastic și am convingerea că își va exercita atribuțiile regale cu multă competență și demnitate.

Acum, în aceste timpuri agitate și pline de pericole, întreaga Terra ar trebui să se pregătească pentru a supraviețui unor catastrofe inevitabile. Mă refer cu deosebire la noile cutremure ce vor zgudui scoarța terestră, la dezastrele ecologice, care nu vor întârzia să apară, la ferocitatea unor fanatici ai războiului, la pericolul degenerării rasei umane, supusă din ce în ce mai mult agresiunii mediului înconjurător.

Scumpilor mei copii le doresc să fie foarte atenți asupra felului în care își vor organiza viața și mai ales asupra vieții lor intime, care nu trebuie să fie afectată în mod irecuperabil de dispariția mea.

Fostului meu soț, Prințul Charles, îi doresc mult echilibru în toate acțiunile și îl sfătuiesc să nu se lase influențat de nimeni în hotărârile ce le va lua în viitor.

Soacrei mele, draga mea Elisabeta a II-a, îi urez să aibă parte de o viață lungă, cel puțin la fel de lungă ca a neuitatei Regine Mame. Îi doresc mai multă liniște și mulțumire din partea membrilor familiei sale. Este o doamnă cu suflet nobil, curat și generos, iar cei care au supărat-o (printre care mă număr și eu) merită să fie pedepsiți de soartă.

Celor care m-au iubit, m-au admirat, m-au deplâns și m-au regretat, tuturor ființelor umane care au înțeles că le-am dorit numai binele, vreau să le spun că le-am iubit la rândul meu, le iubesc și astăzi și le voi iubi veșnic!

Neuitata Prințesă Diana veghează asupra tuturor celor buni și îndurerăți de pe Pământ, suferind alături de ei...

A voastră prietenă eternă,
Diana”

8 mai 2004

SFÂRȘIT

